

ISLAM CÁC NỀN TẢNG CĂN BẢN

Tác giả

Tiến sĩ Muhammad bin Abdullah bin Saleh Al-Sahim

Lời Mở Đầu *(1)

(1) Bắt đầu dịch từ lời mở đầu trở đi, còn những phần trước nó thì không dịch.

Alhamdulillah (mọi lời ca ngợi và tụng niệm đều kính dâng Allah), bầy tôi xin tạ ơn Ngài, thành tâm cầu xin Ngài giúp đỡ và tha thứ. Khẩn cầu Allah che chở tránh khỏi mọi điều xấu xa xuất phát từ bản thân của bầy tôi, cũng như trong mọi việc làm của bầy tôi. Chắc chắn, ai được Ngài hướng dẫn thì không bao giờ lầm lạc và ai bị Ngài làm cho lầm lạc thì không bao giờ tìm được sự hướng dẫn đến với Chân lý. Bề tôi xin chứng nhận không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah, Ngài là Đấng duy nhất không có đối tác cùng Ngài và xin chứng nhận Muhammad là người nô lệ, là vị Thiên Sứ của Ngài. Cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người thật nhiều. Quả thật, Allah đã cử phái các Thiên Sứ của Ngài đến với toàn thế giới, để thiên hạ không còn viện cớ biện minh với Ngài sau khi các Thiên Sứ đã được đặc phái đến với họ. Ngài đã ban xuống các Kinh Sách là nguồn chỉ đạo, là hồng phúc, là ánh sáng và là liều thuốc chữa bệnh. Tất cả Thiên Sứ trước đây chỉ được cử đến với mỗi cộng đồng riêng biệt và các tín đồ tự bảo tồn các Kinh Sách của họ. Thay vì bảo tồn các Kinh Sách cẩn thận thì họ lại bóp méo, thêm bớt, chỉnh sửa các giáo lý trong Kinh Sách theo ý riêng của họ; bởi những Kinh Sách này chỉ được ban xuống cho một cộng đồng nhất định và trong khoảng thời gian nhất định. Thế rồi Allah đã dành đặc ân cho vị Nabi của Ngài, Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - khi chọn Người làm vị Nabi và Thiên Sứ cuối cùng. Đáng Tội Cao phán: {Muhammad không phải là người cha của một ai trong số đàn ông của các người mà Y chính là vị Thiên Sứ của Allah và là vị Nabi cuối cùng.} ((2)), (2) (Chương 33 - Al-Ahzab: câu 40). Đây là câu Kinh trích từ Thiên Kinh Qur'an vĩ đại được Allah thiên khải xuống cho Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người. Và trong quyển sách này của tôi, có rất nhiều câu Kinh được trích từ Qur'an, và chúng thường được mở đầu bằng câu: Allah, Tội Cao phán hoặc Đáng Tội Cao phán hoặc Đáng Hiển Vinh phán. Và trong quyển sách này, bạn sẽ thấy phần giới thiệu ngắn gọn về Qur'an ở trang 95-100 và 114-117. Allah đã ban vinh dự cho Thiên Sứ của Ngài với Kinh Sách hồng phúc nhất, đó là Thiên Kinh Qur'an vĩ đại. Ngài tuyên bố chính Ngài bảo quản Nó, Ngài không giao trọng trách này cho bất kỳ trong tạo vật của Ngài, Ngài phán: {Quả thật, chính TA đã ban Qur'an xuống và chính TA sẽ bảo quản Nó.} ((3)), (3) (Chương 15 - Al-Hijr: Câu: 9). và Ngài để bộ luật của Qur'an duy trì mãi cho đến Ngày Tận Thế. Đáng Hiển Vinh đã trình bày rõ ràng những yếu tố duy trì sự tồn tại của bộ luật trong Qur'an là đức tin Iman nơi bộ luật mà Nó chứa đựng, mời gọi nhân loại đến với bộ luật và kiên nhẫn bám chắc lấy bộ luật. Đường lối của Thiên Sứ Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - cũng như đường lối của các thế hệ theo sau Người đều là mời gọi nhân loại đến với Allah bằng kiến thức rõ ràng. Allah Tội Cao phán về đường lối đó: {Người hãy bảo chúng: Đây là đường lối mà Ta mời gọi mọi người đến với Allah dựa trên kiến thức rõ ràng và cũng là đường lối của các tín đồ theo Ta, thật hiển vinh thay Allah, bề tôi không phải là người thờ đa thần.} ((4)), (4) (Chương 12 - Yusuf: 108) Allah còn ra lệnh cần phải kiên nhẫn chịu đựng khi gặp khó khăn trên con đường chính nghĩa của Ngài qua lời phán: {Dó đó, Người hãy kiên nhẫn chịu đựng giống như các Thiên Sứ nồng cốt đã từng kiên nhẫn chịu đựng.} ((5)), (5) (Chương 46 - Al-Ahqaf: 35). Đáng Hiển Vinh phán: {Hỡi những người có đức tin, các người hãy tuyệt đối kiên nhẫn, hãy kiên quyết và hãy kính sợ Allah để may ra các người được thành công.} ((6)), (6) (Chương 3 - Ali 'Imran: 200). Đi theo đường lối này của Thượng Đế, Đáng Quảng Đại, tôi đã viết quyển sách này mời gọi nhân loại đến với con đường của Allah, bám chặt vào Thiên Kinh Qur'an, dưới sự chỉ đạo từ Sunnah của Thiên Sứ Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -. Và trong quyển sách này, tôi có trình bày sơ lược thông tin về quá trình tạo hóa vũ trụ, quá trình tạo hóa con người và sự ưu ái dành cho họ, về việc cử phái Thiên Sứ đến với con người và tôi cũng đã trình bày về tình trạng của những tôn giáo thời trước đây. Tôi có giới thiệu về Islam và các nền tảng căn bản. Ai có ý định tìm chân lý thì các bằng chứng luôn ở trước mặt người đó và ai muốn được thành công thì tôi cũng đã trình bày rõ con đường của nó. Và ai có ý định đi theo vết tích của các vị Nabi, các vị Thiên Sứ và những người cải cách thì con đường của họ đều có ở đây, còn ai ghét bỏ họ thì quả thật y đã làm bản thân mình ngu dốt và đi vào con đường lầm lạc.

Quả thật, mỗi tôn giáo đều kêu gọi thiên hạ đến với tôn giáo của họ và họ cho rằng tôn giáo của họ là chân lý còn những tôn giáo khác thì không, và các tín đồ của mỗi tôn giáo đều kêu gọi mọi người đi theo người sáng lập ra tín ngưỡng của họ và tôn sùng người lãnh đạo con đường đó của họ.

Riêng tín đồ Muslim thì không kêu gọi mọi người đến với con đường của anh ta, bởi đó không phải là con đường riêng của anh ta mà thật ra tôn giáo của anh ta chính là tôn giáo của Allah, tôn giáo mà Ngài đã hài lòng và thừa nhận. {Quả thật, tôn giáo được thừa nhận nơi Allah duy nhất chỉ có Islam.} ((7)), (7) (Chương 3 – Ali 'Imran: 19). Tín đồ Muslim không kêu gọi sùng bái con người, vì tất cả loài người trong tôn giáo của Allah đều ngang bằng nhau ngoại trừ ai có lòng Taqwa tức biết kính sợ Ngài. Tín đồ Muslim chỉ kêu gọi con người đi theo con đường của Thượng Đế của họ, tin nơi tất cả các vị Thiên Sứ của Ngài, tuân thủ theo giáo lý của Ngài đã thiên khai xuống cho Thiên Sứ cuối cùng, Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - và đã ra lệnh cho Người truyền bá Nó đến toàn thể loài người. Đó là tiêu chí và phương châm, nên tôi đã cố gắng soạn ra quyển sách này để kêu gọi đến với Allah, đến với tôn giáo mà Ngài hài lòng, tôn giáo mà Ngài đã ban xuống cho vị Thiên Sứ cuối cùng của Ngài, tôn giáo mà Nó là nguồn chỉ đạo cho ai muốn tìm kiếm chân lý và là bằng chứng rõ ràng cho ai muốn tìm kiếm sự hạnh phúc. Xin thề trước Allah, chắc hẳn rằng con người không bao giờ tìm thấy được hạnh phúc thật sự ngoại trừ với tôn giáo này, lại càng không thể thanh thản trong tâm hồn trừ khi thật sự tin Allah là Thượng Đế, thật sự tin Muhammad là Thiên Sứ và chỉ chọn Islam làm tôn giáo. Điều đó được chứng minh bởi hàng ngàn người cải đạo sang Islam - trong thời xưa cũng như trong thời nay - rằng họ không nhận thức được cuộc sống đích thực mãi đến khi gia nhập vào Islam, và không cảm nhận được hạnh phúc ngoại trừ được đứng dưới cái bóng của Islam... và bởi vì mỗi người tự khám phá được hạnh phúc của riêng mình, thấy được sự thanh thản trong lòng và nhận thức được sự thật. Tôi đã biên soạn quyển sách này, cầu xin Allah biến việc làm này là cách dâng hiến trọn vẹn cho Ngài, kêu gọi mọi người đi theo con đường của Ngài, và khẩn cầu Ngài chấp nhận nó và biến nó thành việc làm ngoan đạo hữu ích cho người đã biên soạn nó ở đời này và Đời Sau.

Tôi cho phép bất cứ ai muốn xuất bản quyển sách này dù với ngôn ngữ nào, hoặc dịch sang bất cứ chữ viết nào miễn sao vẫn giữ nguyên nội dung của bản gốc.

Tuy nhiên, tôi có một yêu cầu cho những ai muốn xuất bản hay dịch quyển sách này thì hãy dựa vào bản gốc nguyên tác tiếng Ả-rập và phải giữ nguyên tựa đề của quyển sách như tôi đã đặt cho nó.

Alhamdulillah, từ đầu cho đến cuối, cả bên ngoài lẫn bên trong, xin ca ngợi và tạ ơn Ngài một cách công khai và thầm kín và Ngài đáng được tạ ơn và ca ngợi ở đời này và Đời Sau, lời tán dương và ca ngợi dành cho Ngài phủ đầy cả các tầng trời, phủ đầy cả mặt đất và mọi nơi mà Ngài muốn, lạy Thượng Đế của bề tôi. Cuối cùng cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho vị Nabi của bầy tôi, Muhammad, cho các vị bằng hữu của Người, cho những ai noi theo đường lối của Người và bám sát phương châm của Ngài cho đến Ngày Tận Thế.

Tác giả

Tiến sĩ Muhammad bin Abdullah bin Saleh Al-Sahim

Riyadh 13/10/1420 A.H ... P.O BOX 1032 Riyadh 1342

và P.O BOX 6249 Riyadh 11442

Đâu là con đường?

Khi con người lớn lên và có nhận thức, nhiều câu hỏi xuất hiện trong đầu, chẳng hạn như tôi đến từ đâu?

Tại sao tôi đến đây?

Tôi sẽ đi về đâu?

Ai đã tạo ra tôi và mọi thứ xung quanh tôi?

Ai nắm quyền thống trị và chi phối toàn bộ vũ trụ này?... và biết bao câu hỏi khác nữa.

Chắc rằng con người sẽ không tìm thấy câu trả lời thỏa đáng cho những câu hỏi này, lại càng không thể dựa vào khoa học hiện đại để khám phá ra những giải đáp, bởi tất cả những điều này thuộc lĩnh vực của tôn giáo. Cho nên đã có rất nhiều lời giải thích khác nhau, và nhiều nguồn giải thích khác nhau này cùng với nhiều câu chuyện thần thoại và truyền thuyết khác nhau xung quanh những thắc mắc này làm tăng thêm sự bối rối và lo lắng cho con người. Con người sẽ không tìm thấy được câu trả lời đầy đủ và thuyết phục cho những câu hỏi này, ngoại trừ y được Allah hướng dẫn đến với tôn giáo chân chính, tôn giáo mà nó đã mang đến những lời giải đáp cụ thể các vấn đề này và những vấn đề khác. Bởi vì những vấn đề này là những điều vô hình cho nên chỉ có tôn giáo chân chính mới đạt đến chân lý và cho ra lời nói trung thực và chính xác. Tôn giáo chân chính đến từ Allah duy nhất, Ngài thiên khải nó đến cho tất cả các vị Thiên Sứ và các vị Nabi của Ngài. Vì vậy con người cần phải hướng đến tôn giáo chân chính này, học hỏi nó và tin tưởng vào nó, để thoát khỏi sự bối rối, để tan biến sự ngờ vực và để được hướng dẫn đến với một con đường thẳng tắp. Trong những trang tiếp theo tôi mời gọi bạn đến với con đường chính đạo của Allah, và xin trình bày cho bạn thấy một số bằng chứng, một số lập luận về điều đã đề cập, để bạn tự xem xét và đánh giá.

Sự tồn tại của Allah, sự tạo hóa và chi phối của Ngài, tính duy nhất của Ngài và bản chất xứng đáng được thờ phượng của Ngài*(8):

(8) Để biết thêm, mời tham khảo tài liệu (Al'Aqidah Al-Sahihah Wa Ma Yudha-dhuha - đức tin chân chính và những điều đối lập) của cố học giả nổi tiếng Sheikh Abdul Aziz bin Baaz - cầu xin Allah thương xót ông - và ('Aqidah Ahlu Al-Sunnah Wal-Jama'ah - Đức tin của phái Sunnah và Jama'ah) của cố học giả nổi tiếng Sheikh Muhammad bin Saleh Al-'Uthaimin.

Những người vô đức tin thì thờ phượng những thần linh tạo vật được làm ra từ gỗ, đá và thờ luôn cả con người giống mình. Chính vì thế, người Do Thái và người đa thần đã hỏi Thiên Sứ của Allah - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - về thuộc tính của Allah và Ngài thuộc thể loại nào, thể là Allah thiên khải xuống chương Kinh: {Người (Muhammad) hãy nói: Ngài là Allah, Đấng duy nhất * Allah là Đấng Tự Hữu * Ngài không sinh ra ai và cũng không do ai sinh ra * Và không bất cứ gì có thể so sánh với Ngài đặng.}((9))(9) (chương 112 - Al-Ikhlâas). Rồi Allah tự giới thiệu về Ngài với đám nô lệ của Ngài qua lời phán: {Quả thật, Thượng Đế của các người là Allah, Đấng đã tạo hóa các tầng trời và trái đất trong sáu ngày, sau đó Ngài ngự trị trên Al-'Arsh (ngai vương). Ngài luân chuyển ngày đêm một cách nhanh chóng, mặt trời, mặt trăng và các tinh tú đều phụng mệnh Ngài. Chẳng phải việc tạo hóa và quyền chi phối đều là của riêng Ngài hay sao! Thật phúc thay Allah, Thượng Đế của vũ trụ và muôn loài.}((10)),(10) (chương 7 - Al-'Araf: 54). và Đấng Hùng Mạnh phán: {Allah là Đấng đã dựng cao các tầng trời không cần trụ chống đỡ mà các người có thể nhìn thấy, rồi Ngài an vị trên chiếc Ngai Vương; Ngài chế ngự mặt trời và mặt trăng, mỗi cái chạy theo quỹ đạo riêng suốt hạn kỳ đã được qui định cho chúng. Ngài điều hành tất cả các công việc, Ngài giải thích chi tiết các dấu hiệu như thế để các người có thể tin chắc chắn về việc gặp lại Thượng Đế của các người ở Đờì Sau * Và Ngài là Đấng đã trải rộng mặt đất, rồi đặt đê lên nó những quả núi vững chắc và tạo ra sông ngòi; và từ mỗi loại trái cây Ngài đều làm mọc ra từng cặp đực cái. Ngài lấy ban đêm bao phủ ban ngày.} cho đến câu: {Allah biết những gì mà mỗi phụ nữ đang mang và những bào thai thiếu hoặc dư thặng nằm trong các dạ con. Nỗi vật đều được tính toán và định lượng đúng mức ở nơi Ngài * Ngài là Đấng biết rõ điều vô hình và điều hữu hình, Ngài là Đấng Vĩ Đại, Đấng Tối Cao.}((11))(11) (chương 13 - Al-R'ad: 2, 3, 8, 9), và Đấng Hiển Vinh phán: {Người hãy hỏi chúng: Ai là Đấng Chủ Tể của các tầng trời và trái đất? Hãy đáp: Allah. Hãy hỏi chúng: Thế tại sao các người lại tự chọn lấy những kẻ khác làm bảo hộ cho các người trong khi chính bọn chúng không sở hữu trong tay bất cứ điều lợi hoặc điều hại nào cho bản thân chúng. Hãy hỏi chúng: Chẳng lẽ người mù và người sáng mắt giống hệt nhau sao? Hoặc phải chăng ánh sáng và bóng tối tương đồng với nhau à; hay là các người tự tạo dựng các thần linh ngang bằng với Allah rồi tin rằng chúng có khả năng tạo hóa giống tạo vật của Allah, cho nên việc tạo hóa đối với chúng là như nhau chẳng? Hãy bảo chúng: Chính Allah mới là Đấng Tạo Hóa ra tất cả, Ngài là Đấng Độc Tôn, Đấng Oai Nghiêm.}((12))(12) (chương 13 - Al-R'ad: 16). Đấng Hiển Vinh còn trình bày cho họ thấy những chứng cứ rõ ràng mà họ có thể nhìn thấy, Ngài phán: {Và ban đêm, ban ngày, mặt trời và mặt trăng là những dấu hiệu chỉ dẫn của Ngài. Chớ lạy mặt trời và cũng đừng lạy mặt trăng mà hãy quy lạy Allah, Đấng đã tạo ra chúng, nếu các người thực sự chỉ thờ phụng riêng Ngài} {Và trong các dấu hiệu

của Ngài rằng Người thấy đất đai khô nứt, nhưng khi TA tưới nước mưa lên nó, nó cựa mình sống lại và cho mọc ra cây cối hoa màu. Quả thật, Đấng làm cho nó sống lại chắc chắn sẽ làm cho người chết sống lại, bởi thật Ngài là Đấng Toàn năng trên mọi thứ.}(13)(13) (Chương 41 - Fussilat: 38, 39). Và Đấng Hiển Vinh phán: {Và trong các dấu hiệu của Ngài là việc tạo hóa các tầng trời, trái đất và sự khác biệt ngôn ngữ và màu da của các người. Quả thật, nơi sự việc đó là các dấu hiệu cho những người hiểu biết * Và trong các dấu hiệu của Ngài là giấc ngủ của các người vào ban đêm lẫn ban ngày và việc các người tìm kiếm thiên lộc của Ngài.}(14)(14) (Chương 30 - Al-Rum: 22, 23). Allah tự miêu tả về bản thân Ngài với thuộc tính tuyệt đẹp và hoàn mỹ qua lời phán: {Allah mà không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Ngài, Ngài là Đấng Hằng Sống, Đấng Bất Diệt, Ngài không ngủ cũng không buồn ngủ. Mọi vật trong các tầng trời và trái đất đều là của Ngài. Ai là kẻ dám biện hộ trước Ngài nếu không có sự cho phép của Ngài? Ngài biết mọi điều xảy ra phía trước và đằng sau chúng. Không ai có thể bao quát được sự hiểu biết của Ngài về bất cứ điều gì ngoại trừ điều nào Ngài muốn cho y biết.}(15)(15) (Chương 2 - Al-Baqarah: 255). Và Ngài phán: {Đấng Tha Thứ tội lỗi và sẵn sàng chấp nhận lời thú tội sám hối nhưng lại rất nghiêm khắc trong trừng trị. Không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Ngài, tất cả vạn vật đều quay lại trình diện Ngài.}(16)(16) (Chương 40 - Ghafir: 3). {Ngài là Allah, Đấng mà ngoài Ngài không một Thượng Đế đích thực nào khác, Ngài là Chúa Tể, là Đấng Linh thiêng, là Đấng Bằng An, là Đấng Trị An, là Đấng Toàn Diện, là Đấng Toàn Năng, là Đấng Toàn Quyền, là Đấng Tự Hào. Quang vinh trong sạch thay Allah! Ngài vượt hẳn mọi điều mà chúng đã gán cho Ngài.}(17)(17) (Chương 59 - Al-Hashr: 23). Đấy chính là Thượng Đế, là Chúa Tể, là Đấng Sáng Suốt, là Đấng Toàn Năng đã tự giới thiệu về Ngài cho đám nô lệ của Ngài, và đã trình bày cho họ biết bao bằng chứng và căn cứ rõ ràng. Ngài tự nhận mình là hoàn mỹ tuyệt đối, điều đó chứng minh sự tồn tại của Ngài, chứng minh sự tạo hóa và chi phối của Ngài, chứng minh Ngài đáng được thờ phượng, chứng minh các bộ luật tiên tri, chứng minh sự chấp nhận của tâm trí và tín ngưỡng tự nhiên. Điều này đã được toàn thể cộng đồng nhất trí, và rồi tôi sẽ lần lượt chứng minh từng phần một cụ thể ở bên dưới. Đối với bằng chứng về sự tồn tại của Allah, sự tạo hóa cũng như sự chi phối của Ngài gồm những minh chứng sau:

1- Vũ trụ và vạn vật là một kiệt tác:

Bao quanh con người là vũ trụ vĩ đại được cấu thành từ các tầng trời, các vì sao, các dải ngân hà. Trái đất, hành tinh của con người được trải rộng với biết bao sinh vật khác nhau, trong đó, từ cây cối đến các tạo vật vật khác, mỗi loài đều có đôi đũa cái... và tất nhiên vũ trụ này không thể tự hình thành, chắc chắn phải có một Đấng Tạo Hóa đã tạo ra nó. Bởi lẽ không vật thể nào tự nó hình thành cả. Cho nên Đấng đã tạo ra quy luật tinh vi và hoàn hảo một cách kỳ diệu này và làm cho nó thành một dấu hiệu cho đám người biết suy ngẫm chỉ có Allah, Đấng Tạo Hóa duy nhất, Đấng mà không có Thượng Đế ngoài Ngài, cũng không có Đấng thờ phượng nào ngoài Ngài, Ngài phán: {Hoặc phải chăng chúng đã được tạo hóa từ cái không là gì cả hay phải chăng chúng là những đấng tạo hóa? * Hay là chúng đã tạo hóa các tầng trời và trái đất? Không, chúng không có niềm tin tuyệt đối vào điều đó.}(18)(18) (Chương 52 - Al-Tur: 35, 36). Hai câu Kinh này đưa ra ba giả thuyết, gồm:

- 1- Phải chăng chúng được tạo hóa ra từ cái không là gì cả?
- 2- Phải chăng chúng tạo ra bản thân chúng?
- 3- Phải chăng chúng đã tạo hóa ra các tầng trời và trái đất?

Nếu chúng được tạo hóa từ cái không là gì, chúng không thể tạo ra bản thân chúng và không thể tạo hóa ra các tầng trời và trái đất, điều này càng khẳng định rằng phải có một Đấng Tạo Hóa tạo ra chúng, tạo ra trời đất và đó chính là Allah, Đấng Duy Nhất, Đấng Uy Quyền.

2- Tín ngưỡng tự nhiên:

Tạo vật trong tiềm thức vốn đã công nhận Đấng Tạo Hóa, rằng Ngài hiển vinh nhất, vĩ đại nhất, to lớn nhất, hoàn mỹ nhất hơn tất cả mọi thứ. Điều này rất ư là thiết thực hơn cả đáp số của bài toán cộng mà không cần đến bằng chứng chứng minh ngoại trừ ai đó đã thay đổi tín ngưỡng tự nhiên vốn có của y bằng tôn giáo khác, và bày ra cho nó những viễn cảnh khiến nó rời khỏi cái bản chất tự nhiên vốn có của nó. ((19)), (19) Xem bộ Fatawa của Sheikh Islam Ibnu Taimiyah, quyển 1, trang 47-49 và 73. Đấng Tối Cao phán: {Tôn giáo tự nhiên mà Allah đã sáng tạo con người hướng về Nó, không có một sự thay đổi nào về sự tạo hóa của Allah, đó là tôn giáo chân chính.}(20)), (20) (Chương 30 - Al-Rum: 30). Và

Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - đã nói: {Không một đứa trẻ nào mà lại không được sinh ra trên tín ngưỡng tự nhiên, thế nhưng chúng đã bị cha mẹ chúng là người Do Thái hoặc là người Thiên Chúa hoặc là người Bái Hòa giáo lôi kéo chúng theo tôn giáo đó, giống như một con vật được sinh ra với hình hài đầy đủ thử hỏi nó có bị thiếu sót bộ phận nào không? Xong, Abu Huroiroh nói: Các người hãy đọc câu: {Tôn giáo tự nhiên mà Allah đã sáng tạo con người hướng về Nó, không có một sự thay đổi nào về sự tạo hóa của Allah, đó là tôn giáo chân chính.}((21))(21) Do Al-Bukhari ghi trong phần định mệnh, chương 3, và Muslim ghi ở phần định mệnh, Hadith 2658 và lời Hadith là của ông. Và Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - cũng đã nói: {Há chẳng phải Thượng Đế của Ta đã ra lệnh cho Ta dạy các người những điều các người không biết về những gì Ngài đã dạy Ta trong ngày nay đây: Tất cả tài sản TA ban cho bầy tôi đều là Halal (hợp pháp) và TA đã tạo ra đám bầy tôi của TA, tất cả chúng đều trên tôn giáo thuần túy (tự nhiên ban đầu), nhưng Shaytan đã đến lôi kéo chúng rời khỏi tôn giáo tự nhiên và còn cấm chúng những điều TA cho phép chúng, rồi xúi giục chúng thờ phượng thứ khác cùng với TA, thứ mà TA không ban cho bất cứ thẩm quyền nào.}((22)).(22) Do Imam Ahmad ghi trong Musnad, quyển 4, trang 162 và Muslim ghi ở phần Thiên Đàng, sự hưởng thụ và con người nơi đó, Hadith số 2865 và lời Hadith là của ông.

3- Sự thống nhất của tất cả cộng đồng:

Tất cả cộng đồng - thời trước lẫn thời nay - đều thống nhất toàn vũ trụ này là do Đấng Tạo Hóa tạo ra, Ngài chính là Allah, Chúa Tể của vũ trụ và muôn loài, chính Ngài đã tạo hóa tất cả trời đất, Ngài không có bất cứ đối tác nào chia sẻ với Ngài trong việc tạo hóa cũng như trong vương quyền của Ngài. Chắc chắn một điều là chưa từng có cộng đồng nào thời trước cho rằng có thần linh nào đó đã cùng với Allah tạo hóa ra trời đất này. Đúng hơn họ luôn tin rằng Allah là Đấng Tạo Hóa ra họ, tạo hóa ra thần linh của họ, cho nên không có Đấng Tạo Hóa nào ngoài Ngài, không có Đấng Cấp Dưỡng nào ngoài Ngài và cũng không có sự lợi hay điều hại nào xảy ra ngoài bàn tay của Đấng Hiển Vinh Ngài cả.((23))(23) Xem bộ Fatawa của Sheikh Islam Ibnu Taimiyah, quyển 14, trang 380-383 và quyển 7, trang 75. Đấng Tối Cao cho biết việc người đa thần công nhận Tawhid Rububiyah (các hành động của Allah như tạo hóa, ban phát, chi phối, quản lý...): {Và nếu Người có hỏi chúng ai đã tạo hóa tất cả trời đất và ai đã chế ngự mặt trời và mặt trăng thì chắc chắn chúng sẽ đáp là "Allah". Thế tại sao chúng lánh xa Ngài? * Allah nói rộng và thu hẹp bổng lộc cho người nào Ngài muốn trong số bầy tôi của Ngài, quả thật, Allah luôn tận tường hết mọi việc * Và nếu Người có hỏi chúng ai đã ban nước mưa từ trên trời xuống mà Ngài dùng để làm sống lại lớp đất chết khô thì chắc chắn chúng sẽ đáp: "Allah". Người hãy nói: "Alhamdulillah". Tuy nhiên, đa số bọn chúng không chịu suy ngẫm.}((24))(24) (chương 29 - Al-'Ankabut: 61- 63). {Và nếu Người có hỏi chúng ai đã tạo ra tất cả trời đất thì chắc chắn chúng sẽ đáp: Chính Đấng Toàn Năng, Đấng Toàn Tri đã tạo hóa chúng.}((25))(25) (chương 43 - Al-Zukhruf: 9).

4- Sự chấp nhận của tâm trí:

Không một tâm trí của con người bình thường nào lại không công nhận rằng vũ trụ vĩ đại này phải có Đấng Tạo Hóa. Bởi lẽ tâm trí nhận thấy rằng vũ trụ là một tạo vật được tạo ra và tất nhiên nó không thể tự hình thành và tạo vật thì phải có đấng đã tạo ra nó. Con người luôn biết rằng mỗi khi bản thân gặp phải tai nạn và khó khăn, ngay khi bắt lực phản kháng thì con người không quên việc hướng tâm lòng của mình lên trời và khẩn cầu Thượng Đế giải thoát y khỏi nạn kiếp, mặc dù mới vài ngày trước y còn phủ nhận Thượng Đế và một lòng thờ phượng bực tượng, tất nhiên điều này không thể phủ nhận mà cần phải khẳng định. Ngay cả loài vật, khi chúng bị đau bởi một tai nạn nào đó chúng đều ngẩng đầu nhìn lên và con người cũng hướng mắt lên trời. Điều đó đã được Allah thông tin cho biết rằng mỗi khi con người gặp phải tai nạn là y liền khẩn vái cầu xin Thượng Đế giúp y thoát qua kiếp nạn, Đấng Tối Cao phán: {Và khi gặp hoạn nạn, con người kêu than cầu cứu với Thượng Đế, y quay về sám hối với Ngài. Rồi khi Ngài ban cho y ân huệ thì y liền quên bằng điều mà y đã từng cầu xin Ngài trước kia và hơn nữa còn tạo dựng nên những đối thủ ngang vai với Allah.}((26))(26) (chương 39 - Al-Zumar: 8). Đấng Tối Cao cho biết về tình trạng của người đa thần: {Ngài là Đấng đã giúp các người chu du trên đất liền và biển cả cho đến khi các người lên tàu, nó đưa chúng vượt trùng dương thuận buồm xuôi gió khiến chúng vui thích với chuyến đi. Đột nhiên một cơn cuồng phong nổi lên và những làn sóng thần bao vây chúng tứ phía, chúng nghĩ rằng mình sẽ bị chết đuối tại đây, thế là, chúng bắt đầu cầu nguyện khẩn vái Allah một cách thành tâm, thưa rằng: "Nếu Ngài giải thoát đám bầy tôi khỏi đại nạn này thì bầy tôi sẽ là nhóm người biết ơn Ngài." * Nhưng sau khi Ngài đã giải cứu chúng thoát nạn thì chính những kẻ đó lại bắt đầu làm loạn trên trái đất, bất chấp công lý và sự thật. Hỡi nhân loại! Việc

làm loạn của các người chỉ gây thiệt hại cho bản thân của các người thôi, những hưởng thụ đó chỉ là lạc thú tạm bợ của đời sống trần tục này, rồi các người sẽ được đưa về gặp TA trở lại để TA cho các người biết về những điều các người đã từng làm trên thế gian.}((27))(27) (chương 10 - Yunus: 22, 23).và Đấng Hùng Mạnh phán:{Và khi chúng bị những cơn sóng to như tấm phủ bao trùm lấy chúng lúc ra khơi, chúng liền cầu xin Allah rất chân thành. Nhưng sau khi chúng được đưa vào bờ an toàn thì trong chúng có kẻ trở nên lưỡng lự và chỉ có những kẻ ngoan cống tự phụ mới chống đối lại các dấu hiệu của TA.}((28))(28) (chương 31 - Luqman: 32).Đây là Thượng Đế đã khởi tạo vũ trụ từ cái không là gì, Ngài đã tạo con người trên hình dạng đẹp đẽ nhất, Ngài đã đặt vào tâm khảm con người sự chứng nhận Tawhid Rububiyah của Ngài, biết tuân phục Ngài và Ngài thu phục tâm trí của họ đón nhận Tawhid Rububiyah và Tawhid Uluhiyah (nghĩa là chỉ Allah duy nhất đáng được thờ phượng).Tất cả cộng đồng đều công nhận Tawhid Rububiyah của Allah... tất cả phải hợp nhất trong Tawhid Rububiyah và Tawhid Uluhiyah của Ngài. Vì vậy Ngài không có bất cứ cộng tác trong việc tạo hóa, lại càng không có bất cứ ai chia sẻ quyền đáng được thờ phượng với Ngài. Bằng chứng cho việc này có rất nhiều, điển hình như*(29):(29) Xem thêm sách Tawhid "Attawassu'a" của cố tác giả Muhammad bin Abdul Wahhab - cầu xin Allah thương xót ông.1- Vũ trụ này chắc chắn chỉ có một Thượng Đế duy nhất, Ngài chính là Đấng Tạo Hóa, Đấng Cấp Dưỡng, Ngài ban phúc lành và xua tan nạn kiếp. Nếu như trong vũ trụ này có thêm một thượng đế nào khác thì chắc chắn thượng đế đó phải có hành động, tạo hóa và mệnh lệnh.Tin rằng không một thượng đế nào chịu chia sẻ và nhường nhịn thượng đế kia((30)),(30) Xem sách (Sharh Al'Aqidah Attahawiyah - Giảng giải đức tin Al-Tahawiyah) trang 39.và chắc chắn một trong hai thượng đế phải có đấng mạnh hơn, quyền lực hơn và kẻ thua trận không đáng làm thượng đế và Đấng chiến thắng mới chính là Thượng Đế đích thực, không có sự san sẻ quyền Tawhid Uluhiyah cũng như quyền về Tawhid Rububiyah, Đấng Tối Cao phán:{Allah không hề chọn bất cứ ai làm con và cũng không có bất cứ thần linh nào chia sẻ vương quyền cùng Ngài. Nếu như có nhiều thần linh thì mỗi thần linh chỉ được quản lý những gì mình tạo ra và rồi mỗi thần linh sẽ đấu đá nhau xem ai mạnh hơn. Thật vinh quang thay Allah, Ngài hoàn toàn vô can với mọi điều nhân loại gán ghép cho Ngài.((31))(31) (chương 23 - Al-Mu'minin: 91).2- Không có ai xứng đáng được thờ phượng ngoại trừ Allah, Đấng sở hữu tất cả trời đất, bởi mục đích của con người qua việc cúng lạy thần linh là muốn được ban phước, để xua tan nạn kiếp, được bình an trước mọi hiểm nguy, trong khi tất cả điều này không ai có thẩm quyền ngoài Chúa Tể của tất cả trời đất cả.Nếu như có một thần linh khác cùng với Allah giống như người đa thần khẳng định thì tất cả mọi người cũng đều hướng đến thờ phượng Allah, Đấng Chúa Tể đích thực, bởi tất cả thần linh được thờ phượng ngoài Allah cũng một lòng hướng về Allah để thờ phượng và cúng bái Ngài.Chắc chắn đối với ai muốn cúng bái Đấng toàn quyền ban phước và xua tan nạn kiếp thì cần phải thờ phượng mỗi một Thượng Đế đích thực của tất cả trời đất, kể cả những thần linh được thờ phượng ngoài Allah cũng đều hướng đến Ngài để cúng bái, Đấng Tối Cao phán:{Người hãy bảo chúng: “Nếu như có thần linh khác ngoài Allah giống như các người đã tuyên bố, vậy thì các người hãy tìm đường đến chúng mà thờ phượng.”}((32))(32) (chương 17 - Al-Isra': 42).Và để cho người muốn biết chân lý đọc tiếp lời phán của Đấng Tối Cao:{Người hãy bảo chúng: Các người hãy cầu nguyện ngoài Allah những kẻ mà các người cho là thần linh của các người. Thật ra, chúng chẳng kiểm soát được một vật gì trong trời đất cả, cho dù đó chỉ là sức nặng của hạt bụi, chúng cũng không có sự hợp tác nào trong trời đất, và trong bọn chúng không có một tên nào là kẻ hỗ trợ cho Ngài cả * Và việc can thiệp với Ngài chẳng có hiệu lực gì trừ phi với ai được Ngài cho phép.}((33))(33) (chương 34 – Saba': 22, 23).

Những câu Kinh này đã cắt đứt mọi kỳ vọng của con tim vào những thần linh ngoài Allah bởi bốn điều sau:

Thứ nhất: Chắc chắn các thần linh này đều không có quyền chia sẻ với Allah về bất cứ thứ gì dù chỉ là hạt cải, và đối với kẻ không sở hữu trong tay sức mạnh dù chỉ bằng hạt cải thì làm sao có quyền ban lợi ích và gây hại được ai, thế nên không thể xứng đáng làm đối tác của Allah.Và Allah là Đấng duy nhất mà nắm toàn quyền thu tóm, chi phối tất cả mọi thứ.

Thứ hai: Tất cả thần linh này đều không sở hữu bất cứ gì trong trời đất, dù đó chỉ là hạt bụi.

Thứ ba: Allah không có bất cứ trợ lý nào giúp Ngài trong việc tạo hóa, ngược lại, tất cả đều được Ngài giúp đỡ để được phước và tránh được tai kiếp bởi Ngài giàu có nhất vốn không cần đến bất kỳ tạo vật nào trong tất cả tạo vật đều cần đến Ngài.

Thứ tư: Chắc chắn đám thần linh này không có quyền biện hộ cho những ai theo chúng trước Allah được, chúng không được phép và quyền biện hộ đó Allah chỉ cho mỗi những Wali của Ngài và những

Wali đó chỉ được phép biện hộ cho những ai được Allah hài lòng về lời nói, hành động và niềm tin của y((34)).(34) Xem (Qurratu 'Uyun Al-Muwahhidin - Sự thỏa mãn của những người chỉ thờ riêng một mình Allah) của cố tác giả Sheikh Abdur Rahman bin Hasan - cầu xin Allah thương xót ông -, trang 100.3- Quy luật hoạt động một cách trật tự và tinh vi của toàn vũ trụ này là bằng chứng mạnh nhất khẳng định vũ trụ này vốn chỉ có một Thượng Đế, một Chúa Tể nắm quyền thống trị và chi phối, không có bất cứ ai (vật gì) là Thượng Đế ngoài Ngài. Thế nên không thể có đến hai đấng tạo hóa cho vũ trụ này được, và tất nhiên lại càng không thể tồn tại đến hai thượng đế, Đấng Tối Cao phán: {Nếu trong trời đất có thêm thần linh khác ngoài Allah thì chắc chắn cả trời đất đều bị sụp đổ.}((35))(35) (chương 21 - Al-Ambiya': 22). Giả sử rằng trong trời đất có thêm thượng đế khác ngoài Allah thì chắc chắn các tầng trời lẫn trái đất đều bị hủy hoại, nguyên nhân là do mỗi thượng đế đều có quyền lực riêng, đều muốn làm theo ý mình trong việc quản lý và chi phối, dẫn đến sự bất đồng và tranh chấp, và gây ra sự hủy hoại và diệt vong((36)).(36) Xem (Fat-hu Al-Qadir) quyển 3, trang 403. Một cơ thể không thể chấp nhận có đến hai linh hồn cùng tồn tại, nếu thế sẽ khiến cơ thể phải diệt vong và tiêu tan. Đó là điều không thể thì làm sao có thể đối với cả một vũ trụ vĩ đại cho được((37)).(37) Xem (Miftah Daru Assa'a-dah - Chìa khóa của ngôi nhà hạnh phúc) quyển 1, trang 260.

4- Tất cả các vị Thiên Sứ và các vị Nabi đều đồng thuận trên điều đó:

Tất cả cộng đồng đều thống nhất việc các vị Thiên Sứ và các vị Nabi vượt trội hơn loài người về tâm trí, về sự khôn ngoan, về phẩm hạnh và đạo đức, về sự khuyên bảo và lãnh đạo, và về hành động làm đẹp lòng Allah; họ là những người được hướng dẫn trọn vẹn và tốt nhất đến con đường ngay chính; bởi vì Họ đã trực tiếp nhận lãnh lời mặc khải từ Allah rồi truyền đạt lại cho nhân loại. Tất cả các vị Nabi và các vị Thiên Sứ đều nhất trí rằng vị Nabi đầu tiên được gửi xuống cho nhân loại chính là Adam - cầu xin bình an cho Người - và người cuối cùng là Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người. Họ đồng kêu gọi tất cả tín đồ của Họ đến với đức tin Iman nơi Allah duy nhất và từ bỏ mọi sự thờ phượng ngoài Ngài và Ngài chính là Thượng Đế đích thực. Đấng Tối Cao phán: {Và không một Thiên Sứ nào được cử phái đến trước Người (Muhammad) mà TA lại không ra lệnh cho Y rằng quả thật, không có Thượng Đế đích thực nào ngoài TA, do đó hãy thờ phụng riêng TA.}((38)),(38) (chương 21 - Al-Ambiya': 25). và Đấng Tối Cao thuật lại lời cảnh báo của Nuh - cầu xin bình an cho Người - trước dân chúng của Người: {Các người không được thờ phượng ai ngoài Allah cả, chắc chắn Ta rất lo sợ cho các người về sự trừng phạt trong một ngày đau đớn.}((39)),(39) (chương 11 - Hud: 26). và Đấng Hiển Vinh phán về người cuối cùng trong số Họ, Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - khi Người nói với dân chúng của Người: {Người hãy nói, Ta chỉ nhận được lệnh rằng Thượng Đế của các người chỉ một Thượng Đế duy nhất, thế các người có phải là tín đồ Muslim chịu thuần phục không?}((40))(40) (chương 21 - Al-Ambiya': 108). Đây là Thượng Đế đã khởi tạo vũ trụ từ cái không là gì, Ngài đã tạo con người dưới hình dạng đẹp đẽ nhất, Ngài đã đặt vào tâm khảm con người sự chứng nhận Tawhid Rububiyah của Ngài, biết thuần phục Ngài và Ngài thu phục tâm trí con người đón nhận Tawhid Rububiyah và Tawhid Uluhiyah (nghĩa là chỉ Allah duy nhất đáng được thờ phượng). Bản thân của con người không thể ổn định trừ phi nó nạp mình cho Đấng đã tạo ra nó và bước đi trên đường lối của Ngài, và linh hồn sẽ không thể an lành ngoại trừ nó dựa vào Đấng đã tạo ra nó và kết nối chặt chẽ với Ngài, và nó không còn mối quan hệ nào ngoài việc phải gắn bó với con đường ngay thẳng mà các vị Thiên Sứ đáng kính đã vạch ra. Tâm trí của một người không được ngay chính cũng như không thể hoạt động một cách tốt nhất ngoại trừ y phải tin tưởng vào Thượng Đế của y.

Một khi tín ngưỡng tự nhiên của con người đã ngay chính, linh hồn đã thanh thản, cơ thể đã ổn định và tâm trí đã bằng an, chắc chắn người đó đã đạt được hạnh phúc, sự an bình và thư thái ở trần gian cũng như ở Đời Sau.

Còn khi con người bác bỏ tất cả sẽ rơi vào cuộc sống mất phương hướng như đang đi giữa thung lũng cuộc đời, lẩn la quanh quẩn giữa các thần linh, y sẽ không biết được ai mới ban phúc cho y và ai sẽ giúp được y tai qua nạn khỏi. Để giúp cho đức tin Iman thêm kiên định trong tâm hồn và vạch trần lời biện hộ của người vô đức tin, Allah đã đưa ra hình ảnh thí dụ cho điều đó - bởi hình ảnh thí dụ khiến con người dễ nhận thức vấn đề -, đó là Ngài so sánh hai người đàn ông, một người thờ phượng nhiều thần linh và người con lại chỉ thờ mỗi Thượng Đế duy nhất, Đấng Hiển Vinh phán: {Allah đã đưa ra thí dụ so sánh giữa một người phục vụ cho nhiều chủ nhân cùng nắm quyền nhưng thường hay tranh chấp nhau với một người chỉ phục vụ cho một ông chủ duy nhất, liệu hai người này có ngang bằng nhau không? Alhamdulillah, không, đa số chúng thường không biết.}((41))(41) (chương 39 - Al-Zumar:

29).Allah đưa ra thí dụ về một nô lệ chỉ thuộc về một ông chủ duy nhất và một nô lệ thuộc nhiều người chủ thường hay tranh chấp nhau và người nô lệ phải nghe lời tất cả họ,nhưng mỗi ông chủ một ý muốn,mỗi ông chủ đều đưa ra lệnh yêu cầu nô lệ đó phải làm,nó khiến cho nô lệ bối rối không biết giải quyết thế nào ý muốn của họ, y không thể bước đi ổn định trên một con đường duy nhất,y không thể làm hài lòng tất cả ông chủ, đó là chưa nói đến những mệnh lệnh cố y trái ngược nhau, không biết nghe theo lời ai cho phải.Trong khi người nô lệ chỉ thuộc quyền sở hữu của một ông chủ thì y luôn biết rõ chủ ý và mệnh lệnh của ông chủ rất tận tường,y luôn ủng hộ bước trên một con đường duy nhất, một phương châm duy nhất rất rõ ràng. Làm sao như nhau cho được, một bên là thoả mái phục vụ một ông chủ có chủ định và phương châm rõ ràng;còn một bên, để phục vụ cho tất cả ông chủ đang tranh cãi nhau, y phải chịu cực hình của sự lo lắng, không thể cố định trên một hiện trạng nào cả, không thể làm hài lòng tất cả các ông chủ của mình.

Sau tất cả bằng chứng đồng nhân mạnh sự tồn tại của Allah về cả hai mặt Tawhid Rububiyah và Tawhid Uluhiyah. Tốt nhất lúc này là giới thiệu về sự tạo hóa vũ trụ và con người để chúng ta tìm hiểu giá trị của điều đó.

Tạo hóa vũ trụ

Vũ trụ khổng lồ và bao la với các tầng trời, trái đất, các vì sao, các dải ngân hà, biển cả, núi non, động vật, thực vật... tất cả đều do Allah Hiển Vinh và Tối Cao tạo ra từ cái không là gì, Ngài phán:{Người hỡi bảo chúng: “Phải chăng các người phủ nhận Đấng đã tạo hóa trái đất trong hai ngày và các người dựng lên những thần linh ngang vai cùng với Ngài? Ngài mới chính là Thượng Đế đích thực của vũ trụ và muôn loài * Ngài là Đấng đã đặt nơi đó những quả núi vững chắc cao hơn mặt đất và ban phúc nơi đó và tính toán lương thực cho cư dân nơi đó trong bốn ngày, đồng đều cho những người đòi hỏi * Rồi Ngài hướng về bầu trời lúc đó chỉ là một lớp khói mờ và phán báo nó và trái đất: Hai người hỡi đến cùng nhau, thuận hay không thuận? Cả hai cùng thưa: Chúng tôi xin thuận đến với nhau * Ngài đã hoàn tất chúng thành bảy tầng trời trong hai ngày và Ngài mặc khải cho mỗi tầng trời công việc của nó. Và TA đã trang hoàng tầng trời hạ giới với những ngọn đèn tinh tú và cử Thiên thần canh giữ nó. Đó là sự sắp đặt và định đoạt của Đấng Toàn Năng, Toàn Tri.}(42).(42)(Chương 41 - Fussilat: 9 - 12)và Đấng Hiển Vinh phán:{Há những kẻ vô đức tin không thấy rằng các tầng trời và trái đất quyện lại với nhau thành một khối thống nhất trước khi TA chế chúng ra làm đôi hay sao? Rồi TA tạo mọi sinh vật từ nước. Thế, chúng vẫn không tin nữa ư? * Và TA đã đặt trên trái đất các quả núi vững chắc sợ nó rung chuyển với loài người và đã vạch lên trên đó các con đường thông thương để may ra chúng được hướng dẫn * Rồi TA đã tạo bầu trời làm lộng che để bảo vệ vạn vật, vậy mà bọn chúng dám chống đối dấu hiệu đó của TA.}(43))(chương 21 - Al-Ambiya': Câu: 31 - 32) và tham khảo thêm đoạn đầu của chương 13 - Al-R'ad.Vũ trụ này được Allah tạo hóa mang ý nghĩa vĩ đại không thể giới hạn được, và trong mỗi phần của nó cũng có giá trị vĩ đại riêng, mang những dấu hiệu kỳ diệu; và chỉ cần xem xét một dấu hiệu duy nhất thôi cũng đã thấy rất nhiều điều đáng kinh ngạc.Hãy nhìn xem những điều thần kỳ trong việc tạo hóa của Allah gần như được tìm thấy trong cây cối, loại tạo vật mà từ chiếc lá, thân cây, trái quả của nó đều có những hữu ích riêng khiến con người bất lực trong việc khám phá hết giá trị của chúng.Hãy nhìn vào tuyến mồ hôi toát ra trên cơ thể với dòng chảy siêu nhỏ khiến con người gần như hoàn toàn không nhận thấy bằng mắt cho đến khi nó xuất hiện trên da.Làm sao dòng chảy có thể đủ mạnh để chảy ngược từ dưới lên trên được cơ chứ?! Sau đó dòng chảy tiếp tục chảy ra tùy theo sự chấp nhận và khoảng rộng của dòng chảy, rồi tiếp tục trải đều khắp cơ thể mà mắt thường không tài nào nhìn thấy.Tiếp tục hãy nhìn vào sự phát triển của một cái cây, nó thay đổi từ dạng này thành dạng khác giống như sự phát triển của bào thai mà mắt thường không thể nhìn. Ban đầu nó chỉ là một thân cây trụi rồi nó được Đấng Tạo Hóa khoác lên nó một bộ lá tuyệt đẹp.Khi trở về nghiên cứu sự phát triển của cây lúc đâm chồi non yếu ớt, rồi lá được mọc ra để bảo vệ thân và là chiếc áo giáp của hoa và quả khỏi mọi tác hại của nóng, lạnh và những tác hại khác;Rồi những trái của cây được nuôi dưỡng bởi lá mà đường dẫn thức ăn rất là mịn tựa như hình ảnh của đũa trẻ bú sữa của mẹ nó, rồi dần nó được lớn lên trở thành trái chín mọng ngon lành từ thân cây trụi trụi đó.Và khi bạn nhìn trái đất, xem nó được tạo hóa như thế nào? Bạn sẽ thấy rằng trái đất là một trong những dấu hiệu vĩ đại mà Đấng Hiển Vinh đã khởi tạo từ cái không là gì, rồi Ngài trải rộng nó và làm cho nó bằng phẳng, rồi cố định nó và chế ngự nó cho đám nô lệ của Ngài.Ngài đặt vào trái đất bóng lộc và cuộc sống của con người, vạch ra cho họ những con đường để họ bôn ba khắp nẻo đường và Ngài cấm lên nó những quả núi như những cái cọc để nó khỏi rung chuyển, khỏi lung lay.Trái đất là nơi để con người sống và sinh hoạt trên lưng của nó và là nơi để con người chôn cất những cái xác sau khi qua đời, thế nên trái

đất chính là quê hương của cả người sống và người chết. Rồi hãy nhìn vào dải ngân hà xung quanh từ mặt trời, mặt trăng, vì sao, các tinh tú... làm sao tất cả lại chỉ di chuyển theo một trình tự nhất định không hề có sai sót, và trong sự khác biệt giữa ban ngày, ban đêm, các mùa, cơn nóng, cái lạnh... tất cả đều mang lại lợi ích cho trái đất, cho động vật và cây cối, thảo mộc. Suy ngẫm về việc tạo hóa bầu trời, hãy hướng mắt bạn mà nhìn lên, hãy nhìn lại thêm nhiều lần nữa rồi bạn sẽ thấy một công trình vĩ đại mà bạn nhìn thấy về độ cao, về khoảng rộng, về sự kiên cố, về sự uy nga tráng lệ mà đến cả từ tuyệt vời cũng không đủ để miêu tả, vậy mà bầu trời không có bất cứ một cái trụ nào bên dưới để chống đỡ và nó cũng không được treo với bất cứ thứ gì bên trên nó cả. Không, nó đã đứng vững là do quyền năng của Allah, Ngài đã giữ vững cả trời và đất không cho cả hai bị lung lay... Khi bạn quan sát vũ trụ này hoặc một phần nào đó của nó thì bạn cũng nhận ra rằng tất cả luôn hoạt động theo một quy luật vô cùng trật tự và tinh vi, điều này chứng minh quyền năng tuyệt đối của Đấng Tạo Hóa ra nó, thể hiện kiến thức, sự khôn ngoan và tinh tường của Ngài. Bạn sẽ thấy nó tựa như một ngôi nhà gồm đầy đủ mọi tiện ích, tất cả mọi thứ đều cần đến như cái nóc là bầu trời cao ngất, trái đất được trải rộng bằng phẳng làm chốn cư ngụ, mặt trời và mặt trăng làm hai ngọn đèn chiếu sáng soi rọi cho trái đất, những vì sao ngoài việc là những ánh đèn lấp lánh trang trí cho bầu trời thêm lung linh sống động, chúng còn là kim chỉ nam để con người xác định phương hướng và đường đi; những khoáng sản, quặng mỏ như là những kho tàng dự trữ để sử dụng lâu dài. Tất cả mọi thứ trong trái đất đều có giá trị riêng mang lại nguồn lợi ích cho con người, đủ loại cây cối làm nguồn thức ăn và thảo dược, các loài động vật để con người sử dụng với nhiều mục đích khác nhau như để cưỡi, để lấy sữa, để ăn, để lấy da và lông làm quần áo và các vật dụng, để canh gác...

Và con người với cương vị như một vị vua được ủy quyền sử dụng tất cả mọi thứ, tất cả đều theo hành động và lệnh của y.

Nếu bạn suy ngẫm toàn phần hoặc một phần nào đó của vũ trụ này, tin là bạn sẽ phát hiện nhiều thứ vô cùng kinh ngạc. Tuy nhiên, sự suy ngẫm đó yêu cầu bạn phải hòa mình vào nó, từ bỏ tất cả mọi định kiến của bản thân và phong tục truyền thống. Mục đích để bạn sẽ có một kết luận dứt khoát: Vũ trụ này là một tạo vật đã được Đấng Sáng Suốt, Quyền Năng và Am Tường tạo ra. Vạn vật được định lượng một cách hoàn hảo, mọi thứ được sắp đặt vận hành theo một trật tự vô cùng tinh vi, điều này chứng tỏ không thể nào có đến hai Đấng Tạo Hóa, chỉ có thể là một Đấng Thượng Đế duy nhất mà thôi, đó chính là Allah. Nếu như cả trời và đất có thêm thần linh nào khác cùng với Allah thì chắc chắn trời đất sẽ sớm đi đến sụp đổ, quy luật vận hành và hoạt động của vạn vật chắc chắn đều sẽ đảo lộn và hỗn độn, mọi tiện ích của vũ trụ sẽ bị phá vỡ. Còn nếu như bạn quyết khẳng định vũ trụ này không có Đấng Tạo Hóa, vậy thì bạn nói gì về một cái bánh trực quay trên sông đang vận hành êm ái, được lắp ráp rất có trình tự, không nhìn thấy một điểm yếu nào từ ngoại hình đến cách vận hành của nó. Cái bánh trực đó dùng vận hành để tưới tiêu cho một vườn cây trái với đủ loại hoa quả. Và vườn cây trái đó được chăm bón rất kỹ lưỡng và vô cùng chu đáo, không một sự sơ suất nào cũng như không một loại quả này bị hư hại, sau đó mùa trái quả được phân loại theo chất lượng tốt lúc thu hoạch tùy theo nhu cầu cần thiết, mỗi loại được sắp xếp phù hợp và cứ thế xảy ra thường niên. Vậy, bạn thấy sự việc xảy ra theo quy trình trật tự tốt đẹp thế này mà lại không có người điều khiển, kiểm soát và quản lý sao?? Chẳng lẽ bánh trực quay bơm nước và cả ngôi vườn đều không có tác nhân, tất cả đều xảy ra tự nhiên, mỗi thứ đều tự vận hành mà không có người tác động vào sao?. Tâm trí bạn sẽ nói gì với bạn về điều đó? Điều gì khiến bạn có suy nghĩ như vậy? Điều gì hướng bạn đến với nó?? ((44))(44) Đoạn này được lược lại từ những chỗ khác nhau của bộ sách (Miftahu Daru Al-Sa'adah - chìa khóa của ngôi nhà hạnh phúc) quyển 1, trang 251 - 269.

Ý nghĩa và giá trị của điều đó

Sau hành trình suy ngẫm về vũ trụ này, chúng ta có thể liệt kê một số ý nghĩa và giá trị vĩ đại cho mục đích mà Allah đã tạo hóa ra vạn vật và các dấu hiệu minh bạch. Tiêu biểu cho những ý nghĩa và giá trị đó:

1- Chế ngự cho con người: Sau khi đã tạo hóa xong trái đất, Allah cho con người toàn quyền quản lý để y thuận tiện trong việc thờ phượng Ngài. Ngài tạo hóa tất cả vạn vật đều để phục vụ cho con người, để y có cuộc sống dễ dàng và để y phát triển đời sống ở đời này và sự trở về Đời Sau, Đấng Tối Cao phán: {Và Ngài đã chế ngự cho các người sử dụng bất cứ vật gì trong các tầng trời và bất cứ vật gì trên trái đất; tất cả đều từ nơi Ngài.} ((45))(45) (chương 45 - Al-Jaathiyah: 13). và Đấng Hiện Vinh phán: {Allah là Đấng đã tạo hóa ra các tầng trời và trái đất, Ngài đã ban mưa từ trời cao xuống đất để làm mọc lên

vô số thực phẩm nhằm cung cấp cho các người. Ngài đã chế ngự sông ngòi, biển cả bằng quyền lực của Ngài để các người di chuyển thuyền bè được thuận lợi * Ngài đã chế ngự mặt trời, mặt trăng, ban ngày lẫn ban đêm, Ngài sắp xếp chúng bơi theo một vĩ đạo nhất định * Và Ngài đã ban cho các người tất cả mọi điều mà các người yêu cầu ở Ngài, nếu như các người có đức ân huệ của Allah thì chắc chắn các người đếm không hết được. Quả thật loài người lại là những tên bất công và vong ân.}(46))(46) (chương 14 - Ibrahim: 32 - 34).

2- Các tầng trời, trái đất và mọi thứ trong trời đất là minh chứng cho Tawhid Rububiyah của Allah và là những dấu hiệu khẳng định sự độc tôn và tính duy nhất của Ngài:

Điều vĩ đại nhất trong tất cả là hài lòng về Tawhid Rububiyah và niềm tin vào sự độc tôn của Allah, bởi nó là điều vĩ đại nhất được xác nhận bởi các bằng chứng vĩ đại nhất, bởi các dấu hiệu lớn nhất và bởi những cách biện luận thuyết phục nhất, thế nên Allah đã thiết lập các tầng trời và trái đất cùng tất cả mọi thứ trong chúng để làm bằng chứng cho điều đó. Vì thế, trong Qur'an có rất nhiều câu Kinh bắt đầu bằng {Và trong các dấu hiệu của Ngài}, điển hình lời phán của Đấng Tối Cao: {Và một trong các dấu hiệu của Ngài là việc tạo hóa ra các tầng trời và trái đất} {Và trong các dấu hiệu của Ngài là giấc ngủ của các người vào ban đêm và ban ngày.} {Và trong các dấu hiệu của Ngài là Ngài cho các người nhìn thấy sấm sét, khiến các người lo sợ và hi vọng.} {Và trong các dấu hiệu của Ngài là trời đất đều tuân theo mệnh lệnh của Ngài.}(47))(47) (chương 30 - Al-Rum: từ câu 22 - 25) 3- Bằng chứng cho việc phục sinh: Vì con người có đến hai cuộc sống, cuộc sống trần gian này và cuộc sống ở Đời Sau. Cuộc sống Đời Sau mới là cuộc sống thật sự, Đấng Tối Cao phán: {Cuộc sống trần gian chỉ là trò đùa và thú tiêu khiển còn ngôi nhà Đời Sau mới là nơi cuộc sống đích thực, nên họ biết điều đó.}(48))(48) (chương 29 - Al-'Ankabut: 64).

Bởi đó là nơi để thanh toán và thưởng phạt, hoặc là hưởng thụ muôn đời dành cho cư dân Thiên Đàng hoặc là sự trừng phạt mãi mãi dành cho cư dân Hỏa Ngục.

Tuy nhiên, cuộc sống đó, con người không thể đến được ngoại trừ sau khi đã chết và được phục sinh trở lại. Nhưng điều này đã bị bác bỏ bởi những ai không có niềm tin với Thượng Đế, tín ngưỡng tự nhiên của đã bị phá vỡ và tâm trí của y đã bị hư hại. Vì lẽ đó, Allah đã thiết lập lên bằng chứng và trình bày lập luận để con người tin vào sự phục sinh và công nhận điều đó trong tim. Hơn nữa, việc tái tạo con người sau khi chết còn dễ dàng hơn ở lần khởi tạo đầu tiên, đúng hơn việc tạo hóa trời đất còn vĩ đại hơn biết bao so với việc tạo ra con người. Đấng Tối Cao phán {Và Ngài là Đấng bắt đầu việc tạo hóa rồi Ngài tái tạo nó lại và điều đó rất đơn giản đối với Ngài.}(49))(49) (chương 27 - Al-Rum: 27). Và Đấng Tối Cao phán: {Chắc chắn việc tạo hóa các tầng trời và trái đất vĩ đại hơn việc tạo hóa loài người.}(50) (chương 40 - Ghafir: 57). {Allah là Đấng đã dựng cao các tầng trời không cần trụ chống đỡ mà các người có thể nhìn thấy, rồi Ngài an vị trên chiếc Ngai Vương; Ngài chế ngự mặt trời và mặt trăng, mỗi cái chạy theo quỹ đạo riêng suốt hạn kỳ đã được qui định cho chúng. Ngài điều hành tất cả các công việc, Ngài giải thích chi tiết các dấu hiệu như thế để các người có thể tin chắc chắn về việc gặp lại Thượng Đế của các người ở Đời Sau.}(51))(51) (chương 13 - Al-R'ad: 2).

Này hỡi con người:

Một khi vũ trụ này được tạo hóa là vì bạn, tất cả mọi thứ trước mặt bạn cũng như những gì bạn đã chứng kiến đồng chứng minh không có Thượng Đế đích thực nào ngoài Allah, Đấng duy nhất không có đối tác. Và khi bạn nhận thức được sự phục sinh và cuộc sống của mình sau khi chết đơn giản hơn việc tạo hóa ra các tầng trời và đất, khi bạn biết chắc rằng bạn phải trình diện trước Thượng Đế của bạn để Ngài thanh toán mọi hành động của bạn, rồi khi bạn biết toàn bộ vũ trụ này đều phủ phục trước Thượng Đế của chúng, tất cả đều tụng niệm tán dương Ngài như Đấng Tối Cao phán: {Mọi vật trong các tầng trời và mọi vật trên trái đất đều tán dương tụng niệm Allah.}(52))(52) (chương 62 - Al-Jumu-'ah: 1). Chúng đồng quỳ lạy trước sự vĩ đại của Ngài, Đấng Hiển Vinh phán: {Há Người không nhận thấy Allah là Đấng mà bất cứ ai trong các tầng trời và bất cứ ai dưới đất kể cả mặt trời, mặt trăng, tất cả ngôi sao, tất cả núi non, tất cả cây cối, muôn thú và đa số nhân loại đều phủ phục quỳ lạy Ngài sao? Tuy nhiên, có rất nhiều người đáng bị Ngài trừng phạt.}(53))(53) (chương 22 - Al-Hajj: 18). Không những thế, tất cả vạn vật còn hành lễ Salah theo cách của chúng trước Thượng Đế, Allah Toàn Năng phán: {Há Người không nhận thấy mọi vật trong các tầng trời và trái đất đều tụng niệm tán dương Allah kể cả những con chim xò đôi cánh của chúng cũng vậy đó sao? Tất cả mỗi vật đều biết cách dâng lễ Salah và tán dương của chúng.}(54))(54) (chương 24 - Al-Nur: Câu 41).

Và khi cơ thể của bạn vận hành đúng như quy định mà Allah đã an bày và quản lý khiến con tim, thị giác, nội tạng và tất cả bộ phận khác của cơ thể đều phục vụ Thượng Đế và tuân theo mệnh lệnh của Ngài.

Thì tâm trí của bạn đứng trước hai lựa chọn, giữa việc tin vào Thượng Đế của bạn và việc bác bỏ Ngài. Phải chăng đây là quyết định nghịch lý và bất thường về trục quay hồng phúc đang vận hành trong vũ trụ xung quanh bạn, đúng hơn là ngay trong cơ thể của bạn.

Nếu con người có tâm trí trọn vẹn và hoàn hảo, y sẽ không tách mình trở thành người nghịch lý và bất thường giữa vũ trụ bao la mênh mông này.

Con người được tạo hóa và được ban cho vinh dự

Allah đã tạo hóa ra một tạo vật phù hợp cho việc quản lý vũ trụ này, tạo vật đó chính là con người, với sáng suốt của Ngài, Đấng Hiển Vinh đã dùng chất liệu là đất sét để tạo ra con người. Ngài bắt đầu nắn hình hài con người bằng đất sét với vóc dáng đẹp nhất. Khi hình hài đã hoàn chỉnh thì Ngài thổi vào đó linh hồn từ Ngài. Quả thật con người là một tạo vật hoàn thiện nhất biết nghe, biết nhìn, biết cử động, biết nói chuyện. Người đầu tiên đó chính là Adam, rồi Thượng Đế cho Người ở nơi Thiên Đàng, rồi dạy Người biết tất cả mọi thứ quan trọng cần phải biết. Trong Thiên Đàng Người được tự do làm tất cả mọi thứ, ngoài việc chỉ bị cấm đến gần một cái cây duy nhất - để thử thách - và để Allah tôn vinh vai trò và vị trí của Người. Để ban vinh dự cho con người, Allah đã ra lệnh bảo toàn thể các Thiên Thần quỳ lạy chào ra mắt Người, tất cả Thiên Thần đều quỳ lạy ngoại trừ tên Iblis, hắn đã kháng lệnh một cách ngạo mạn. Thượng Đế của hắn đã nổi giận, trục xuất hắn rời khỏi lòng thương xót của Ngài vì bản tính ngông cuồng của hắn. Tuy nhiên, Iblis đã khẩn cầu được ban cho tuổi thọ và tạm trì hoãn việc trừng phạt hắn đến Ngày Tận Thế và hắn thỉnh cầu Allah chấp nhận cho hắn. Bị trục xuất, Iblis đem lòng thù hận Adam và con cháu của Người vì được Allah xem trọng hơn hắn. Hắn tức giận thề với Thượng Đế rằng hắn sẽ lôi kéo tất cả con cháu của Adam vào con đường lầm lạc, hắn không ngừng đến trước mặt, đến sau lưng, đến bên phải, đến bên trái để lôi kéo ngoại trừ ai thành tâm thờ phượng Allah và hết lòng kính sợ Ngài. Allah luôn bảo vệ con người trước mọi thủ đoạn của Iblis và bè lũ Shaytan của hắn nên Ngài đã khuyến cáo Adam trước thủ đoạn của Iblis. Iblis đã đến xúi giục vợ chồng Adam và Hauwa' để kéo cả hai rời khỏi vườn trời và để phơi bày phần kín của cả hai, hắn đã thề thốt danh dự rằng ta là người cố vấn đáng tin cậy. Hắn bảo rằng việc Allah cấm hai người đến gần cây đó là vì sợ hai người trở thành hai Thiên Thần hoặc trở thành người bất tử. Cả hai nghe lời ngon ngọt nên đã ăn trái của cây mà Allah đã cấm đến gần. Hình phạt đầu tiên mà cả hai mắc phải sau khi kháng lệnh của Allah là phần kín của cơ thể của họ bị lộ ra. Lúc này, Thượng Đế nhắc cả hai về lời khuyến cáo trước đây về thủ đoạn của Iblis thì Adam liền cầu xin Thượng Đế tha thứ và được Ngài tha thứ và hướng dẫn nhưng cả hai vợ chồng phải rời khỏi Thiên Đàng xuống định cư trên trái đất, đó là nơi cư cư ngụ, là nơi để thu gom hành trang trở về, là nơi được tạo ra, sẽ chết và được phục sinh sống lại.

Thế là vợ chồng Adam và Hauwa' xuống trái đất để sinh sống và sinh con đẻ cái, tất cả sống một lòng thờ phượng Allah duy nhất đúng như mệnh lệnh và Adam chính là Nabi.

Sự kiện này đã được Allah thiên khai trong Qur'an như sau: {Và quả thật, TA đã tạo hóa các người rồi ban cho các người hình thể rồi TA bảo các Thiên Thần quỳ xuống chào Adam, chúng đều tuân lệnh mà quỳ xuống ngoại trừ Iblis; hắn không chịu phục * Allah phán: "Điều gì đã cản nhà người không chịu phục khi TA ra lệnh cho người, hỡi Iblis? Hắn thưa: "Bề tôi tốt hơn Y, bởi vì Ngài đã tạo bề tôi từ lửa còn Y được Ngài tạo từ đất sét." * Allah phán: "Nhà người hãy rời khỏi Thiên Đàng, nhà người không được ngạo mạn trong đó. Người hãy cúi đi ngay, nhà người quả là một tên khốn nạn nhất." * Iblis khẩn cầu: "Bề tôi xin Ngài tạm tha cho bề tôi được sống cho đến ngày con người được phục sinh." * Allah phán: "TA tạm tha cho nhà người." * Iblis khẩn cầu tiếp: "Bởi vì Ngài đã xua đuổi bề tôi, bề tôi sẽ lôi kéo con người lệch khỏi con đường ngay chính của Ngài." * "Rời bề tôi quyết tấn công chúng từ tứ phía đằng trước, đằng sau, bên phải và bên trái, rồi Ngài sẽ thấy đa số bọn chúng là những kẻ vong ơn." * Allah phán: "Người hãy cúi ra khỏi đó, thứ đáng khinh và đáng tống cổ đi nơi khác. Chắc chắn ai trong bọn chúng theo nhà người thì tất cả sẽ bị TA nhét đầy vào Hỏa Ngục." * Và Allah phán với Adam: "Hỡi Adam! Người và vợ của người hãy ở trong Thiên Đàng. Hai người hãy ăn tùy thích mọi thứ ưa thích mà hai người tìm thấy bất cứ nơi nào trong đó, nhưng chớ đến gần cái 'Cây' này sợ rằng

hai người sẽ trở thành những kẻ phạm giới.” * Nhưng Shaytan (Iblis) đã thì thào với hai người lời đường mật để cả hai làm lộ ra phần đáng xấu hổ của mình; và hắn nói: “Hai người có biết tại sao Thượng Đế cấm hai người đến cái 'Cây' này không? Chỉ vì lý do sợ hai người trở thành Thiên Thần hoặc thành người sống bất tử ấy thôi!” * Và hắn đã thề thốt với hai người: “Quả thật, ta là một người cố vấn thật lòng cho hai vợ chồng nhà người.” * Bởi thế hắn đã quỷ quyệt lường gạt cả hai vợ chồng. Ngay sau khi hai người ném trái của Cây cấm thì phần xấu hổ của cả hai liền lộ ra làm hai người phải lượm lá cây trong Thiên Đàng để che kín thân thể của mình. Lúc đó, Thượng Đế gọi hai vợ chồng: “Há TA đã không cấm hai người đến gần cái Cây đó và bảo hai người rằng Shaytan là kẻ thù công khai với hai người hay sao?” * Cả hai đồng thưa: Lạy Thượng Đế của chúng bầy tôi, quả thật chúng con đã tự bắt công với chính bản thân mình, nếu không được Ngài tha thứ và đoái thương thì chắc chắn bầy tôi phải trở thành những kẻ thua thiệt * Allah phán: “Cả ba nhà người hãy xuống đất, đũa này sẽ là kẻ thù của đũa kia. Đó là nơi cư ngụ của các người và là nơi để các người chuẩn bị hành trang để trở về” * Ngài phán tiếp: “Từ đất các người được tạo ra, rồi chết trên nó và cũng từ nó mà các người được trở ra.”}(55) (chương 7 - Al-'Araf: 11 - 25).và khi bạn suy nghĩ về công trình vĩ đại mà Allah đã tạo ra cho con người, khi Ngài tạo con người trong dáng hình đẹp nhất, Ngài còn khoác lên cho y những nhân cách tuyệt mỹ như trí tuệ, kiến thức, lập luận, lời nói, ngoại hình, tính tình, nhân cách và biết vận dụng kiến thức để dẫn chứng và suy luận,biết tiếp thu những đức tính cao quý như công bằng, tuân lời, phục tùng. Thế nên có khoảng cách bao xa giữa lúc y là một giọt tinh dịch được lưu giữ trong tử cung với lúc Thiên Thần đi vào chào y ở ngôi vườn Thiên Đàng?{Do đó, phúc thay Allah, Đấng tạo hóa xuất sắc nhất.}(56)(56) (chương 23 - Al-Mu'minun: 14).Trần gian tựa như ngôi làng và con người là cư dân của ngôi làng đó, tất cả đều bận rộn lao động để cải thiện đời sống, tất cả đều không ngừng nghiên cứu và tìm tòi để đáp ứng nhu cầu cuộc sống ngày càng đòi hỏi cao hơn. Giới Thiên Thần thì được ủy nhiệm trọng trách bảo vệ con người cả ngày lẫn đêm.Họ có trọng trách quản lý mưa, thảo mộc để con người tìm kiếm kế sinh nhai và lao động.Các tinh tú được sắp xếp bơi vòng quanh theo vĩ đạo riêng của chúng mang mục đích cải thiện; mặt trời, mặt trăng, các vì sao đều được chế ngự để tính toán thời gian, ngày tháng và mùa vụ.Thế giới không trung được chế ngự bởi gió, không khí, mây, chim và những thứ khác di chuyển.Thế giới mặt đất cũng được chế ngự để phục vụ đời sống con người thêm tốt đẹp như mặt đất, núi non, sông ngòi, biển cả, cây cối, hoa quả, thảo mộc, động vật và bao thứ khác, Đấng Tối Cao phán:{Allah là Đấng đã tạo hóa ra các tầng trời và trái đất, Ngài đã ban mưa từ trời cao xuống đất để làm mọc lên vô số thực phẩm nhằm cung cấp cho các người. Ngài đã chế ngự sông ngòi, biển cả bằng quyền lực của Ngài để các người di chuyển thuyền bè được thuận lợi * Ngài đã chế ngự mặt trời, mặt trăng, ban ngày lẫn ban đêm, Ngài sắp xếp chúng bơi theo một vĩ đạo nhất định * Và Ngài đã ban cho các người tất cả mọi điều mà các người yêu cầu ở Ngài, nếu như các người có đếm ân huệ của Allah thì chắc chắn các người đếm không hết được. Quả thật loài người lại là những tên bất công và vong ân.}(57)(57) Trích từ (Miftah Daru Al-Sa'adah - chìa khóa của ngôi nhà hạnh phúc) quyển 1, trang 327, 328 và các câu Kinh thuộc chương 14 - Ibrahim: 32 - 34.Và một trong những vinh dự và ưu ái dành cho con người là Allah đã tạo hóa tất cả mọi thứ cần thiết cho đời sống của họ,luôn cả mọi thứ cần thiết giúp con người đạt được vị trí cao ở Đời Sau. Ngài đã thiên khải xuống Kinh Sách của Ngài cùng với các vị Thiên Sứ của Ngài để trình bày cho con người biết rõ giáo luật của Ngài và mời gọi họ trở về với Ngài.Sau đó, Allah tạo cho Người - từ cơ thể của Adam - một người vợ để cả hai cùng nhau chung sống bù đắp cho nhau mọi thiếu sót tự nhiên - sinh lý, tâm trí và thể xác - khi mà cả hai tìm được sự an lành, thư thả, và ổn định, cả hai tìm thấy được ở xã hội nơi mà họ cư ngụ sự nhân nhượng, yêu thương và lòng bao dung;bởi cả hai chia sẻ thể xác, tâm hồn, và tinh thần cho nhau để cùng nhau thỏa mãn,và cùng nhau liên minh để tạo ra một thế hệ mới, nó khiến bản thân cả hai bộc lộ nhiều cảm xúc và tình cảm.Mối quan hệ đó giúp cả hai cảm nhận được sự an nhiên trong tâm hồn, bình ổn trong cuộc sống, thư thái trong thể xác một cách như nhau.Rồi Allah đã tuyển chọn đám tín đồ có đức tin trong loài người, lấy họ làm người bảo hộ của Ngài, sử dụng họ trong việc phục tùng mệnh lệnh của Ngài,họ tuân thủ đúng theo giáo luật của Ngài để trở thành cư dân định cư bên cạnh Thượng Đế của họ nơi Thiên Đàng. Trong số người có đức tin đó, Allah tuyển chọn ra những người làm các vị Wali, những người Shaheed, các vị Nabi, các vị Thiên Sứ, Ngài ưu ái ban cho họ nhiều ân phước ở trần gian để nâng cao giá trị của họ, đó là đám bầy tôi của Allah, tuân lệnh Ngài và chỉ cầu xin riêng Ngài.Ngoài ra, Allah đặc biệt dành tặng riêng cho họ một ân điển - mà ngoài họ không có được - đó là sự bình an, sự thanh thản và hạnh phúc. Nhưng ân điển vĩ đại nhất cần phải nhắc đến là họ nhận thức được chân lý mà các vị Thiên Sứ đã mang đến và tin tưởng vào nó.Một phần thưởng - dành cho họ ở Đời Sau - là một sự hưởng thụ mãi mãi, một sự thành công vĩ đại mà Đấng Hiển Vinh ưu ái cho họ bởi đức tin mà họ đã thật lòng tin tưởng.

Địa vị của phụ nữ

Phụ nữ có một vai trò cao trọng trong Islam, cái mà không một cộng đồng nào ở thời trước đạt được cũng như không một cộng đồng nào của tương lai có thể so bì, khi mà cả nam lẫn nữ trong Islam đều như nhau trong mọi giáo lý của Allah ở trần gian, cũng như được ban thưởng và chịu phạt giống như nhau ở Đồi Sau, Đáng Tối Cao phán: {Và quả thật TA đã ưu đãi cho con cháu Adam.}((58))(58) (chương 17 - Al-Isra':70). và Đáng Hùng Mạnh phán: {Đàn ông được hưởng một phần trong gia tài do cha mẹ và bà con gần để lại, và phụ nữ cũng được hưởng một phần trong gia tài do cha mẹ và bà con gần để lại.}((59))(59) (chương 4 - Al-Nisa': 7). và Đáng Hiển Vinh phán: {Tuy nhiên, theo lẽ công bằng họ (những người vợ) được quyền hưởng lợi từ chồng giống như chồng đã hưởng quyền lợi từ họ.}((60))(60) (chương 2 - Al-Baqarah: Câu 228). Và Đáng Hiển Vinh phán: {Những người có đức tin nam và nữ là những người bảo hộ lẫn nhau.}((61))(61) (chương 9 - Al-Tawbah: Câu 71). Và Đáng Tối Cao phán: {Và Thượng Đế của Người đã sắc lệnh các người chỉ được phép thờ phụng Ngài duy nhất và phải ăn ở tử tế với cha mẹ. Nếu một trong hai người (cha mẹ) hoặc cả hai sống với Người đến tuổi già thì các người chớ nói tiếng Uf (âm thanh thể hiện sự vô lễ) với họ, cũng chớ xua đuổi họ. Ngược lại, hãy nói năn với cha mẹ bằng lời lẽ tôn kính * Và hãy nhân từ đối xử khiêm nhường với cha mẹ và hãy cầu nguyện thưa: "Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài hãy rũ lòng thương xót cha mẹ bề tôi giống như họ đã chăm sóc bề tôi lúc hãy còn bé."}((62))(62) (chương 17 - Al-Isra': 23, 24). {Do đó, Thượng Đế của chúng đã đáp lời cầu nguyện đó, Ngài phán bảo: "TA sẽ không làm mất công sức của bất kỳ ai đã làm việc (thiện tốt) trong các người dù là nam hay nữ.}((63))(63) (Chương 3 - Ali 'Imran:195). và Allah Hiển Vinh phán: {Đối với người hành đạo tốt dù nam hay nữ chắc chắn sẽ được TA cho y một đời sống lành mạnh, tốt đẹp, và chắc chắn TA sẽ ban cho chúng phần thưởng tùy theo điều tốt nhất mà chúng đã làm.}((64))(64) (chương 16 - Al-Nahl: Câu 97). {Và người nào làm điều thiện tốt dù là nam hay nữ, và là một người có đức tin thì đó là những người sẽ được vào Thiên Đàng, và họ sẽ không bị đối xử bất công bất cứ một điều nhỏ nhặt nào.}((65))(65) (chương 4 - Al-Nisa': Câu 124). Đây là sự tôn trọng mà Islam dành cho phụ nữ, tin rằng không có bất cứ tôn giáo hay cộng đồng nào hay luật pháp nào có thể so sánh, trong khi đó nền văn minh La Mã đã khẳng định rằng phụ nữ chỉ là nô lệ theo sau đàn ông, không được hưởng bất cứ quyền lợi gì. Cuộc hội thảo có qui mô lớn ở La Mã nghiên cứu về vấn đề phụ nữ đã đi đến quyết định rằng phụ nữ không có linh hồn, vì vậy phụ nữ không được quyền tiếp tục sống ở Đồi Sau và thuộc thể loại ô uế.

Tại thủ đô Athina (Athens) của Hi Lạp, phụ nữ đã từng bị coi như một món hàng hóa được mua và bán, và họ đã từng bị liệt vào thứ bản thủ thuộc hành động của Shaytan.

Các giáo luật của Ấn Độ cổ đại đã khẳng định rằng dịch bệnh, chết chóc, hỏa ngục, độc rắn và lửa còn tốt hơn cả phụ nữ. Vì lẽ đó, phụ nữ chỉ được quyền sống khi chồng cô ta còn sống - y được xem là ông chủ cô ta - ngay lúc thiêu xác chồng sau khi chết thì cô ta cũng được thiêu sống cùng xác của chồng, còn không thì cô ta sẽ bị nghiền rữa. Đối với phụ nữ Do Thái, giáo luật áp đặt họ như được ghi chép trong Kinh Cựu Ước như sau: (Tôi lại quyết tâm tìm hiểu, khảo sát, và tra cứu sự khôn ngoan cùng nguyên lý muôn vật. Tôi nhận ra được gian ác là thiếu sáng suốt và ngu dốt là điên rồ. Tôi thường nhận thấy đàn bà lòng đầy cam bẫy gây nhiều cay đắng hơn cả sự chết. Tinh nang như bẫy lưới, vòng tay nang như dây xích.))((66))(66) Trích từ giáo huấn 7: 25 - 26 (chiếu theo bản dịch mới (NVB)), như được biết là Kinh Thánh Cựu Ước rất được người Do Thái và Thiên Chúa tôn kính và tin tưởng. Đó là tình trạng của phụ nữ thời cổ đại, còn phụ nữ thời trung cổ và thời hiện đại được khẳng định qua các sự kiện sau đây: Nhà văn Đan Mạch Wieth Kordsten đã giải thích thái độ của Giáo hội Công giáo đối với phụ nữ bằng câu nói: "Trong thời trung cổ, việc bảo vệ phụ nữ châu Âu còn rất hạn chế, hoàn toàn dựa theo định hướng của học thuyết Công giáo cho rằng phụ nữ là một sinh vật ở vị trí thứ hai." Còn tại Pháp, một cuộc họp được tổ chức vào năm 586 tây lịch để thảo luận về vấn đề phụ nữ và liệu phụ nữ có phải là con người hay không? Sau khi thảo luận, tất cả mọi người tham gia đưa ra quyết định rằng phụ nữ là con người, nhưng họ được tạo ra để phục vụ đàn ông. Điều thứ 217 của pháp luật Pháp quy định rằng: Một người phụ nữ đã kết hôn - ngay cả khi cuộc hôn nhân của cô ấy dựa trên việc phân tách tài sản của cô ấy và tài sản của chồng cô ấy - không được phép cho đi, không được phép chuyển tài sản cho người khác hoặc mang tài sản đi thế chấp, cũng không được phép giữ tài sản có thể chấp hay không thể chấp nếu như không có sự tham gia của chồng cô ta trong hợp đồng hoặc sự đồng ý của anh ta về điều đó và phải được viết thành văn bản." Ở Anh, Henry VIII không cho phụ nữ Anh đọc Kinh Thánh. Cho đến năm 1850, phụ nữ không được xem là người bản xứ với số lượng rất đông, và cho đến năm 1882, họ bị tước quyền riêng tư. ((67))(67) Chuỗi so sánh các tôn giáo, của tác giả tiến sĩ

Ahmad Shalbi, quyển 3 trang 210 - 213. Về phụ nữ đương đại ở Châu Âu, Châu Mỹ và ở các nước công nghiệp khác, họ đều bị xem là một sinh vật dùng cho mục đích thương mại, vì phụ nữ là một phần của chiến dịch quảng cáo, thậm chí hiện trạng phụ nữ đạt đến cấp độ bị cởi sạch quần áo để trưng bày như món hàng hóa không hơn không kém trong các chiến dịch thương mại và vẻ đẹp của cơ thể cô ta chỉ được công nhận khi đúng theo tiêu chuẩn do đàn ông qui định, từ đó phụ nữ trở thành thứ mua vui cho đàn ông ở khắp mọi nơi. Phụ nữ chỉ được xem trọng và được bảo vệ khi cô ta vẫn còn có thể cho đi và đáp ứng đủ yêu cầu bằng tay hoặc suy nghĩ hoặc bằng cơ thể của cô ta. Còn đến khi trở nên già nua, xấu xí, và mất đi những yếu tố có thể cho đi, ngay lập tức cô ta bị xã hội ruồng bỏ, không một cá nhân hay tổ chức nào quan tâm đến cô ta nữa. Lúc đó cô ta phải sống một mình trong căn nhà cô quạnh hoặc trong bệnh viện tâm thần. So sánh điều này - và không hề có sự tương đồng - với những gì đã khẳng định trong Kinh Qur'an, qua lời phán của Đấng Tối Cao: {Những người có đức tin nam và nữ là những người bảo hộ lẫn nhau.} ((68))(68) (chương 9 - Al-Tawbah: 71). và Đấng Hiển Vinh phán: {Tuy nhiên, theo lẽ công bằng họ (những người vợ) được quyền hưởng lợi từ chồng giống như chồng đã hưởng quyền lợi từ họ.} ((69))(69) (chương 2 - Al-Baqarah: 228), và Đấng Hiển Vinh phán: {Và Thượng Đế của Người đã sắc lệnh các người chỉ được phép thờ phụng Ngài duy nhất và phải ăn ở tử tế với cha mẹ. Nếu một trong hai người hoặc cả hai sống với Người đến tuổi già thì các người chớ nói tiếng Uf (âm thanh thể hiện sự vô lễ) với họ, cũng chớ xua đuổi họ. Ngược lại, hãy nói năn với cha mẹ bằng lời lẽ tôn kính * Và hãy nhân từ đối xử khiêm nhường với cha mẹ và hãy cầu nguyện thưa: "Lạy Thượng Đế của bề tôi! Xin Ngài hãy rũ lòng thương xót cha mẹ bề tôi giống như họ đã chăm sóc bề tôi lúc hãy còn bé."} ((70))(70) (chương 17 - Al-Isra': 23, 24).

Khi Thượng Đế tôn vinh phụ nữ, Ngài đã khẳng định rõ ràng một sự việc với loài người rằng Ngài đã tạo hóa ra phụ nữ để trở thành mẹ, thành vợ, thành con gái, và thành chị em gái, vì vậy Ngài đã quy định một số giáo luật dành riêng cho phụ nữ.

Ý nghĩa và giá trị qua việc tạo hóa con người

Allah Hiển Vinh rất sáng suốt trong hành động khiến trí tuệ con người không thể nào nhận thức hay suy luận về nó cho được. Dưới đây sẽ trình bày một số ý nghĩa đó, gồm:

1- Trong những đại danh tốt đẹp của Allah gồm: Al-Ghafur (Đấng Hằng Tha Thứ), Al-Rahim (Đấng Nhân Từ), Al-'Afu (Đấng Xí Xóa, Al-Halim (Đấng Chịu Đựng) ...

Cần phải bộc lộ rõ ý nghĩa của những đại danh này nên Ngài đã sáng suốt giáng Adam cùng con cháu của Người xuống trái đất để Ngài phơi bày giá trị của những đại danh tốt đẹp đó của Ngài. Ngài muốn tha thứ cho bất cứ ai Ngài muốn bởi Ngài là Đấng Al-Ghafur, Ngài muốn nhân từ với ai Ngài muốn, và Ngài muốn xí xóa cho ai Ngài muốn bởi vì Ngài là Đấng Al-'Afu, Ngài nhân nhượng với bất cứ ai Ngài muốn bởi Ngài là Đấng Al-Halim, tương tự Ngài muốn bộc lộ ý nghĩa của các đại danh khác của Ngài. Ngài là Đấng Hiển Vinh, là Đấng Chúa Tể, Đấng Chân Lý, Đấng Hiển Hiện, Đấng Chúa Tể toàn quyền ra lệnh và cấm đoán, ban thưởng và trừng phạt, Đấng có quyền hạ thấp ai đó Ngài muốn và ban sự cao quý cho ai Ngài muốn, Đấng Ban Cho quyền bính và thu hồi nó. Để thể hiện quyền lực Chúa Tể, Ngài đã giáng Adam và con cháu của Người xuống trái đất để tất cả chạy theo mọi quy luật của Đấng Chúa Tể, sau đó chuyển họ về Đời Sau để thưởng phạt họ về mọi hành động mà họ đã làm. 3- Ngài muốn chọn lấy ai đó trong số loài người làm các vị Nabi, các vị Thiên Sứ, những người Wali (người bảo hộ), những người Shahid (tử trận trên sa trường vì chính nghĩa của Allah), Ngài thương họ và họ thương Ngài, rồi Ngài mặc cho họ đối mặt với kẻ thù để thử thách họ. Khi mà họ đánh đổi sinh mạng và tài sản của mình để làm hài lòng Allah và tình yêu của Ngài thì họ được Allah thương yêu, hài lòng và được gần kề Ngài khi không đạt được điều đó ngoại trừ bằng cách đó. Cấp bậc Thiên Sứ, Nabi và Shahid là những cấp bậc tốt nhất đối với Allah, chắc hẳn con người không đạt được vị trí đó ngoại trừ là do Allah an bày việc giáng Adam và con cháu của Người xuống trái đất. 4 - Rằng Allah Toàn Năng đã tạo ra Adam và con cháu của Người gắn liền với dạng thức thiện và ác và cần phải có dục vọng để thử thách, thúc giục tâm trí và kiến thức, bởi Allah đã đặt vào con người cả hai thứ lý trí và ham muốn, rồi đặt cho nó hai nguồn kích hoạt để nó có thể thỏa mãn điều mong muốn và để Allah thể hiện uy nghiêm trước đám bày tôi của Ngài qua sự sáng suốt, qua sự hùng mạnh của Ngài, và thể hiện lòng nhân từ, lòng tốt và sự tinh tế của Ngài trong vương quyền và sự thống trị của Ngài. Nhằm thể hiện rõ thuộc tính sáng suốt của Ngài qua việc giáng Adam và con cháu của Người xuống mặt đất để họ hoàn thành cuộc thử thách và bộc lộ rõ cách chuẩn bị của con người trước lời mời của người mời gọi và cách đáp lại lời mời đó, kèm theo sự tôn trọng và lời xỉ nhục sau đó. 5- Rằng Allah tạo ra tạo vật là để

thờ phượng Ngài, đó là mục đích cao cả nhất trong việc tạo hóa ra họ, Đấng Tối Cao phán: {Và TA đã không tạo hóa ra loài Jinn và loài người ngoại trừ là để chúng tôn thờ riêng TA.} ((71))(71) (chương 51 - Al-Zariyat: 56). Như được biết sự toàn mỹ của thờ phượng bắt buộc không xảy ra ở cuộc sống hạnh phúc và vĩnh cửu mà nó chỉ xảy ra ở cuộc sống thử thách, còn cuộc sống vĩnh cửu là cuộc sống hưởng thụ và hạnh phúc chứ không phải là cuộc sống thử thách và trách nhiệm. 6- Rằng niềm tin vào những điều vô hình là đức tin hữu ích, còn nếu như tất cả đều được phơi bày ra trước mắt thì tất cả mọi người đều đã tin vào Ngài Tận Thế cả. Nếu như con người được tạo ra trong cuộc sống hạnh phúc thì họ đã không có được niềm tin vào điều vô hình giúp họ có được sự tận hưởng, sự ưu ái do niềm tin vào điều vô hình mang đến, vì lẽ đó, Ngài đã giáng họ xuống cuộc sống trần gian, chỉ ở nơi đó họ mới có thể tích tụ được niềm tin vào điều vô hình. 7- Rằng Allah đã tạo hóa Adam từ tất cả các loại đất trên trái đất, trong đó gồm có đất màu mỡ, đất cằn cỗi, đất mềm, đất cứng. Đấng Toàn Năng luôn biết rõ trong con cháu của Adam có người không phù hợp để cư trú gần Ngài nên Ngài đã giáng tất cả xuống trần gian để sàng lọc ra hai nhóm người tốt và xấu, để cả hai được cư ngụ đúng nơi tương ứng với họ: Ngài chọn người ngoan, tốt cư ngụ gần Ngài và Ngài tống đày người xấu xa, phản nghịch vào nơi ở thối tha. 8- Rằng Allah Toàn Năng muốn nhận biết đâu là những bầy tôi biết thương yêu và tạ ơn Ngài sau khi đã được Ngài ban cho đầy đủ hồng ân. Bên cạnh đó Ngài muốn cho họ nhận thấy Ngài đã làm gì với kẻ thù của họ, hình phạt mà Ngài đã dành trừng phạt như thế nào để họ chứng kiến được hồng phúc vĩ đại nhất đã ban cho họ khiến họ gia tăng thêm niềm vui và lòng biết ơn của họ. Và đó là cách hoàn chỉnh hồng phúc và tình yêu dành cho họ, và không còn cách nào đạt được điều đó ngoại trừ cách giáng họ xuống trần gian để kiểm tra và thử thách họ. Ngài phù hộ cho ai Ngài muốn bởi lòng nhân từ và hồng phúc của Ngài và Ngài làm cho ai thất bại tùy ý Ngài bởi sự khôn ngoan và sáng suốt của Ngài, và Ngài là Đấng Am Tường, Sáng Suốt. 9- Rằng Allah muốn Adam và con cháu của Người quay trở lại Thiên Đàng trên tình trạng tốt đẹp nhất, khi mà trước đó họ đã trải qua bao gian khổ của cuộc sống trần gian hết lần này đến lần khác để Ngài nhân lên giá trị ân phước ban thưởng cho họ ở Đời Sau, bởi lẽ chỉ có cách đối lập mới nhận biết điều trái ngược ((72)). (72) Xem (Miftah Daru Al-Sa'adah - chìa khóa của ngôi nhà hạnh phúc) quyển 1, trang 6 - 11.

Sau khi đã trình bày rõ việc tạo hóa ra con người, cần phải trình bày rõ thêm việc con người rất cần đến một tôn giáo chân chính.

Con người cần đến tôn giáo

Con người cần đến tôn giáo hơn cả mọi nhu cầu cần thiết khác của cuộc sống, bởi con người cần phải biết rõ những điều mà Allah hài lòng và những gì Ngài ghét bỏ, nhờ đó mà có những hành động hữu ích, khôn ngoan và tránh xa mọi hành động tai hại, ngu xuẩn, điều này chỉ có thể nhờ giáo luật để phân biệt đâu là hành động có lợi và có hại. Đó là sự công bằng của Allah và là sự soi rọi cho đám bầy tôi của Ngài, cho nên con người càng không thể không dựa vào giáo luật để vạch rõ đâu là điều nên làm và đâu là điều phải bỏ.

Một khi con người có chủ ý thì bắt buộc y phải biết được điều mình muốn và nó là điều có hại hay có lợi?

và liệu nó giúp y cải thiện hay phá hủy y?

Điều này có số người nhận biết bởi tín ngưỡng tự nhiên, số khác thì nhận biết qua bằng chứng sau khi dùng trí tuệ để phân tích, và số khác chỉ nhận biết được sau khi được các vị Thiên Sứ trình bày, phân tích và hướng dẫn họ ((73)). (73) Xem (Al-tadmiriyyah - sự phá hủy) của Sheikh Islam Ibnu Taimiyah trang 213, 214 và xem (Miftah Daru Al-Sa'adah - chìa khóa của ngôi nhà hạnh phúc) quyển 2, trang 383. Bất cứ học thuyết vô thần duy vật nào xuất hiện lóe sáng và cho dù có bao nhiêu ý tưởng và học thuyết được trưng bày vẫn không thể nào thay thế cho cá nhân cũng như cộng đồng vai trò một tôn giáo đúng đắn. Tất cả sẽ không thể đáp ứng đủ các yêu cầu của linh hồn và thể xác, ngược lại, cứ mỗi lần cá nhân càng thâm nhập vào nó càng khiến y khẳng định rằng bản thân mình không được an toàn, và càng không khiến y thỏa mãn cơn khát, y không còn lối thoát nào ngoài cách tìm đến tôn giáo chân chính, Ernest Renan nói: "Hoàn toàn có thể loại bỏ mọi thứ chúng ta yêu thích, vô hiệu hóa quyền tự do qua việc sử dụng lý trí, khoa học và công nghệ nhưng không thể nào tẩy chay tôn giáo cho được, ngược lại, nó vẫn luôn giữ vững lập trường bác bỏ chủ nghĩa duy vật, loại chủ nghĩa muốn giới hạn con người sống trong cuộc sống tầm thường trên mặt đất" ((74)). (74) Xem (Al-Din - tôn giáo) của tác giả Muhammad 'Abdullah Diraz trang 87. Muhammad Farid Wajidi nói: "Hoàn toàn không thể làm phai mờ lý trí về tôn giáo cho được, bởi vì tôn giáo là thứ cao quý nhất trong tâm và là cách để tôn vinh tâm

hồn của họ, đó là chưa kể đến xu hướng ngẩng đầu ngược lên trời của con người. Chẳng những xu hướng này sẽ tăng lên, bản năng tôn giáo sẽ theo đuổi con người miễn là tâm trí nhận thức được vẻ đẹp và sự xấu xí, và bản năng này sẽ tăng lên theo mức độ nhận thức và sự phát triển của kiến thức"((75)).(75) Xem (Al-Din - tôn giáo) của tác giả Muhammad 'Abdullah Diraz trang 88. Còn khi con người xa lánh Thượng Đế của y cũng phụ thuộc vào sự nhận thức và bề dày kiến thức khiến khoảng cách càng rộng hơn, y càng không nhận thức được trách nhiệm với Thượng Đế, không hiểu rõ về chính bản thân y, không biết điều nào có lợi hoặc có hại cho bản thân và càng không biết điều nào giúp y hạnh phúc và điều nào khiến khi phải bất hạnh. Với sự thiếu hiểu biết trong các phần của khoa học và từ vựng của nó, chẳng hạn như khoa học về các thiên hà, thiên văn, khoa học máy tính, hạt nhân và những thứ khác ... sau đó, thế giới rút lui từ giai đoạn kiêu ngạo và tự hào sang khiêm tốn và phục tùng, tin rằng đằng sau khoa học là một nhà khoa học khôn ngoan, và đằng sau sự tự nhiên là một Đấng Tạo Hóa siêu năng lực. Sự thật này yêu cầu nhà nghiên cứu trung thực với niềm tin vào sự vô hình và vâng lời tôn giáo chân chính, và đáp lại tiếng gọi của tín ngưỡng tự nhiên và bản năng tự nhiên... Khi con người chối bỏ điều này thì bản năng tự nhiên của y sẽ bị tàn lụi và đẩy y rơi xuống ngang tầm với động vật hoang dã. Chúng tôi bỏ qua tất cả để đến với một tôn giáo đích thực - đó là tôn giáo bám sát vào sự tôn thờ Allah duy nhất chiếu theo các giáo luật đã được Ngài quy định - là một yếu tố cần thiết của cuộc sống mà qua đó người ta xác định được sự thờ phượng của mình dành cho Allah Đấng Chúa Tể của toàn vũ trụ và muôn loài, và để có được hạnh phúc và sự an toàn của mình tránh khỏi bị diệt vong, nỗi đau khổ và khốn đốn ở cả hai cuộc sống đời này và Đời Sau, đó là điều cần thiết để hoàn thành sức mạnh lý thuyết trong con người, chỉ với nó tâm trí mới tìm thấy sự thỏa mãn, và không có nó thì không đạt được những khát vọng cao cả. Đây là một yếu tố thiết yếu cho việc thanh lọc linh hồn và gia tăng sức mạnh cho lương tâm, khi mà những cảm xúc cao quý tìm thấy trong tôn giáo một khu vực giàu có, và khả năng vô tận của nó để nhận ra mục đích của nó.

Ngoài ra nó còn là một yếu tố cần thiết để hoàn thành sức mạnh ý chí bằng cách cung cấp cho nó động lực cực đại, và trang bị cho nó phương tiện kháng cự lớn nhất trước các yếu tố tuyệt vọng và mất phương hướng.

Do đó, có những người đã nói: Con người vốn có tín ngưỡng tự nhiên. Thế nên, chúng ta cần phải nói: "Quả thật con người tôn thờ theo tín ngưỡng tự nhiên."((76))(76) Xem (Al-Din - tôn giáo) của tác giả Muhammad 'Abdullah Diraz trang 84, 98.

Bởi vì con người có đến hai nguồn sức mạnh: Sức mạnh khoa học lý thuyết và sức mạnh khoa học có chủ định, và hạnh phúc toàn diện của con người phụ thuộc vào hai nguồn sức mạnh này, và không thể hoàn thiện được nguồn sức mạnh khoa học trừ phi nhận biết được những điều sau đây:

1- Nhận thức về Thượng Đế, Đấng Tạo Hóa, Đấng Cấp Dưỡng đã tạo ra con người từ không là gì và Ngài ban cho y vô số phước lành.

2- Nhận thức về các đại danh và các thuộc tính của Thượng Đế, nhận thức về những điều cần phải biết về Đấng Toàn Năng, và vết tích của các đại danh khắc ghi trên đám bày tội của Ngài.

3- Nhận thức về con đường dẫn lối đến với Đấng Toàn Năng.

4- Nhận thức rõ những trở ngại và những khó khăn cản trở quá trình nhận thức con đường này và những điều dẫn đến phước lành to lớn.

5- Nhận thức rõ nhất về chính bản thân của bạn, nhận thức rõ bạn cần những gì, những gì có lợi hoặc có hại đến bạn, và nhận thức những lợi thế và những bất lợi. Ở Trên là năm dạng nhận thức giúp con người hoàn thiện sức mạnh khoa học, và việc hoàn thành sức mạnh khoa học và có chủ định chỉ có thể đạt được bằng cách tuân thủ các quyền mà Đấng Toàn Năng ban cho con người, thực hiện điều đó một cách thành tâm, tin tưởng, khuyến bảo và tuân thủ và chứng nhận cho hành động của mình. Hoàn toàn không còn cách nào để hoàn thiện hai nguồn sức mạnh này ngoài trừ việc phải nhận thức rõ về nó, điều này cần đến một chỉ đạo hướng đến con đường chân chính, một chỉ đạo của các bậc ngoan đạo thời trước đã để lại((77)).(77) Xem (Al-Fawa'id - các lợi ích) trang 18, 19. Sau khi chúng ta đã biết rằng tôn giáo thực sự là sự mở rộng của Thượng Đế để tăng cường sức mạnh linh hồn, quả thật tôn giáo cũng là lá chắn bảo vệ của xã hội. Đó là bởi cuộc sống của con người luôn gắn liền với mối quan hệ giữa các thành viên và mối quan hệ đó không thể chặt chẽ trừ phi phải có quy định rõ ràng về nghĩa vụ và trách nhiệm của từng cá nhân. Quy định này không thể thiếu đi thẩm quyền răn đe, ngăn chặn

linh hồn rơi vào chốn diệt vong, luôn động viên biết giữ gìn mình, bảo vệ phẩm giá trong tâm hồn và ngăn chặn sự vi phạm đến những điều diệt vong và những điều cấm.

Vậy thẩm quyền đó là gì?

Tôi xin nói rằng: Không có quyền lực trên mặt đất đủ để thay thế cho sức mạnh của tôn giáo hoặc gần như bảo đảm việc tôn trọng quy định và đảm bảo toàn xã hội luôn gắn kết và đi đúng theo quy định của nó, và lấp đầy các nguyên tố tạo nên sự thoải mái và yên tĩnh.

Điều bí mật là con người được phân biệt với tất cả các sinh vật sống khác bởi các hành động và lối xử sự có chủ ý, không hoàn toàn dựa vào thính giác và thị giác. Thay vào đó, là một học thuyết về đức tin truyền cảm hứng cho linh hồn và thanh lọc tứ chi. Một con người luôn gắn liền không rời với một niềm tin đúng đắn hoặc lệch lạc, nếu đó là niềm tin đúng đắn sẽ hướng y đến hành động tốt đẹp và khi đó là niềm tin lệch lạc sẽ khiến khi có hành động thối tha.

Tín ngưỡng và đức tin là hai kiểm soát viên giám sát trực tiếp con người, hai điều này được chia thành hai trường hợp:

- Niềm tin vào giá trị của đức hạnh, phẩm giá của con người và những ý nghĩa trừu tượng khác khiến bản thân phải rất xấu hổ khi đi ngược lại những điều đó ngay cả khi lường trước được các nguy cơ bên ngoài và gánh nặng vật chất.

- Niềm tin vào Allah Toàn Năng và Tối Cao, Ngài giám sát mọi bí mật và biết rõ mọi điều được giấu giếm. Bộ luật Shari'ah có toàn quyền ra lệnh và cấm đoán, nó nung nóng các biểu hiện đó bằng cảm giác xấu hổ hoặc là do yêu thích điều đó hoặc là do sợ hãi điều đó hoặc là cả hai cùng lúc...

Không còn nghi ngờ gì nữa rằng trường hợp đức tin này mạnh nhất trong hai trường hợp đối với bản thân của con người, nó chống trả quyết liệt với những cơn bão dục vọng và sự dao động của cảm xúc, và rất nhanh đi vào trái tim từng cá nhân và tập thể.

Vì lý do đó, tôn giáo là sự bảo đảm tốt nhất để giữ vững mối giao dịch với mọi người với nhau dựa trên các quy tắc công bằng và văn minh. Đây là một nhu cầu thiết yếu của xã hội, vì vậy không có gì lạ khi cương vị của tôn giáo trong xã hội giống như cương vị của trái tim trong cơ thể (78). (78) Xem (Al-Din - tôn giáo) của tác giả Muhammad 'Abdullah Diraz trang 98, 102. Nếu nhìn chung tôn giáo có địa vị trọng yếu như thế, trong khi đó trên thế giới có đa dạng tôn giáo, thấy rằng mỗi tín đồ luôn bám sát tôn giáo của họ và họ lấy làm tự hào về tôn giáo mà họ đang theo. Vậy tôn giáo nào mới là tôn giáo đích thực chân chính thỏa mãn được khát khao của con người? Và đặc điểm nhận biết tôn giáo chân chính đó là gì?

Các đặc điểm nhận biết tôn giáo chân chính

Mỗi tín đồ đều có chung một niềm tin rằng tôn giáo của mình đang theo là tôn giáo đích thực, tôn giáo của mình có đường lối và phương châm rõ ràng, mẫu mực.

Bên cạnh đó nếu hỏi những tín đồ đi theo những tôn giáo lệch lạc hoặc những tôn giáo do con người sáng lập về cơ sở bằng chứng cho đức tin của mình thì họ đều bảo rằng thấy ông bà cha mẹ làm sao thì họ làm thế thôi. Họ đi trên vết mòn của ông bà, rồi họ truyền miệng những câu chuyện, những nguồn thông tin vô căn cứ, không có đường truyền chính xác nào. Họ tin tưởng vào những quyển sách không rõ nguồn gốc, không biết rõ ai nói và ai đã viết ra nó, lại càng không biết rõ ngôn ngữ được viết đầu tiên là ngôn ngữ gì và được tìm thấy ở vị trí nào; chẳng qua nó là một linh vật đã được tình cờ tìm thấy, rồi sùng bái, rồi truyền lại từ thế hệ này đến thế hệ khác mà không xác định lại đường truyền, cũng như nội dung. Đây là những cuốn sách bí ẩn, những câu chuyện kể và truyền thuyết mù quáng này không đóng vai trò là một lập luận trong phần tôn giáo và tín ngưỡng. Những tôn giáo lệch lạc và những tôn giáo do con người sáng lập là chân lý hay giả tạo? Đúng là vô lý nếu tất cả đều là chân lý, bởi chân lý chỉ có một chứ không hơn và lại càng vô lý hơn khi cho rằng những tôn giáo lệch lạc này có nguồn gốc từ Allah và là chân lý. Một khi số lượng tôn giáo nhiều vậy - trong khi tôn giáo chân chính chỉ có một - vậy đâu mới chân chính? Thế nên điều cần thiết là phải dựa vào những tiêu chuẩn để phân biệt tôn giáo chân chính với tôn giáo lệch lạc, khi thấy được tôn giáo nào có đầy đủ những tiêu chuẩn đó chúng ta biết được đó mới là tôn giáo chân chính. Còn khi tôn giáo nào không hội đủ hoặc không có những tiêu chuẩn đó thì chúng ta biết rằng tôn giáo đó là giả tạo, lệch lạc.

Những tiêu chuẩn để phân biệt giữa tôn giáo chân chính và tôn giáo lệch lạc, gồm:

Thứ nhất: Phải là tôn giáo được Allah thiên khải xuống qua trung gian một trong những Thiên Thần của Ngài truyền đến một trong những vị Thiên Sứ của Ngài để truyền tải đến đám nô lệ của Ngài.

Bởi tôn giáo chân chính là tôn giáo của Allah Toàn Năng, Ngài sẽ toàn quyền tính sổ, thanh toán toàn bộ vạn vật trong Ngày Tận Thế dựa trên tôn giáo mà Ngài đã thiên khải đến họ, như Ngài đã phán:

{Quả thật, TA đã mặc khải cho Người (Muhammad) giống như việc TA đã mặc khải cho Nuh và các Nabi sau Y; và TA đã mặc khải cho Ibrahim, Isma'il, Is-haq, Ya'qub, và các bộ lạc (của Israel); và cho Ysa, Ayyub, Yunus, Harun và Sulaiman; và TA đã ban cho Dawood (David) kinh Zabur}{(79)},(79) (chương 4 - Al-Nisa': 163).và Đấng Hiển Vinh phán:{Và không một Thiên Sứ nào được cử phái đến trước Người mà TA lại không ra lệnh cho Y rằng quả thật, không có Thượng Đế đích thực nào ngoài TA, do đó hãy thờ phụng riêng TA.}{(80)},(80) (chương 21 - Al-Ambiya': Câu: 25).

Dựa vào điều đó, bất cứ tôn giáo do người nào đó sáng lập hoặc tự gán ghép cho chính mình không phải cho Allah, thì tôn giáo đó là tôn giáo lệch lạc không có giá trị.

Thứ hai: Phải kêu gọi (nhân loại) thờ phượng Allah duy nhất, cấm tất cả hình thức chia sẻ trong thờ phượng và cấm tất cả mọi phương tiện dẫn lối đến điều đó. Bởi thế, nên kêu gọi (nhân loại) đến với Tawhid (tức chỉ thờ phượng Allah duy nhất) chính là đường lối trọng yếu của tất cả các vị Thiên Sứ và các vị Nabi. Và tất cả các vị Nabi đều nói với dân của mình rằng:{Hỡi dân ta! Các người hãy thờ phượng Allah, các người không có một Thượng Đế nào khác ngoài Ngài.}{(81)},(81) (chương 7 - Al-'Araf:Câu: 73).

Dựa vào điều này thì bất cứ tôn giáo nào Shirk tức chia sẻ việc thờ phượng cùng với Allah như thờ phượng các vị Nabi, hoặc các Thiên Thần, hoặc người Wali thì đó là tôn giáo lệch lạc, giả tạo cho dù có được cho là của vị Nabi nào đó đi chăng nữa.

Thứ ba: Phải có chung cơ sở bằng chứng mà các các vị Thiên Sứ đã mời gọi (nhân loại) đến thờ phượng Allah duy nhất, kêu gọi đến với đường lối của Ngài, cấm mọi hình thức Shirk (tức tổ hợp bất cứ điều gì, vật gì cùng với Allah) và bất hiếu với cha mẹ, giết người vô cớ và cấm mọi hình thức vô đạo đức, thối tha dù công khai hay thầm kín, Đấng Tối Cao phán:{Và không một Thiên Sứ nào được cử phái đến trước Người mà TA lại không ra lệnh cho Y rằng quả thật, không có Thượng Đế đích thực nào ngoài TA, do đó hãy thờ phụng riêng TA.}{(82)},(82) (chương 21 - Al-Ambiya':Câu: 25).và Allah Hiển Vinh phán:{Hãy bảo chúng (Muhammad!): "Nào hãy cùng đến đây, Ta sẽ đọc cho các người điều lệnh mà Thượng Đế của các người đã cấm các người, rằng các người đừng bao giờ làm Shirk với Allah dù đó là ai hay vật gì; hãy hiếu thảo, cư xử tử tế với cha mẹ; chớ vì sợ nghèo mà các người giết hại con cái của mình bởi TA (Allah) mới là Đấng cung dưỡng cho các người và con cái của các người; các người chớ đến gần những điều sàm bậy một cách công khai hay kín đáo; các người chớ giết sinh mạng mà Allah đã nghiêm cấm trừ phi vì lý do chính đáng. Đó là điều chỉ thị cho các người mong rằng các người biết suy nghĩ.}{(83)},(83) (chương 6 - Al-An'am, Câu:151).Và Đấng Tối Cao phán:{Và Người hãy hỏi những sứ giả được TA phái đi trước Người xem TA có chỉ định những thần linh nào khác ngoài Đấng Al-Rahman để chúng tôn thờ hay không?}{(84)},(84) (chương 43 - Al-Zukhruf, Câu: 45).

Thứ tư: Không có mâu thuẫn, cũng như đối lập giữa vấn đề này với vấn đề kia. Bởi thế, không nên ra lệnh một điều rồi dùng một lệnh khác chống đối lại điều trước đó, càng không có chuyện cấm một thứ gì đó rồi lại cho phép mà lại không có nguyên nhân rõ ràng, cũng như không cấm đoán một điều gì đó hoặc cho phép nó cho một nhóm người nào đó rồi sau đó cấm triệt để vào nhóm khác. Đấng Tối Cao phán:

{Tại sao chúng không chịu nghiên ngẫm về Qur'an? Nếu như Nó được thiên khải xuống từ một ai khác ngoài Allah là chắc chắn chúng đã tìm thấy trong đó nhiều điều mâu thuẫn đối lập.}{(85)}

(85) (chương 4 - Al-Nisa', Câu: 82).

Thứ năm: Tôn giáo phải bảo vệ tốt năm trọng yếu của con người bao gồm tôn giáo, danh dự, tài sản, thể xác, giống nòi bằng những lệnh phải làm, lệnh cấm đoán, những ràng buộc và đạo đức, tất cả vì mục đích bảo toàn năm trọng yếu này.

Thứ sáu: Tôn giáo đó là một sự cứu rỗi dành cho vạn vật về sự bất công của chính họ với bản thân, với người khác, cho dù điều này là bất công do vi phạm quyền lợi, hoặc chế độ chuyên quyền với những việc làm tốt, hoặc bị lệch lạc quá xa bởi những điều nhỏ nhặt, Đấng Tối Cao phán cho biết về sự cứu rỗi có trong Kinh Thánh Cựu Ước đã ban cho Musa - cầu xin bình an cho Người -:

{Và khi nguôi giận, Musa lược các tấm Bia Ký lên và trong bản văn có ghi chỉ đạo và sự cứu rỗi dành cho những ai biết sợ Thượng Đế của mình.}(86)

(86) (chương 7 - Al-'Araf, câu: 154).

Đấng Toàn Năng thông báo về việc cử phái Ysa - cầu xin bình an cho Người -:

{Và chắc chắn TA sẽ làm cho Y (Ysa) thành một Dấu hiệu cho nhân gian và là một sự cứu rỗi từ TA.}(87)

(87) (chương 19 - Mar-yam, câu: 21).

Đấng Hiển Vinh kể về Saleh - cầu xin bình an cho Người -:

{Saleh bảo: Hỡi dân Ta! Các người có nhận thấy chăng, nếu Ta dựa vào một bằng chứng rõ rệt từ Thượng Đế của Ta và được Ngài ban cho Ta một sự cứu rỗi.}(88)

(88) (chương 11 - Hud, câu: 63).

Đấng Hùng Mạnh phán trong Qur'an:

{Và TA (Allah) mặc khải xuống trong Qur'an có những câu Kinh dùng để chữa bệnh và cứu rỗi dành cho những người có đức tin.}(89)

(89) (chương 17 - Al-Isra', câu: 82).

Thứ bảy: Phải bao gồm chỉ đạo hướng về giáo luật của Allah, và hướng dẫn con người tuân theo ý muốn của Ngài, cho biết con người xuất hiện như thế nào và sẽ đi về đâu?

Đấng Tối Cao cho biết về Kinh Thánh Cựu Ước:

{Chắc chắn TA đã mặc khải cho (Musa) Kinh Thánh Cựu Ước, trong Nó chứa đựng chân lý và ánh sáng...}(90),

(90) (chương 5 - Al-Maa-i'dah, câu: 44).

Đấng Tối Cao cho biết về Kinh Thánh Tân Ước:

{Và TA đã ban cho Y (Ysa) Kinh Thánh Tân Ước, trong Nó là sự chỉ đạo và ánh sáng.}(91),

(91) (chương 5 - Al-Maa-i'dah, câu: 46).

Đấng Tối Cao cho biết về Qur'an:

{Ngài là Đấng đã cử Thiên Sứ của Ngài mang chỉ đạo và tôn giáo chân chính.}(92)

(92) (chương 9 - Al-Tawbah, câu: 33).

Tôn giáo chân chính phải là tôn giáo bao gồm chỉ đạo đến với giáo luật của Allah, giúp tâm hồn đạt được cảm giác an toàn và yên tĩnh. Bên cạnh đó xua tan đi tất cả những lời thì thầm, trả lời hết mọi câu hỏi, và trình bày rõ mọi nghi vấn.

Thứ tám: Phải kêu gọi đến với các phẩm chất tốt đẹp về đạo đức và hành vi như thật thà, công bằng, uy tín, hổ thẹn, thanh bạch và rộng lượng, và cấm các hành vi xấu như bất hiếu với cha mẹ, tự vẫn, cấm mọi hình thức vô đạo đức, dối trá, bất công, gian dâm, keo kiệt, vô lại.

Thứ chín: Giúp được hạnh phúc khi đã có niềm tin Iman, Đấng Tối Cao phán:

{To ha * TA (Allah) không thiên khải Qur'an xuống để làm Người đau khổ (Muhammad).}(93)

(93) (chương 20 - Taha, câu: 1,2),

và nó trùng khớp với tín ngưỡng bản năng.

{Nó là tín ngưỡng bản năng mà Allah đã khai sáng cho con người hướng về nó}

(94) (chương 30 - Al-Rum, câu: 30).

Nó phù hợp với lý trí đứng đắn vì tôn giáo chân chính là giáo luật của Allah, còn lý trí đứng đắn là tạo vật của Ngài và tất nhiên giáo luật và tạo vật của Allah không bao giờ đối lập nhau.

Thứ mười: Chỉ rõ về chân lý và cảnh báo về sự giả tạo, hướng dẫn đến với chỉ đạo và tránh xa sự lầm lạc, kêu gọi mọi người đến với con đường thẳng tắp, không cong queo hoặc uốn khúc. Đấng Tối Cao kể về nhóm Jinn (ma) khi họ nghe được Qur'an, họ nói chuyện với nhau: {Hỡi dân ta! Rằng chúng tôi đã nghe được Kinh Sách đã thiên khải xuống sau Musa, nhằm xác nhận lại mọi điều trước đây, Nó hướng dẫn đến chân lý và đến với con đường thẳng tắp.} ((95)) (95) (chương 46 - Al-Ahqaf, câu: 30), No không hề kêu gọi họ đến với sự đau khổ, Đấng Tối Cao phán: {To ha * TA (Allah) không thiên khải Qur'an xuống để làm Người đau khổ (Muhammad).} ((96)) (96) (chương 20 - Taha, câu: 1,2), Nó không sai bảo họ đến với sự diệt vong, Đấng Tối Cao phán: {Và cấm các người giết hại bản thân mình, quả thật Allah rất mực độ lượng, nhân từ với các người.} ((97)) (97) (chương 4 - Al-Nisa', câu: 29). không có phân biệt đối xử dù tín đồ đó là nam hay nữ, da trắng hay da màu, thuộc bộ tộc này hay bộ tộc kia, Đấng Tối Cao phán: {Hỡi nhân loại! Quả thật, TA (Allah) đã tạo hóa ra các người từ một cá thể nam và một cá thể nữ và từ đó TA tạo cho các người thành quốc gia và bộ lạc để các người nhận biết lẫn nhau. Quả thật, người vinh dự nhất ở nơi Allah là người ngay chính và sợ Allah nhất trong các người. Quả thật, Allah biết hết, tinh thông hết tất cả.} ((98)) (98) (chương 49 - Al-Hujurat, câu: 13). Cho nên, chuẩn mực để phân biệt trong tôn giáo chân chính là lòng Taqwa (tức biết kính sợ Allah).

Sau khi trình bày rõ ràng các tiêu chuẩn phân biệt giữa tôn giáo chân chính và tôn giáo lệch lạc - với các bằng chứng trích dẫn từ Kinh Qur'an, dựa trên những tiêu chuẩn chung được tất cả Thiên Sứ trung thực mà Allah đã cử phái đi - vì vậy sẽ rất phù hợp khi phân loại các tôn giáo.

Các loại tôn giáo

Con người dựa theo tín ngưỡng tôn giáo được chia thành hai nhóm:

Nhóm thừa hưởng Kinh Sách được Allah thiên khải gồm người Do Thái, Thiên Chúa và Muslim, nhưng người Do Thái và Thiên Chúa đã không tuân thủ theo mọi giáo luật có trong Kinh Sách của họ. Nguyên nhân là do việc họ chọn con người làm thượng đế của họ thay vì Allah và do họ đã bội ước... Ngoài ra Kinh Sách của họ đã bị đánh mất, không còn nguyên bản gốc như đã được Allah thiên khải cho các vị Thiên Sứ của họ. Những Kinh Sách hiện tại là do những giáo hoàng viết lại rồi khẳng định đó là Kinh Sách do Allah thiên khải xuống, thật ra nó nào phải như lời họ nói, chẳng qua nó là những lời thêm bớt, bịa đặt từ họ mà thôi. Còn về Kinh Sách của tín đồ Muslim (Thiên Kinh Qur'an) - là quyển Kinh cuối cùng được thiên khải xuống từ Allah như lời giao ước và được chính Ngài bảo quản. Nó. Ngài không giao phó điều đó cho con người, Đấng Tối Cao phán: {Quả thật, chính TA đã ban Qur'an xuống và cũng chính TA sẽ bảo quản Nó.} ((99)) (99) (chương 15 - Al-Hijr, câu: 9). Qur'an được lưu giữ trong các lòng ngực của các bề tôi và bằng cả chữ viết, bởi đây là Kinh Sách cuối cùng, trong Nó có sự chỉ đạo dành cho con người, và Ngài lấy đó làm bằng chứng trước thiên hạ cho đến Ngày Tận Thế. Ngoài ra, Ngài còn ấn định Nó sẽ tồn tại mãi theo thời gian để duy trì giới hạn bộ luật qua từng chữ và từng câu Kinh, để tín đồ tuân thủ theo bộ luật pháp của Nó và tin tưởng vào nó. Điều này sẽ phân tích chi tiết hơn về Thiên Kinh vĩ đại này ở phần dưới ((100)). (100) Xem phần kế tiếp của quyển sách này. Nhóm thứ hai, họ không có Kinh Sách nào từ Allah, mặc dù họ cũng có Kinh Sách được cho là của những người sáng lập tôn giáo để lại như Ấn Độ giáo, Bái Hỏa giáo, Phật giáo, Nho giáo, và người Ả-rập trước khi Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - được chọn làm Thiên Sứ. Tất cả mỗi cộng đồng đều có kiến thức và hành động giúp cuộc sống họ ngày càng tốt đẹp hơn, đây chính là chỉ đạo mà Thượng Đế đã an bày cho tất cả vạn vật bao gồm cả con người và động vật. Mỗi con vật luôn nhận biết rõ điều có lợi và có hại cho chúng trong thức ăn và thức uống, Ngài đặt vào tạo vật lòng yêu thương thứ này và ghét bỏ thứ kia, Đấng Tối Cao phán: {Hãy tán dương đại danh Thượng Đế của Người (Muhammad), Đấng Tối Cao * Đấng đã tạo hóa rồi ban cho hình thể * Đấng đã định lượng rồi ban chỉ đạo.} ((101)) (101) (Chương 87 - Al-'Ala, câu: 1 - 3). Musa đã nói với Fir'awn: {Musa đáp: Thượng Đế Ta là Đấng đã ban cho vạn vật bản chất rồi Ngài hướng dẫn.} ((102)) (102) (chương 20 - Taha: 50). Ibrahim - cầu xin bình an cho Người - đã nói: {Ngài là Đấng đã tạo ra Ta rồi Ngài hướng dẫn

Ta.)(103))(102) (chương 26 - Al-Shu-'ara': 78), và xem sách (Al-Jawab Al-Sahih Fiman Badala Dini Al-Masih - câu trả lời đúng về người đã thay đổi Ki-tô giáo) quyển 4, trang 97. Như đã biết, tất cả những người có tâm trí - dù là người có nhận thức kém nhất - đều công nhận người có tín ngưỡng có kiến thức hữu ích hơn, có hành động đạo đức hơn những người không có tín ngưỡng. Cho nên bất cứ phẩm chất tốt đẹp nào tìm thấy ở người ngoại đạo, ắt sẽ thấy phẩm chất đó còn hoàn mỹ hơn ở nơi tín đồ Muslim, ngược lại sẽ không tìm thấy ở người vô tín ngưỡng những gì mà người có tín ngưỡng có. Vì vậy kiến thức và hành động được chia thành ba dạng: Thứ nhất: Xảy ra khi vận dụng trí tuệ như tính toán, y khoa, chế tạo, những điều này thấy được ở cả hai nhóm người có tín ngưỡng và vô tín ngưỡng. Đôi khi người vô đức tin lại trội hơn về những mặt này. Còn dạng hành động không thể dùng trí tuệ để nhận biết như kiến thức về Thượng Đế, kiến thức về tôn giáo thì nó chỉ dành riêng cho tín đồ của tôn giáo mà thôi, điều này không thể nào dùng trí tuệ để phân tích hay chứng minh được. Các vị Thiên Sứ đã hướng dẫn con người cách vận dụng trí tuệ như thế nào cho phù hợp với giáo lý. Thứ hai: Không thể nào nhận biết ngoại trừ những thông tin được các Thiên Sứ cho biết, nhất định không thể nào dùng trí tuệ để nhận biết như nhận biết về Allah, về các đại danh và các thuộc tính của Ngài, về Ngày Tận Thế, về niềm hạnh phúc dành cho người tuân lệnh, về hành phạt đối với kẻ bất tuân, trình bày về giáo luật của Ngài, về những vị Nabi thời trước cùng với dân chúng của họ, v.v...((104)).(104) Xem bộ Fatawa của Sheikh Islam Ibnu Taimiyah, quyển 4, trang 210 - 211.

Tình trạng của các tôn giáo hiện có

Những tôn giáo lớn với những tờ kinh cổ cùng những luật lệ xưa cũ đã trở thành con mồi cho những kẻ lạm dụng, những kẻ thao túng; đã trở thành trò chơi của những kẻ bóp méo và xuyên tạc, những kẻ giả tạo đức tin, chúng lấy tôn giáo đó làm cái cớ để gây ra sự đẫm máu cho đến khi tôn giáo bị biến đổi hoàn toàn từ trong ra ngoài. Nếu như những thế hệ trước có sống lại và những vị Nabi có được gọi xuống trở lại thì chắc chắn họ sẽ phủ nhận.

Do Thái giáo*(105) đã trở thành một tập hợp các nghi lễ và truyền thống không có tinh thần và cũng không có sự sống, và nó trở thành một tôn giáo chính thống của một nhóm người và chủng tộc nhất định, nó không phải là bức thông điệp cho nhân loại, không kêu gọi người khác đến với nó và cũng không có lòng thương xót ai cả.

(105) Để biết thêm mời xem (Ifham Al-Yahudi - Nhóm Do Thái) của tác giả Al-Samu El bin Yahya Al-Maghribi, trước đây là người Do Thái và cải đạo sang Islam.

Những tôn giáo này trở thành tín ngưỡng chính gốc đầu tiên, có một phương châm trong số các tôn giáo và cộng đồng, và nó có một bí mật khiến nó được vinh danh, đó là Tawhid - học thuyết độc thần - đã được Ibrahim di ngôn cho con cháu của Người và Ya'qub. Người Do Thái đã tích lũy được rất nhiều tín ngưỡng của những cộng đồng hư đốn mà họ đã sống cạnh bên họ hoặc dưới quyền kiểm soát của họ và rất nhiều tập tục, truyền thống của tín ngưỡng đa thần thời trước. Điều này đã được các nhà sử học của người Do Thái xác nhận là sự thật một cách khách quan, điều đó được đề cập trong Bộ Tri Thức Do Thái với ý nghĩa như sau: "Các vị Nabi đã bắt mẫn và tức giận người Do Thái trước việc thờ phượng bực tượng, nó chứng minh rằng người Do Thái thờ bực tượng cùng Thượng Đế, và con cháu Israel cũng đã thấm nhuần tín ngưỡng lệch lạc này và họ cũng đã chấp nhận tín ngưỡng đa thần và mê tín, bên cạnh đó Talmud cũng đã khẳng định việc thờ phượng đa thần có sức hút kỳ lạ đối với người Do Thái."((106))(106) Bách khoa toàn thư Do Thái giáo phần 12, trang 69 - 568. Talmud((107)) Babylon cho thấy rằng đã thần thánh hóa Do Thái giáo và đã xem trọng họ hơn cả Kinh Thánh Cựu Ước, nó đã được thịnh hành giữa tín đồ Do Thái ở thế kỷ thứ 6.(107) Talmud là cuốn sách giảng dạy về tôn giáo và văn học của người Do Thái, nó tập hợp các chú thích và giải thích về cuốn sách "Mishna" (giáo luật) của các học giả Do Thái ở các thời đại khác nhau.

Với những khoác lác là những mô phỏng kỳ lạ bị xem là nhảm nhí, ngu xuẩn, xúc phạm đến Allah, thay đổi sự thật, lấy tôn giáo và trí tuệ ra đùa giỡn, nó khiến xã hội Do Thái trong kỉ nguyên này bị sa sút và suy đồi về trí tuệ và tha hóa về tôn giáo((108)).

(108) Tham khảo chi tiết trong "Do Thái giáo dựa theo Talmud" của Tiến sĩ Rohling, và bản dịch sang tiếng Ả Rập từ tiếng Pháp "Kho báu trong các quy tắc của Talmud" của Tiến sĩ Yusuf Hana Nasrullah.

Đối với Ki-tô giáo((109)), nó cũng đã trải qua cuộc thay đổi một cách tha hóa, sự suy luận dốt nát và bị sự xâm lược((110)) của những kẻ đa thần La Mã lan tràn khắp nơi ở ngay kỉ nguyên đầu tiên.(109) Để

biết thêm, xin tham khảo quyển (Al-Jawab Al-Sahih liman Badala Dina Al-Masih - câu trả lời chính xác việc ai đã thay đổi Ki-tô giáo) của cố học giả Sheikh Islam Ibnu Taimiyah - cầu xin Allah thương xót ông -, quyển "Izhhar Al-Haq - phơi bày chân lý" của tác giả Rahmatullah bin Khalil Al-Hindi và quyển "Tuhfah Al-Arib Fi Al-Rad Ala Ibaad Salib - kiệt tác về việc đáp lại tin đồ thờ thánh giá" của tác giả 'Abdullah Al-Tarjuman, vốn là người Thiên Chúa chuyển sang Islam.(110) Tham khảo sách "Al-Sira' Baina Addin Wal-Ilm - Xung đột giữa tôn giáo và khoa học" của tác giả nổi tiếng châu Âu Draper, trang 40 - 41.

Tất cả những điều này đã trở thành một nghi thức, theo đó những lời dạy vĩ đại của Ki-tô giáo đã bị chôn vùi, và ánh sáng của Tawhid - thuyết độc thần - và sự thờ phượng Allah đã bị che khuất bởi những đám mây dày đặc này.

Một tác giả Ki-tô giáo nói về mức độ mà học thuyết Ba Ngôi đã thâm nhập vào cộng đồng Ki-tô giáo kể từ cuối thế kỷ thứ 4, ông nói:

"Sự lộn xộn trong tín ngưỡng rằng một thượng đế được cấu thành bởi ba cơ thể riêng biệt trong cuộc sống và suy nghĩ của thế giới Ki-tô giáo kể từ một phần tư kỷ nguyên cuối của thế kỷ thứ 4." Thế là học thuyết chính thức đã được thông qua trên khắp thế giới Ki-tô giáo, và sự phát triển của học thuyết Ba Ngôi không được tiết lộ cho đến nửa sau của thế kỷ 19 ((111)).(111) Tóm tắt về những gì đã được nêu trong Vụ Tri Thức Công Giáo Mới. Điều của Chúa Ba Ngôi, quyển 14, trang 295. Một sử gia Ki-tô giáo đương đại về cuốn sách (Lịch sử Ki-tô giáo trong ánh sáng của khoa học đương đại) nói về sự xuất hiện của bực tượng trong xã hội Ki-tô giáo qua những biểu hiện và màu sắc khác nhau, và sự đa dạng của Ki-tô giáo trong việc tích lũy các nghi lễ, phong tục, lễ hội và các ảnh hưởng ngoại giáo của các cộng đồng và tôn giáo đa thần cổ xưa theo hình thức bất chước mù quáng hoặc ngưỡng mộ hoặc thiếu hiểu biết. Ông nói: Mặc dù ngoại giáo đã bị loại trừ nhưng vẫn chưa dọn sạch hoàn toàn, ngược lại nó hòa lẫn vào con người và được vận hành dưới danh nghĩa và sau bức màn Ki-tô giáo. Từ đó họ loại bỏ thần linh và ảnh hưởng của họ mà thay vào đó những người đã tử vì đạo và gán ghép cho họ những thuộc tính thần thánh, rồi tạc tượng cho họ những bực tượng. Cứ như thế hình thức đa thần thờ phượng bực tượng được lan rộng khắp nơi, thậm chí họ hướng đến thờ phượng các liệt sĩ địa phương. Ngay trong kỷ nguyên này hình thức thờ phượng liệt sĩ và người sùng đạo trở thành một thể loại tín ngưỡng thờ phượng mới được mọi người áp dụng, họ gán cho những người đó có thuộc tính thần thánh. Từ đó họ tôn những người Wali và người sùng đạo thành người trung gian giữa họ với Allah và thay đổi những nghi thức lễ hội thành những cái tên mới, mãi đến năm 400 thì dương lịch theo mặt trời cổ đại được đổi thành dương lịch Ki-tô giáo."((112))(112) Mục sư James Houston Baxter trong Lịch sử Ki-tô giáo dưới ánh sáng của kiến thức hiện đại. Glasgow, 1929 trang 407. Về Bái Hỏa giáo, được biết đến từ xưa nay là thờ phượng những hiện tượng tự nhiên, vĩ đại nhất là lửa, cuối cùng họ bắt đầu quan tâm hơn việc thờ phượng nên đã xây dựng chùa, đền, miếu, khắp mọi nơi trên quê hương, đâu đâu cũng có nhà thờ lửa, khiến tất cả tôn giáo và tín ngưỡng đều bị xóa sổ ngoài việc chỉ thờ lửa và sùng bái mặt trời. Từ đó tôn giáo của họ trở thành những nghi lễ và truyền thống được thực hiện ở những nơi riêng tư ((113)).(113) Đọc sách (Iran Fi Ahd Assasanin - Iran trong kỷ nguyên Sa môn) của giáo sư Artur Kirsten Sen, giáo sư ngôn ngữ phương Đông tại Đại học Copenhagen-Hagen ở Đan Mạch, chuyên về lịch sử của Iran. Và sách (Tahrikh Iran - Lịch sử Iran) của tác giả Shahin Makario Majusi. Tác giả của quyển sách (Iran Fi Ahd Assasanin - Iran trong kỷ nguyên Sa môn) người Đan Mạch "Artur Kirsten Sen mô tả lớp người đứng đầu tôn giáo và công việc của họ, tác giả nói: "Nhiệm vụ của họ phải cúng bái mặt trời bốn lần trong ngày, cộng thêm việc thờ luôn mặt trăng, lửa và nước, họ được lệnh không được để lửa bị tắt và không được để nước và lửa xâm phạm lẫn nhau, và không được gọi khoáng sản là thứ gì sét bởi khoáng sản đối với họ là thứ linh thiêng."((114))(114) (Iran Fi Ahd Assasanin - Iran trong kỷ nguyên Sa môn) trang 155. Họ thờ phượng Nhị nguyên ở mọi thời đại, điều đó trở thành biểu hiệu tôn giáo của họ, họ tin vào hai thần linh, một trong hai là ánh sáng hoặc là thần tốt, họ gọi là "Ahaor Mezda" hoặc "Yazdan" và thần linh thứ hai là bóng tối hoặc là thần ác, đó là "Ahraman" và cuộc xung đột giữa hai thần linh này không ngừng xảy ra và tiếp diễn((115)).(115) Cùng một nguồn mục tôn giáo Zartashti tôn giáo của chính phủ, trang 183 - 233. Về Phật giáo, một tôn giáo phát triển rộng rãi ở Ấn Độ và Trung Á, là một tôn giáo đa thần thờ tất cả bực tượng được tạo ra, xây dựng chùa, đền, miếu và tất nhiên là xây luôn bực tượng của phật ở nơi nào họ sinh sống((116)).(116) Tham khảo sách "Ấn Độ cổ đại" của giáo sư Ishura Tuba, giáo sư Lịch sử nền văn minh Ấn Độ tại Đại học Hyderabad của Ấn Độ và sách "The Discovery of india - Khám phá Ấn Độ" của cựu Thủ tướng Ấn Độ, Jawaharlal Nehru, trang 201 - 202. Về Bà la môn giáo - tôn giáo của Ấn Độ - nổi tiếng với nhiều thần linh, tôn giáo này xuất hiện vào thế kỷ thứ 6, số lượng thần linh của tôn giáo này trong kỷ nguyên này lên đến 330 triệu thần linh((117)).(117) Tham khảo sách "Ấn Độ cổ đại" của giáo sư Ishura Tuba

quyển 3, trang 276, và sách "Ấn Độ giáo thống trị" của tác giả LS.S. O.Malley, trang 6 - 7. Rồi mọi thứ đều trở nên tuyệt vời, mọi thứ đều phi thường, mọi thứ đều hữu ích, việc thần linh được thờ phượng giúp cho ngành công nghiệp điêu khắc và trang trí tượng phát triển mạnh trong thời đại này. Ông "Si, Wei, Wade" nói trong cuốn sách tiếng Hindi của mình "Lịch sử miền Trung Ấn Độ", ông nói về triều đại của vua Hersh (606 - 648), là kỉ nguyên mà sau kỉ nguyên này xuất hiện Islam trên bán đảo Ả-rập: "Ấn Độ giáo và Phật giáo là hai tôn giáo giống như nhau, thật ra Phật giáo vượt trội hơn Ấn Độ giáo về mặt cường điệu hóa trong thờ phượng, tôn giáo này - tức Phật giáo - đã phủ nhận thượng đế, rồi dần dần hướng đến khẳng định rằng "Phật" là thần linh lớn nhất, và sau đó thêm vào một thần linh khác (Bồ tát). Tín ngưỡng đa thần đã đạt đến đỉnh cao ở Ấn Độ, cho đến khi từ "Phật" trở thành đồng nghĩa với từ "thần tượng" hay "bực tượng" trong một số ngôn ngữ phương Đông. Không còn nghi ngờ gì nữa rằng tín ngưỡng đa thần đã lan truyền khắp nơi trên thế giới hiện đại. Toàn bộ thế giới từ Biển Đại Tây Dương đến Thái Bình Dương đã thấm đẫm tín ngưỡng đa thần, như thể Ki-tô giáo, các tôn giáo đa thần khác và Phật giáo đang chạy đua để tối đa hóa và thần thánh hóa các thần tượng, giống như những con ngựa đang đua cùng một trận đua ((118)). (118) C.V. Vidya: Lịch sử Ấn Độ giáo thời Trung cổ Ấn Độ tập 1 (thơ 1921). Một người theo đạo Hindu khác nói trong cuốn sách của ông "Ấn Độ giáo thịnh hành": "Quá trình tạo ra các vị thần" chưa dừng lại như thế này, nó không ngừng vận động các thần linh nhỏ trong các giai đoạn lịch sử khác nhau vẫn tham gia "hội đồng thần thánh" với số lượng lớn đến nỗi không thể nào thống kê, kiểm soát cho được ((119)). (119) Xem tiểu sử Nabi của Abu Al-Hasan Al-Nadwi, trang 19 - 28. Đây là hoàn cảnh chung của các tôn giáo, tuy nhiên các quốc gia văn minh nơi mà chính phủ vĩ đại đã được thành lập và lưu trữ rất nhiều kiến thức, và đó là cái nôi của nền văn minh, công nghiệp và văn học, tuy nhiên tôn giáo lại bị xóa khỏi đất nước này, mất luôn cả tinh nguyên bản, quyền lực của nó, không còn người ngoan đạo và vắng bóng những người thầy. Xong lại xuất hiện tín ngưỡng vô thần, tệ nạn xảy ra khắp nơi, các tiêu chuẩn đạo đức được thay đổi và con người tự khinh thường bản thân mình; hệ lụy dẫn đến có nhiều người tự vẫn, quan hệ gia đình bị cắt đứt, các mối quan hệ xã hội bị phá vỡ, nơi mà các phòng khám của bác sĩ tâm lý mọc lên để mọi người thăm khám, và chợ phù thủy cũng bắt đầu thành lập, lôi kéo con người vào tất cả cuộc vui, và kéo theo những cuộc vui ngày càng mới mẻ... mong muốn làm dịu tâm hồn, mang đến với hạnh phúc và sự yên tĩnh, đáng tiếc nó nào được thành công khi những niềm vui đi cùng với sự nhàm chán và những lý thuyết không thành hiện thực. Và sẽ tiếp tục trong tâm trạng đau khổ này và sự dần vật về tinh thần cho đến khi biết tạo mối liên hệ với Đấng Tạo Hóa của y, thờ phượng Ngài theo đường lối mà Ngài đã hài lòng, đã vạch ra cho các Sứ Giả của Ngài truyền đạt. Đấng Tối Cao phán rõ về hoàn cảnh của những ai ngoan mặt với Thượng Đế của y và đuổi theo chỉ đạo của ai ngoài Ngài: {Và ai tránh xa thông điệp nhắc nhở của TA thì chắc chắn sẽ sống một cuộc sống eo hẹp (bất an, khổ tâm) và vào ngày phục sinh TA sẽ phục sinh y trở thành mù lòa.} ((120)) (120) (chương 20 - Taha, câu: 124). Đấng Toàn Năng và Tối Cao cho biết về tình trạng bằng an và hạnh phúc của người có đức tin ở cuộc sống này: {Đối với người có đức tin thuần túy không bị lẫn lộn với điều sai trái (Shirk) thì họ là những người được bình an và họ được hướng dẫn.} ((121)) (121) (chương 6 - Al-An'am, câu: 82). và Allah Hiển Vinh phán: {Và đối với nhóm người hạnh phúc sẽ được cư ngụ trong Thiên Đàng, họ ở trong đó đời đời kiếp kiếp như sự trường tồn của trời, đất trừ phi Thượng Đế của Người muốn khác đi. Quả là một phần thưởng không gián đoạn.} ((122)) (122) (chương 11 - Hud, câu: 108). Những tôn giáo này - các tôn giáo ngoài Islam - nếu chúng ta lấy các tiêu chuẩn đã đề cập để đo lường tin rằng những tôn giáo này đều không phù hợp những tiêu chuẩn đó giống như việc đã trình bày sơ lược ở phần trên. Lỗi hỏng lớn nhất của các tôn giáo này là không có Tawhid - tức tôn thờ Allah duy nhất - ngược lại còn chiều theo dục vọng và thờ phượng ai khác cùng với Allah. Ngoài ra các tôn giáo lệch lạc này cũng không cống hiến cho nhân loại một bộ giáo luật phù hợp ở mọi nơi và mọi thời đại và càng không bảo vệ năm thứ trọng yếu của con người như tôn giáo, danh dự, giống nòi, tài sản và sinh mạng của họ, và nó cũng không hướng con người đến với giáo luật mà Allah đã ra lệnh phải tuân theo, cũng không mang đến cho tín đồ sự bằng an và hạnh phúc trong tâm hồn, ngược lại khiến họ rơi vào tình cảnh đối lập và đảo lộn.

Riêng về Islam sẽ được trình bày chi tiết ở những phần dưới để khẳng định Nó mới chính là tôn giáo của Allah, tôn giáo chân chính vẫn tồn tại mãi dưới sự hài lòng của Ngài và Ngài đã hài lòng lấy Nó làm tôn giáo cho loài người.

Và ở phần cuối này rất phù hợp việc giới thiệu sự thật về sứ mạng Nabi và các dấu hiệu nhận biết sứ mạng Nabi, nhu cầu của con người về nó, đồng thời phân trần rõ mục đích chính của tất cả Thiên Sứ đã kêu gọi và sự thật về lời thiên khải cuối cùng được bảo tồn vĩnh cửu.

Sự thật về sứ mạng Nabi

Một trách nhiệm vĩ đại đầu tiên mà mỗi người cần phải nhận biết ngay trong cuộc sống này, đó là nhận biết về Thượng Đế của mình, Đấng đã khởi tạo mình ra từ không là gì, rồi Ngài liên tiếp ban bố cho y vô số sự hưởng thụ, bởi lẽ mục đích trọng yếu nhất mà Allah tạo ra vạn vật là để tất cả chỉ thờ phượng riêng Ngài duy nhất.

Nhưng làm sao con người có thể nhận biết một cách chính xác về Thượng Đế của mình đây?

Cùng với những trách nhiệm, những bổn phận bắt buộc phải thực hiện và hình thức thờ phượng Thượng Đế ra sao? Tất nhiên trong cuộc sống con người không tránh khỏi việc nhờ vả người khác giúp đỡ để cuộc sống thêm trọn vẹn giống như chữa bệnh, chăm sóc thuốc men, xây nhà và vô số công việc khác...

Tiếc thay, không thể tìm được ai biết về Thượng Đế để giới thiệu về Ngài và trình bày phương pháp thờ phượng Ngài; bởi trí tuệ không thể đơn phương nhận biết về ý muốn của Allah, nhất là trí tuệ vốn rất yếu kém không thể nhận biết được ý muốn của con người giống như mình trước khi được người đó báo cho biết ý muốn của y, thế thì làm sao có thể nhận biết được ý muốn của Allah, và bởi đây là trọng trách riêng dành cho giới các vị Thiên Sứ và các vị Nabi, những người đã được Ngài lựa chọn để truyền đạt lời thiên khải của Ngài, và kế nhiệm theo sau Họ chính là những học giả được hướng dẫn và là truyền nhân của giới Nabi, họ đã đi đúng đường lối của giới Nabi và truyền đạt lại đầy đủ, đúng y như những gì họ đã tiếp nhận; bởi lẽ con người không có cơ hội tiếp nhận trực tiếp từ Allah vì họ vốn không thể, Đấng Tối Cao phán: {Và người phàm không phù hợp để Allah nói chuyện trực tiếp với y ngoại trừ bằng cách thiên khải hoặc trò chuyện từ sau một bức màn vô hình hoặc cử phái một Thiên Thần theo mệnh lệnh của Ngài để truyền đạt lại điều Ngài muốn.}((123))(123) (chương 42 - Al-Shura, câu: 51). Vì lẽ đó cần lắm một sứ giả đại diện truyền đạt về Allah, về giáo luật của Ngài đến đám bày tôi của Ngài, nhóm người mang thân phận sứ giả đó chính là những vị Thiên Sứ và những vị Nabi. Như đã nói con người không thể nhận thiên khải trực tiếp từ Allah mà cần đến một trung gian truyền đạt lại ý chỉ của Ngài, họ chính là Thiên Thần được phái đến gặp riêng những vị Thiên Sứ, rồi các vị Thiên Sứ truyền đạt lời thiên khải đó đến cho nhân loại, chứ Thiên Thần không công khai trước toàn nhân loại, bởi thế giới Thiên Thần khác với thế giới loài người dù ở khía cạnh nào, Đấng Tối Cao phán: {Allah đã tuyển chọn trong số các Thiên Thần và con người để làm sứ giả.}((124))(124) (chương 22 - Al-Hajj, câu: 75). Trong những cách thể hiện sự sáng suốt là Đấng Toàn Năng đã chọn những Thiên Sứ thuộc loài người đến với loài người để hai bên có thể trao đổi, để bên nhận hiểu được lời truyền đạt của bên truyền. Nếu như Allah chọn Thiên Thần làm Thiên Sứ đến gặp con người thì con người bất lực không thể nào đối diện, cũng như tiếp nhận những gì Họ truyền đạt((125)), Đấng Tối Cao phán: (125) Trích từ (Tafseer Al-Qur'an Al'Azhim - Giảng giải Thiên Kinh Qur'an) của cố tác giả Abu Al-Fida' Isma'il bin Kathir Al-Qurashi, quyển 3, trang 64. {Và chúng nói: "Tại sao không cử phái một Thiên Thần xuống cùng với Y?" Và nếu TA đã cử phái một Thiên Thần xuống thì vấn đề đã được giải quyết, đâu còn có việc gia hạn cho chúng nữa * Và cho dù TA có chọn Thiên Thần làm Thiên Sứ thì TA cũng biến Y thành một người phàm, và TA vẫn khoát lên Y bộ y phục của loài người.}((126))(126) (chương 6 - Al-An'am, câu: 8, 9). Và Đấng Hiển Vinh phán: {Và không một Thiên Sứ nào được cử phái đến trước Người (Muhammad) mà Y lại không ăn thức ăn và đi rong giữa chợ... cho đến câu: {Và những ai không mong muốn gặp lại TA lên tiếng: "Tại sao không có những Thiên Thần được cử xuống cho bọn ta hoặc tại sao bọn ta không thấy Thượng Đế của bọn ta?" Chắc chắn, chúng đã tỏ lòng tự cao và tự phụ quá mức.}((127))(127) (chương 25 - Al-Furqan, câu: 20, 21). Đấng Tối Cao phán {Và những Thiên Sứ đã được cử phái đến trước Người (Muhammad) cũng chỉ là những người đàn ông được TA chọn lựa và thiên khải cho Chúng.}((128)),(128) (chương 16 - Al-Nahl, câu: 43). Và Đấng Tối Cao phán: {Và không một Thiên Sứ nào đã được TA phái đến mà lại không nói thứ tiếng của người dân mình, mục đích để Y trình bày rõ cho mọi người hiểu.}((129))(129) (chương 14 - Ibrahim, câu: 4).

Giới Thiên Sứ và Nabi là những mẫu người tiêu biểu cho trí tuệ hoàn chỉnh, tín ngưỡng bản năng toàn vẹn, thật thà trong lời nói và hành động, uy tín với sứ mạng được ủy thác, gia phả được bảo vệ luôn trong sạch danh giá, một cơ thể hoàn thiện trước mắt mọi ánh nhìn((130)),

(130) Xem (Lawami'a Al-Anwar Al-bahiyah - Sự lộng lẫy của những ánh sáng đẹp) quyển 2, trang 265 - 305 và quyển Islam của tác giả Ahmad Shalbi, trang 114.

Allah đã tuyên dương Họ về tâm hồn và phẩm chất đạo đức, Họ vượt hẳn nhân loại bởi đạo đức tốt, tâm hồn trong sáng, có đôi tay rộng lượng và nhiều phẩm chất đạo đức khác, có thói quen tốt đẹp, biết nhẫn nhịn, có kiến thức uyên bác, nhân từ, hào hiệp, gan dạ và công minh...

Họ vượt hẳn mọi người trong cộng đồng của mình giống như người dân của Saleh đã nói với Người qua lời phán của Allah về họ: {Chúng tôi nói: "Này Saleh! Trước đây Người là người được kỳ vọng nhất trong bọn ta.}((131))(131) (chương 11 - Hud, câu: 62). Dân của Shu'aib nói với Người: {Phải chăng lễ nguyện Salah của Người đã chỉ thị cho Người bắt bọn ta từ bỏ những thần linh mà tổ tiên của bọn ta đã tôn thờ đó sao? Hay là Người ra lệnh cho bọn ta không được chi tiêu tài sản của bọn ta theo ý của bọn ta? Có lẽ Người là một người giỏi chịu đựng, khôn ngoan thì phải.}((132))(132) (chương 11 - Hud, câu: 87). Còn Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - vốn rất được tôn trọng giữa dân chúng của Người và được họ đặt cho biệt danh là "Amin" nghĩa là người đáng tin trước khi Người được chọn làm Thiên Sứ, và Allah cũng đã miêu tả về Người như sau: {Và quả thật, Người (Muhammad) được phú cho một phẩm chất đạo đức vĩ đại.}((133))(133) (chương 68 - Al-Qalam, câu: 4). Cho nên, Họ thuộc nhóm người tốt đẹp nhất đã được Allah tuyển chọn để giao cho trọng trách gánh vác bức Thông điệp và truyền đạt điều được ủy thác, Đấng Tối Cao phán: {Allah biết rõ đâu là nơi mà Ngài phải đặt lời mặc khải của Ngài.}((134)) và Ngài cũng phán: {Quả thật, Allah đã chọn Adam, Nuh, dòng dõi của Ibrahim và dòng dõi của 'Imran vượt trội hơn thiên hạ.}((135))(134) (chương 6 - Al-An'am, câu: 124). (135) (Chương 3 - Ali 'Imran, câu: 33). Những vị Thiên Sứ và những vị Nabi này đã được Allah phú cho những phẩm chất cao thượng, Họ được nổi tiếng bởi đức tính cao quý của mình, dù vậy Họ cũng chỉ là một người phạm, họ đói, họ cần ăn, họ bị bệnh, họ cần phải ngủ, họ cần kết hôn và họ cũng phải chết. Đấng Tối Cao phán: {Rằng Người (Muhammad) sẽ chết và chúng cũng sẽ chết.}((136)), Ngài còn phán: {Và chắc rằng những Thiên Sứ mà TA đã cử phải đến trước Người (Muhammad) đều được tác hợp hôn nhân và ban cho con cái.}((137))(136) (chương 39 - Al-Zumar, câu: 30). (137) (chương 13 - Al-R'ad, câu: 38). Đôi khi Họ còn bị bức hại, bị giết hoặc bị đuổi ra khỏi quê hương của Họ, Đấng Tối Cao phán: {Và khi những kẻ vô đức tin có âm mưu định chống lại Người nhằm giam cầm Người hoặc sát hại Người hoặc trục xuất Người đi nơi khác. Chúng âm mưu lên kế hoạch và Allah cũng sắp xếp kế hoạch, nhưng Allah là Đấng giỏi nhất trong việc thiết lập mọi hoạch định.}((138))(138) (chương 30 - Al-Rum, câu: 30). Dù sao đi nữa thì Họ vẫn được chiến thắng và có kết quả viên mãn ở trần gian và Đời Sau: {Và chắc chắn Allah sẽ phù hộ cho những ai giúp đỡ tôn giáo của Ngài.}((139))(139) (chương 22 - Al-Hajj, câu: 40). Và Đấng Hiển Vinh phán: {Allah đã an bày rằng: "TA và tất cả Thiên Sứ của TA nhất định sẽ thắng", quả thật Allah hùng mạnh, toàn năng.}((140))(140) (chương 58 - Al-Mujadalah, câu: 21).

Các dấu hiệu của sứ mạng Nabi

Một khi sứ mạng Nabi là cách duy nhất để nhận biết được kho tàng kiến thức vô giá và thực hiện một sứ mạng vĩ đại và danh giá, Allah Hiển Vinh đã cho biết về những đặc điểm nổi trội để nhận ra các vị Nabi đó, để ai cũng có thể dựa vào đó mà nhận biết được Họ - xem lời kêu gọi của họ thật sự hay chỉ là khoác lác lợi dụng - các dấu hiệu tiêu biểu đó như sau:

1- Thiên Sứ kêu gọi đến với sự thờ phượng Allah duy nhất và bài trừ tất cả hình thức đa thần, đây chính là mục đích trọng yếu nhất, vì nó mà Allah đã tạo hóa ra vạn vật.

2- Kêu gọi nhân loại đến với đức tin nơi Người, chứng nhận Người và tuân thủ theo sứ mạng của Người, điều đó đã được Allah ra lệnh cho Nabi Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - nói rằng: {Hãy nói đi (Muhammad): "Hỡi nhân loại! Quả thật Ta là Thiên Sứ của Allah được cử phái đến cho tất cả các người"}((141))(141) (chương 7 - Al-'Araf, câu: 158). 3- Được Allah hỗ trợ cho những phép màu để khẳng định sứ mạng Nabi, các phép màu mà Nabi mang đến thì người dân đều chưa từng nhìn thấy và không có khả năng mang đến tương tự. Điển hình cho phép màu của Thiên Sứ Musa - cầu xin bình an cho Người - là biến cây gậy thành con rắn, còn phép màu của Thiên Sứ Ysa - cầu xin bình an cho Người - là làm người bệnh câm và bạch tạng trở lại bình thường dưới sự cho phép của Allah. Phép màu của Thiên Sứ Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - là Thiên Kinh Qur'an vì Người vốn là một người mù chữ không biết đọc cũng không biết viết. Ngoài ra còn có nhiều phép màu khác nữa để khẳng định sứ mạng Nabi của họ. Trong số những dấu hiệu này là sự thật luôn rõ ràng được các vị Thiên Sứ và các vị Nabi trình bày cụ thể khiến những người chống đối không thể bác bỏ và phủ nhận, họ phải công nhận những gì các vị Thiên Sứ và các vị Nabi mang đến là sự thật, không có lý nào để phủ nhận. Một trong những dấu hiệu này là giới Thiên

Sứ và Nabi được Allah ưu ái phú cho sự hoàn mỹ về thể hình, nhân cách và phẩm hạnh. Một trong những dấu hiệu này là Họ được Allah phù hộ giành lấy chiến thắng trước kẻ thù và công khai điều Họ kêu gọi. 4- Lời kêu gọi căn bản của người đó trùng với nguồn gốc căn bản mà các vị Thiên Sứ và các vị Nabi trước đây đã kêu gọi. ((142)). (142) Xem bộ Fatawa của Sheikh Islam Ibnu Taimiyah, quyển 4, trang 212 - 213.

5- Không suy tôn hoặc kêu gọi mọi người phải thờ phượng mình, càng không bảo mọi người tôn trọng dân tộc, bộ lạc của mình và Allah cũng đã ra lệnh cho Nabi Muhammad - cầu xin Allah ban bình và phúc lành cho Người - của Ngài nói với thiên hạ:

{Hãy bảo họ (Muhammad): “Ta không hề nói với các người rằng Ta nắm trong tay những kho báu của Allah và biết điều vô hình, và Ta cũng không hề nói với các người rằng Ta là Thiên Thần, mà Ta chỉ làm theo những gì được mặc khải cho Ta thôi.”} ((143))

(143) (chương 6 - Al-An'am, câu: 50).

6- Không tư lợi, không yêu cầu mọi người cống hiến bất cứ vật chất gì của trần gian cho công lao đã kêu gọi nhân loại, Đấng Tối Cao phán về lời công bố của các vị Nabi của Ngài như Nuh, Hud, Saleh, Lut, Shu'aib khi Họ tuyên bố với dân chúng của mình:

{Và Ta không đòi hỏi các người tiền thù lao gì cả, công đức đó là do Thượng Đế của vũ trụ và muôn loài tưởng thưởng cho Ta.} ((144))

(chương 26 - Al-Shu'ara', câu: 109, 127, 145, 164, 180).

Và Thiên Sứ Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - nói với dân chúng của Người: {Người (Muhammad) hãy bảo: Ta vốn không đòi hỏi các người trả thù lao cho TA về sứ mạng này và Ta cũng không phải là một tên bịa chuyện.} ((145)) (145) (chương 38 - Sad, câu: 86).

Những vị Thiên Sứ và những vị Nabi mà tôi đã miêu tả phần nào về nhân cách Họ cho quý độc giả thì có rất nhiều bằng chứng khẳng định cho điều đó, Đấng Tối Cao phán:

{Và quả thật TA đã cử phái đến cho mỗi cộng đồng một vị Thiên Sứ với mệnh lệnh: “Các người hãy thờ phụng riêng Allah và tránh xa tà thần.”} ((148))

(146) (chương 16 - Al-Nahl, câu: 36).

Nhờ Họ mà loài người được hạnh phúc, lịch sử đã ghi chép mọi thông tin về Họ, tôn giáo của Họ được lưu truyền rầm rộ, đó chính là chân lý, là công lý, và nó cũng được truyền rộng rãi những sự kiện vĩ đại mà Allah đã phù hộ Họ chiến thắng và tiêu diệt kẻ thù của Họ như trận đại hồng thủy tiêu diệt dân của Nuh (Nô-ê), nhấn chìm Fir'awn (Pha-ra-ông), trừng phạt dân của Lut, Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - đã vang danh trước kẻ thù và tôn giáo của Người lan rộng khắp mọi nơi...

Họ được biết đến bằng lòng tin kiên định khi mang đến điều tốt đẹp và sự chỉ đạo, cũng như hướng dẫn mọi người đến với điều có lợi và khuyến cáo mọi điều có hại, người đầu tiên trong Họ là Nuh (Nô-ê) - cầu xin bình an cho Người - và người cuối cùng là Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -.

Nhân loại cần đến các vị Thiên Sứ

Giới Thiên Sứ và Nabi là những Sứ Giả của Allah Tối Cao được gửi đến cho loài người để truyền tải những mệnh lệnh của Ngài, báo trước cho họ về những điều mà Allah chuẩn bị dành cho họ từ niềm vui hạnh phúc, sự hưởng thụ bất tận khi họ hoàn thành trách nhiệm và mệnh lệnh được giao phó; đồng thời khuyến cáo họ về hành phạt khủng khiếp khi họ nghịch lại và vi phạm mọi điều đã cấm; và họ cũng kể cho con người nghe những thông tin của các cộng đồng thời trước đã bị tiêu diệt ra sao khi họ đã nghịch lại mệnh lệnh của Ngài.

Những mệnh lệnh và những điều cấm là của Thượng Đế nên trí tuệ của con người không thể tự nhận biết được, vì lẽ đó mà Allah đã ban hành ra giáo luật, buộc phải tuân thủ theo những mệnh lệnh và những điều cấm thể hiện sự tôn trọng và đề cao loài người và bảo vệ lợi ích chính đáng cho họ; bởi chỉ vì thỏa mãn ham muốn mà loài người sẵn sàng vi phạm mọi điều cấm và xâm phạm đến quyền lợi của

người khác. Với sự sáng suốt tuyệt đỉnh, Allah đã lần lượt gửi xuống cho loài người những vị Thiên Sứ để nhắc nhở con người về những mệnh lệnh của Ngài và cảnh báo họ về những điều cấm Ngài. Các vị Thiên Sứ truyền đạt cho con người những lời cảnh báo, những nguồn thông tin trước đây, đánh thức thính giác bằng những thông tin mới lạ, mở mang tư duy muốn khám phá, gia tăng thêm kiến thức và sự hiểu biết đúng đắn. Nhân loại càng lắng nghe nhiều thì càng có nhận thức nhiều, càng nhận thức nhiều thì càng biết suy ngẫm nhiều, càng suy ngẫm nhiều thì càng có kiến thức nhiều, càng có kiến thức nhiều thì càng thực hành nhiều. Cho nên, không có tỉ lệ trung bình cho việc cử phái Thiên Sứ và cũng không có bất cứ ai trong họ chờ đợi chân lý lại thay đổi. ((147)). (147) Trích (A'lam Al-Nubuwah - Các dấu hiệu của sứ mạng Nabi) của tác giả Ali bin muhammad Al-Mawardi, trang 33 Sheikh Al-Islam Ibnu Taimiyah ((148)) - cầu xin Allah thương xót ông - nói: Bức Thông điệp của Thiên Sứ mang đến rất cần cho việc cải thiện người bề tôi trong cuộc sống cũng như chốn trở về của y. Do đó, người bề tôi sẽ không được bất cứ lợi ích nào ở Đời Sau cho đến khi tuân theo Bức Thông điệp được Thiên Sứ mang đến. (148) Sheikh tên là Ahmad bin 'Abdul Halim bin 'Abdus Salam, nổi tiếng bằng bút danh Ibnu Taimiyah, sinh năm 661 và mất năm 728 A.H, Sheikh là một trong những đại học giả của Islam đã để lại rất nhiều tác phẩm danh giá. Tương tự, con người không có được an lành trong cuộc sống ngoại trừ noi theo Bức Thông điệp, thế nên con người rất cần đến một giáo luật bởi con người luôn sống giữa hai hoạt động, hoạt động tìm nguồn có lợi và hoạt động bảo vệ khỏi điều có hại. Bộ giáo luật là ánh sáng soi rọi cho con người thấy được điều có lợi và thứ có hại, nó là ánh sáng của Allah để soi sáng trái đất, là công lý giữa con người và bảo vệ an toàn cho những ai gia nhập. Mục đích phân biệt điều có lợi và có hại không những dành riêng cho con người có ý thức mà còn dành cho cả động vật vô ý thức giống như con lừa, lạc đà cũng biết phân biệt giữa lúa mạch và đất. Bức Thông điệp còn giúp phân biệt giữa các hành động có hại đến người chủ thể ngay cả cuộc sống và sự trở về của y sau này với những hành động có lợi cho y trong cuộc sống và sự trở về sau này như đức tin Iman, Tawhid, liêm chính, đạo đức, tốt bụng, giữ lời, đức hạnh, gan dạ, kiên nhẫn, lệnh làm thiện và cấm làm điều nghịch lý, kết nối tình dòng tộc, hiếu thảo cha mẹ, cư xử tốt với hàng xóm, làm tròn trách nhiệm, thành tâm trong hành động vì Allah, phó thác cho Ngài, cầu cứu nơi Ngài, hài lòng về sự an bài của Ngài, chấp nhận giáo lý của Ngài và hoàn toàn tin tưởng vào Ngài và giới Thiên Sứ của Ngài, tin tưởng mọi thông tin được Họ truyền đạt, và những điều khác mang lại lợi ích, cải thiện cho con người ở trần gian và Đời Sau, chống lại mọi bất hạnh, có hại đến y ở trần gian và Đời Sau. Nếu như không có Bức Thông điệp thì trí tuệ không sao phân biệt được những điều có lợi với những thứ có hại trong cuộc sống, thế nên trong những ân điển vĩ đại nhất được Allah ban cho loài người là Ngài đã gửi đến họ những vị Thiên Sứ của Ngài, ban cùng với họ những Kinh Sách và trình bày cho họ con đường chính đạo. Nếu điều đó không xảy ra thì hoàn cảnh của con người còn tệ hại hơn cả động vật, cho nên, ai đón nhận Bức Thông điệp của Allah và giữ gìn nó thì họ thuộc nhóm người tốt đẹp nhất, còn ai chối bỏ và rời xa nó thì họ thuộc nhóm người bất hạnh nhất, tệ hại hơn cả chó heo, là thứ đáng khinh nhất trong những thứ đáng khinh. Con người không thể sinh tồn trên trái đất này ngoại trừ có sự tồn tại của Bức Thông điệp. Hơn nữa, một khi nghiên cứu về các di tích của giới Thiên Sứ trên trái đất khiến sự chỉ đạo của Họ lại tái hiện hình ảnh Allah đã tiêu diệt thế giới bên trên và bên dưới rồi thiết lập Ngày Phục Sinh. Việc con người cần đến Thiên Sứ không giống như nhu cầu cần đến mặt trời, mặt trăng, gió, mưa hay cuộc sống của mình, cũng không giống như con mắt cần ánh sáng hay cơ thể cần thức ăn và thức uống, mà cần hơn thế, cần hơn bất cứ gì trên đời này bởi các vị Thiên Sứ là những người đóng vai trò trung gian và là Sứ Giả giữa Allah và đám bầy tôi của Ngài để truyền đến họ mệnh lệnh và điều cấm của Ngài. vị Thiên Sứ danh giá nhất và là người cuối cùng trong số Họ, đó là Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -, Người được Allah tôn trọng nhất và sứ mạng của Người được xem là một sự cứu rỗi dành cho loài Người, và Người cũng là nhân chứng cho những ai tìm tòi chân lý nói riêng và luôn cả toàn thể loài người nói chung. Bắt buộc loài người phải nghe lời, phải thương yêu, phải tôn trọng, phải phò trợ, phải sát cánh cùng Người, phải hoàn thành trách nhiệm với Người, hết lòng tin tưởng Người và noi theo Người hơn tất cả Thiên Sứ và Nabi nào khác, truyền đạt lại đường lối của Người cho những người tin tưởng khác. Người được gửi đến trước giờ tận thế với sứ mạng báo tin vui và cảnh báo, kêu gọi (nhân loại) trở về với Allah dưới sự chấp nhận của Ngài, một con đường sáng ngời. Với Người, Allah kết thúc lời thiên khải, hướng dẫn con người thoát khỏi sự lầm lạc, dạy con người biết về những điều hay lẽ phải mà họ chưa từng biết, cũng với sứ mạng đó đã khiến những cặp mắt mù lòa thấy ánh sáng, những đôi tai điếc biết nghe và xóa tan bức màn của những con tim bị chai cứng, cũng với lời thiên khải đó đã xua tan mọi đen tối của trái đất, đã kết chặt những con tim lạc lối muôn nơi, đã chinh đốn được một con đường cong queo, nhờ nó để định hướng rõ mục đích, giải tỏa mọi ưu phiền trong tâm và mọi gông cùm của thể xác. Sự rạng rỡ sẽ có được khi nhắc đến Người và sẽ phải ô nhục và đáng khinh đối với ai nghịch lại mệnh lệnh của Người. Allah đã gửi Thiên Sứ

Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - xuống lúc các Thiên Sứ đã vắng bóng, các Kinh Sách đã bị bóp méo, các lời Kinh đã bị thêm bớt, các giáo luật đã bị chỉnh sửa. Mỗi nhóm người tự soạn theo suy nghĩ riêng của họ, họ áp đặt cho Allah, họ khua môi múa mép trước tông đồ khác theo ham muốn của bản thân. Vì vậy, Allah đã dùng Thiên Sứ Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - hướng dẫn loài người trở lại chính đạo, chỉ cho họ con đường chân lý và giải thoát họ thoát khỏi bóng tối của sự ngu muội để đến với ánh sáng của đức tin Iman. Người vượt trội hẳn giữa rừng người ngoan hiền và cả đám người trụy lạc, cho nên, ai tự biết tìm đến chỉ đạo của Người là y đã đi đúng đường và ai lệch khỏi con đường của Người là y đã bị lầm lạc. Cuối cùng cầu xin Allah bình an và phúc lành cho Người và cho toàn thể Thiên Sứ và Nabi((149)).(149) Qui tắc bắt buộc bám sát lời thiên khải của Sheikh Al-Islam Ibnu Taimiyah - cầu xin Allah thương xót cho Người -, quyển 19, trang 99 - 102 trong bộ Fatawa và xem (Lawami'a Al-Anwar Al-Bahiyah - Sự lộng lẫy của những ánh sáng đẹp) của Al-Safarini quyển 2, trang 261 - 263.

Tuy nhiên, chúng ta có thể rút gọn những lý do khiến con người cần đến Bức Thông Điệp như sau:

1- Quả thật, con người vốn là tạo vật cho nên cần phải nhận biết rõ về Đấng Tạo Hóa đã tạo ra mình, xem Ngài muốn gì ở vật Ngài đã tạo, tại sao Ngài tạo ra con người? Tuy nhiên con người không thể nhận biết được những nghi vấn này một cách chính xác trừ phi bằng cách thông qua giới Thiên Sứ và Nabi, và nhận biết rõ về những chỉ đạo và ánh sáng được Họ truyền đạt. 2- Con người được cấu thành từ thể xác và linh hồn, thể xác được nuôi nấng bởi thức ăn và thức uống còn linh hồn chỉ được nuôi dưỡng bởi Đấng đã tạo ra nó. Đó là một tôn giáo chính thống và là một việc làm ngoan đạo, trong khi đó trọng trách của Thiên Sứ và Nabi là mang đến một tôn giáo chính thống và hướng dẫn tín đồ thực hiện những việc làm ngoan đạo.

3- Theo tín ngưỡng bản năng, con người rất cần đến tôn giáo, vì vậy cần lắm một tôn giáo đúng đắn để đi theo, tất nhiên không có cách nào đến với tôn giáo chân chính ngoài cách tin tưởng vào các Thiên Sứ và các vị Nabi, tin vào mọi thứ Họ mang đến.

4- Con người cần nhận biết rõ con đường giúp đi đến sự hài lòng của Allah, đến với Thiên Đàng và sự hưởng thụ vĩnh cửu ở Đồi Sau, con đường đó chính là con đường được các Thiên Sứ và các vị Nabi hướng dẫn.

5- Con người vốn rất yếu đuối trước những cám dỗ và kẻ thù; lũ Shaytan thì rắp tâm lôi cuốn họ vào con đường lầm lạc, bạn bè xấu thì dụ dỗ bằng mọi cách, còn cả ham muốn của bản thân cũng xúi giục họ làm điều xấu. Vì lẽ đó cần lắm vật bảo hộ để bảo vệ con người tránh khỏi mọi xảo kế của kẻ thù, trong khi đó các Thiên Sứ và các vị Nabi đã nỗ lực, đã tận tâm hướng dẫn và trình bày rõ ràng tất cả mọi điều giúp con người được an toàn. 6- Bản chất con người là một cư dân của tự nhiên, là một thành viên trong một xã hội loài người, có các mối quan hệ, có sự tiếp xúc qua lại với người khác, vì vậy rất cần đến một bộ luật hẳn hoi để phân xử công bằng, duy trì công lý - bằng không thì cuộc sống đó giống như đời sống của hoang dã - và bộ luật đó phải qui định rõ ràng quyền lợi và trách nhiệm của từng cá thể, không hà khắc cũng không cầu thả. Và tin rằng không bộ luật nào hoàn hảo hơn bộ luật được các vị Thiên Sứ cũng như các vị Nabi mang đến cả.

7- Con người cần phải nhận thức rõ những gì giúp mình được an lòng, được thư thân nội tâm, hướng bản thân đến với hạnh phúc đích thực và điều này vốn là một trong những chỉ đạo của các vị Thiên Sứ, các vị Nabi.

Sau khi trình bày rõ ràng việc con người rất cần đến các vị Thiên Sứ, các vị Nabi thì chúng tôi xin nhắc đến chốn trở về, cùng với những bằng chứng khẳng định cho điều đó.

Chốn trở về

Mỗi con người đều biết rõ một điều là mình không tránh khỏi cái chết, nhưng sẽ đi về đâu sau khi chết? Sẽ được hạnh phúc hay sẽ bị khổ đau?

Có rất nhiều dân tộc và cộng đồng tin rằng họ sẽ được phục sinh sau khi chết, mọi hành động của họ bị mang ra tính sổ, nếu tốt được tốt và nếu xấu bị điều xấu((150)),(150) Xem (Al-Jawab Al-Sahih - Câu trả lời đúng) quyển 4, trang 96. Và vấn đề này - sự phục sinh và thanh toán - đã được các tâm trí lành lặn chấp nhận, được sự hỗ trợ của các bộ luật của Thượng Đế và nó được xây dựng trên ba nền tảng:

- 1- Khẳng định về kiến thức hoàn hảo của Thượng Đế Tối Cao.
- 2- Khẳng định về quyền năng trọn vẹn của Thượng Đế Tối Cao.
- 3- Khẳng định về sự sáng suốt tuyệt đối của Thượng Đế Tối Cao((151)).

(151) Xem (Al-Fawa'id - Những điều hữu ích) của Ibnu Al-Qo'ayim, trang 6 - 7.

Đã có rất nhiều bằng chứng từ Kinh Sách và từ trí tuệ khẳng định cho điều này, những bằng chứng đó như sau:

1- Việc tạo hóa ra trời đất là bằng chứng khẳng định việc phục sinh cái chết, Đấng Tối Cao phán:

{Phải chăng chúng không thấy rằng Allah, Đấng đã tạo hóa các tầng trời và trái đất mà không bị mệt bởi việc tạo hóa chúng. Với quyền năng như thế chẳng lẽ lại không có khả năng dựng người chết sống lại hay sao? Không, chắc chắn Ngài toàn năng trên tất cả mọi thứ.}((152))

(152) (chương 46 - Al-Ahqaf, câu: 33).

và Đấng Tối Cao phán:{Há Đấng đã tạo hóa ra các tầng trời và trái đất lại không có khả năng tạo hóa ra giống hệt như chúng hay sao? Không đâu, Ngài là Đấng Tạo Hóa toàn tri.}((153))((153) (chương 36 - Yasin, câu: 153).

2- Dẫn chứng về quyền năng của Allah khi Ngài đã tạo hóa ra mọi thứ mà không dựa trên nền tảng có trước, điều đó chứng tỏ Ngài thừa khả năng tái tạo lần nữa. Và Đấng đã tạo hóa ra mọi thứ lần đầu thì việc tái tạo lần hai chắc chắn dễ dàng hơn, Đấng Tối Cao phán:

{Và Ngài là Đấng khởi đầu việc tạo hóa rồi Ngài tái tạo nó lại và điều đó rất dễ dàng đối với Ngài, và Ngài là Đấng bên trên tất cả mọi thứ.}((154))

(154) (chương 30 - Al-Rum, câu: 27).

và Allah Hiển Vinh phán:{Và y đưa ra một điều so sánh về TA (Allah) nhưng lại quên bằng việc mình được tạo hóa ra, y bảo: "Ai có khả năng phục sinh lại được những khúc xương đã mục rã?" * Người hãy nói đi (Muhammad): "Chúng sẽ được Đấng đã tạo hóa chúng lúc ban đầu phục sinh chúng lại." Bởi vì, Ngài biết rõ tất cả việc tạo hóa.}((155))((155) (chương 36 - Yasin, câu: 78 - 79)

3- Con người được tạo hóa dưới hình hài tốt đẹp nhất, đầy đủ các bộ phận hữu ích, gồm sức mạnh, cơ bắp, các thuộc tính, thịt, xương, gân, mạch máu, những cửa sổ, những công cụ, những kiến thức, ý muốn, tư duy... tất cả là bằng chứng thép khẳng định quyền năng của Đấng Toàn Năng phục sinh lại cái chết.

4- Dẫn chứng việc tái sinh cái chết ở trần gian cho quyền năng phục sinh người chết của Đấng Tối Cao ở Đời Sau như được truyền lại trong các Thiên Kinh Sách mà Allah đã mặc khải xuống cho các vị Thiên Sứ của Ngài.

Một trong những thông tin đó là việc Nabi Ibrahim và Nabi Ysa đã tái sinh cái chết dưới sự ưng thuận của Allah, và những sự việc tương tự khác.

5- Dẫn chứng quyền năng của Allah về những điều giống với sự triệu tập khẳng định khả năng tái sinh người chết, tiêu biểu:

a) Allah tạo hóa con người từ hợp tử được cấu thành từ tinh trùng và trứng, và tinh trùng vốn rải rác trong cơ thể - các bộ phận của cơ thể đều tham gia xuất ra tinh trùng khi cơ thể đạt cực khoái của tình dục - số tinh trùng đó được Allah tập hợp lại từ khắp nơi của cơ thể rồi cho xuất vào tử cung để Ngài tạo ra một con người.

Dù tất cả các bộ phận cơ thể khác nhau vẫn được Allah gom lại để tạo ra một cá thể con người, cho nên dù cơ thể của người chết có bị phân thành những mảnh vụn sẽ vẫn được Allah thu gom lại lần nữa, Đấng Tối Cao phán:{Há các người có nhìn thấy thứ (tinh dịch) mà các người sản xuất ra không? * Chính các người đã tạo ra chúng hay do TA mới là Đấng Tạo Hóa?}((156))((156) (chương 56 - Al-Waaqi-a'h, câu: 58)b) Những hạt giống dù có khác nhau về hình dạng nhưng khi cho xuống đất ẩm ướt rồi đổ thêm đất và nước lên nó thì theo suy nghĩ của con người sẽ khiến nó bị hư và thối rữa. Bởi

lẽ chỉ cần một trong hai thứ xảy ra đủ làm hạt giống bị hư hỏng này đến cả hai thứ cùng lúc, tuy nhiên, hạt giống không bị hư mà còn được bảo vệ, cho đến khi độ ẩm tăng đủ mức sẽ khiến cho hạt giống tách vỏ mà nảy mầm, há điều đó không đủ chứng minh quyền năng hoàn hảo và sự sáng suốt tuyệt đối của Allah hay sao? Đối với một Thượng Đế sáng suốt và quyền năng thì làm sao có thể bắt lặc đối với việc thu gom các bộ phận rời rạc và sắp xếp lại thành trình tự cho được? Đáng Tội Cao phán: {Há các người không nhìn vào các hạt giống mà các người đã gieo xuống đất hay sao? * Phải chăng các người làm cho chúng mọc ra hay TA là Đấng làm cho chúng mọc ra?} ((157))(157) (chương 56 - Al-Waaqi-a'h, câu: 63 - 64), Với ý nghĩa tương tự, Allah phán: {Và người thấy đó, đất đai khô nứt nhưng khi TA tưới nước mưa lên nó thì nó cựa mình sống lại và phồng lên rồi làm mọc lên thành từng cặp cây cối xanh tươi.} ((158))(158) (chương 22 - Al-Hajj, câu: 5).

6- Quả thật, Đấng Tạo Hóa quyền năng, am tường, sáng suốt không thể nào tạo ra vạn vật chỉ để giải trí và mặc cho chúng tồn tại một cách vô nghĩa, Đấng Hùng Mạnh phán:

{Và TA đã không tạo ra trời đất và muôn loài giữa chúng vô mục đích. Đây chỉ là lối suy nghĩ của những ai không có niềm tin. Và khổ khổ thay cho những ai không có đức tin vì chúng không tránh khỏi Hỏa Ngục.} ((159))

(159) (chương 38 - Sad, câu: 27).

Đúng hơn, Ngài đã tạo ra vạn vật vì một giá trị vĩ đại và mang mục đích cao quý, Đáng Tội Cao phán: {Và TA đã không tạo hóa ra loài Jinn và loài người ngoại trừ là để chúng tôn thờ riêng TA.} ((160)), (160) (chương 51 - Al-Zariyat, câu: 56). Thật không phù hợp khi mà Thượng Đế sáng suốt lại đối xử với người biết nghe lời Ngài giống như đối xử với kẻ nghịch lại Ngài, Đáng Tội Cao phán: {Phải chăng TA lại đối xử với nhóm người tin tưởng và hành thiện giống như nhóm người hủy hoại trái đất hoặc phải chăng TA lại đối xử với nhóm người ngoan đạo giống như nhóm người hư đốn.} ((161))(161) (chương 38 - Sad, câu: 28). Vì vậy với sự sáng suốt hoàn hảo và quyền năng vĩ đại, Ngài sẽ phục sinh vạn vật trong Ngày Tận Thế để thanh toán từng người một theo việc làm của y, người làm tốt được ban thưởng và kẻ bất tuân sẽ bị trừng phạt, Đáng Tội Cao phán: {Rồi tất cả các người phải trở về trình diện trước Ngài, cuộc giao ước với Allah là sự thật, bởi Ngài là Đấng tạo hóa ra tất cả vạn vật, sau đó Ngài tập hợp tất cả lại để Ngài ban thưởng cho những ai đã tin tưởng và hành đạo theo lẽ công bằng, còn đối với những kẻ phỉ nhận đức tin, chúng sẽ được chiêu đãi bằng loại nước cực sôi và phải chịu hành phạt đau đớn bởi những hành.} ((162))(162) (chương 10 - Yunus: 4) và xem (Al-Fawa'id - Những điều hữu ích) của Ibnu Al-Qo'iyim, trang 6 - 9 và bộ (Attafseer Al-Kabir - Giảng giải Qur'an mở rộng) của Al-Rozi, quyển 2, trang 113 - 116.

Niềm tin vào Đời Sau - Ngày Phục Sinh và Triệu Tập- có tác động rất lớn đối với cá thể và xã hội, trong những tác động đó là:

1- Giúp con người luôn tuân lệnh Allah bằng niềm hi vọng được ban thưởng vào Ngày hôm đó, biết tránh xa mọi hành động bất tuân Ngài vì sợ bị trừng phạt vào Ngày hôm đó.

2- Niềm tin vào Đời Sau giúp người có đức tin không nuối tiếc những vật chất cũng như những niềm vui sướng vượt mắt khỏi tầm tay trong cuộc sống trần gian với niềm hi vọng được hưởng thụ vĩnh cửu ở Đời Sau.

3- Niềm tin vào Đời Sau giúp con người biết rõ mình sẽ đi đâu sau khi chết, biết rõ mình phải chịu trách nhiệm cho hành động của mình, nếu tốt được tốt và nếu xấu bị điều xấu. Y biết rõ bản thân phải đứng ra trả lại sự công bằng cho những ai mà mình đã gây bất công trước đây đồng thời y cũng được đòi lại công bằng trước những ai đã gây bất công với y trước đây.

4- Niềm tin vào Đời Sau cản con người bất công với người khác và không xâm phạm đến quyền lợi của ai khác. Một khi thiên hạ đều tin tưởng vào Đời Sau thì không còn cảnh áp bức, cảnh trấn lột tái diễn và mọi quyền lợi được bảo vệ.

5- Niềm tin vào Đời Sau giúp con người nhìn nhận cuộc sống trần gian này chỉ là một trong những giai đoạn sống chứ không phải tất cả cuộc sống đều ở đây. Ở cuối phần này xin trích dẫn câu nói của "Winnipeg", một người công giáo quốc tịch Mỹ, ông từng làm việc tại một trong các nhà thờ trước khi cải đạo sang Islam, ông đã thấy được thành quả của niềm tin vào Đời Sau, ông nói: "Bây giờ đây tôi đã biết được câu trả lời cho bốn câu hỏi đã khiến tốn rất nhiều công sức trong cuộc đời, đó là: Tôi là ai?"

Tôi muốn gì? Tại sao tôi đến đây và tôi sẽ về đâu?"((163)).(163) Trích từ tạp chí truyền giáo của Saudi Arabia, số 1722 ngày 19/9/1420 A.H, trang 37.

Những mục đích chính trong sứ mạng của các Thiên Sứ

Tất cả Nabi và Thiên Sứ đều có chung một sứ mạng((164))(164) Sứ mạng trọng yếu này được đề cập trong những câu Kinh: Chương 2 - Al-Baqarah câu 285 - 286; ở chương 6 - Al-An'am câu 151, 153; ở chương 7 - Al-'araf câu 33; ở chương 17 - Al-Isra' câu 23, 37. Như kêu gọi tin tưởng vào Allah, vào Thiên Thần của Ngài, vào Kinh Sách của Ngài, vào Thiên Sứ của Ngài, vào Đời Sau và vào định mệnh tốt hay xấu, chỉ thờ phượng Ngài duy nhất không tôn thờ cùng với Ngài bất cứ kẻ đồng đẳng nào, noi theo đường lối của Ngài và tuyệt đối tránh xa mọi hành động nghịch lại ý chỉ của Ngài. Bên cạnh đó cấm bốn thể loại sau: Quan hệ tình dục không hợp pháp dù công khai hay thầm kín, tội lỗi, đàn áp vô lý, và thờ phượng ai khác cùng với Allah như bực tượng, thần linh. Thanh lọc Allah khỏi việc Ngài có bạn đời, con cái, có cộng sự, có hình ảnh tượng trưng. Không bịa chuyện về Ngài, cấm giết con cái, cấm xâm hại đến người khác vô cớ, cấm vay lãi, cấm ăn tiền trẻ mồ côi, lệnh phải giữ tròn lời hứa, lời cam kết, lời giao ước, sự ủy thác, cân đo đầy đủ, hiếu thảo với cha mẹ, công bằng với mọi người, thật thà trong lời nói và hành động, cấm lãng phí, cấm tự cao, cấm ăn chiếm đoạt tài sản người khác. Cố học giả Ibnu Al-Qayyim((165)) - cầu xin Allah thương xót ông - đã nói:(165) Ông tên là Muhammad bin Abi Bakr bin Ayyub Al-Zar'i, sinh năm 691 và năm năm 751 A.H, là một trong những học giả lớn của Islam, ông đã để lại rất nhiều tác phẩm vĩ đại."Tất cả các bộ giáo luật xét về nguồn gốc - tuy có khoảng cách - nhưng đều thống nhất với nhau, tập trung vào nhân phẩm đạo đức, cho nên sự việc xảy ra ngoài phạm vi này là đã rời khỏi giá trị, sự cải thiện và sự cứu rỗi, vì lẽ đó không thể nào xảy ra trái ngược những gì có trước,{Nếu như chân lý a tông với dục vọng của họ thì tất cả trời đất và vạn vật trong chúng đã tiêu tan mất rồi.}(166) (chương 23 - Al-Mu'minin, câu: 71). Làm sao cho phép những ai có trí tuệ từ chối bộ giáo luật của Đấng ban hành pháp luật tốt nhất?!"((167))(167) Xem (Miftah Daru Al-Sa'adah - Chia khóa của ngôi nhà hạnh phúc) quyển 2, trang 383; bộ "Al-Jawab Al-Sahih - câu trả lời chính xác việc ai đã thay đổi Ki-tô giáo" quyển 4, trang 322 và bộ (Lawa-mi'a Al-Anwar - Sự lộng lẫy của những ánh sáng đẹp) quyển 2, trang 263. Tóm lại, tôn giáo của tất cả các vị Nabi vốn là một như Đấng Tối Cao đã phán:{Hỡi các Thiên Sứ, các người hãy dùng thức ăn tốt lành, hãy hành đạo và làm việc thiện tốt. Quả thật, TA hằng biết điều các người làm * Và chắc chắn đây là cộng đồng của các người, một cộng đồng duy nhất và TA là Thượng Đế của các người. Do đó, hãy kính sợ TA.}(168))(168) (chương 23 - Al-Mu'minin, câu: 51, 52). và Đấng Hùng Mạnh phán:{TA (Allah) đã mặc khải xuống cho các người một tôn giáo mà Ngài đã truyền xuống cho Nuh (Nô-ê), cũng là tôn giáo mà TA mặc khải cho Người (Muhammad), và trước đó TA đã truyền cho Ibrahim (Abraham), Musa (Mô-sê), và Ysa (Giê-su) với mệnh lệnh: "Các người hãy thiết lập một tôn giáo và chớ phân chia bè phái.}(169))(169) (chương 42 - Al-Shura, câu: 13). Thật ra, mục đích chính yếu của tôn giáo này là đưa loài người đến với mục đích mà họ được tạo ra đó là chỉ thờ phượng Thượng Đế của họ duy nhất, không đồng đẳng ai khác cùng Ngài((170)).(170) Trích từ bộ Fatawa của Sheikh Ibnu Taimiyah, quyển 2, trang 6. Tôn giáo qui cho họ những trách nhiệm, những bổn phận ràng buộc phải hoàn thành và hỗ trợ cho họ bằng những phương tiện, công cụ để đưa họ đến được mục tiêu, để đạt được sự hài lòng của Allah, tìm được hạnh phúc của hai cõi đời này và Đời Sau phù hợp theo đường lối của Thượng Đế, con người không thể bị tách rời khỏi tôn giáo. Tôn giáo không làm cho cá thể con người tâm thần phân liệt khiến con người rơi vào hoàn cảnh mâu thuẫn giữa tín ngưỡng bản năng, linh hồn của y với mọi vật xung quanh. Tất cả các vị Thiên Sứ đều kêu gọi (nhân loại) đến với tôn giáo của Thượng Đế đã vạch sẵn cho con người một tín ngưỡng căn bản để tin tưởng vào nó và một bộ luật để con người dựa vào đó để sinh sống. Vì vậy, Kinh Cựu Ước là một tín ngưỡng và giáo luật bắt buộc tín đồ phải lấy đó mà phân xử, Đấng Tối Cao phán:{Chắc chắn TA đã mặc khải cho (Musa) Kinh Cựu Ước, trong đó chứa đựng chân lý và ánh sáng mà các vị Nabi, các vị tu sĩ, những người ngoan đạo (trong con cháu Israel) đã dùng để phân xử giữa chúng.}(171))(171) (chương 5 - Al-Maa-i'dah, câu: 44). Sau đó Ysa (Giêsu) - cầu xin bình an cho Người - đến cùng với Kinh Tân Ước làm nguồn chỉ đạo và ánh sáng nhằm để khẳng định lại những gì trong Kinh Cựu Ước, Đấng đáng ca tụng phán:{Và TA đã ban cho Y (Ysa) Kinh Tân Ước, trong Nó là sự chỉ đạo và ánh sáng, là sự chứng thực lại những điều đã có trước trong Kinh Cựu Ước. Quả thật, Kinh Tân Ước vừa là một sự chỉ đạo vừa là một lời khuyên dạy cho những người ngoan đạo biết sợ Allah.}(172))(172) (chương 5 - Al-Maa-i'dah, câu: 46). Sau đó, Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - mang đến một bộ luật cuối cùng và

một tín ngưỡng hoàn hảo, nó vượt trội tất cả các giáo luật trước đây và xác nhận lại tất cả những gì đã được nhắc đến trong các Kinh Sách trước, Đấng Tối Cao phán: {Và TA (Allah) đã mặc khải cho Người (Muhammad) Thiên Kinh Qur'an, một nguồn chân lý để chứng thực lại mọi điều có trong các Kinh Sách trước đó và là nguồn tin, là nhân chứng đáng tin cậy cho các điều đã mặc khải trước kia; và Qur'an vượt trội hơn tất cả bởi sự bao quát hơn. Người hãy phân xử giữa mọi người bằng mệnh lệnh đã được Allah mặc Khải và chớ làm theo ý muốn của người ngoại đạo rồi bỏ đi chân lý được mặc khải cho Người.}((173))(173) (chương 5 - Al-Maa-i'dah, câu: 48). Đấng Toàn Năng và Tối Cao đã trình bày rõ ràng Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - cùng với những người có đức tin đã hết lòng tin tưởng ở Người và tin vào những Thiên Sứ và các vị Nabi trước Người, Đấng Hiển Vinh phán: {Thiên Sứ (Muhammad) đã tin tưởng vào điều đã được mặc khải xuống cho Y từ Thượng Đế của Y và những người có đức tin (cũng tin tưởng như Y). Tất cả đều tin tưởng vào Allah, vào các Thiên Thần của Ngài, vào các Kinh Sách của Ngài, vào các Thiên Sứ của Ngài. (Họ nói): "Bây tôi không hề kỳ thị, không phân biệt bất cứ ai trong số các vị Thiên Sứ đó, bây tôi xin nghe và xin tuân lệnh. Bây tôi xin Ngài hãy dung thứ cho bây tôi, hỡi Thượng Đế và bây tôi chắc chắn sẽ phải trở về trình diện Ngài.}((174))(174) (chương 2 - Al-Baqarah, câu: 285).

Bức Thông Điệp trường cửu *((175))

(175) Để mở rộng thêm mời xem quyển (Al-Raheeq Al-Makhtum - Mật hoa được giấu kín) của tác giả Sofi Al-Rahman Al-Mubarakfuri.

Phần trên đã đề cập đến tình trạng của các tôn giáo như Do Thái giáo, Ki-tô giáo, Bái Hỏa giáo, và các tôn giáo đa thần nhằm làm rõ hoàn cảnh tha hóa tôn giáo của loài người((176)) ở thế kỷ thứ 6;((176)) Xem mục tình trạng các tôn giáo ở phần nghiên cứu trang 52. Sự tha hóa về hoàn cảnh chính trị, xã hội và kinh tế... Các cuộc chiến đẫm máu kéo dài, việc xuất hiện của các đế chế, tài phiệt khiến cuộc sống của con người chìm trong bóng tối toàn diện làm cho trái tim đen tối trong sự vô đức tin và dốt nát, đạo đức bị tha hóa, danh dự bị chà đạp và quyền lợi bị xâm phạm. Sự tha hóa xảy ra khắp nơi trên đất liền và biển cả, nếu ai có óc suy ngẫm thì sẽ nhận thấy rằng loài người - ở thời đại bấy giờ - đang trong tình trạng hấp hối, đang trên bờ vực nếu như không kịp thời được Allah cứu rỗi bởi Bức Thông Điệp của Ngài. Bức Thông Điệp đó soi rọi cho loài người thấy được đường đi và hướng họ đến con đường bằng phẳng. Vào thời điểm đó, Allah cho phép thấp lên ánh sáng của Bức Thông Điệp vĩnh cửu tại Makkah thiêng liêng, nơi có Ngôi Đền vĩ đại, nhưng cũng không khác gì môi trường ở những nơi khác đầy rẫy sự thờ đa thần, dốt nát, bất công và độc tài. Tuy nhiên, nó vẫn có vài điểm nổi bật hơn những nơi khác rất nhiều, như:

1- Đó là một môi trường thuần khiết không bị ảnh hưởng bởi các tín ngưỡng tạp chất của triết học Hy Lạp, La Mã hoặc Ấn Độ, các tín đồ thụ hưởng sự tinh tảo, thư giãn và khơi nguồn sáng tạo.

2- Nó nằm ở trung tâm của thế giới, khi mà vị trí của nó nằm giữa Châu Âu, Châu Á và Châu Phi, một địa thế quan trọng cho sự lan truyền nhanh chóng Bức Thông Điệp vĩnh cửu đến khắp mọi nơi trong một thời gian ngắn.

3 - Đó là một đất nước an toàn khi được Allah bảo vệ ngay lúc tên Abrahah có ý định xâm chiếm, thậm chí nó không bị các đế chế láng giềng Ba Tư và La Mã chi phối và thống trị, và các chuyến mậu dịch luôn được an toàn từ nam chí bắc. Đây là điểm nổi bật trong sứ mạng của vị Nabi rộng lượng này, điều này đã được Allah nhắc đến như là một hồng ân dành cho cư dân nơi đó, Ngài phán: {Há TA (Allah) đã không thiết lập cho chúng một thánh địa an toàn, nơi mà có đủ loại hoa quả được mang đến như là bổng lộc của TA hay sao? Nhưng đa số bọn chúng không biết.}((177))(177) (Chương 28 - Al-Qasas, câu: 57).

4 - Đó là môi trường sa mạc đã bảo tồn được nhiều phẩm chất tốt đẹp như sự hào phóng, giữ gìn mối quan hệ tốt với láng giềng, phản ứng mạnh khi bị xúc phạm đến danh dự và nhiều đặc điểm nổi trội khác khiến nơi đây trở thành cái nôi của Bức Thông Điệp vĩnh cửu.

Tại vùng đất tuyết vời này có một bộ lạc Quraish, nổi tiếng với tài hùng biện, văn thơ xuất chúng, phẩm chất đạo đức tốt khiến họ luôn được tôn trọng và luôn được giữ các vị trí lãnh đạo...

Allah đã lựa chọn Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - làm sứ mạng Nabi và Người trở thành vị Nabi cuối cùng được gửi xuống cho loài người. Người được sinh vào thế kỷ thứ 6, vào khoảng năm 570, sinh ra là trẻ mồ côi, cha qua đời lúc Người vẫn còn trong bụng mẹ, được sáu

tuổi mẹ mất, đến tám tuổi thì ông nội qua đời, sau đó Người được người bác là ông Abu Talib cưu mang đến trưởng thành. Và ngay từ nhỏ, ở Người đã thể hiện những phẩm chất cao thượng, Người luôn có thói quen và nhân cách khác hẳn tất cả mọi người trong cộng đồng của Người lúc bấy giờ, Người chưa từng nói dối cũng như chưa từng gây phiền hà đến ai. Người nổi tiếng là người chân thật, nghĩa khí, đứng đắn, uy tín qua việc mọi người trong cộng đồng thường gửi người giữ hộ những tài sản quý giá mỗi khi họ đi xa, Người luôn gìn giữ tài sản được giao gửi như chính sinh mạng và tài sản riêng của mình, vì lẽ đó mà Người được mọi người đặt cho biệt danh là Al-Amin nghĩa là người trung thực. Người tính vốn rất mắc cỡ, không ai có thể thấy được cơ thể cởi trần của Người kể từ khi trưởng thành, Người thường đi ẩn mình tịnh tâm vì đau long mỗi khi nhìn thấy dân chúng cúng bái bực tượng, rượu chè và giết chóc. Mọi người xung quanh luôn đối xử tốt với Người và Người luôn tránh xa mọi hoạt động ăn chơi trụy lạc của con người thời đó. Người luôn bệnh vục trẻ mồ côi, góa phụ, nuôi ăn người nghèo... cho đến khi Người gần bốn mươi tuổi thì cảm thấy gần như ngạt thở với tệ nạn xã hội diễn ra xung quanh Người. Từ đó Người chuyên tâm thờ phượng Thượng Đế mình hơn, Người khẩn cầu Ngài hướng dẫn mình đến với con đường chính đạo. Trong lúc Người trên tình trạng đó thì Allah phái một vị Thiên Thần của Ngài mang lời thiên khải xuống truyền cho Người. Ngài ra lệnh bảo Người truyền đạt tôn giáo này cho thiên hạ và kêu gọi họ đến thờ phượng Allah duy nhất và từ bỏ tất cả mọi sự thờ phượng khác ngoài Ngài. Sau đó lời thiên khải lần lượt được truyền xuống hết ngày này đến ngày nọ, hết năm này đến năm nọ. Cho đến khi Allah hoàn thiện tôn giáo này cho loài người và ban đầy đủ mọi hồng ân. Ngay sau khi sứ mạng của Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - hoàn thành thì Allah liền rút hồn Người đưa Người trở về bên Ngài, và Người đã hưởng thọ được sáu mươi ba tuổi. Trong đó, bốn mươi tuổi trước Islam và hai mươi ba tuổi là vị Thiên Sứ và Nabi.

Ai đã từng nghiên cứu về hoàn cảnh xuất thân và đọc về tiểu sử của Nabi đều có kết luận rằng họ đã tìm ra cách để xác định sứ mạng của các vị Nabi thì tất nhiên việc xác định sứ mạng của Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - là điều dễ dàng hơn.

Nếu cho rằng sứ mạng của Musa (Môi-sê) và Ysa (Giê-su) - cầu xin bình an cho hai Người - được truyền lại một cách Tawatur (nhiều đường truyền đến mức không thể cho là thông tin dối) thì sứ mạng của Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - được truyền lại một cách Tawatur hơn, gần gũi hơn và đáng tin cậy hơn.

Cũng như thế các phép màu của Họ cũng được truyền lại một cách Tawatur, và phép màu của Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - cũng được truyền lại một cách Tawatur, thậm chí còn nhiều hơn và còn vĩ đại hơn bởi Người có rất nhiều phép màu, trong đó, phép màu nổi trội nhất là Thiên Kinh Qur'an, Nó được truyền lại một cách Tawatur qua việc xướng đọc và cả chữ viết((178)).

(178) Xem mục dành riêng về Qur'an trong quyển sách này.

Đối với ai đã so sánh những gì được Thiên Sứ Musa và Thiên Sứ Ysa - cầu xin bình an cho hai Người - với những gì được Thiên Sứ Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - về đức tin đúng đắn, bộ giáo luật sáng suốt và những kiến thức hữu ích đều khẳng định rằng tất cả đều được xuất phát từ một nguồn duy nhất, đó là cái hốc tường sứ mạng Nabi.

Và khi so sánh các hoàn cảnh của nhóm phò trợ các vị Nabi với nhóm phò trợ Thiên Sứ Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - thì đều nhận ra một điều rằng tất cả họ là nhóm người tốt nhất trong thiên hạ. Không, đúng hơn là một thế hệ vĩ đại, có tầm ảnh hưởng lớn nhất so với các thế hệ sau họ khi mà họ đã truyền đạt Tawhid, duy trì nền công bằng và luôn nhân từ đùm bọc những người yếu thế và khó khăn((179)).(179) Xem bộ Fatawa của Sheikh Al-Islam Ibnu Taimiyah quyển 4, trang 201, 211 và (Ifham Al-Yahud - Nhóm Do Thái) của tác giả Al-Samu El bin Yahya Al-Maghribi trước là người Do Thái chuyển sang đạo Islam, trang 58, 59.

Nếu bạn muốn biết thêm bằng chứng về sứ mạng của Thiên Sứ Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - thì tôi xin gửi đến bạn những bằng chứng, những dấu hiệu mà Ali bin Rabban Al-Tabari phát hiện lúc ông còn là người Thiên Chúa và sau đó đã cải đạo sang Islam vì những lý do này, đó là:

1- Người kêu gọi (nhân loại) đến với sự thờ phượng Allah duy nhất và loại bỏ hết mọi sự thờ phượng ngoài Ngài, điều này trùng khớp với đường lối tất cả các vị Nabi.

2- Rằng Người mang đến những dấu hiệu, những phép màu mà chỉ có Nabi của Allah mới làm được.

3- Rằng Người báo trước về những sự kiện của tương lai và tất cả đều xảy ra giống hệt như lời đã báo trước.

4- Rằng Người báo trước về những sự kiện lớn của cuộc sống và các quốc gia và các sự việc đã xảy ra đúng như lời báo trước của Người.

5- Quyển Kinh mà Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - mang đến chính là Thiên Kinh Qur'an, một trong những dấu hiệu của lời thiên khải, bởi nó là Kinh Sách ưu việt nhất,

được Allah thiên khải xuống cho một người đàn ông mù chữ không biết đọc, không biết viết, nhưng lại thách đố tất cả những ai có kiến thức, có tài hùng biện mang đến dù chỉ một chương Kinh tương tự vậy nhưng họ đã đều bất lực, bởi Allah đã bảo vệ nó, bảo vệ tín ngưỡng chân chính của nó, lập nó hành bộ giáo lý hoàn hảo nhất và giao cho cộng đồng tốt đẹp nhất quản lý.

6- Rằng Người chính là vị Nabi cuối cùng, nếu Người không được gọi đến thì sứ mạng của các vị Nabi được giao phó báo trước về sự xuất hiện của Người đã trở nên vô hiệu và không được chứng thực.

7- Rằng tất cả các Nabi đều được báo trước về Họ trước khi Họ xuất hiện với một thời gian dài, chỉ rõ về sự ra đời, quê hương của Người, về sự được tôn trọng của mọi người và các vị vua chúa của họ cũng như các tín đồ của họ, về sự bành trướng về tôn giáo của Họ.

8- Việc Người thắng lợi trước mọi thế lực thù địch là một trong các dấu hiệu của Sứ Mạng Nabi; bởi không thể nào một người tự xưng là thiên sứ của Allah - tức y là tên nói dối - rồi lại được Allah phù hộ chiến thắng và giành được vinh quang, đánh bại kẻ thù, lời kêu gọi của Người được lan tỏa, hậu duệ của Người ngày càng đông, tất cả điều này chỉ chứng minh được một điều rằng Người chính là Thiên Sứ đích thực.

9- Sự thờ phượng, danh dự, uy tín, sự thật thà của Người; cuộc đời, đường lối và giáo lý của Người được ca tụng. Những điều này không tập trung vào một Người trừ phi đó là một vị Nabi chân chính đích thực.

Sau khi đã đưa ra hàng loạt dẫn chứng này thì người cải đạo này nói: "Với những phẩm chất sáng ngời và các bằng chứng thuyết phục quá đầy đủ này đã khẳng định đây chính là một vị Nabi, lập luận của Người đã thắng lợi, Người đã được vinh danh và cần phải tin tưởng nơi Người, ai phủ nhận Người, chối bỏ các bằng chứng của Người sẽ phải thất bại trong cuộc đời ở trần gian và Đời Sau."((180))(180) xem (Al-Din Wal-Dawlah Fi Ithbat Nubuawah Nabiyina Muhammad - Tôn giáo và quốc gia trong việc khẳng định sứ mạng của Nabi Muhammad của chúng ta - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -) của tác giả Ali bin Rabban Al-Tabari, trang 47 và xem (Al-I'lam - truyền thông) của Al-Qurtubi, trang 263 và các trang sau. Ở đoạn cuối này, tôi xin gửi đến bạn hai sự chứng nhận: Một sự chứng nhận của quốc vương La Mã trong thời của Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - và sự chứng nhận của một tu sĩ người Anh tên (John Sent). Sự chứng nhận của quốc vương Heraclius được Al-Bukhari ghi về cuộc diện kiến của Abu Sufyan trước lời mời của vua La Mã: Từ Abu Al-Yaman Al-Hikam bin Naf'e, từ Shu-'aib, từ Al-Zuhri, từ 'Ubaidillah bin 'Abdullah bin 'Utbah bin Mas-'ud, rằng ông 'Abdullah bin 'Abbaas kể: Ông Abu Sufyan bin Harb kể rằng hercules đã gửi một người sứ giả cho anh ta khi anh ta đi cùng với một đoàn lữ hành từ Qurais và họ là những người thương buôn tại Sham (Sham được chia cắt thành bốn quốc gia: Syria, Palestine, Li-băng và Jordan). Đây là khoảng thời gian giữa Thiên Sứ và phe của Abu Sufyan có hiệp ước((181)). Vì vậy, Abu Sufyan cùng với nhóm Qurais đã đi đến Ilya((182)) thì được sứ giả của hoàng đế mời đến cung điện cùng họp mặt với các trụ hầu của hoàng đế. Hoàng đế Heraclius đã hỏi họ thông qua phiên dịch. Hoàng đế hỏi: Trong số các người ai là người có quan hệ họ hàng gần nhất với người đàn ông tự xưng mình là Nabi? Abu Sufyan nói: Tôi có quan hệ họ hàng gần nhất. Vua nói: Hãy cho y đến ngồi gần ta còn những người bạn của y ngồi xung quanh y, nói với họ nếu y nói dối ta thì các người cho ta biết. Abu Sufyan nói, thề bởi Allah! Nếu tôi không sợ những người bạn đồng hành gán cho tôi là một kẻ nói dối thì tôi sẽ không nói sự thật về Người rồi, câu hỏi đầu tiên vua hỏi tôi: Trong các người Y có thân phận ra sao? Tôi đáp: Y có thân thế danh giá. Vua hỏi: Có ai trong các người đã từng nói điều này chưa? Tôi đáp: Chưa. Vua hỏi: Tổ tiên của Y có từng làm vua không? Tôi đáp: Không. Vua hỏi: Những người theo Y thuộc tầng lớp quý tộc hay tầng lớp nghèo hèn? Tôi đáp: Tầng lớp nghèo hèn. Vua hỏi: Số lượng người đi theo y tăng lên hay giảm xuống? Tôi đáp: Tăng lên. Vua hỏi: Có ai rời bỏ Y vì cảm thấy bất bình sau khi đã

gia nhập cùng với Y không? Tôi đáp: Không. Vua hỏi: Trước đây Y có từng nói dối không? Tôi đáp: Không. Vua hỏi: Y có xảo trá không? Tôi đáp: Không. Nhưng có lúc chúng tôi không biết Y đã làm gì. Và tôi đã không thể nói thêm lời nào ngoài những lời này. Vua hỏi: Các người đã bao giờ có một cuộc chiến tranh với Y chưa? Tôi đáp: Có. Vua hỏi: Kết quả thế nào? Tôi đáp: Có khi chúng tôi thắng và có khi Y thắng. Vua hỏi: Y ra lệnh các người điều gì? Tôi đáp: Y ra lệnh chỉ được thờ phượng Allah duy nhất và từ bỏ tất cả sự thờ phượng ngoài Ngài mà tổ tiên chúng tôi đã thờ phượng trước đây, Y ra lệnh phải hành lễ Salah, thật thà, trong sạch, kết nối dòng tộc. Đến đây vua bảo người thông dịch nói với chúng tôi: Ta hỏi người về xuất thân của Y thì người bảo rằng Y thuộc dòng tộc của các người và là người được nể trọng trong dòng tộc và đúng như thế rằng các vị Thiên Sứ đều xuất thân từ cộng đồng của họ. Ta hỏi người rằng từng có ai đó trong các người nói những lời này chưa thì người bảo không có, nếu như đã từng có ai đó nói những lời này trước Y thì chắc chắn Ta cho rằng đây là người bắt chước người đi trước mà thôi. Ta hỏi người rằng tổ tiên của Y có từng làm vua không, người bảo không. Nếu tổ tiên Y từng là vua thì nay Y chỉ muốn đòi lại quyền đó thôi. Ta hỏi người rằng các người có từng thấy Y nói dối trước khi nói những lời này thì người bảo không, thế là Ta khẳng định rằng nếu Y chưa từng nói dối mọi người thì Y sẽ không dám dối gạt Allah. Ta hỏi người những người đi theo Y là những người thuộc tầng lớp chức quyền quý tộc hay những người thuộc tầng lớp nghèo hèn thì người bảo chỉ có những người nghèo hèn đi theo Y; quả thật những người đi theo các vị Thiên Sứ cũng thuộc tầng lớp nghèo hèn. Ta hỏi người số lượng người đi theo Y tăng lên hay giảm xuống thì người bảo họ đang tăng dần, đúng thế, vấn đề đức tin sẽ là như thế cho đến khi nó hoàn thiện. Ta hỏi người có ai rời bỏ Y vì cảm thấy bất bình sau khi đã gia nhập cùng với Y thì người bảo không có; đúng vậy, đức tin Iman là như thế khi nó hòa vào thì nó sẽ quét sạch các con tim. Ta hỏi người y có phải là người xảo trá không thì người bảo không, đúng vậy, các vị Thiên Sứ đều không xảo trá. Ta hỏi người Y truyền bảo các người điều gì thì người nói rằng Y truyền bảo các người thờ phượng Allah, không tổ hợp với Ngài một điều gì và Y ngăn cấm các người thờ phượng các bức tượng, Y còn bảo các người dâng lễ Salah, sống trung thực và liêm sỉ. Nếu thực sự giống như lời người nói thì quả thật người đó chính là vị Thiên Sứ đích thực, người đó sẽ chiếm hữu nơi mà đôi bàn chân ta đang đứng. Quả thật, ta được biết rằng sẽ có một vị Thiên Sứ xuất hiện nhưng ta không nghĩ rằng vị ấy lại thuộc cộng đồng người dân của các người. Nếu ta có cơ hội gặp vị ấy thì chắc chắn ta sẽ gặp cho bằng được, và nếu ta ở gần vị ấy thì chắc chắn ta sẽ rửa chân cho vị ấy. Rồi hoàng đế cho mang bức thư mà Thiên Sứ Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - đến để đọc trước mọi người. Gửi đến hoàng đế Heraclius, hoàng đế đọc: Bismilla hirrohma nirrohim (Nhân danh Allah, Đấng Rất Mực Độ Lượng, Đấng Rất Mực Khoan Dung). Từ Muhammad, nộ lệ và là Sứ Giả của Allah gửi đến Heraclius vua cao cả nước La Mã. Cầu sự bình an cho những ai được hưởng thiện. Ta trình trọng mời hoàng đế gia nhập Islam thì đất nước sẽ được thái bình, chấp nhận Islam hoàng đế sẽ được hai lần phước, còn nếu hoàng đế không chấp nhận lời kêu gọi này thì ông cùng với quần chúng của ông sẽ mang tội((183)) {Hỡi thị dân kinh sách! Hãy đến cùng với một lời phán giống nhau giữa chúng tôi và quý vị rằng: Chúng ta chỉ thờ phụng riêng Allah mà thôi, chúng ta không được tổ hợp bất cứ ai cùng với Ngài và chúng ta không được phép nghe lời lẫn nhau làm trái lời Allah hay quỳ lại lẫn nhau. Nhưng nếu chúng quay bỏ đi thì hãy bảo chúng: Các người hãy chứng thực rằng chúng tôi là những người Muslim (thần phục Allah).}((184))(181) Tức trong khoảng thời gian của Hiệp ước Hudaibiyah với thời gian là mười năm. Cuộc gặp gỡ lúc đó vào năm thứ 6 lịch Hijrah, xem bộ Fat-hul Bari, quyển 1, trang 34.(182) Một tỉnh lỵ ở Sham.(183) Theo phần "Jihad" trong bộ Sahih Al-Bukhari thì gi một từ khác đồng ý nghĩa.(184) Do Al-Bukhari ghi trong phần "Bắt đầu sự mạc khải", chương 1.Sự chứng nhận của một tu sĩ người Anh tên John Sent, ông nói: Sau khi đã xem xét kỹ lưỡng và chi tiết về tôn giáo Islam, các nguyên tắc của nó về việc phục vụ cá nhân và xã hội, sự công bằng của nó trong việc thành lập xã hội trên cơ sở bình đẳng và thống nhất,tôi thấy mình bị cuốn hút sâu vào Islam từ lý trí lẫn tâm hồn của tôi, từ đó tôi đã tự hứa với Allah sẽ trở thành một người truyền giáo Muslim để truyền thông điệp hạnh phúc này đến khắp mọi nơi.Ông đã đạt được lòng kiên định này sau khi đã có sự nghiên cứu chuyên sâu về Thiên Chúa giáo, ông phát hiện Thiên Chúa giáo đã không giải thích được rất nhiều câu hỏi xoay quanh cuộc sống con người.Từ đó trong lòng ông nảy sinh nghi ngờ, rồi ông hướng đến tìm hiểu tín ngưỡng vô thần và Phật giáo nhưng cả hai vẫn không giúp ông tìm được hướng đi đúng. Sau đó, ông bắt đầu tìm hiểu Islam, khi càng đi sâu vào thì ông càng tin và đã cải đạo sang Islam và trở thành một nhà truyền giáo((185)).(185) Xem (Al-Din Al-Fitri Al-Babadi - Tôn giáo bản năng vĩnh cửu) của tác giả Mubashshir Al-Tarazi Al-Husaini, quyển 2, trang 319.

Con dấu của sứ mạng Nabi cuối cùng

Như đã trình bày rõ cho bạn ở phần trên sự thật về sứ mạng Nabi, các thông tin, các dấu hiệu, các bằng chứng khẳng định sứ mạng của Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - . Trước khi bước vào chủ đề con dấu của sứ mạng Nabi cuối cùng thì bạn cần phải nắm rõ việc Allah không gởi xuống Thiên Sứ trừ phi xảy ra một trong các lý do sau:

1- Sứ mạng của Nabi chỉ đến với một cộng đồng duy nhất, không yêu cầu vị Nabi này kêu gọi những cộng đồng khác sống chung, cho nên Allah đã gởi đến một Nabi khác đến với cộng đồng khác.

2- Bức Thông Điệp của vị Nabi trước đây đã bị mai một thế là Allah gởi đến một Nabi khác kế nhiệm để tái hiện lại tôn giáo.

3- Bộ giáo luật của vị Nabi trước đó tuy phù hợp với thời đại đó, nhưng không phù hợp với thời đại hiện tại nên Allah gởi đến một vị Nabi khác với sứ mạng mới, bộ giáo luật mới cho phù hợp với thời đại và xứ sở. Và Đáng Toàn Năng thể hiện sự sáng suốt của Ngài qua việc gởi Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - làm Thiên Sứ chung cho loài người trên toàn vũ trụ, mang đến cho họ Bức Thông Điệp luôn phù hợp với mọi nơi và mọi thời đại, đặc biệt Bức Thông Điệp này được Ngài bảo vệ tránh khỏi mọi thay đổi và bóp méo. Mục đích để Nó được lưu truyền mãi trong thế giới loài người, hoàn toàn tinh khiết khỏi sự bóp méo và sửa đổi, thế nên Allah đã chọn Nó làm Bức Thông Điệp cuối cùng((186)).(186) Xem sách (Sharh Al-Aqidah Al-Tahawiyah - Giảng giải về đức tin Al-Tahawiyah) trang 156, xem (Lawa-mi'a Al-Anwar Al-Bahiyah - Sự lộng lẫy của những ánh sáng đẹp) quyển 2, trang 269, 277 và xem (Mabadi Al-Islam - Các căn bản của Islam) trang 64. Và Allah đã chọn Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - làm vị Nabi cuối cùng, nghĩa là sau Người không còn vị Nabi nào xuất hiện nữa, bởi Ngài đã hoàn thiện sứ mạng của Người bằng bộ giáo luật hoàn hảo nhất, một nền tảng kiên cố nhất và chứng thực lời báo trước của Ysa (Giê-su), khi Người bảo: (Các ông chưa từng đọc trong các Kinh Sách sao: Viên đá đã bị thợ bỏ lại trở thành phiến đá đầu góc nhà.)(187))(187) Tân Ước Ma-thi-ơ 21 : 42. Mục sư Ibrahim Kholil - sau này cải đạo sang Islam - đã nhận thấy Hadith mà Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - đã nói rất phù hợp với bản thân ông: {Hình ảnh của Ta và hình ảnh của các vị Nabi trước Ta giống như hình ảnh của một người đàn ông xây một ngôi nhà, y đã hoàn tất tốt công trình và hoàn thành rất đẹp trừ một miếng gạch tại một góc của công trình; thế là mọi người đi vòng quanh ngôi nhà, họ ngưỡng mộ nhưng họ nói phải chi chỗ này được gắn vào một miếng gạch thì hoàn mỹ biết mấy, Ta chính là viên gạch đó và Ta chính là vị Nabi cuối cùng.}(188))(188) Xem sách Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - được nhắc trong Kinh Thánh Cựu Ước, Kinh Thánh Tân Ước và Qur'an của tác giả đã được hướng dẫn Ibrahim Kholil Ahmad, trang 73. Hadith do Al-Bukhari ghi trong phần giám sát, chương 18 và lời Hadith của ông, Muslim ghi ở phần các giá trị, Hadith số 2286 từ ông Abu Huroiroh thuật lại, Hadith cũng có trong Al-Musnad quyển 2, trang 256, 312. Vì lý do này, Đáng Toàn Năng đã biến quyển Kinh mà Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - thống lĩnh tất cả các Kinh Sách trước đây và thay thế tất cả, cũng như chọn lấy bộ giáo lý của Người thay thế tất cả giáo luật trước đây. Allah tự đảm nhận trách nhiệm bảo quản Bức Thông Điệp của Ngài. Qur'an được truyền lại một cách Tawatur bằng lời, bằng chữ viết; tương tự Sunnah cũng được truyền lại một cách Tawatur bằng lời nói và cả hành động; tất cả giáo lý thực hành của Islam, tất cả hình thức thờ phượng trong tôn giáo đều được truyền lại một cách Tawatur. Nếu ai nghiên cứu về tiểu sử và Sunnah sẽ thấy rằng giới Sahabah - cầu xin Allah hài lòng về họ - đã thuộc lòng và bảo tồn tất cả mọi thứ của Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -, cụ thể từng lời nói, từng hành động của Người, như sự thờ phượng của Người, cách Người đi Jihad, cách Người tụng niệm, cầu xin sự tha thứ, tính rộng lượng của Người, lòng gan dạ của Người, cách đối nhân xử thế của Người đối với Sahabah của Người, với những đoàn khách phương xa, kể cả những trạng thái vui buồn, rầu lo, cách đi đứng, cách cười nói, cách ăn uống, cách ăn mặc, cách tắm rửa, cách ngủ và nghỉ ngơi... đều được họ truyền lại chi tiết không sót khía cạnh nào. Một khi bạn nhận thức được điều này, tin rằng bạn đã hiểu được đây là tôn giáo được Allah bảo quản và hơn hết bạn đã biết rõ một điều rằng Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - chính là vị Thiên Sứ và vị Nabi cuối cùng, bởi Allah đã cho biết rằng Người chính là vị Thiên Sứ cuối cùng, Đáng Toàn Năng phán: {Muhammad không phải là người cha của một ai trong số đàn ông của các người mà Y chính là Thiên Sứ của Allah và là vị Nabi cuối cùng.}(189))(189) (chương 33 - Al-Ahzab, câu: 40). Và Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - nói về mình: "Và Ta được cử phái đến cho toàn thể nhân loại và Ta là vị Nabi cuối cùng."((190))(190) Do Imam Ahmad ghi trong Musnad quyển 2, trang 411, 412 và Muslim ghi trong phần các Masjid và lời Hadith của ông. Và đây là lúc để giới thiệu về Islam, trình bày về sự thật, nguồn gốc, các nền tảng và các cấp bậc của Islam.

Ý nghĩa từ "Islam":

Nếu bạn tra cứu các từ điển ngôn ngữ tin rằng bạn sẽ thấu hiểu được từ Islam có nghĩa là "vâng lời, phục tùng, nghe lệnh và nhất nhất tuân thủ mệnh lệnh của người chỉ huy mà không có ý kiến đối lập".

Allah đã gọi tôn giáo chân lý là Islam, bởi phải phục tùng mọi mệnh lệnh của Ngài mà không có ý kiến đối lập, thành tâm trong việc hành đạo thờ Đấng Toàn Năng, công nhận và tin tưởng vào mọi thông tin được Ngài truyền lại, từ đó Islam trở thành danh hiệu của một tôn giáo được Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - mang đến.

Giới thiệu về Islam *((191)):

(191) Để mở rộng thêm, mời xem sách (Mabadi Al-Islam - Các căn bản của Islam) của tác giả Sheikh Hamud bin Muhammad Al-Lahim và sách (Daleel Mukhtasar Lifaahmi Al-Islam - Cẩm nang ngắn gọn để hiểu về Islam) của tác giả Ibrahim bin Harb.

Tại sao tôn giáo này được gọi với tên gọi Islam? Quả thật, trên đời này có rất nhiều tôn giáo khác nhau, trong khi mỗi tôn giáo đều được gọi theo tên riêng của một người hoặc một nhóm người nào đó, giống như Ki-tô giáo lấy tên từ Ki-tô hữu, Phật giáo lấy tên của người sáng lập là Phật, Zoroastrianism giáo được biết đến với cái tên của người sáng lập và dẫn đầu tên "Zoroaster",

còn Do Thái giáo thì được gọi theo bộ lạc có tên là Giu-đa, từ đó được gọi là Do Thái giáo. v.v. ngoại trừ Islam, không được gọi theo một cá nhân hay một tập thể riêng biệt nào hết.

Quả thật, tên Islam thể hiện thuộc tính đặc trưng riêng biệt của nó cả về ý nghĩa, nó không thể hiện rằng tôn giáo Islam được một con người phàm nào đó sáng lập, cũng không thuộc về một nhóm cộng đồng nào cả,

mà Islam dành chung cho tất cả cư dân của trái đất đúng theo đặc tính của Islam, cho nên bất cứ ai có được đặc tính này thì y là tín đồ Muslim dù y có sống ở đâu cũng vậy, ở hiện tại hay ở tương lai.

Sự thật về Islam:

Như đã biết mọi thứ trong vũ trụ này đều được vận hành theo một quy luật cố định, theo một đường lối rõ ràng, mặt trời, mặt trăng, các vì sao, trời đất đều được chi phối theo một qui tắc nhất định, chúng không vận hành sớm hơn thời gian đã định cũng như không vượt khỏi phạm vi hoạt động dù chỉ bằng sợi tóc. Thậm chí khi con người nghiên ngẫm về chính bản thân mình, y sẽ thấy được tất cả mọi thứ trong cơ thể của y đều ngoan ngoãn phục tùng theo đường lối của Allah một cách hoàn toàn. Vì vậy, y không thờ, không cảm thấy cần đến nước, thức ăn, ánh sáng, sức nóng ngoại trừ trùng khớp với sự an bày của Allah, Đấng đã sắp xếp mọi thứ cho cuộc sống của y, sự an bày này áp dụng lên tất cả các bộ phận trên cơ thể y. Do đó, tất cả nhất cử nhất động của các bộ phận của cơ thể không hoạt động ngoại trừ đã được Allah xét duyệt cho nó.

Sự an bày này bao gồm tất cả mọi thứ trong vũ trụ, không một vật thể lớn như bầu trời hay nhỏ như hạt cát trên mặt đất có thể vượt khỏi tầm kiểm soát của Ngài hoặc bất tuân Ngài, tất cả đều trong sự an bày của Đấng Chúa Tể quyền uy và toàn năng.

Một khi tất cả mọi thứ trên trời đều bị chi phối bởi sự an bày này thì chắc chắn toàn thể giới này luôn luôn nghe lời Đấng Chúa Tể, Đấng đã an bày và sắp xếp mọi thứ. Qua mặt này cho thấy, chính Islam là tôn giáo chung cho toàn vũ trụ. Bởi Islam là vâng lời, phục tùng, nghe lệnh và nhất nhất tuân thủ mệnh lệnh của người chỉ huy mà không có ý kiến đối lập, như đã định nghĩa ở trên. Mặt trời, mặt trăng, không khí, nước, ánh sáng, bóng tối, sức nóng, cây cối, núi non, động vật đều biết nghe lời và phục tùng, kể cả với con người, với những ai không công nhận Thượng Đế và bác bỏ sự tồn tại của Ngài qua các Dấu hiệu của Ngài hoặc những người đa thần thờ phượng các thần linh khác ngoài Ngài cũng trong trạng thái phủ phục Ngài khi y không thể vượt khỏi tín ngưỡng bản năng đã được đặt để trong y.

Nếu bạn đã nhận ra điều này thì hãy đến đây, chúng ta cùng nhau nhìn vào vấn đề của con người, bạn sẽ thấy rằng con người đang chiến đấu với hai điều:

Thứ nhất: Tín ngưỡng bản năng mà Allah đã đặt vào mỗi con người khiến y biết phục tùng Ngài, thương yêu Ngài, dâng hiến cho Ngài, biết thương yêu mọi thứ được Allah thương yêu như chân lý, sự thật,

điều tốt và biết ghét bỏ những thứ bị Ngài ghét bỏ như hèn nhát, xấu xa, bất công, đàn áp, ngoài ra bản năng của con người biết yêu thích tiền bạc, gia đình và con cái, muốn ăn uống, kết hôn lập gia đình và biết điều khiển các bộ phận trên cơ thể để thực hiện trách nhiệm và bổn phận.

Thứ hai: Ý chí và sự lựa chọn của con người, Allah đã gửi xuống cho con người các vị Thiên Sứ của Ngài, cùng với Kinh Sách để họ dựa vào đó mà phân biệt giữa chân lý và ngụy tạo, giữa chỉ đạo và lầm lạc, giữa tốt và xấu, thêm vào đó, con người được hỗ trợ cho trí tuệ và sự nhận thức để suy xét sự việc dựa trên hiểu biết trong việc lựa chọn của y.

Nếu muốn Ngài phù hộ y đến con đường tốt đẹp, nhận biết được chân lý, và nếu muốn Ngài bỏ mặc y lầm lạc với điều xấu và thối tha.

Một khi bạn nhìn nhận con người dựa theo điều thứ nhất, bạn phát hiện rằng con người bị ràng buộc phải phục tùng, phải tuân lệnh theo điều bắt buộc y, y không có vấn đề gì với bao tạo vật khác.

Còn khi nhìn nhận dựa vào điều thứ hai, bạn thấy rằng con người tự do lựa chọn điều mình làm, hoặc là Muslim hoặc là Kafir, {hoặc y sẽ biết ơn hoặc sẽ là người bội ơn.}((192))(192) (chương 76 - Al-Insan, câu: 3)

Vì vậy, bạn sẽ thấy con người được chia thành hai nhóm:

Con người nhận biết được Đấng Tạo Hóa ra y, tin tưởng Ngài chính là Thượng Đế của Y, là Đấng Chúa Tể đáng được thờ phượng, đi theo đường lối giáo luật của Ngài trong cuộc sống bằng sự lựa chọn của y, hoàn toàn phù hợp với tín ngưỡng bản năng biết phục tùng Thượng Đế duy nhất theo sự an bày của Ngài. Đây chính là một tín đồ Muslim đích thực đã chu toàn Islam của y, kiến thức của y đã trở nên chính xác bởi y đã biết được Allah đã tạo hóa ra y và gửi đến y các Thiên Sứ giúp y có kiến thức và học hỏi, tâm trí của y trở nên sáng suốt và ý kiến của y rất hữu ích, bởi trí tuệ đó chỉ vận dụng trong việc thờ phượng Allah duy nhất nên được Ngài đã rộng lượng ban cho y sự thông thái nhận thức các vấn đề, cái lười của y trở nên chỉ nói sự thật, thốt ra lời chân lý, bởi giờ đây y chỉ còn chứng nhận mỗi Thượng Đế duy nhất nên được Ngài ban cho sức mạnh trong ngôn từ và lời nói... và cuộc sống của y dường như chỉ còn mỗi lời nói thật; bởi y luôn tuân thủ theo giáo luật của Allah một cách tốt nhất cho vấn đề của y và còn kéo theo mối quan hệ tốt giữa y với tất cả vạn vật khác ngày càng khắt khít và thân mật hơn, bởi y không còn thờ phượng ai ngoài Allah, Đấng Sáng Suốt, Đấng Am Tường, Đấng mà bạn phải thờ phượng và tuân lệnh vì Ngài đã an bày mọi thứ trên đời này để cho bạn sử dụng, hỏi con người.

Sự thật về Kufr - sự vong ân -:

Một con người khác, vốn đã sinh ra và lớn lên trong suốt cuộc đời đều phụ thuộc vào sự an bày nhưng y không hề có cảm giác mình phục tùng theo bản năng mà y đã được tạo ra, y không hề biết Thượng Đế của y là ai, không hề tin vào giáo luật của Ngài, không tuân theo giới Thiên Sứ của Ngài và cũng không sử dụng kiến thức và trí tuệ mà Allah đã ban cho để nghĩ về mục đích và được tạo hóa và được ban cho thính giác và thị giác.

Cho nên, y phủ nhận sự tồn tại của Thượng Đế, y ngang ngược chống đối lại Ngài, không chịu phục tùng theo giáo luật của Ngài, một bộ giáo luật mang đến cho con người quyền hành động và sự lựa chọn trong mọi vấn đề của cuộc sống hoặc y nhất quyết thờ phượng vật thể khác cùng Ngài và từ chối tin tưởng vào các dấu hiệu được chứng minh qua sự độc nhất của Ngài, đây chính là Kafir - kẻ vong ân -.

Bởi vì ý nghĩa của từ Kufr là che đậy và che giấu, thí dụ: Y giấu cái khiên của y dưới áo nghĩa là y lấy áo đậy lên nó; còn khi gọi một người Kafir là vì y đã cố giấu đi tín ngưỡng bản năng, y che khuất nó bởi sự ngu dốt và lười tìm hiểu sự thật.

Quả thật con người vốn được tạo ra trên tín ngưỡng bản năng và mọi hành động của cơ thể y đều hợp nhất với tín ngưỡng của Islam.

Trong khi mọi thứ xung quanh trên trần gian đều vận hành theo mệnh lệnh của Đấng Tạo Hóa, còn y thì bị che đậy bởi bức màn ngu dốt và khờ khạo khiến y rời khỏi bản năng vốn có sẵn trong bản thân

y. Y vận dụng tất cả sức mạnh của trí tuệ, kiến thức để đối nghịch lại tín ngưỡng bản năng và các hành động của y đều phục vụ cho mục đích làm lạc đó.

Và giờ đây bạn có thể tự đánh giá về chính mình với những gì đã làm trong sự vong ân của sự làm lạc xa tít và rõ ràng((193)).

(193) Xem (Mabadi Al-Islam - Các căn bản của Islam) trang 3, 4.

Đây chính là Islam, tôn giáo mà nó yêu cầu bạn phải tuân thủ, một vấn đề không khó, đúng hơn sẽ dễ dàng đối với ai được Allah phù hộ. Islam là đường lối chung của tất cả mọi thứ trong vũ trụ này: {Mọi thứ trong các tầng trời và trái đất dù muốn hay không, đều phải thần phục Ngài}((194))

(194) (Chương 3 – Ali 'Imran, câu: 83).

Islam là tôn giáo của Allah như Ngài đã phán: {Quả thật, tôn giáo được thừa nhận nơi Allah duy nhất chỉ có Islam.}((195)), (195) (Chương 3 – Ali 'Imran, câu: 195). Islam là sự nạp mình hướng về Allah, như Ngài đã phán: {Nếu như bọn chúng tranh cãi với Người (Muhammad) thì Người hãy bảo chúng: Ta và những ai theo Ta đã tuân phục Allah theo tôn giáo Islam rồi.}((196)) (196) (Chương 3 – Ali 'Imran, câu: 20). Như Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - đã trình bày rõ ý nghĩa Islam, Người nói: "Islam là phủ phục Allah bằng cả trái tim và thể xác và phải thực hiện bốn phận Zakat."((197)), (197) Do Imam Ahmad ghi quyển 5, trang 3 và Ibnu Hibban ghi quyển 1, trang 377. "Một người đàn ông đã hỏi Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -: Islam là gì? Người đáp: Islam là người phải phủ phục Allah bằng cả trái tim và không xúc phạm hoặc xâm hại đến bất cứ tín đồ Muslim nào bằng cái lưỡi và đôi tay của người. Người đàn ông hỏi tiếp: Islam như thế nào tốt nhất? Người đáp: Đức tin Iman. Người đàn ông thắc mắc hỏi: Đức tin Iman ra sao? Người đáp: Đó là người tin tưởng vào Allah, vào Thiên Thần của Ngài, vào Kinh Sách của Ngài, vào Thiên Sứ của Ngài và tin vào sự phục sinh sau khi đã chết."((198)). (198) Do Imam Ahmad ghi trong Al-Musnad quyển 4, trang 114; Al-Haithami ghi trong Al-Majm'u quyển 1, trang 59; Al-Tabari ghi tương tự trong Al-Kabir, các người truyền Hadith đáng tin. Xem (Risalah Fadhl Al-Islam - Bức Thông Điệp về ân phúc của Islam) của cố Imam Muhammad bin 'Abdul Wahhab - cầu xin Allah thương xót ông -, trang 8. Tương tự, Thiên sứ của Allah cũng đã nói: "Islam là người chứng nhận không có Thượng Đế nào khác ngoài Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Allah, hành lễ Salah, xuất Zakah, nhịn chay tháng Ramadan và hành hương Hajj tại Ka'bah nếu có khả năng thực hiện."((199)) (199) Do Muslim ghi trong phần đức tin Iman, Hadith số 8. Và Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - cũng nói: "Người Muslim là người mà các tín đồ Muslim khác được an toàn khỏi cái lưỡi và đôi tay của y."((200)) (200) Do Al-Bukhari ghi trong phần đức tin Iman, chương Muslim là người mà các tín đồ Muslim khác được an toàn khỏi cái lưỡi và đôi tay của y, lời Hadith của ông và Muslim ghi trong Sahih của ông ghi ở phần đức tin Iman, Hadith 39.

Như Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - đã trình bày rõ ý nghĩa Islam, Người nói:

"Islam là phủ phục Allah bằng cả trái tim và thể xác và phải thực hiện bốn phận Zakat."((197)),

(197) Do Imam Ahmad ghi quyển 5, trang 3 và Ibnu Hibban ghi quyển 1, trang 377.

"Một người đàn ông đã hỏi Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -: Islam là gì? Người đáp: Islam là người phải phủ phục Allah bằng cả trái tim và không xúc phạm hoặc xâm hại đến bất cứ tín đồ Muslim nào bằng cái lưỡi và đôi tay của người. Người đàn ông hỏi tiếp: Islam như thế nào tốt nhất? Người đáp: Đức tin Iman. Người đàn ông thắc mắc hỏi: Đức tin Iman ra sao? Người đáp: Đó là người tin tưởng vào Allah, vào Thiên Thần của Ngài, vào Kinh Sách của Ngài, vào Thiên Sứ của Ngài và tin vào sự phục sinh sau khi đã chết."((198)).

(198) Do Imam Ahmad ghi trong Al-Musnad quyển 4, trang 114; Al-Haithami ghi trong Al-Majm'u quyển 1, trang 59; Al-Tabari ghi tương tự trong Al-Kabir, các người truyền Hadith đáng tin. Xem (Risalah Fadhl Al-Islam - Bức Thông Điệp về ân phúc của Islam) của cố Imam Muhammad bin 'Abdul Wahhab - cầu xin Allah thương xót ông -, trang 8.

Tương tự, Thiên sứ của Allah cũng đã nói:

"Islam là người chứng nhận không có Thượng Đế nào khác ngoài Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Allah, hành lễ Salah, xuất Zakah, nhịn chay tháng Ramadan và hành hương Hajj tại Ka'bah nếu có khả năng thực hiện."((199))

(199) Do Muslim ghi trong phần đức tin Iman, Hadith số 8.

Và Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - cũng nói:

"Người Muslim là người mà các tín đồ Muslim khác được an toàn khỏi cái lưỡi và đôi tay của y."((200))

(200) Do Al-Bukhari ghi trong phần đức tin Iman, chương Muslim là người mà các tín đồ Muslim khác được an toàn khỏi cái lưỡi và đôi tay của y, lời Hadith của ông và Muslim ghi trong Sahih của ông ghi ở phần đức tin Iman, Hadith 39.

Và đây là tôn giáo Islam, ngoài tôn giáo Islam thì Allah không chấp nhận bất cứ tôn giáo nào khác, tất cả tôn giáo của giới Nabi đều là tôn giáo Islam, như Allah phán về Nuh (Noah):

{Hãy kể cho họ nghe (Muhammad) câu chuyện của Nuh khi Y bảo người dân của Y: "Này hỡi thị dân Ta! Nếu các người cảm thấy khó chịu về địa vị của Ta cũng như việc Ta nhắc nhở các người về những dấu hiệu của Allah, thì Ta hoàn toàn phó thác cho Allah. Thế thì các người hãy cùng hợp tác với các thần linh của các người mà sắp đặt công việc của các người rồi chờ để cho kế hoạch của các người có điều nào sơ sót rồi hãy (dùng nó mà) xử lý Ta và chờ để Ta rảnh tay. * Nhưng nếu các người quay bỏ đi thì (nên biết rằng) Ta đâu có đòi hỏi các người tưởng thưởng Ta gì cả, bởi vì phần thưởng của Ta ở nơi Allah và Ta nhận lệnh phải là một người Muslim (thần phục Ngài)"((201))

(201) (chương 10 - Yunus, câu:71, 72).

Đấng Hiển Vinh phán về Ibrahim:

{Và hãy nhớ lại khi Thượng Đế của Y (Ibrahim) đã phán bảo Y rằng: "Người hãy thần phục TA" thì Y đã đáp: "Bề tôi xin hạ mình thần phục Thượng Đế của muôn loài."((202)).

(202) (chương 2 - Al-Baqarah, câu:131).

Đấng Hùng Mạnh phán về Musa (Môi-sê):

{Và Musa bảo: "Này hỡi dân Ta! Nếu các người thật sự tin tưởng nơi Allah thì hãy phó thác cho Ngài nếu các người là những người Muslim."((203))

(203) (chương 10 - Yunus, câu: 84).

Ngài phán về Ysa (Giê-su):

{Và lúc TA mặc khải cho các tông đồ (của Ysa) phán bảo: "Hãy tin tưởng nơi TA (Allah) và Thiên Sứ của TA." Họ đồng thưa: "Bây tôi đã tin tưởng. Xin Ngài chứng thực cho bây tôi là tín đồ Muslim."((204))

(204) Al-Tadmiriyyah trang 109 - 110, câu 111, chương 5 - Al-Maa-i'dah.

Đây là tôn giáo Islam với tất cả giáo luật, giáo lý, tín ngưỡng đều được đến từ Thượng Đế được tích hợp trong Qur'an và Sunnah, tôi sẽ giải thích sơ lược về hai bộ nguồn gốc này.

Các nền tảng của Islam

Những người theo các tôn giáo lệch lạc và ngụy tạo do con người sáng lập đang thần thánh hóa những kinh sách của họ trong khi họ không biết được quyển sách đó có từ thời nào, không biết do ai viết, ai đã dịch nó. Quả thật, đó chỉ là những cuốn sách bình thường do người phàm viết ra, và con người thì không thể tránh khỏi sự yếu kém, thiếu sót, đuối theo dục vọng và hay quên.

Quả thật, đó chỉ là những cuốn sách bình thường do người phàm viết ra, và con người thì không thể tránh khỏi sự yếu kém, thiếu sót, đuối theo dục vọng và hay quên.

Còn Islam luôn vượt trội hơn tất cả tôn giáo khác vì có được cơ sở nguồn gốc rõ ràng khi mà Qur'an và Sunnah được thiên khải từ Thượng Đế, xin giới thiệu đôi chút về hai nguồn cơ sở chính yếu này:

A- Thiên Kinh Qur'an: Như đã phân tích cho bạn biết ở phần trên rằng Islam là tôn giáo của Allah.

Cho nên Ngài đã thiên khải Qur'an xuống cho Thiên Sứ Muhammad của Ngài - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - làm chỉ đạo cho các tín đồ biết kính sợ, làm một hiến pháp cho các tín đồ Muslim, làm liều thuốc chữa bệnh nội tâm khi mà Allah muốn cho ai đó khỏi bệnh và làm ánh sáng soi rọi cho những ai được Allah muốn ban cho y thành công và ánh hào quang. Qur'an chứa đựng tất cả các nền tảng mà Allah đã gửi xuống cho các vị Thiên Sứ((205)).(205) Xem (Al-Sunnah wa makanatuha Fi Al-Tashri'a Al-Islami - Sunnah, vai trò của nó trong bộ luật Islam) của tác giả Mustafa Al-Siba-'i, trang 376. Qur'an không phải là quyển Kinh mới lạ cũng như Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - cũng không phải là một Thiên Sứ mới lạ. Bởi trước đây Allah đã thiên khải cho Ibrahim (Abraham) Kinh Suhuf, cho Musa (Mô-i-se) Kinh Cựu Ước, cho Dawood (David) Kinh Zabur, cho Ysa (Giê-su) Kinh Tân Ước. Đây là những Kinh Sách đã được Allah thiên khải cho các vị Nabi và các vị Thiên Sứ của Ngài. Tuy nhiên, những Kinh Sách trước đây đa phần đã bị thất lạc, bị thay đổi, thêm bớt và chỉnh sửa.

Qur'an chứa đựng tất cả các nền tảng mà Allah đã gửi xuống cho các vị Thiên Sứ((205)).

(205) Xem (Al-Sunnah wa makanatuha Fi Al-Tashri'a Al-Islami - Sunnah, vai trò của nó trong bộ luật Islam) của tác giả Mustafa Al-Siba-'i, trang 376.

Qur'an không phải là quyển Kinh mới lạ cũng như Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - cũng không phải là một Thiên Sứ mới lạ.

Bởi trước đây Allah đã thiên khải cho Ibrahim (Abraham) Kinh Suhuf, cho Musa (Mô-i-se) Kinh Cựu Ước, cho Dawood (David) Kinh Zabur, cho Ysa (Giê-su) Kinh Tân Ước. Đây là những Kinh Sách đã được Allah thiên khải cho các vị Nabi và các vị Thiên Sứ của Ngài.

Tuy nhiên, những Kinh Sách trước đây đa phần đã bị thất lạc, bị thay đổi, thêm bớt và chỉnh sửa.

Riêng Kinh Qur'an đã được Allah bảo quản tránh khỏi mọi thay đổi, Ngài lấy Qur'an bao quát và xóa sạch tất cả các Kinh Sách trước đây, Ngài phán:

{Và TA (Allah) đã mặc khải cho Người (Muhammad) Thiên Kinh Qur'an làm chân lý để chứng thực lại mọi điều có trong các Kinh Sách trước đây và là Kinh Sách bao quát tất cả.}(206))

(206) (chương 5 - Al-Maa-i'dah, câu: 48).

Allah mô tả Qur'an được Ngài ban xuống giảng giải tất cả mọi thứ, Ngài phán:{Và TA (Allah) đã mặc khải cho Người (Muhammad) Thiên Kinh Qur'an giảng giải tất cả mọi thứ.}(207))(207) (chương 16 - Al-Nahl, câu: 89). Qur'an là sự chỉ đạo và là sự cứu rỗi, như Đấng Hùng Mạnh phán:{Quả thật đã có một minh chứng đã đến với các người như một chỉ đạo và là sự cứu rỗi từ Thượng Đế của các người.}(208))(208) (chương 6 - Al-An'am, câu:157). Qur'an hướng dẫn đến điều ngay chính nhất:{Quả thật, Qur'an này hướng dẫn mọi người đến với điều ngay chính nhất.}(209))(209) (chương 17 - Al-Isra', câu: 9).

{Và TA (Allah) đã mặc khải cho Người (Muhammad) Thiên Kinh Qur'an giảng giải tất cả mọi thứ.}(207))

(207) (chương 16 - Al-Nahl, câu: 89).

Qur'an là sự chỉ đạo và là sự cứu rỗi, như Đấng Hùng Mạnh phán:

{Quả thật đã có một minh chứng đã đến với các người như một chỉ đạo và là sự cứu rỗi từ Thượng Đế của các người.}(208))

(208) (chương 6 - Al-An'am, câu:157).

Qur'an hướng dẫn đến điều ngay chính nhất:

{Quả thật, Qur'an này hướng dẫn mọi người đến với điều ngay chính nhất.}(209))

(209) (chương 17 - Al-Isra', câu: 9).

Qur'an luôn hướng con người đến với điều ngay chính nhất trong mọi mặt của cuộc sống.

Qur'an là một dấu hiệu vĩnh hằng được Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - để lại, Nó tồn tại đến Ngày Tận Thế trong khi các dấu hiệu và phép màu của các vị Nabi và các vị Thiên Sứ trước đã kết thúc khi Họ qua đời. Riêng Qur'an vẫn được Allah lưu truyền mãi mãi để làm chứng cứ vĩnh cửu. Qur'an là bằng chứng thép, là câu Kinh tuyệt diệu mà Allah thách thức loài người mang đến một quyển Kinh tương tự, hoặc chỉ mười chương Kinh, hoặc chỉ một chương Kinh duy nhất bất kỳ trong Nó, nhưng loài người hoàn toàn bất lực mặc dù biết rõ Qur'an chỉ cấu thành bởi những các con chữ và ngôn từ. Và cộng đồng được thiên khải Qur'an xuống là cộng đồng xuất chúng về văn thơ và ngôn từ, Đáng Tội Cao phán: {Hoặc phải chăng chúng bảo Muhammad đã bịa đặt ra Qur'an? Vậy Người hãy bảo chúng: Các người hãy mang đến một chương Kinh giống như thế đi và gọi bất cứ ai ngoài Allah đến giúp đỡ, nếu các người nói thật.}((210))(210) (chương 10 - Yunus, câu: 38). Một trong những chứng cứ thép khẳng định Qur'an được Allah thiên khải là Qur'an chứa đựng rất nhiều thông tin về những cộng đồng thời trước và báo trước về những sự kiện sẽ xảy ra ở tương lai và các sự việc đã xảy ra giống như Nó đã thông tin cho biết. Đã có rất nhiều sự kiện khoa học được Qur'an thông tin cho biết nhưng mãi đến thời đại sau này mới phát hiện ra. Một trong những chứng cứ thép khẳng định Qur'an được Allah thiên khải là chưa từng có vị Nabi nào đảm nhận trọng trách tương tự như vị Nabi đảm nhận Qur'an dù ở trước đây hay sau này, Đáng Tội Cao phán: {Người hãy nói với chúng: “Nếu Allah muốn thì Ta đã không đọc Qur'an này cho các người nghe đâu và các người cũng không tài nào nhận thức được Nó. Rõ ràng Ta đã sống trọn cuộc đời của Ta với các người trước khi Qur'an được ban xuống kia mà, thế các người không hiểu hay sao?}((211))(211) (chương 10 - Yunus, câu: 16).

Riêng Qur'an vẫn được Allah lưu truyền mãi mãi để làm chứng cứ vĩnh cửu.

Qur'an là bằng chứng thép, là câu Kinh tuyệt diệu mà Allah thách thức loài người mang đến một quyển Kinh tương tự, hoặc chỉ mười chương Kinh, hoặc chỉ một chương Kinh duy nhất bất kỳ trong Nó, nhưng loài người hoàn toàn bất lực mặc dù biết rõ Qur'an chỉ cấu thành bởi những các con chữ và ngôn từ.

Và cộng đồng được thiên khải Qur'an xuống là cộng đồng xuất chúng về văn thơ và ngôn từ, Đáng Tội Cao phán:

{Hoặc phải chăng chúng bảo Muhammad đã bịa đặt ra Qur'an? Vậy Người hãy bảo chúng: Các người hãy mang đến một chương Kinh giống như thế đi và gọi bất cứ ai ngoài Allah đến giúp đỡ, nếu các người nói thật.}((210))

(210) (chương 10 - Yunus, câu: 38).

Một trong những chứng cứ thép khẳng định Qur'an được Allah thiên khải là Qur'an chứa đựng rất nhiều thông tin về những cộng đồng thời trước và báo trước về những sự kiện sẽ xảy ra ở tương lai và các sự việc đã xảy ra giống như Nó đã thông tin cho biết.

Đã có rất nhiều sự kiện khoa học được Qur'an thông tin cho biết nhưng mãi đến thời đại sau này mới phát hiện ra.

Một trong những chứng cứ thép khẳng định Qur'an được Allah thiên khải là chưa từng có vị Nabi nào đảm nhận trọng trách tương tự như vị Nabi đảm nhận Qur'an dù ở trước đây hay sau này, Đáng Tội Cao phán:

{Người hãy nói với chúng: “Nếu Allah muốn thì Ta đã không đọc Qur'an này cho các người nghe đâu và các người cũng không tài nào nhận thức được Nó. Rõ ràng Ta đã sống trọn cuộc đời của Ta với các người trước khi Qur'an được ban xuống kia mà, thế các người không hiểu hay sao?}((211))

(211) (chương 10 - Yunus, câu: 16).

Thiên Sứ Muhammad vốn mù chữ, không biết đọc, không biết viết và Người cũng chưa từng tới lui với người cao tuổi nào, chưa từng được người thầy nào dạy cho, nhưng Người đã thách đố những người có khả năng ngôn từ và văn thơ sáng tác ra một quyển Kinh tương tự như Qur'an:

{Và trước khi Qur'an được thiên khải, Người đã chưa từng đọc qua một kinh Sách nào và cũng chưa từng viết nó từ bàn tay của Người; bằng không điều đó trở thành mấu chốt để cho bọn chúng lại nảy sinh nghi ngờ.}((212))

(212) (chương 29 - Al-'Ankabut, câu: 48).

Và người đàn ông mù chữ này đã được miêu tả trong Kinh Cựu Ước và Tân Ước là người mù chữ không biết đọc cũng không biết viết, vậy mà những tu sĩ Do Thái và Ki-tô giáo - những người mà họ vẫn còn lưu giữ ít đỉnh từ Kinh Cựu Ước và Tân Ước - đã kéo đến hỏi Người về những điều mà họ mâu thuẫn và yêu cầu Người phân xử cho họ theo Qur'an. Đấng Tối Cao trình bày rõ về thông tin có trong Kinh Cựu Ước và Tân Ước: {Chúng là những người đã bám theo vị Thiên Sứ (Muhammad) mù chữ mà chúng đã tìm thấy trong Kinh Cựu Ước và Tân Ước đã được thiên khải cho chúng, vị Thiên Sứ này ra lệnh chúng làm điều thiện phúc và ngăn cấm chúng làm điều nghịch lý, Y cho phép chúng dùng mọi thứ tốt đẹp, sạch sẽ và cấm chúng dùng mọi thứ dơ bẩn, ô ứ.}((213))(213) (chương 7 - Al-'Araf, câu:157). Đấng Tối Cao đã trình bày rõ về câu hỏi mà người Do Thái và Thiên Chúa đã hỏi Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -: {Người dân Kinh Sách yêu cầu Người (Muhammad) mang từ trên trời xuống một Kinh Sách cho chúng.}((214))(214) (chương 4 - Al-Nisa', câu:153). và Đấng Hiển Vinh phán: {Và chúng hỏi Người về Linh Hồn.}((215))(215) (chương 17 - Al-Isra', câu: 85). và Đấng Hiển Vinh phán: {Và chúng hỏi Người về Zdul Qarnain.}((216))(216) (chương 18 - Al-Kahf, câu: 83). và Đấng Hiển Vinh phán: {Quả thật, Qur'an này đã kể lại cho dân Israel nghe về đa số mâu thuẫn, xung đột mà chúng đã từng tranh cãi nhau.}((217))(217) (chương 27 - Al-Naml, câu: 76).

Đấng Tối Cao trình bày rõ về thông tin có trong Kinh Cựu Ước và Tân Ước:

{Chúng là những người đã bám theo vị Thiên Sứ (Muhammad) mù chữ mà chúng đã tìm thấy trong Kinh Cựu Ước và Tân Ước đã được thiên khải cho chúng, vị Thiên Sứ này ra lệnh chúng làm điều thiện phúc và ngăn cấm chúng làm điều nghịch lý, Y cho phép chúng dùng mọi thứ tốt đẹp, sạch sẽ và cấm chúng dùng mọi thứ dơ bẩn, ô ứ.}((213))

(213) (chương 7 - Al-'Araf, câu:157).

Đấng Tối Cao đã trình bày rõ về câu hỏi mà người Do Thái và Thiên Chúa đã hỏi Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -:

{Người dân Kinh Sách yêu cầu Người (Muhammad) mang từ trên trời xuống một Kinh Sách cho chúng.}((214))

(214) (chương 4 - Al-Nisa', câu:153).

và Đấng Hiển Vinh phán:

{Và chúng hỏi Người về Linh Hồn.}((215))

(215) (chương 17 - Al-Isra', câu: 85).

và Đấng Hiển Vinh phán:

{Và chúng hỏi Người về Zdul Qarnain.}((216))

(216) (chương 18 - Al-Kahf, câu: 83).

và Đấng Hiển Vinh phán:

{Quả thật, Qur'an này đã kể lại cho dân Israel nghe về đa số mâu thuẫn, xung đột mà chúng đã từng tranh cãi nhau.}((217))

(217) (chương 27 - Al-Naml, câu: 76).

Mục sư Ibrahim Philips đã cố gắng trong luận án tiến sĩ Nile nhằm vào Qur'an, tiếc thay ông đã bị Qur'an đánh bại bởi các lập luận chặt chẽ và các bằng chứng thép, thế là ông tuyên bố đầu hàng và tuyên thệ chấp nhận Islam((218)).

(218) Xem (Al-Mustashriqun wa Al-Mubashshirun Fi Al'Alam Al-Arabia wa Al-Islami - Các nhà phương Đông học và các nhà thuyết giáo trong thế giới Ả-rập và Islam) của tác giả Ibrahim Kholil Ahmad.

Khi một tín đồ Muslim đã tặng cho tiến sĩ Jeffrey Lang, người Mỹ bản dịch Qur'an, tiến sĩ cảm nhận tựa như Qur'an đang nói chuyện trực tiếp với mình, giải đáp hết cho ông tất cả câu hỏi của ông và xua tan hết mọi nghi vấn bấy lâu trong lòng ông, khiến ông phải thán phục, nói: "Quả thật, dường như Đấng đã

thiên khai Qur'an biết rõ về tôi hơn là tôi biết về bản thân mình."((219))(219) Xem (Al-Sira Min Ajli Al-Iman - Cuộc đấu tranh cho niềm tin Iman) của tác giả tiến sĩ Jeffrey Lang do tiến sĩ Munzir Al-'Asabi dịch thuật được xuất bản tại nhà xuất bản Al-Fikr, trang 34. Tại sao không? Trong khi Đấng thiên khai Qur'an chính là Đấng đã tạo hóa ra con người, Ngài là Allah Toàn Năng, {Lẽ nào Đấng Tạo Hóa không biết gì chẳng, trong khi Ngài là Đấng Tinh Tế, Am Tường tất cả.}((220))(220) (chương 67 - Al-Mulk, câu: 14).

khiến ông phải thán phục, nói: "Quả thật, dường như Đấng đã thiên khai Qur'an biết rõ về tôi hơn là tôi biết về bản thân mình."((219))

(219) Xem (Al-Sira Min Ajli Al-Iman - Cuộc đấu tranh cho niềm tin Iman) của tác giả tiến sĩ Jeffrey Lang do tiến sĩ Munzir Al-'Asabi dịch thuật được xuất bản tại nhà xuất bản Al-Fikr, trang 34.

Tại sao không? Trong khi Đấng thiên khai Qur'an chính là Đấng đã tạo hóa ra con người, Ngài là Allah Toàn Năng,

{Lẽ nào Đấng Tạo Hóa không biết gì chẳng, trong khi Ngài là Đấng Tinh Tế, Am Tường tất cả.}((220))

(220) (chương 67 - Al-Mulk, câu: 14).

Chỉ việc đọc được bản dịch ý nghĩa và nội dung của Qur'an đã khiến tác giả vào Islam và viết ra quyển sách này, như tôi đã có điểm phúc trình bày với bạn đó.

Trong Thiên Kinh Qur'an chứa đựng tất cả mọi thứ mà con người cần đến. Nó chứa đựng các qui tắc căn bản, các tín ngưỡng về niềm tin, các giáo lý, các mối quan hệ xã hội và đạo đức, Đấng Tối Cao phán: {TA đã không bỏ sót một điều nào trong Thiên Kinh Qur'an.} ((221))(221) (chương 6 - Al-An'am, câu: 38). Trong Qur'an, kêu gọi đến với Tawhid (tức phục tùng Allah duy nhất) cũng như liệt kê về các đại danh, các thuộc tính và các hành động của Ngài, kêu gọi đến với nguồn tin chính xác được các Nabi và Thiên Sứ mang đến, công nhận về sự phục sinh, phán xét và thưởng phạt với những bằng chứng xác thực cho tất cả điều đó. Qur'an cũng kể về những nguồn thông tin thời trước với những sự kiện quan trọng từng xảy ra với họ trong cuộc sống và những sự trừng phạt đang chờ đón họ ở Đời Sau. Trong Qur'an có những câu Kinh là bằng chứng, là chứng cứ khoa học khiến rất nhiều học giả phải kinh ngạc, nó phù hợp với mọi thời đại, và những điều khoa học đó chỉ mới được những nhà khoa học khám phá ra trong nghiên cứu của họ sau này. Tôi xin nêu ra ba thí dụ điển hình để trình bày cho bạn thấy về điều đó: 1- Lời phán của Đấng Tối Cao: {Và Ngài là Đấng đã cho hai biển nước tự do chảy, một loại với nước ngọt, dễ uống và loại kia với nước mặn, chát. Và Ngài dựng một bức chắn tách biệt hai dòng nước, không cho chúng trộn lẫn với nhau.}((222))(222) (chương 25 - Al-Furqan, câu: 53). và Đấng Quyền Lực phán: {Hoặc giống như cái u tối dưới biển sâu không đáy, y bị bao phủ phía trên bởi một lớp sóng, phía trên lớp sóng là một đám mây đen, lớp u tối này chồng lên lớp u tối khác. Khi đưa tay ra, y không thấy nó được. Một khi ai không được Allah ban cho ánh sáng thì không thể tiếp thu được ánh sáng.}((223))(223) (chương 24 - Al-Nur, câu: 40). Có điều ai cũng rõ đó là Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - chưa từng ra biển bao giờ và trong thời đại của Người lại càng không có máy móc hay bất cứ thiết bị nào để nghiên cứu về độ sâu của đại dương.

{TA đã không bỏ sót một điều nào trong Thiên Kinh Qur'an.} ((221))

(221) (chương 6 - Al-An'am, câu: 38).

Trong Qur'an, kêu gọi đến với Tawhid (tức phục tùng Allah duy nhất) cũng như liệt kê về các đại danh, các thuộc tính và các hành động của Ngài, kêu gọi đến với nguồn tin chính xác được các Nabi và Thiên Sứ mang đến, công nhận về sự phục sinh, phán xét và thưởng phạt với những bằng chứng xác thực cho tất cả điều đó.

Qur'an cũng kể về những nguồn thông tin thời trước với những sự kiện quan trọng từng xảy ra với họ trong cuộc sống và những sự trừng phạt đang chờ đón họ ở Đời Sau.

Trong Qur'an có những câu Kinh là bằng chứng, là chứng cứ khoa học khiến rất nhiều học giả phải kinh ngạc, nó phù hợp với mọi thời đại, và những điều khoa học đó chỉ mới được những nhà khoa học khám phá ra trong nghiên cứu của họ sau này.

Tôi xin nêu ra ba thí dụ điển hình để trình bày cho bạn thấy về điều đó:

1- Lời phán của Đấng Tối Cao:

{Và Ngài là Đấng đã cho hai biển nước tự do chảy, một loại với nước ngọt, để uống và loại kia với nước mặn, chất. Và Ngài dựng một bức chắn tách biệt hai dòng nước, không cho chúng trộn lẫn với nhau.}(222)

(222) (chương 25 - Al-Furqan, câu: 53).

và Đấng Quyền Lực phán:

{Hoặc giống như cái u tối dưới biển sâu không đáy, y bị bao phủ phía trên bởi một lớp sóng, phía trên lớp sóng là một đám mây đen, lớp u tối này chồng lên lớp u tối khác. Khi đưa tay ra, y không thấy nó được. Một khi ai không được Allah ban cho ánh sáng thì không thể tiếp thu được ánh sáng.}(223)

(223) (chương 24 - Al-Nur, câu: 40).

Có điều ai cũng rõ đó là Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - chưa từng ra biển bao giờ và trong thời đại của Người lại càng không có máy móc hay bất cứ thiết bị nào để nghiên cứu về độ sâu của đại dương.

Thế ai đã báo cho Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - biết về các kiến thức này nếu không phải là Allah.

2- Lời phán của Đấng Tối Cao:{Và chắc chắn TA đã khởi tạo con người từ một loại đất sét tinh chất * Sau đó, TA tạo thể hệ sau bằng tinh dịch đặt vào tử cung *Rồi TA biến tinh dịch đó thành một hòn máu đặc, sau đó TA biến hòn máu đặc thành một miếng thịt giống như bị cắn, tiếp đó TA biến miếng thịt thành xương, rồi TA lấy thịt bao xương lại rồi TA làm cho nó thành một hình thể khác hoàn chỉnh. Do đó, phúc thay Allah, Đấng tạo hóa tốt nhất.}(224)(224) (chương 23 - Al-Mu'minin, câu:12 - 14).

{Và chắc chắn TA đã khởi tạo con người từ một loại đất sét tinh chất * Sau đó, TA tạo thể hệ sau bằng tinh dịch đặt vào tử cung *Rồi TA biến tinh dịch đó thành một hòn máu đặc, sau đó TA biến hòn máu đặc thành một miếng thịt giống như bị cắn, tiếp đó TA biến miếng thịt thành xương, rồi TA lấy thịt bao xương lại rồi TA làm cho nó thành một hình thể khác hoàn chỉnh. Do đó, phúc thay Allah, Đấng tạo hóa tốt nhất.}(224)

(224) (chương 23 - Al-Mu'minin, câu:12 - 14).

Trong khi đó, các nhà khoa học chưa phát hiện ra chi tiết chính xác các giai đoạn phát triển của phôi thai mãi cho đến thời đại ngày nay.

3- Đấng Tối Cao phán:{Và mọi chìa khóa của cõi vô hình đều nằm ở nơi Allah, không ai biết về nó ngoại trừ Ngài, Ngài biết rõ mọi thứ trên đất liền và cả dưới lòng đại dương, không một chiếc lá nào rụng xuống, không một hạt giống nào nằm sâu dưới cái u tối của đất đai, cũng không một cái xanh tươi hay cái khô héo nào mà Ngài lại không biết rõ về chúng, (tất cả) đều được ghi sẵn trong một quyển sổ (định mệnh) rõ ràng.}(225)(225) (chương 6 - Al-An'am, câu: 59).

{Và mọi chìa khóa của cõi vô hình đều nằm ở nơi Allah, không ai biết về nó ngoại trừ Ngài, Ngài biết rõ mọi thứ trên đất liền và cả dưới lòng đại dương, không một chiếc lá nào rụng xuống, không một hạt giống nào nằm sâu dưới cái u tối của đất đai, cũng không một cái xanh tươi hay cái khô héo nào mà Ngài lại không biết rõ về chúng, (tất cả) đều được ghi sẵn trong một quyển sổ (định mệnh) rõ ràng.}(225)

(225) (chương 6 - Al-An'am, câu: 59).

Nhân loại chưa từng xem xét toàn diện về ý nghĩa này hay chỉ một phần về nó, ngoài việc có thể, và ngay cả khi một nhóm các nhà khoa học phát hiện ra một loài thực vật hoặc côn trùng và ghi lại những gì họ biết về nó, chúng tôi rất ngưỡng mộ điều đó, biết rằng những gì ẩn giấu trong chúng còn hơn cả những gì họ phát hiện.

Nhà khoa học người Pháp Maurice Bocai đã so sánh Kinh Cựu Ước và Tân Ước với Qur'an, với những phát hiện mới của những lần khám phá gần đây liên quan đến việc tạo ra các tầng trời, trái đất và việc tạo ra con người;Người ta phát hiện ra rằng những khám phá đương đại trùng khớp với những gì được nêu trong Qur'an, trong khi Kinh Cựu Ước, Tân Ước đang tồn tại ngày nay, có nhiều thông tin sai lệch

về việc tạo ra các tầng trời, trái đất, tạo ra con người và động vật((226)).(226) Xem (Kitab Attawrah Wa Al-Injil wa Al-Qur'an fi dhau' Al-Ma'rif Al-Hadithah - Kinh Cựu Ước, Tân Ước và Qur'an dưới nghiên cứu thời hiện đại) trang 133 - 283 của tác giả Maurice Bockay, ông vốn là một bác sĩ người Pháp theo đạo Thiên Chúa, sau đó cải đạo sang Islam.

Người ta phát hiện ra rằng những khám phá đương đại trùng khớp với những gì được nêu trong Qur'an, trong khi Kinh Cựu Ước, Tân Ước đang tồn tại ngày nay, có nhiều thông tin sai lệch về việc tạo ra các tầng trời, trái đất, tạo ra con người và động vật((226)).

(226) Xem (Kitab Attawrah Wa Al-Injil wa Al-Qur'an fi dhau' Al-Ma'rif Al-Hadithah - Kinh Cựu Ước, Tân Ước và Qur'an dưới nghiên cứu thời hiện đại) trang 133 - 283 của tác giả Maurice Bockay, ông vốn là một bác sĩ người Pháp theo đạo Thiên Chúa, sau đó cải đạo sang Islam.

B- Sunnah của Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -:

Allah đã thiên khải Qur'an xuống cho Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - song song đó Allah cũng thiên khải cho Người Sunnah để phân tích và giải thích mọi thứ về Qur'an, Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - nói:"Há không phải Ta được ban cho Qur'an và một thứ khác tương tự như Nó hay sao."((227))(227) Do Imam Ahmad ghi trong Al-Musnad quyển 4, trang 131, Abu Dawood ghi trong Sunan ở phần Sunnah, chương tám lấy Sunnah, Hadith số 4604, trang 200. Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - được quyền giải thích bất cứ câu Kinh nào trong Qur'an mang ý nghĩa tổng quát hoặc cụ thể, như Đấng Tối Cao phán:{Và TA (Allah) đã mặc khải cho Người (Muhammad) Thiên Kinh Qur'an để Người phân trần với nhân loại những gì được mặc khải xuống cho chúng, để may ra chúng biết mà suy ngẫm.}(228)(228) (chương 16 - Al-Nahl, câu: 44). Sunnah (tức đường lối, việc làm) là bộ nguồn hiến pháp thứ hai của Islam, đó là tất cả những gì được truyền lại từ Nabi - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - bằng đường truyền chính xác từ lời nói, hành động, phản ứng và thái độ của Người. Sunnah cũng được Allah thiên khải xuống cho Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -, bởi Người không bao giờ nói chuyện theo dục vọng của bản thân, Đấng Tối Cao xác nhận điều đó:{Mà những gì Y nói chính là điều đã được mặc khải * Chính Đấng có sức mạnh vô biên đã dạy Y.}(229)(229) (chương 53 - Al-Najm, câu: 4, 5). Quả thật, Người chỉ truyền đạt lại cho thiên hạ những gì được Allah ra lệnh, Đấng Tối Cao phán:{Ta chỉ tuân theo điều đã được mặc khải cho Ta và Ta đơn thuần chỉ là một Người báo trước công khai.}(230)(230) (chương 46 - Al-Ahqaf, câu: 9). Sunnah là bộ hành pháp của Islam về các mặt giáo lý, tín ngưỡng, thờ phượng, xã hội và văn hóa. Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - chính là hình mẫu trong việc thực thi mệnh lệnh của Thượng Đế, làm gương cho toàn thể nhân loại và ra lệnh tín đồ bám sát theo hành động của Người, như Người đã nói:"Các người hãy hành lễ nguyện Salah giống như các người đã từng thấy Ta hành lễ."((231))(231) Do Al-Bukhari ghi trong phần Azan, chương 18, quyển 1, trang 155. Quả thật, Allah ra lệnh toàn thể tín đồ có đức tin phải noi theo Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - từ lời nói lẫn hành động, để họ đạt được sự hoàn thiện của đức tin Iman, Đấng Tối Cao phán:{Quả thật ở nơi Thiên Sứ của Allah, có một tấm gương tốt đẹp cho các người, cho những ai mong được hội ngộ với Allah và cho những ai tin vào Ngày Phán Xử Cuối Cùng và cho những ai tưởng nhớ Allah thật nhiều.}(232)(232) (chương 33 - Al-Ahzab, câu:21). Các Bạn đạo của Người đã tiếp nhận Sunnah, rồi truyền đạt lại tất cả cho thế hệ sau họ - được gọi là Tabi-'in -, rồi thế hệ này truyền cho thế hệ sau nữa - được gọi là Tabi-'il Tabi-'in - sau đó thì tất cả Sunnah được ghi chép lại hoàn chỉnh. Tuy nhiên, việc truyền lại Hadith trở nên nghiêm khắc hơn. Mỗi khi truyền và nhận bất cứ Hadith nào đó, các học giả chuyên Hadith luôn đặt nặng mức độ chính xác của Hadith, sự đáng tin cậy của người truyền ((233)). Từ đó mỗi Hadith chỉ được công nhận khi tất cả người truyền lại đều là người ngoan đạo, trung thực, thật thà và đáng tin cậy.(233) Do kết quả của phương pháp khoa học độc đáo này, và để kiểm soát việc truyền và nhận Sunnah giữa cộng đồng Islam khiến họ phát triển thêm hai loại kiến thức mới, đó là kiến thức (الجرح والتعديل) - đánh giá và xét duyệt- và thuật ngữ về Hadith. Hai nguồn kiến thức này là hai loại kiến thức đặc trưng của cộng đồng Islam mà trước đây chưa từng có. Và Sunnah ngoài nhiệm vụ làm cơ quan hành pháp mẫu của Islam, Nó còn phân tích và giải thích mọi ý nghĩa trong Qur'an, trình bày những câu Kinh mang ý nghĩa tổng quát về giáo lý. Khi Nabi - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - giải thích những lời thiên khải cho Người, đôi khi bằng lời nói, đôi khi bằng hành động và đôi khi cả lời nói và hành động cùng lúc, tuy nhiên, Sunnah hoàn toàn tách biệt khỏi Qur'an để bổ sung vào một số giáo lý,

giáo luật. Bắt buộc tín đồ Muslim phải tin rằng Qur'an và Sunnah là hai bộ nguồn giáo luật căn bản của Islam, tín đồ phải nhất nhất tuân thủ và phục tùng hai bộ nguồn này, tin tưởng mọi thông tin được cung cấp từ hai bộ nguồn, bao gồm cả việc tin vào các đại danh, các thuộc tính của Allah và các hành động, việc làm của Ngài, tin vào những gì được Allah chuẩn bị cho những người trong đám nô lệ có đức tin của Ngài và tin vào những gì được Allah chuẩn bị cho người vô đức tin, Đấng Tối Cao phán: {TA thề bởi Thượng Đế của Người (Muhammad), chúng sẽ không thật lòng tin tưởng cho đến khi nào chúng đến yêu cầu Người đứng ra phân xử về điều chúng đang tranh chấp rồi chúng cảm thấy không uất ức trong lòng về quyết định mà Người đã đưa ra và chúng hoàn toàn quy phục.}((234))(234) (chương 4 - Al-Nisa', câu: 65). {Và những gì vị Thiên Sứ (Muhammad) mang đến cho các người thì các người hãy nhận lấy nó còn những gì Y ngăn cấm các người thì các người hãy ngừng ngay.}((235))(235) (chương 59 - Al-Hashr, câu: 73).

"Há không phải Ta được ban cho Qur'an và một thứ khác tương tự như Nó hay sao."((227))

(227) Do Imam Ahmad ghi trong Al-Musnad quyển 4, trang 131, Abu Dawood ghi trong Sunan ở phần Sunnah, chương tám lấy Sunnah, Hadith số 4604, trang 200.

Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - được quyền giải thích bất cứ câu Kinh nào trong Qur'an mang ý nghĩa tổng quát hoặc cụ thể, như Đấng Tối Cao phán:

{Và TA (Allah) đã mặc khải cho Người (Muhammad) Thiên Kinh Qur'an để Người phân trần với nhân loại những gì được mặc khải xuống cho chúng, để may ra chúng biết mà suy ngẫm.}((228))

(228)) (chương 16 - Al-Nahl, câu: 44).

Sunnah (tức đường lối, việc làm) là bộ nguồn hiến pháp thứ hai của Islam, đó là tất cả những gì được truyền lại từ Nabi - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - bằng đường truyền chính xác từ lời nói, hành động, phản ứng và thái độ của Người.

Sunnah cũng được Allah thiên khải xuống cho Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -, bởi Người không bao giờ nói chuyện theo dục vọng của bản thân, Đấng Tối Cao xác nhận điều đó:

{Mà những gì Y nói chính là điều đã được mặc khải * Chính Đấng có sức mạnh vô biên đã dạy Y.}((229))

(229) (chương 53 - Al-Najm, câu: 4, 5).

Quả thật, Người chỉ truyền đạt lại cho thiên hạ những gì được Allah ra lệnh, Đấng Tối Cao phán:

{Ta chỉ tuân theo điều đã được mặc khải cho Ta và Ta đơn thuần chỉ là một Người báo trước công khai.}((230))

(230) (chương 46 - Al-Ahqaf, câu: 9).

Sunnah là bộ hành pháp của Islam về các mặt giáo lý, tín ngưỡng, thờ phượng, xã hội và văn hóa.

Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - chính là hình mẫu trong việc thực thi mệnh lệnh của Thượng Đế, làm gương cho toàn thể nhân loại và ra lệnh tín đồ bám sát theo hành động của Người, như Người đã nói:

"Các người hãy hành lễ nguyện Salah giống như các người đã từng thấy Ta hành lễ."((231))

(231) Do Al-Bukhari ghi trong phần Azan, chương 18, quyển 1, trang 155.

Quả thật, Allah ra lệnh toàn thể tín đồ có đức tin phải noi theo Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - từ lời nói lẫn hành động, để họ đạt được sự hoàn thiện của đức tin Iman, Đấng Tối Cao phán:

{Quả thật ở nơi Thiên Sứ của Allah, có một tấm gương tốt đẹp cho các người, cho những ai mong được hội ngộ với Allah và cho những ai tin vào Ngày Phán Xử Cuối Cùng và cho những ai tưởng nhớ Allah thật nhiều.}((232))

(232) (chương 33 - Al-Ahzab, câu:21).

Các Bạn đạo của Người đã tiếp nhận Sunnah, rồi truyền đạt lại tất cả cho thế hệ sau họ - được gọi là Tabi-'in -, rồi thế hệ này truyền cho thế hệ sau nữa - được gọi là Tabi-'il Tabi-'in - sau đó thì tất cả Sunnah được ghi chép lại hoàn chỉnh.

Tuy nhiên, việc truyền lại Hadith trở nên nghiêm khắc hơn. Mỗi khi truyền và nhận bất cứ Hadith nào đó, các học giả chuyên Hadith luôn đặt nặng mức độ chính xác của Hadith, sự đáng tin cậy của người truyền ((233)). Từ đó mỗi Hadith chỉ được công nhận khi tất cả người truyền lại đều là người ngoan đạo, trung thực, thật thà và đáng tin cậy.

(233) Do kết quả của phương pháp khoa học độc đáo này, và để kiểm soát việc truyền và nhận Sunnah giữa cộng đồng Islam khiến họ phát triển thêm hai loại kiến thức mới, đó là kiến thức (الجرح والتعديل) - đánh giá và xét duyệt- và thuật ngữ về Hadith. Hai nguồn kiến thức này là hai loại kiến thức đặc trưng của cộng đồng Islam mà trước đây chưa từng có.

Và Sunnah ngoài nhiệm vụ làm cơ quan hành pháp mẫu của Islam, Nó còn phân tích và giải thích mọi ý nghĩa trong Qur'an, trình bày những câu Kinh mang ý nghĩa tổng quát về giáo lý.

Khi Nabi - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - giải thích những lời thiên khải cho Người, đôi khi bằng lời nói, đôi khi bằng hành động và đôi khi cả lời nói và hành động cùng lúc, tuy nhiên, Sunnah hoàn toàn tách biệt khỏi Qur'an để bổ sung vào một số giáo lý, giáo luật.

Bắt buộc tín đồ Muslim phải tin rằng Qur'an và Sunnah là hai bộ nguồn giáo luật căn bản của Islam, tín đồ phải nhất nhất tuân thủ và phục tùng hai bộ nguồn này, tin tưởng mọi thông tin được cung cấp từ hai bộ nguồn, bao gồm cả việc tin vào các đại danh, các thuộc tính của Allah và các hành động, việc làm của Ngài,

tin vào những gì được Allah chuẩn bị cho những người trong đám nô lệ có đức tin của Ngài và tin vào những gì được Allah chuẩn bị cho người vô đức tin, Đáng Tội Cao phán:

{TA thề bởi Thượng Đế của Người (Muhammad), chúng sẽ không thật lòng tin tưởng cho đến khi nào chúng đến yêu cầu Người đứng ra phân xử về điều chúng đang tranh chấp rồi chúng cảm thấy không uất ức trong lòng về quyết định mà Người đã đưa ra và chúng hoàn toàn quy phục.}(234)

(234) (chương 4 - Al-Nisa', câu: 65).

{Và những gì vị Thiên Sứ (Muhammad) mang đến cho các người thì các người hãy nhận lấy nó còn những gì Y ngăn cấm các người thì các người hãy ngừng ngay.}(235)

(235) (chương 59 - Al-Hashr, câu: 73).

Sau khi đã giới thiệu về các bộ nguồn chính của tôn giáo thì đây là lúc để giới thiệu đến bạn ba cấp bậc trong Islam, gồm: Islam, đức tin Iman và Ehsan, đồng thời cũng sẽ giới thiệu sơ lược về các nền tảng của ba cấp bậc này.

Cấp bậc thứ nhất *((236))

(236) Để hiểu rộng hơn bạn hãy tham khảo thêm sách (Al-Tawhid - thuyết độc thần), (Al-Usul Al-Thalathah - ba nền tảng căn bản), (Adab Al-Mashy Ila Al-Assalah - Lễ nghĩa và phong thái khi bước đi ành lễ Salah) của cố tác giả, Imam tái hiện lại Islam Muhammad bin 'Abdul Wahhab - cầu xin Allah thương xót ông -; sách (Din Al-Haq - tôn giáo chân lý) của tác giả Sheikh 'Abdur Rahman Al-'Umar; sách (Ma la budda min ma'rifah anil Islam - những điều cần biết về Islam) của tác giả Sheikh Muhammad bin 'Ali Al-'Urfaj; sách (Arkanu Al-Islam- các nền tảng Islam) của tác giả Sheikh 'Abdullah bin Jarillah Al-Jarullah - cầu xin Allah hài lòng về ông -; và sách (Sharh Arkan Al-Islam wa Al-Iman - giảng giải các nền tảng Islam và đức tin Iman) của tập thể học viên nghiên cứu Islam qua kiểm duyệt của Sheikh 'Abdullah bin Al-Jibril.

Islam: Gồm có năm nền tảng: Hai câu tuyên thệ, lễ nguyện Salah, Zakah, nhịn chay và hành hương Hajj.

Thứ nhất: Hai câu tuyên thệ là La ilaha ila Allah và Muhammadun rasulullah.

Ý nghĩa câu tuyên thệ La i la ha il lol loh là không có Thượng Đế đích thực nào ở trên trái đất cũng như trên trời ngoài trừ Allah, Ngài là Thượng Đế đích thực còn tất cả thần linh ngoài Ngài đều là ngụy tạo((237)),(237) Trích từ (Din Al-Haq- tôn giáo chân lý) trang 38. Yêu cầu phải thành tâm thờ phượng Allah duy nhất và phủ nhận tất cả mọi hình thức thờ phượng ngoài Ngài, sẽ không có giá trị đối với người thốt ra lời tuyên thệ này trừ phi thực hiện được hai điều sau:

(237) Trích từ (Din Al-Haq- tôn giáo chân lý) trang 38.

Yêu cầu phải thành tâm thờ phượng Allah duy nhất và phủ nhận tất cả mọi hình thức thờ phượng ngoài Ngài, sẽ không có giá trị đối với người thốt ra lời tuyên thệ này trừ phi thực hiện được hai điều sau:

a) Nói La i la ha il lol loh bằng niềm tin, hiểu biết, trung thực và tình yêu.

b) Phủ nhận mọi thứ được thờ phượng ngoài Allah. Đối với ai thốt ra câu tuyên thệ này mà không chịu phủ nhận các hình thức thờ phượng ngoài Allah thì lời tuyên thệ đó không có giá trị((238)).

(238) Trích từ (Qurah Uyun Al-Muwahhidin - Niềm vui của những người thờ một Đấng duy nhất) trang 60.

Còn ý nghĩa câu tuyên thệ Mu ham ma dar ro su lul loh, là chứng nhận Muhammad là Thiên Sứ của Allah, việc chứng nhận này mang ý nghĩa tuân thủ theo điều Người ra lệnh, tin tưởng những gì Người thông tin, tránh xa những gì Người cấm và khuyến cáo, và chỉ thờ Allah theo khuôn khổ Người đã dạy. Bên cạnh đó phải luôn biết và tin rằng Muhammad là Thiên Sứ của Allah đến với toàn nhân loại, Người là một người bẻ tội của Allah, là một người phạm chú không phải là thần thánh, Người là Thiên Sứ chưa từng gian dối, buộc phải tuân lệnh và noi theo Người, bởi ai tuân lệnh Người sẽ được vào Thiên Đàng và ai nghịch lại Người sẽ bị đày vào Hỏa Ngục. Ngoài ra, bạn phải luôn biết và tin rằng tuyệt đối không được tiếp nhận bất kỳ giáo luật nào khác về tín ngưỡng, hoặc về các hình thức thờ phượng mà Allah đã ra lệnh hoặc các qui tắc giáo lý, hoặc về đạo đức, hoặc về việc xây dựng gia đình hoặc về giáo lý Halal và Haram...ngoại trừ phải bám sát theo khuôn khổ mà Thiên Sứ Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - đã dạy, bởi Người là Thiên Sứ của Allah được giao sứ mạng truyền đạt lại mệnh lệnh của Ngài((239)).(239) Trích từ (Din Al-Haq - Tôn giáo chân lý) trang 51, 52.

Bên cạnh đó phải luôn biết và tin rằng Muhammad là Thiên Sứ của Allah đến với toàn nhân loại, Người là một người bẻ tội của Allah, là một người phạm chú không phải là thần thánh, Người là Thiên Sứ chưa từng gian dối, buộc phải tuân lệnh và noi theo Người, bởi ai tuân lệnh Người sẽ được vào Thiên Đàng và ai nghịch lại Người sẽ bị đày vào Hỏa Ngục.

Ngoài ra, bạn phải luôn biết và tin rằng tuyệt đối không được tiếp nhận bất kỳ giáo luật nào khác về tín ngưỡng, hoặc về các hình thức thờ phượng mà Allah đã ra lệnh hoặc các qui tắc giáo lý, hoặc về đạo đức, hoặc về việc xây dựng gia đình hoặc về giáo lý Halal và Haram...

ngoại trừ phải bám sát theo khuôn khổ mà Thiên Sứ Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - đã dạy, bởi Người là Thiên Sứ của Allah được giao sứ mạng truyền đạt lại mệnh lệnh của Ngài((239)).

(239) Trích từ (Din Al-Haq - Tôn giáo chân lý) trang 51, 52.

Thứ hai: Lễ nguyện Salah *((240)): Là nền tảng thứ hai của Islam, đúng hơn là trụ cột chính của Islam, nhất là khi Salah là sự kết nối giữa người nô lệ và Thượng Đế của y, buộc y phải thực hiện năm lần Salah mỗi ngày để cập nhật lại đức tin Iman và thanh lọc cơ thể khỏi tội lỗi.

(240) Tham khảo thêm sách "Cách thức Salah của Nabi - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -" của đại học giả Sheikh 'Abdul 'Aziz bin Baz - cầu xin Allah thương xót ông -.

Lễ nguyện Salah kéo người bẻ tội rời xa tội lỗi và các việc bần thủ. Một khi con người thức dậy vào rạng đông, tẩy sạch cơ thể rồi đứng trước Thượng Đế của y trước khi tiếp xúc với cuộc sống trần gian, y Takbir - nói OI lo hu ak bar - chấp nhận thờ phượng Allah, khẩn cầu Ngài và van xin sự hướng dẫn của Ngài, làm mới lại hiệp ước giữa y và Thượng Đế qua hành động tuân lệnh Ngài, cúi lạy Ngài, hành đạo trước mặt Ngài năm lần một ngày, qua lễ nguyện Salah này giúp con tim, cơ thể, quần áo và nơi hành lễ Salah luôn sạch sẽ. Nhất là khi tín đồ Muslim thực hiện lễ nguyện Salah này tại các Masjid cùng với tập thể, cùng nhau hướng mặt mình đến Ngõ Đền Ka'bah, ngôi nhà của Allah thì không còn hình

thức thờ phượng nào giá trị hơn, tốt đẹp hơn việc đã thành tâm thờ phượng Đấng Tạo Hóa hồng phúc và tối cao cho được; bởi trong nó là một chuỗi hành động của toàn cơ thể, gồm lời nói, cử động của đôi tay, đôi chân, cái đầu, và các giác quan khác trên cơ thể, mỗi bộ phận có trách nhiệm riêng góp phần cùng nhau hoàn thành việc thờ phượng vĩ đại này. Các giác quan thực hiện bổn phận của nó và con tim cũng đồng thực hiện trách nhiệm gồm có các lời tụng niệm, tán dương, tạ ơn, vinh danh và chứng nhận chân lý, xướng đọc Qur'an, đứng nghiêm trang trước Thượng Đế, kính cẩn hạ mình của một nô lệ với Chủ Nhân toàn quyền, khúm núm và thành khẩn kính dâng lên Allah, rồi Ruku'a - cúi gập người 90 độ -, rồi quỳ lạy, rồi ngồi với tâm trạng khuất phục, phục tùng, nạp mình trước sự vĩ đại và hùng mạnh của Allah, một lòng hướng con tim về Ngài, cơ thể và tứ chi run sợ, cuối cùng, lễ nguyện Salah được kết thúc bằng việc tán dương Allah, cầu xin bình an và phúc lành cho Nabi Muhammad của Ngài, rồi cầu xin Allah ban điều tốt đẹp ở trần gian và Đời Sau((241)).(241) Trích từ (Miftah Daru Al-Sa'adah - chìa khóa của ngôi nhà hạnh phúc) quyển 2, trang 384.

làm mới lại hiệp ước giữa y và Thượng Đế qua hành động tuân lệnh Ngài, cúi lạy Ngài, hành đạo trước mặt Ngài năm lần một ngày, qua lễ nguyện Salah này giúp con tim, cơ thể, quần áo và nơi hành lễ Salah luôn sạch sẽ.

Nhất là khi tín đồ Muslim thực hiện lễ nguyện Salah này tại các Masjid cùng với tập thể, cùng nhau hướng mặt mình đến Ngôi Đền Ka'bah, ngôi nhà của Allah thì không còn hình thức thờ phượng nào giá trị hơn, tốt đẹp hơn việc đã thành tâm thờ phượng Đấng Tạo Hóa hồng phúc và tối cao cho được;

bởi trong nó là một chuỗi hành động của toàn cơ thể, gồm lời nói, cử động của đôi tay, đôi chân, cái đầu, và các giác quan khác trên cơ thể, mỗi bộ phận có trách nhiệm riêng góp phần cùng nhau hoàn thành việc thờ phượng vĩ đại này.

Các giác quan thực hiện bổn phận của nó và con tim cũng đồng thực hiện trách nhiệm gồm có các lời tụng niệm, tán dương, tạ ơn, vinh danh và chứng nhận chân lý,

xướng đọc Qur'an, đứng nghiêm trang trước Thượng Đế, kính cẩn hạ mình của một nô lệ với Chủ Nhân toàn quyền, khúm núm và thành khẩn kính dâng lên Allah,

lễ Ruku'a - cúi gập người 90 độ -, rồi quỳ lạy, rồi ngồi với tâm trạng khuất phục, phục tùng, nạp mình trước sự vĩ đại và hùng mạnh của Allah, một lòng hướng con tim về Ngài, cơ thể và tứ chi run sợ,

cuối cùng, lễ nguyện Salah được kết thúc bằng việc tán dương Allah, cầu xin bình an và phúc lành cho Nabi Muhammad của Ngài, rồi cầu xin Allah ban điều tốt đẹp ở trần gian và Đời Sau((241)).

(241) Trích từ (Miftah Daru Al-Sa'adah - chìa khóa của ngôi nhà hạnh phúc) quyển 2, trang 384.

Thứ ba: Zakah,* là nê tăng thứ ba của Islam. Bắt buộc tín đồ Muslim giàu có xuất ra một phần nhỏ từ tài sản của mình để phân phát cho người nghèo, người có hoàn cảnh khó khăn cũng như những người được xứng đáng nhận tiền Zakah này.

Bắt buộc tín đồ Muslim thực hiện trách nhiệm này, xuất Zakah bằng sự hài lòng của bản thân, không cần nhần hoặc gây ác cảm với người nhận vì lý do tiền Zakah, và người tín đồ Muslim cần phải thực hiện bổn phận này để tìm kiếm sự hài lòng Allah chứ không hề muốn bất cứ lợi lộc hay lời cảm ơn từ thiên hạ. Đúng hơn, yêu cầu người thực hiện nghĩa vụ Zakah này phải hết lòng vì Allah, chứ không muốn tiếng tăm hay danh vọng gì cả. Việc xuất Zakah mang lại phúc lành, hỗ trợ được người nghèo, người khó khăn, người cần giúp đỡ, giải thoát họ khỏi cảnh xin xỏ thiên hạ, đùm bọc họ thoát khỏi cảnh đói khát, cùng cực. Việc xuất Zakah thể hiện được các đức tính cao cả như rộng lượng, đùm bọc, thương người, chia sẻ, thông cảm và nhân từ. Zakah giúp người thực hiện tránh được đức tính keo kiệt, bủn xỉn, tham lam, ngoài ra Zakah còn thể hiện sự gắn kết giữa tín đồ Muslim với nhau khi mà người giàu biết quan tâm và chia sẻ với người nghèo. Trong xã hội sẽ không còn người nghèo đói, không còn người mắc nợ nần khốn đốn và không còn người lỡ đường không ai giúp đỡ nếu như nghĩa cử này được thực thi.

Đúng hơn, yêu cầu người thực hiện nghĩa vụ Zakah này phải hết lòng vì Allah, chứ không muốn tiếng tăm hay danh vọng gì cả.

Việc xuất Zakah mang lại phúc lành, hỗ trợ được người nghèo, người khó khăn, người cần giúp đỡ, giải thoát họ khỏi cảnh xin xỏ thiên hạ, đùm bọc họ thoát khỏi cảnh đói khát, cùng cực.

Việc xuất Zakah thể hiện được các đức tính cao cả như rộng lượng, đùm bọc, thương người, chia sẻ, thông cảm và nhân từ. Zakah giúp người thực hiện tránh được đức tính keo kiệt, bủn xỉn, tham lam, ngoài ra Zakah còn thể hiện sự gắn kết giữa tín đồ Muslim với nhau khi mà người giàu biết quan tâm và chia sẻ với người nghèo.

Trong xã hội sẽ không còn người nghèo đói, không còn người mắc nợ nần khôn đôn và không còn người lỡ đường không ai giúp đỡ nếu như nghĩa cử này được thực thi.

Thứ tư: Nhịn chay *((242)): Là nhịn ăn, nhịn uống, nhịn tình dục và kiềm hãm bản thân khỏi mọi ham muốn xấu khác, từ lúc rạng đông cho đến lúc mặt trời lặn trong tháng Ramadan vì mục đích thờ phượng Allah Toàn Năng.

(242) Tham khảo thêm sách hai luận án về Zakah và nhịn chay của tác giả nhà thông thái Sheikh 'Abdul 'Aziz bin Baz - cầu xin Allah thương xót ông -.

Quả thật, Allah đã miễn giảm nghĩa vụ nhịn chay đối với người bệnh, người đi đường, phụ nữ đang mang thai, phụ nữ đang cho con bú, người đang trong chu kỳ kinh nguyệt và thời hậu sản, mỗi người có một chế độ miễn giảm riêng phù hợp với họ.

Trong tháng nhịn chay, tín đồ Muslim phải kiềm hãm mọi ham muốn, giúp y từ cảnh giới của cấp động vật thành cảnh giới của cấp các Thiên Thần. Ngoài ra, người nhịn chay sẽ rèn luyện được bản thân sống không màng đến danh lợi của trần gian, tập trung nỗ lực gạt hái sự hài lòng của Allah.

Ngoài ra, người nhịn chay sẽ rèn luyện được bản thân sống không màng đến danh lợi của trần gian, tập trung nỗ lực gạt hái sự hài lòng của Allah.

Nhịn chay cứu sống con tim, giúp cuộc sống thêm giản dị, yêu thích những gì nơi Allah, giúp người giàu nghĩ đến người nghèo và người có hoàn cảnh thiếu thốn, chật vật; làm con tim biết hòa nhịp và cảm thông, giúp họ biết phấn đấu tìm kiếm thiên lộc của Allah và biết tri ơn Ngài.

Nhịn chay giúp thanh lọc cơ thể, rèn luyện lòng Taqwa (ngay chính và kính sợ Allah); nhịn chay giúp từng cá nhân và tập thể nhận thức được Allah đang giám sát mọi nơi, mọi lúc, thậm kín hay công khai. Khi cả cộng đồng cùng nhau nhịn chay trọn tháng, cố gắng duy trì tốt hình thức thờ phượng này, dưới sự giám sát của Thượng Đế, hướng họ đến với lòng kính sợ Allah Tối Cao, tin vào Ngài và vào Đờì Sau, và kiên định rằng Allah luôn tận tường mọi điều kín đáo và công khai. Và nhịn chay giúp mỗi người nhận thức rằng tất cả đều sẽ phải đứng trình diện trước Thượng Đế để Ngài thẩm tra và phán xét mọi hành động từ nhỏ đến lớn của mình((243)).(243) Trích từ (Miftah Daru Al-Sa'adah - Chia khóa của ngôi nhà hạnh phúc) quyển 2, trang 384. Thứ năm: Hành hương Hajj *((244)): Là đi viếng Ka'bah, Ngôi Nhà của Allah tại Makkah linh thiêng, nhiệm vụ này chỉ bắt buộc tín đồ Muslim trưởng thành, tinh táo, có khả năng và phương tiện cho cuộc thăm viếng.(244) Tham khảo thêm sách "cẩm nang hành hương Hajj và 'Umrah" của tập thể 'Ulama và sách "Vạch trần nhiều vấn đề liên quan đến hành hương Hajj và 'Umrah" của đại học giả Sheikh 'Abdul 'Aziz bin Baz - cầu xin Allah thương xót ông -. Điều kiện bắt buộc là người thực hiện chuyến hành hương phải sở hữu đủ kinh phí cho suốt chuyến đi và về, đủ chi phí cấp dưỡng cho người thân mà bản thân y có trách nhiệm nuôi dưỡng, đồng thời phải đảm bảo được an toàn trên đường đi và về, an tâm cho người thân ở lại nhà trong suốt thời gian vắng nhà. Và chỉ bắt buộc hành hương Hajj một lần trong đời đối với đã hội đủ các điều kiện và phương tiện đến đó. Đối với ai có ý định hành hương Hajj cần nên sám hối với Allah tất cả tội lỗi đã phạm để thanh lọc bản thân khỏi nhơ nhuốc của tội lỗi. Một khi đến Makkah linh thiêng và các địa danh để thực hiện các nghi thức hành hương thì người hành hương phải biết rằng tất cả chỉ mang ý nghĩa thờ phượng Allah và vì Allah, chứ Ka'bah và tất cả các địa danh khác đều không đáng được thờ phượng mà chỉ thờ Allah duy nhất, bởi lẽ tất cả chúng đều không ban lợi hay gây hại được gì cả, nếu như Allah đã không ra lệnh phải đến những địa danh này hành hương thì tín đồ Muslim không được đến những nơi này hành hương.

Khi cả cộng đồng cùng nhau nhịn chay trọn tháng, cố gắng duy trì tốt hình thức thờ phượng này, dưới sự giám sát của Thượng Đế, hướng họ đến với lòng kính sợ Allah Tối Cao, tin vào Ngài và vào Đờì Sau, và kiên định rằng Allah luôn tận tường mọi điều kín đáo và công khai.

Và nhịn chay giúp mỗi người nhận thức rằng tất cả đều sẽ phải đứng trình diện trước Thượng Đế để Ngài thẩm tra và phán xét mọi hành động từ nhỏ đến lớn của mình((243)).

(243) Trích từ (Miftah Daru Al-Sa'adah - Chìa khóa của ngôi nhà hạnh phúc) quyển 2, trang 384.

Thứ năm: Hành hương Hajj *((244)): Là đi viếng Ka'bah, Ngôi Nhà của Allah tại Makkah linh thiêng, nhiệm vụ này chỉ bắt buộc tín đồ Muslim trưởng thành, tinh tảo, có khả năng và phương tiện cho cuộc thăm viếng.

(244) Tham khảo thêm sách "cẩm nang hành hương Hajj và 'Umrah" của tập thể 'Ulama và sách "Vạch trần nhiều vấn đề liên quan đến hành hương Hajj và 'Umrah" của đại học giả Sheikh 'Abdul 'Aziz bin Baz - cầu xin Allah thương xót ông -.

Điều kiện bắt buộc là người thực hiện chuyến hành hương phải sở hữu đủ kinh phí cho suốt chuyến đi và về, đủ chi phí cấp dưỡng cho người thân mà bản thân y có trách nhiệm nuôi dưỡng, đồng thời phải đảm bảo được an toàn trên đường đi và về,

an tâm cho người thân ở lại nhà trong suốt thời gian vắng nhà. Và chỉ bắt buộc hành hương Hajj một lần trong đời đối với đã hội đủ các điều kiện và phương tiện đến đó.

Đối với ai có ý định hành hương Hajj cần nên sám hối với Allah tất cả tội lỗi đã phạm để thanh lọc bản thân khỏi nhơ nhuốc của tội lỗi. Một khi đến Makkah linh thiêng và các địa danh để thực hiện các nghi thức hành hương thì người hành hương phải biết rằng tất cả chỉ mang ý nghĩa thờ phượng Allah và vì Allah, chứ Ka'bah và tất cả các địa danh khác đều không đáng được thờ phượng mà chỉ thờ Allah duy nhất,

bởi lẽ tất cả chúng đều không ban lợi hay gây hại được gì cả, nếu như Allah đã không ra lệnh phải đến những địa danh này hành hương thì tín đồ Muslim không được đến những nơi này hành hương.

Trong thời gian hành hương, người hành hương phải mặc hai mảnh vải màu trắng che thân trên và thân dưới, tất cả tín đồ Muslim khắp mọi nơi tề tụ tại một địa điểm duy nhất, cùng mặc một loại y phục, cùng thờ phượng một Thượng Đế duy nhất, không phân biệt lãnh đạo hay thường dân, người giàu hay nghèo, da trắng hay da màu, tất cả đều là tạo vật của Allah và là nô lệ của Ngài, không ai tốt hơn ai đối với Allah ngoại trừ người có lòng kính sợ và hành đạo tốt.

Hành hương là cơ hội để tín đồ Muslim tứ phương làm quen và giúp đỡ lẫn nhau theo tinh nghĩa đạo hữu, nhắc nhở nhau về Ngày Phục Sinh trước Allah khi họ sẽ được tập trung tại một nơi duy nhất để chịu sự thanh toán, thưởng phạt của Allah, từ đó khiến họ biết chuẩn bị tốt cho cuộc tao ngộ với Allah sau khi chết((245)).

(245) Tham khảo thêm sách "cẩm nang hành hương Hajj và 'Umrah"; và sách tôn giáo chân lý, trang 67.

SỰ THỜ PHƯỢNG TRONG ISLAM *((246))

(246) Xem thêm ở sách (Al-Abudiyah - Sự thờ phượng) của tác giả Sheikh Al-Islam Ibnu Taimiyah - cầu xin Allah hài lòng về ông -.

Thật ra con người đích thực là nô lệ của Allah, Ngài là Đấng Tạo Hóa còn bạn là tạo vật, bạn là người nô lệ có nhiệm vụ phải thờ phượng còn Allah là Đấng Thờ Phượng của bạn. Nếu là như thế, một người cần phải bám sát theo con đường chính đạo của Allah, luôn phải tuân thủ theo giáo luật của Ngài, làm đúng theo những gì các Thiên Sứ của Ngài đã truyền lại. Quả thật, Allah đã qui định các giáo luật trọng đại cho đám bè tôi của Ngài như chứng thực tính duy nhất của Allah, Thượng Đế của toàn vũ trụ và muôn loài, và lễ nguyện Salah, Zakah, nhịn chay, và hành hương Hajj.

Quả thật, Allah đã qui định các giáo luật trọng đại cho đám bè tôi của Ngài như chứng thực tính duy nhất của Allah, Thượng Đế của toàn vũ trụ và muôn loài, và lễ nguyện Salah, Zakah, nhịn chay, và hành hương Hajj.

Tuy nhiên, những điều này không phải là tất cả sự thờ phượng trong Islam mà sự thờ phượng mang ý nghĩa rộng lớn hơn, đó là tất cả những gì được Allah thương yêu và hài lòng từ hành động, lời nói và suy nghĩ.

Do đó tất cả hành động mà bạn đã làm hay tất cả lời nói mà bạn đã nói được Allah thương yêu và hài lòng chính là sự thờ phượng, đúng hơn tất cả thói quen tốt mà bạn làm bằng định tâm kính dâng Allah

thì đó chính là sự thờ phượng. Việc bạn cư xử tốt với gia đình của bạn, với cha mẹ của bạn, với vợ/chồng của bạn, với con cái của bạn, với hàng xóm của bạn bằng định tâm vì Allah chính là sự thờ phượng. Tất cả mối quan hệ tốt đẹp của bạn ở trong nhà, ở công ty, ở nơi làm việc, ở ngoài chợ, ở văn phòng với ý định tìm kiếm sự hài lòng của Allah chính là sự thờ phượng. Việc luôn giữ lời hứa, trung thực, thật thà, công bằng, không gây khó khăn cho người khác, giúp đỡ người già yếu, tìm kiếm đồng tiền Halal, cấp dưỡng cho gia đình và con cái, đùm bọc người nghèo, người khó khăn, thăm viếng người bệnh, nuôi ăn người nghèo khổ, bênh vực người bị đàn áp đều là sự thờ phượng khi mà bạn có định tâm vì Allah. Tóm lại, tất cả mọi việc làm, mọi hành động dù bạn làm cho bản thân mình, cho gia đình, cho xã hội, cho quê hương nhưng bằng định tâm vì Allah thì đó là sự thờ phượng. Thậm chí, ngay cả việc bạn thỏa mãn sinh lý của bản bằng con đường hợp pháp mà Allah cho phép - tức quan hệ tình dục trong hôn nhân - cũng là một hình thức thờ phượng Allah. Mọi việc làm, mọi hành động sẽ trở thành sự thờ phượng khi bạn có định tâm tốt đẹp, bởi Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - có nói: "Việc các người quan hệ tình dục cũng được xem là một việc từ thiện." Mọi người hỏi: Thừa Thiên Sứ của Allah! Chẳng lẽ mỗi lần ai đó trong chúng tôi giải tỏa sinh lý của mình cũng được ân phước nữa ư? Người đáp: "Há không phải khi các người giải tỏa sinh lý bằng cách Haram phải chịu tội hay sao? Tương tự thế khi các người giải tỏa sinh lý bằng cách Halal thì dĩ nhiên đáng được ân phước." ((247))(247) Do Muslim ghi trong bộ Sahih của ông ở phần Zakat, Hadith số 1006. Và Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - đã nói: "Mỗi người Muslim đều có nghĩa vụ phải bố thí". Có người nói: Người thấy sao, nếu như người tín đồ không có gì để bố thí! Người bảo: "Y hãy lao động bằng đôi tay của mình để mang lại lợi ích cho bản thân và làm bố thí", Người đó lại hỏi: Người thấy sao, nếu như y không thể? Người bảo: "Y hãy giúp đỡ những người cần sự trợ giúp". Người đó lại hỏi: Người thấy sao, nếu như y cũng không thể? Thiên Sứ của Allah nói: {Y hãy vận động mọi người làm việc tốt hoặc điều tốt". Người đó lại hỏi: Người thấy sao, nếu y không chịu làm? Người bảo: {Vậy y hãy giữ bản thân khỏi hành vi xấu bởi đó cũng là sự bố thí.} ((248))(248) Do Al-Bukhari ghi trong phần Zakah, chương 29 và Muslim ghi ở phần Zakah, Hadith số 1008 và lời Hadith của ông.

Việc bạn cư xử tốt với gia đình của bạn, với cha mẹ của bạn, với vợ/chồng của bạn, với con cái của bạn, với hàng xóm của bạn bằng định tâm vì Allah chính là sự thờ phượng.

Tất cả mối quan hệ tốt đẹp của bạn ở trong nhà, ở công ty, ở nơi làm việc, ở ngoài chợ, ở văn phòng với ý định tìm kiếm sự hài lòng của Allah chính là sự thờ phượng. Việc luôn giữ lời hứa, trung thực, thật thà, công bằng, không gây khó khăn cho người khác, giúp đỡ người già yếu, tìm kiếm đồng tiền Halal, cấp dưỡng cho gia đình và con cái, đùm bọc người nghèo, người khó khăn, thăm viếng người bệnh, nuôi ăn người nghèo khổ, bênh vực người bị đàn áp đều là sự thờ phượng khi mà bạn có định tâm vì Allah.

Tóm lại, tất cả mọi việc làm, mọi hành động dù bạn làm cho bản thân mình, cho gia đình, cho xã hội, cho quê hương nhưng bằng định tâm vì Allah thì đó là sự thờ phượng. Thậm chí, ngay cả việc bạn thỏa mãn sinh lý của bản bằng con đường hợp pháp mà Allah cho phép - tức quan hệ tình dục trong hôn nhân - cũng là một hình thức thờ phượng Allah.

Mọi việc làm, mọi hành động sẽ trở thành sự thờ phượng khi bạn có định tâm tốt đẹp, bởi Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - có nói:

"Việc các người quan hệ tình dục cũng được xem là một việc từ thiện." Mọi người hỏi: Thừa Thiên Sứ của Allah! Chẳng lẽ mỗi lần ai đó trong chúng tôi giải tỏa sinh lý của mình cũng được ân phước nữa ư? Người đáp: "Há không phải khi các người giải tỏa sinh lý bằng cách Haram phải chịu tội hay sao? Tương tự thế khi các người giải tỏa sinh lý bằng cách Halal thì dĩ nhiên đáng được ân phước." ((247))

(247) Do Muslim ghi trong bộ Sahih của ông ở phần Zakat, Hadith số 1006.

Và Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - đã nói:

"Mỗi người Muslim đều có nghĩa vụ phải bố thí". Có người nói: Người thấy sao, nếu như người tín đồ không có gì để bố thí! Người bảo: "Y hãy lao động bằng đôi tay của mình để mang lại lợi ích cho bản thân và làm bố thí", Người đó lại hỏi: Người thấy sao, nếu như y không thể? Người bảo: "Y hãy giúp đỡ những người cần sự trợ giúp". Người đó lại hỏi: Người thấy sao, nếu như y cũng không thể? Thiên Sứ của Allah nói: {Y hãy vận động mọi người làm việc tốt hoặc điều tốt". Người đó lại hỏi: Người thấy

sao, nếu y không chịu làm? Người bảo: {Vây y hãy giữ bản thân khỏi hành vi xấu bởi đó cũng là sự bố thí.}(248))

(248) Do Al-Bukhari ghi trong phần Zakah, chương 29 và Muslim ghi ở phần Zakah, Hadith số 1008 và lời Hadith của ông.

Cấp bậc thứ hai *((249))

(249) Xem thêm sách (Sharh Usul Al-Iman - Giảng giải các nền tảng căn bản của đức tin Iman) và sách (Aqidah Ahli Al-Sunnah Wa Al-Jama'ah) - tín ngưỡng của nhóm Sunnah và Jama'ah) của tác giả Sheikh Muhammad bin Saleh Al-Uthaimin, sách đức tin Iman của tác giả Sheikh Al-Islam Ibnu Taimiyah - cầu xin Allah thương xót về ông -.

Đức tin Iman gồm sáu nền tảng: Tin tưởng vào Allah, vào các Thiên Thần của Ngài, vào các Kinh Sách của Ngài, vào các Thiên Sứ của Ngài, vào Đời Sau và tin vào sự tiền định.

Thứ nhất: Tin tưởng vào Allah, là tin vào Rububiyah của Allah Tối Cao - tức hành động của Ngài -, nghĩa là tin rằng Ngài là Đấng Tạo Hóa, Đấng nắm mọi vương quyền, Đấng Chi Phối tất cả mọi việc; và tin vào Uluhiyah của Ngài nghĩa là tin rằng Ngài là Thượng Đế đích thực đáng được thờ phượng, còn tất cả thần linh được thờ phượng ngoài Ngài đều là ngụy tạo. Và bạn cũng phải tin rằng Allah có nhiều đại danh tốt đẹp và các thuộc tính tuyệt đối hoàn hảo. Và bạn phải tin vào Allah duy nhất, rằng Ngài không có đối tác trong Rububiyah lẫn Uluhiyah và cũng không trong các đại danh và thuộc tính của Ngài, Allah phán:{Ngài là Đấng Chủ Tể của các tầng trời, trái đất và những gì giữa chúng. Bởi thế, các ngươi hãy thờ phượng Ngài, và các ngươi hãy kiên nhẫn trong việc thờ phượng Ngài. Há Ngươi có biết ai giống Ngài chẳng?}(250))(250) (chương 19 - Mar-yam, câu: 65).Và bạn phải tin rằng Allah không hề buồn ngủ và cũng không bao giờ ngủ, Ngài biết hết mọi điều vô hình và hữu hình, và Ngài là Chúa Tể của các tầng trời và đất,{Và mọi chìa khóa của cõi vô hình đều nằm nơi Allah, không ai biết về nó ngoại trừ Ngài, Ngài biết rõ mọi thứ trên đất liền và cả dưới lòng đại dương, không một chiếc lá nào rụng xuống, không một hạt giống nào nằm sâu dưới cái u tối của đất đai, cũng không một cái xanh tươi hay cái khô héo nào mà Ngài lại không biết rõ về chúng, (tất cả) đều được ghi sẵn trong một quyển sổ (định mệnh) rõ ràng.}(251))(251) (chương 6 - Al-An'am, câu: 59).Và bạn phải tin rằng Ngài ngự trị bên trên chiếc Ngai Vương của Ngài được đặt bên trên tất cả vạn vật mà Ngài đã tạo, dù ở bên trên cao nhất nhưng Ngài am tường và thông toàn mọi hành động, mọi lời nói của mọi thứ bên dưới, Ngài thấy rõ vị trí của tất cả mọi thứ, Ngài chi phối và quản lý mọi việc, Ngài ban phát, nuôi dưỡng mọi thứ từ nghèo đến giàu, Ngài ban quyền hành cho ai Ngài muốn Ngài và tước đi quyền hành của ai Ngài muốn, và Ngài là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ((252)).(252) Trích từ (Aqidah Ahli Al-Sunnah Wa Jama'ah - Giáo lý đức tin của phái Sunnah và Jama'ah) trang 7, 11.

còn tất cả thần linh được thờ phượng ngoài Ngài đều là ngụy tạo. Và bạn cũng phải tin rằng Allah có nhiều đại danh tốt đẹp và các thuộc tính tuyệt đối hoàn hảo.

Và bạn phải tin vào Allah duy nhất, rằng Ngài không có đối tác trong Rububiyah lẫn Uluhiyah và cũng không trong các đại danh và thuộc tính của Ngài, Allah phán:

{Ngài là Đấng Chủ Tể của các tầng trời, trái đất và những gì giữa chúng. Bởi thế, các ngươi hãy thờ phượng Ngài, và các ngươi hãy kiên nhẫn trong việc thờ phượng Ngài. Há Ngươi có biết ai giống Ngài chẳng?}(250))

(250) (chương 19 - Mar-yam, câu: 65).

Và bạn phải tin rằng Allah không hề buồn ngủ và cũng không bao giờ ngủ, Ngài biết hết mọi điều vô hình và hữu hình, và Ngài là Chúa Tể của các tầng trời và đất,

{Và mọi chìa khóa của cõi vô hình đều nằm nơi Allah, không ai biết về nó ngoại trừ Ngài, Ngài biết rõ mọi thứ trên đất liền và cả dưới lòng đại dương, không một chiếc lá nào rụng xuống, không một hạt giống nào nằm sâu dưới cái u tối của đất đai, cũng không một cái xanh tươi hay cái khô héo nào mà Ngài lại không biết rõ về chúng, (tất cả) đều được ghi sẵn trong một quyển sổ (định mệnh) rõ ràng.}(251))

(251) (chương 6 - Al-An'am, câu: 59).

Và bạn phải tin rằng Ngài ngự trị bên trên chiếc Ngai Vương của Ngài được đặt bên trên tất cả vạn vật mà Ngài đã tạo, dù ở bên trên cao nhất nhưng Ngài am tường và thông toàn mọi hành động, mọi lời nói của mọi thứ bên dưới, Ngài thấy rõ vị trí của tất cả mọi thứ, Ngài chi phối và quản lý mọi việc, Ngài ban phát, nuôi dưỡng mọi thứ từ nghèo đến giàu, Ngài ban quyền hành cho ai Ngài muốn Ngài và tước đi quyền hành của ai Ngài muốn, và Ngài là Đấng Toàn Năng trên tất cả mọi thứ((252)).

(252) Trích từ (Aqidah Ahli Al-Sunnah Wa Jama'ah - Giáo lý đức tin của phái Sunnah và Jama'ah) trang 7, 11.

Trái quả của đức tin vào Allah:

1- Giúp tín đồ Muslim biết yêu thương và sùng bái Allah, biết tự giác tuân thủ theo mệnh lệnh của Ngài, tránh xa điều Ngài cấm, một khi tín đồ Muslim hoàn thành tốt điều này ắt đạt được hạnh phúc cả đời này lẫn Đời Sau.

2- Niềm tin vào Allah giúp bản thân hãnh diện và tự hào khi biết được Allah chính là Đấng Chúa Tể đích thực của vũ trụ, và không ai mang lại lợi ích hay gây hại ngoại trừ Ngài duy nhất.

Với kiến thức này giúp tín đồ Muslim bắt cần đến ai khác ngoài Allah, giúp con tim của y không còn biết sợ bất cứ thế lực nào ngoài Ngài và chỉ hi vọng vào một mình Ngài.

3- Niềm tin vào Allah giúp tín đồ biết khiêm nhường, tôn trọng người khác, bởi y luôn biết tất cả hồng phúc có được là do Allah ban cho, giúp y tránh được cám dỗ của Shaytan, y sẽ trở nên không đố kỵ, tự cao về tiền tài và sức mạnh.

4- Niềm tin vào Allah giúp tín đồ Muslim biết một cách kiên định rằng không có con đường nào đến với thành công và thắng lợi ngoại trừ hành đạo tốt được Allah hài lòng. Riêng những người khác lại có tín ngưỡng lệch lạc khi tin con trai của Allah bị đóng đinh trên thập tự giá để chuộc tội cho loài người hoặc tin vào thần linh nào đó nhưng nó lại không giúp được họ đạt được ý nguyện, trong khi đó các thần linh ngụy tạo hoàn toàn không gây hại hay mang lại lợi ích gì cả hoặc người vô thần không tin tưởng rằng trên đời có Đấng Tạo Hóa... tất cả chỉ là sự tưởng tượng của con người, cho đến khi nào họ được Allah triệu tập trong Ngày Tận Thế để tận mắt chứng kiến sự thật thì lúc đó họ mới nhận ra mình đã lầm lạc.

Riêng những người khác lại có tín ngưỡng lệch lạc khi tin con trai của Allah bị đóng đinh trên thập tự giá để chuộc tội cho loài người hoặc tin vào thần linh nào đó nhưng nó lại không giúp được họ đạt được ý nguyện,

trong khi đó các thần linh ngụy tạo hoàn toàn không gây hại hay mang lại lợi ích gì cả hoặc người vô thần không tin tưởng rằng trên đời có Đấng Tạo Hóa... tất cả chỉ là sự tưởng tượng của con người, cho đến khi nào họ được Allah triệu tập trong Ngày Tận Thế để tận mắt chứng kiến sự thật thì lúc đó họ mới nhận ra mình đã lầm lạc.

5- Niềm tin vào Allah dạy con người phát ra sức mạnh vô hình từ việc kiên quyết, đứng vững, kiên nhẫn, chịu đựng, phó thác cho Ngài, nhất là khi biết được mục đích làm mọi việc ở trần gian là để hài lòng Allah.

Tin vào Allah sẽ cho sự kiên định trong việc phó thác vào Chúa Tể của các tầng trời và đất rằng Ngài chắc chắn sẽ phù hộ hoặc chắc chắn sẽ tước đi bất cứ thứ gì Ngài muốn, điều đó làm y vững vàng như núi trong sự nhẫn nại và phó thác((253)).

(253) Trích từ (Aqidah Ahli Al-Sunnah Wa Jama'ah - Giáo lý đức tin của phái Sunnah và Jama'ah) trang 44 và sách (Mabadi Al-Islam - Các căn bản về Islam) trang 80, 84.

Thứ hai: Tin vào các Thiên Thần là tin rằng Allah đã tạo hóa ra họ để phục tùng mệnh lệnh của Ngài như được Ngài miêu tả về họ: {Họ (các Thiên Thần) là đám bầy tôi vinh dự * Họ không dám nói lời nào trước Ngài và nhất nhất phục tùng mệnh lệnh của Ngài * Ngài luôn tận tường mọi điều xảy ra trước họ và mọi điều xảy ra sau họ; và không ai trong họ được phép biện hộ cho ai ngoại trừ người nào được Ngài hài lòng và với Ngài họ luôn khiếp sợ.}((254))(254) (Chương 21 - Al-Ambiya', câu: 26 - 28). Và rằng họ (các Thiên Thần): {Đều không biết tự cao tự đại trong việc thờ phượng Ngài và cũng không hề biết mỗi một * Họ tán dương ca tụng Ngài cả ngày lẫn đêm một cách không ngừng nghỉ.}((255))(255) (Chương 21 - Al-Ambiya', câu: 19, 20). Allah đã che khuất họ khỏi mắt chúng ta nên chúng ta không thể

nào nhìn thấy họ, nhưng đôi khi, Allah cũng cho họ xuất hiện cho một số vị Nabi và Thiên Sứ của Ngài nhìn thấy. Các Thiên Thần, mỗi vị được giao cho những công việc và nhiệm vụ nhất định. Đại Thiên Thần Jibril được giao nhiệm vụ truyền đạt lời thiên khải của Allah đến bất cứ ai Ngài muốn trong đám bầy tôi được Ngài chọn làm Thiên Sứ. Có Thiên Thần được lệnh rút hồn người chết, đó là Malak Al-Maut (Thiên Thần Chết), có Thiên Thần được giao công việc quản lý bào thai, có Thiên Thần đảm nhận việc bảo vệ an toàn cho con người, ngoài ra mỗi một con người đều có hai vị Thiên Thần đảm nhận việc ghi chép hành động tốt và xấu của y, Allah phán: {Khi mà hai vị Thiên Thần ghi chép hành động, một vị bên phải và một vị bên trái * Không một lời nào y thốt ra mà không bị Thiên Thần ghi chép đầy đủ.} (256) (256) (Chương 50 - Qaaf: câu 17, 18) và trích từ (Aqidah Ahli Sunnah Wa Jama'ah) - Giáo lý đức tin của phái Sunnah và Jama'-ah) trang 19.

{Họ (các Thiên Thần) là đám bầy tôi vinh dự * Họ không dám nói lời nào trước Ngài và nhất nhất phục tùng mệnh lệnh của Ngài * Ngài luôn tận tường mọi điều xảy ra trước họ và mọi điều xảy ra sau họ; và không ai trong họ được phép biện hộ cho ai ngoại trừ người nào được Ngài hài lòng và với Ngài họ luôn khiếp sợ.} (254)

(254) (Chương 21 - Al-Ambiya', câu: 26 - 28).

Và rằng họ (các Thiên Thần):

{Đều không biết tự cao tự đại trong việc thờ phượng Ngài và cũng không hề biết mỗi một * Họ tán dương ca tụng Ngài cả ngày lẫn đêm một cách không ngừng nghỉ.} (255)

(255) (Chương 21 - Al-Ambiya', câu: 19, 20).

Allah đã che khuất họ khỏi mắt chúng ta nên chúng ta không thể nào nhìn thấy họ, nhưng đôi khi, Allah cũng cho họ xuất hiện cho một số vị Nabi và Thiên Sứ của Ngài nhìn thấy.

Các Thiên Thần, mỗi vị được giao cho những công việc và nhiệm vụ nhất định. Đại Thiên Thần Jibril được giao nhiệm vụ truyền đạt lời thiên khải của Allah đến bất cứ ai Ngài muốn trong đám bầy tôi được Ngài chọn làm Thiên Sứ.

Có Thiên Thần được lệnh rút hồn người chết, đó là Malak Al-Maut (Thiên Thần Chết), có Thiên Thần được giao công việc quản lý bào thai, có Thiên Thần đảm nhận việc bảo vệ an toàn cho con người, ngoài ra mỗi một con người đều có hai vị Thiên Thần đảm nhận việc ghi chép hành động tốt và xấu của y, Allah phán:

{Khi mà hai vị Thiên Thần ghi chép hành động, một vị bên phải và một vị bên trái * Không một lời nào y thốt ra mà không bị Thiên Thần ghi chép đầy đủ.} (256)

(256) (Chương 50 - Qaaf: câu 17, 18) và trích từ (Aqidah Ahli Sunnah Wa Jama'ah) - Giáo lý đức tin của phái Sunnah và Jama'-ah) trang 19.

Những trái quả của niềm tin vào các Thiên Thần:

1- Thanh lọc khỏi đức tin của tín đồ Muslim điều Shirk (gán ghép đối tác cùng với Allah) bởi khi tín đồ Muslim tin vào sự tồn tại của các Thiên Thần mà Allah đã giao phó cho họ các công việc vĩ đại này, giúp tín đồ Muslim tránh được hoàn toàn vào việc tin tưởng hảo huyền vào các tạo vật khác chia sẻ vào sự vận hành của vũ trụ.

giúp tín đồ Muslim tránh được hoàn toàn vào việc tin tưởng hảo huyền vào các tạo vật khác chia sẻ vào sự vận hành của vũ trụ.

2- Giúp tín đồ Muslim tin rằng các Thiên Thần vốn không mang lại lợi ích hay gây hại gì cả, họ chẳng qua là đám bầy tôi trung kiên của Allah, họ không dám kháng lệnh Ngài và luôn hoàn thành tốt bổn phận được Ngài giao. Cho nên, người Muslim sẽ không tôn thờ họ, không hướng kỳ vọng vào họ và cũng không trông chờ gì ở họ.

Thứ ba: Niềm tin vào các Kinh Sách: Là tin rằng Allah đã thiên khải xuống cho các vị Nabi và các vị Thiên Sứ của Ngài những quyển Kinh Sách, để trình bày chân lý và kêu gọi con người đến với Nó, như Ngài đã phán: {Quả thật, TA (Allah) đã cử các Sứ Giả của TA đến với những bằng chứng rõ rệt và đã ban xuống cùng với Họ Kinh Sách và chiếc cân (công lý).} (257) (257) (chương 57 - Al-Hadid, câu:

25). Các Kinh Sách này có rất nhiều như Ibrahim (Abraham) có Kinh Suhuf, Musa (Môi-se) có Kinh Cựu Ước, Dawood (David) có Kinh Zabur, Ysa (Giê-su) có Kinh Tân Ước. Tuy nhiên, Allah cho biết các Kinh Sách này đã bị thất lạc và biến mất giống như Kinh Suhuf của Ibrahim không còn tồn tại trên thế gian nữa, riêng các Kinh Cựu Ước, Tân Ước, Zabur thì vẫn còn nhưng không phải là nguyên bản gốc nữa mà chỉ là những cái tên được lưu giữ ở nơi những người Do Thái và Thiên Chúa, chúng đã bị thay đổi, chỉnh sửa, bóp méo, xuyên tạc và sửa đổi rất nhiều. Không những thế, chúng còn được gán cho những người khác đã viết, giống như trong Kinh Cựu Ước có đến bốn mươi phần, vậy mà chỉ có năm phần được cho là của Musa (Môi-se) còn Kinh Tân Ước tồn tại ngày nay không có phần nào được cho là của Ysa (Giê-su) cả.

{Quả thật, TA (Allah) đã cử các Sứ Giả của TA đến với những bằng chứng rõ rệt và đã ban xuống cùng với Họ Kinh Sách và chiếc cân (công lý).}((257))

(257) (chương 57 - Al-Hadid, câu: 25).

Các Kinh Sách này có rất nhiều như Ibrahim (Abraham) có Kinh Suhuf, Musa (Môi-se) có Kinh Cựu Ước, Dawood (David) có Kinh Zabur, Ysa (Giê-su) có Kinh Tân Ước.

Tuy nhiên, Allah cho biết các Kinh Sách này đã bị thất lạc và biến mất giống như Kinh Suhuf của Ibrahim không còn tồn tại trên thế gian nữa, riêng các Kinh Cựu Ước, Tân Ước, Zabur thì vẫn còn nhưng không phải là nguyên bản gốc nữa mà chỉ là những cái tên được lưu giữ ở nơi những người Do Thái và Thiên Chúa, chúng đã bị thay đổi, chỉnh sửa, bóp méo, xuyên tạc và sửa đổi rất nhiều.

Không những thế, chúng còn được gán cho những người khác đã viết, giống như trong Kinh Cựu Ước có đến bốn mươi phần, vậy mà chỉ có năm phần được cho là của Musa (Môi-se) còn Kinh Tân Ước tồn tại ngày nay không có phần nào được cho là của Ysa (Giê-su) cả.

Niềm tin vào các Kinh Sách trước đây là tin rằng Allah đã thiên khải các Kinh Sách này cho các Thiên Sứ của Ngài, và chúng chứa đựng bộ luật mà Allah muốn truyền tải đến thiên hạ trong thời đại đó.

Đối với quyển Kinh cuối cùng được Allah thiên khải xuống, đó là Thiên Kinh Qur'an, Nó được mặc khải xuống cho Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người. Nó được Allah bảo quản tránh khỏi mọi sự bóp méo, xuyên tạc, thêm bớt, chỉnh sửa; Ngài bảo vệ nguyên vẹn từng chữ cái, từng con dấu và cả nội dung ý nghĩa của Nó.

Nó được Allah bảo quản tránh khỏi mọi sự bóp méo, xuyên tạc, thêm bớt, chỉnh sửa; Ngài bảo vệ nguyên vẹn từng chữ cái, từng con dấu và cả nội dung ý nghĩa của Nó.

Sự khác biệt giữa Thiên Kinh Qur'an và các Kinh Sách thời trước ở nhiều khía cạnh:

1- Tất cả Kinh Sách trước đây có quyển đã bị mất và những quyển còn lại đã bị thay đổi, chỉnh sửa, thêm bớt từ những người khác, họ giảng giải ý nghĩa của chúng theo ý muốn của họ và cố ý theo đối lập với lời thiên khải, với trí tuệ lành mạnh và tín ngưỡng bản năng rất nhiều.

Còn Thiên Kinh Qur'an vẫn luôn được bảo quản nguyên vẹn bởi sự bảo vệ của Allah. Qur'an vẫn còn giữ nguyên bản gốc từng câu, từng chữ, từng dấu một cách giống như lúc Nó được thiên khải xuống cho Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -, Nó không hề bị chỉnh sửa hay bị thêm bớt dù chỉ một dấu nhỏ. Các tín đồ Muslim đồng lòng bảo tồn Qur'an trên nguyên văn tự của Nó, tránh bị xâm hại. Qur'an không pha lẫn với tiểu sử của Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - hay tiểu sử của bất kỳ Sahabah nào hoặc bất cứ giáo lý hành đạo nào hay bất cứ xã hội nào.

Các tín đồ Muslim đồng lòng bảo tồn Qur'an trên nguyên văn tự của Nó, tránh bị xâm hại. Qur'an không pha lẫn với tiểu sử của Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - hay tiểu sử của bất kỳ Sahabah nào hoặc bất cứ giáo lý hành đạo nào hay bất cứ xã hội nào.

2- Tất cả Kinh Sách trước đây, ngày nay hoàn toàn không xác định được đường truyền lịch sử, không những thế, một số còn không thể biết rõ đã thiên khải xuống cho ai, được mặc khải xuống bằng ngôn ngữ gì, vậy mà chúng còn bị chia nhỏ ra và gán ghép cho người này, người kia.

Riêng Thiên Kinh Qur'an được tín đồ Muslim tiếp nhận từ Thiên Sứ Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - bằng đường truyền Tawatur bằng cách thuộc lòng và ghi chép. Và

mỗi thời đại, trong cộng đồng Muslim đều có hàng ngàn người thuộc lòng trọn quyền Qur'an và có hàng ngàn bản Kinh Qur'an được viết và bảo tồn. Bất cứ ai thuộc lòng Qur'an mà không trùng khớp với bản ghi chép thì sự thuộc lòng đó không được công nhận, yêu cầu phải thuộc lòng giống như bản ghi chép. Quan trọng hơn nữa là tín đồ Muslim thuộc lòng Qur'an theo cách mà không sách vở nào trên đời này từng ghi chép. Cách đó chỉ có thể thấy trong cộng đồng tín đồ của Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - mà thôi, đó là: Người học trò học thuộc lòng Qur'an từ người thầy và thầy đó đã thuộc Qur'an từ thầy của mình, sau khi học trò thuộc lòng trọn quyền thì thầy viết cho chúng nhận xác minh rằng thầy đã nghe được học trò này học thuộc lòng trọn quyền giống như thầy đã đọc cho thầy của thầy nghe trước đây. Mỗi người trong số họ đặt tên thầy bằng tên của mình cho đến khi đường truyền đó liên lạc đến Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -, đồng thời người học trò đó cũng thuộc đường truyền từ mình liên lạc đến Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -.

Bất cứ ai thuộc lòng Qur'an mà không trùng khớp với bản ghi chép thì sự thuộc lòng đó không được công nhận, yêu cầu phải thuộc lòng giống như bản ghi chép.

Quan trọng hơn nữa là tín đồ Muslim thuộc lòng Qur'an theo cách mà không sách vở nào trên đời này từng ghi chép.

Cách đó chỉ có thể thấy trong cộng đồng tín đồ của Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - mà thôi, đó là: Người học trò học thuộc lòng Qur'an từ người thầy và thầy đó đã thuộc Qur'an từ thầy của mình, sau khi học trò thuộc lòng trọn quyền thì thầy viết cho chúng nhận xác minh rằng thầy đã nghe được học trò này học thuộc lòng trọn quyền giống như thầy đã đọc cho thầy của thầy nghe trước đây.

Mỗi người trong số họ đặt tên thầy bằng tên của mình cho đến khi đường truyền đó liên lạc đến Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -, đồng thời người học trò đó cũng thuộc đường truyền từ mình liên lạc đến Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -.

Với tất cả bằng chứng mạnh mẽ từ lịch sử - bằng đường truyền liên lạc - đã xác định rõ từng chương Kinh, từng câu Kinh trong Thiên Kinh Qur'an được thiên khai ở đâu và khi nào xuống cho Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -.

3- Tất cả ngôn ngữ mà các Kinh Sách trước đây được thiên khai đều đã bị thất lạc và biến mất từ rất lâu, không còn ai nói chuyện bằng ngôn ngữ đó nữa, nhất là ngày nay rất ít người hiểu được ngôn ngữ đó. Còn ngôn ngữ của Qur'an hiện tại vẫn còn phát triển mạnh mẽ với hàng chục triệu người nói chuyện bằng ngôn ngữ này, và ngôn ngữ này vẫn được dạy khắp mọi nơi trên thế giới, đối với ai không biết ngôn ngữ này vẫn có thể nhờ đến người khác giải thích giúp ý nghĩa của Thiên Kinh Qur'an.

Còn ngôn ngữ của Qur'an hiện tại vẫn còn phát triển mạnh mẽ với hàng chục triệu người nói chuyện bằng ngôn ngữ này, và ngôn ngữ này vẫn được dạy khắp mọi nơi trên thế giới, đối với ai không biết ngôn ngữ này vẫn có thể nhờ đến người khác giải thích giúp ý nghĩa của Thiên Kinh Qur'an.

4- Tất cả Kinh Sách trước đây thì dành cho một thời đại nhất định, dành cho một cộng đồng nhất định chứ không phải toàn thể nhân loại, vì vậy các giáo lý trong các Kinh Sách đó chỉ phù hợp ở thời đại đó và trong cộng đồng đó, hoàn toàn không phù hợp ở thời đại sau và ở cộng đồng khác.

Riêng Thiên Kinh Qur'an luôn phù hợp ở mọi thời đại, mọi nơi. Nó chứa đựng những giáo lý xã hội và đạo đức phù hợp cho toàn thể loài người dù sống ở kỷ nguyên nào, bởi Qur'an nói chuyện với toàn thể loài người.

Qua những gì đã phân tích cho thấy không thể trở thành bằng chứng của Allah trước nhân loại lại là những Kinh Sách không còn bản gốc, và không còn ai trên đời này nói chuyện bằng những loại ngôn ngữ đã viết trong những Kinh Sách đã bị chỉnh sửa...

Bằng chứng của Allah trước tạo hóa phải là Kinh Sách bảo tồn được nguyên bản gốc không bị thêm bớt, chỉnh sửa gì cả, nó trường tồn với thời gian và với ngôn ngữ được hàng triệu người sử dụng. và họ truyền đạt các Bức Thông Điệp của Allah đến với toàn thể loài người, đây chính là "Qur'an vĩ đại" được Allah ban xuống cho Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -, Nó là quyền Kinh bao quát tất cả các Kinh Sách được thiên khai trước đây, Nó xác nhận lại các Kinh Sách trước và là nhân chứng cho tất cả. Bất buộc toàn nhân loại phải tuân thủ theo Nó để có được ánh sáng,

phương thuốc chữa trị, nguồn chỉ đạo và sự cứu rỗi, Đấng Tối Cao phán:{Và đây Thiên Kinh Qur'an được TA (Allah) mặc khải xuống chứa đựng điều hồng phúc may mắn. Bởi thế, các người hãy đi theo Nó và kính sợ TA để may ra các người được thương xót.}(258)(258) (chương 6 - Al-An'am, câu: 155).và Allah Hiển Vinh phán:{Hãy nói đi (Muhammad): "Hỡi nhân loại! Quả thật Ta là Thiên Sứ của Allah được cử phái đến cho tất cả các người"}(259))

và họ truyền đạt các Bức Thông Điệp của Allah đến với toàn thể loài người, đây chính là "Qur'an vĩ đại" được Allah ban xuống cho Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -, Nó là quyển Kinh bao quát tất cả các Kinh Sách được thiên khải trước đây, Nó xác nhận lại các Kinh Sách trước và là nhân chứng cho tất cả.

Bắt buộc toàn nhân loại phải tuân thủ theo Nó để có được ánh sáng, phương thuốc chữa trị, nguồn chỉ đạo và sự cứu rỗi, Đấng Tối Cao phán:

{Và đây Thiên Kinh Qur'an được TA (Allah) mặc khải xuống chứa đựng điều hồng phúc may mắn. Bởi thế, các người hãy đi theo Nó và kính sợ TA để may ra các người được thương xót.}(258)

(258) (chương 6 - Al-An'am, câu: 155).

và Allah Hiển Vinh phán:

{Hãy nói đi (Muhammad): "Hỡi nhân loại! Quả thật Ta là Thiên Sứ của Allah được cử phái đến cho tất cả các người"}(259))

(259) (chương 7 - Al-'Araf, câu:158), tham khảo thêm sách (Al-Aqidah Al-Sahih Wa Ma Yudhadhuha - Đức tin chân chính và điều đối lập) trang 17; sách (Aqidah Ahlu Al-Sunnah Wal-jama'ah - Giáo lý đức tin của phái Sunnah và Jama'ah) trang 22 và quyển (Mabadi Al-Islam - Các căn bản về Islam) trang 89.

Thứ tư: Niềm tin vào các Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Họ -:

Quả thật Allah đã gửi xuống cho loài người rất nhiều Thiên Sứ để báo trước cho nhân loại sự hưởng thụ vĩnh cửu đối với ai tin tưởng vào Allah, cũng như tin tưởng vào các Thiên Sứ của Ngài, đồng thời Họ cũng khuyến cáo nhân loại về sự trừng phạt khủng khiếp đối với ai chống đối, Đấng Tối Cao phán:{Và quả thật TA đã cử phái đến cho mỗi cộng đồng một vị Thiên Sứ với mệnh lệnh: "Các người hãy thờ phụng riêng Allah và tránh xa tà thần."}(260)(260) (chương 16 - Al-Nahl, câu: 36).{Các vị Thiên Sứ vừa là những người báo tin lành (cho người tin tưởng) vừa là những người cảnh báo đến (những kẻ vô đức tin) để nhân loại không còn có lý do khiếu nại với Allah sau khi các vị Thiên Sứ được phái đến.}(261)(261) (chương 4 - Al-Nisa', câu:165).Các vị Thiên Sứ được cử phái đến với nhân loại rất nhiều, người đầu tiên là Nuh và người cuối cùng là Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Hai Người. Và trong số Họ có những vị Thiên Sứ và những vị Nabi được Allah nhắc đến tên của Họ như Ibrahim (Abraham), Musa (Mô-i-sê), Ysa (Giê-su), Dawood (David), Yahya, Zakkariya, Saleh, ... và trong số Họ có người không được Allah nhắc đến, Ngài phán:{Và một số Thiên Sứ trước đây, TA đã kể lại câu chuyện của họ cho Người, và một số khác thì TA đã không kể cho Người.}(262)(262) (chương 4 - Al-Nisa', câu: 164).Tất cả các vị Thiên Sứ đều là người phạm, thuộc tạo vật của Allah, Họ không có bất cứ quyền năng nào trong việc tạo hóa cũng như không có bất cứ năng lực thần thánh siêu phạm nào, vì vậy không được hưởng sự thờ phượng đến Họ trong bất kỳ phương diện nào.Họ hoàn toàn không ban lợi ích cũng không gây hại được cho bất cứ ai, như Allah nói về Nuh - vị Thiên Sứ đầu tiên trong số Họ - khi Người nói với dân chúng của mình:{Và Ta không nói với các người rằng Ta có các kho tàng của Allah, Ta không biết gì về điều vô hình và Ta cũng không nói mình là một Thiên thần.}(263)(263) (chương 11 - Hud, câu: 31).Và Allah ra lệnh vị Thiên Sứ cuối cùng của Ngài thông báo rằng:{Và Ta không nói với các người rằng Ta có các kho tàng của Allah, Ta không biết gì về điều vô hình và Ta cũng không nói mình là một Thiên thần.}(264)(264) (chương 6 - Al-An'am, câu: 50).và Người nói:{Ta không có quyền quyết định điều lợi hoặc hại cho chính bản thân của Ta trừ phi điều nào Allah muốn.}(265)(265) chương Al-'araf, câu: 188Tất cả các vị Thiên Sứ và các vị Nabi là những nô lệ vinh dự được Allah tuyển chọn và ưu ái Họ bằng sứ mạng truyền đạt lời thiên khải của Ngài. Ngài miêu tả Họ là đám bầy tôi trung kiên, tôn giáo của Họ đều là Islam và Allah không chấp nhận ngoại trừ tôn giáo của Họ, Ngài phán:{Quả thật, tôn giáo được thừa nhận nơi Allah duy nhất chỉ có Islam.}(266)(266) (chương 3 - Ali 'Imran, câu: 19).Sứ mạng của tất cả các vị Thiên Sứ đều có chung một nguồn và khác nhau về mặt hình thức về bộ giáo luật, Đấng Tối Cao phán:{TA

đã qui định cho từng (Thiên Sứ) trong các người một hệ thống luật pháp và một lẽ lối nhất định riêng biệt.}(267))(267) (chương 5 - Al-Maa-i'dah, câu: 48).

{Và quả thật TA đã cử phái đến cho mỗi cộng đồng một vị Thiên Sứ với mệnh lệnh: “Các người hãy thờ phụng riêng Allah và tránh xa tà thần.”}(260))

(260) (chương 16 - Al-Nahl, câu: 36).

{Các vị Thiên Sứ vừa là những người báo tin lành (cho người tin tưởng) vừa là những người cảnh báo đến (những kẻ vô đức tin) để nhân loại không còn có lý do khiếu nại với Allah sau khi các vị Thiên Sứ được phái đến.}(261))

(261) (chương 4 - Al-Nisa', câu:165).

Các vị Thiên Sứ được cử phái đến với nhân loại rất nhiều, người đầu tiên là Nuh và người cuối cùng là Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Hai Người. Và trong số Họ có những vị Thiên Sứ và những vị Nabi được Allah nhắc đến tên của Họ như Ibrahim (Abraham), Musa (Mô-i-sê), Ysa (Giê-su), Dawood (David), Yahya, Zakkariya, Saleh, ... và trong số Họ có người không được Allah nhắc đến, Ngài phán:

{Và một số Thiên Sứ trước đây, TA đã kể lại câu chuyện của họ cho Người, và một số khác thì TA đã không kể cho Người.}(262))

(262) (chương 4 - Al-Nisa', câu: 164).

Tất cả các vị Thiên Sứ đều là người phàm, thuộc tạo vật của Allah, Họ không có bất cứ quyền năng nào trong việc tạo hóa cũng như không có bất cứ năng lực thần thánh siêu phàm nào, vì vậy không được hưởng sự thờ phượng đến Họ trong bất kỳ phương diện nào.

Họ hoàn toàn không ban lợi ích cũng không gây hại được cho bất cứ ai, như Allah nói về Nuh - vị Thiên Sứ đầu tiên trong số Họ - khi Người nói với dân chúng của mình:

{Và Ta không nói với các người rằng Ta có các kho tàng của Allah, Ta không biết gì về điều vô hình và Ta cũng không nói mình là một Thiên thần.}(263))

(263) (chương 11 - Hud, câu: 31).

Và Allah ra lệnh vị Thiên Sứ cuối cùng của Ngài thông báo rằng:

{Và Ta không nói với các người rằng Ta có các kho tàng của Allah, Ta không biết gì về điều vô hình và Ta cũng không nói mình là một Thiên thần.}(264))

(264) (chương 6 - Al-An'am, câu: 50).

và Người nói:

{Ta không có quyền quyết định điều lợi hoặc hại cho chính bản thân của Ta trừ phi điều nào Allah muốn.}(265))

(265) chương Al-a'raf, câu: 188

Tất cả các vị Thiên Sứ và các vị Nabi là những nô lệ vinh dự được Allah tuyển chọn và ưu ái Họ bằng sứ mạng truyền đạt lời thiên khải của Ngài. Ngài miêu tả Họ là đám bầy tôi trung kiên, tôn giáo của Họ đều là Islam và Allah không chấp nhận ngoại trừ tôn giáo của Họ, Ngài phán:

{Quả thật, tôn giáo được thừa nhận nơi Allah duy nhất chỉ có Islam.}(266)),

(266) (chương 3 – Ali 'Imran, câu: 19).

Sứ mạng của tất cả các vị Thiên Sứ đều có chung một nguồn và khác nhau về mặt hình thức về bộ giáo luật, Đấng Tối Cao phán:

{TA đã qui định cho từng (Thiên Sứ) trong các người một hệ thống luật pháp và một lẽ lối nhất định riêng biệt.}(267))

(267) (chương 5 - Al-Maa-i'dah, câu: 48).

Và cuối cùng Allah kết thúc bằng bộ giáo luật của Muhammad - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người. Bộ giáo luật cuối cùng này thay thế tất cả giáo luật trước đây và Muhammad là vị Thiên Sứ cuối cùng được Allah gọi xuống cho nhân loại.

Cho nên, ai tin tưởng vào Nabi thì buộc phải tin tưởng hết tất cả các vị Nabi khác và ai phủ nhận một người trong số Họ xem như y đã phủ nhận toàn bộ Họ, bởi tất cả các vị Thiên Sứ và các vị Nabi đều kêu gọi thiên hạ tin tưởng vào Allah, vào các Thiên Thần của Ngài, vào các Kinh Sách của Ngài, vào các Thiên Sứ của Ngài, vào Ngày Tận Thế và bởi tôn giáo của Họ vốn là một. Do đó, ai phân biệt hoặc phủ nhận một vị nào đó trong số Họ là xem như y đã phủ nhận tất cả Họ, bởi bất cứ ai trong số Họ cũng đều kêu gọi đến với sự tin tưởng vào tất cả các vị Thiên Sứ và các vị Nabi((268)).(268) Trích từ (Al-Aqidah Al-Sahih Wa Ma Yudhadhuha - Đức tin chân chính và điều đối lập) trang 17 và sách (Aqidah Ahlu Al-Sunnah Wal-jama'ah - Giáo lý đức tin của phái Sunnah và Jama'ah) trang 25. Đấng Tối Cao phán: {Thiên Sứ (Muhammad) đã tin tưởng vào điều đã được mặc khải xuống cho Y từ Thượng Đế của Y và những người có đức tin (cũng tin tưởng như Y). Tất cả đều tin tưởng vào Allah, vào các Thiên Thần của Ngài, vào các Kinh Sách của Ngài, vào các Thiên Sứ của Ngài, (Và họ nói:) "Bây tôi không hề kỳ thị, phân biệt bất cứ ai trong số các vị Thiên Sứ của Ngài".}((269))(269) (chương 2 - Al-Baqarah, câu: 285). {Quả thật, những ai phủ nhận Allah và các Thiên Sứ của Ngài, và muốn chia rẽ giữa Allah và các Thiên Sứ của Ngài, chúng lại nói: Chúng tôi tin tưởng một số Thiên Sứ và phủ nhận một số khác. Và chúng muốn chọn một lối đi ở chính giữa cách đó.}((270))(270) (chương 4 - Al-Nisa', câu: 150).

Do đó, ai phân biệt hoặc phủ nhận một vị nào đó trong số Họ là xem như y đã phủ nhận tất cả Họ, bởi bất cứ ai trong số Họ cũng đều kêu gọi đến với sự tin tưởng vào tất cả các vị Thiên Sứ và các vị Nabi((268)).

(268) Trích từ (Al-Aqidah Al-Sahih Wa Ma Yudhadhuha - Đức tin chân chính và điều đối lập) trang 17 và sách (Aqidah Ahlu Al-Sunnah Wal-jama'ah - Giáo lý đức tin của phái Sunnah và Jama'ah) trang 25.

Đấng Tối Cao phán:

{Thiên Sứ (Muhammad) đã tin tưởng vào điều đã được mặc khải xuống cho Y từ Thượng Đế của Y và những người có đức tin (cũng tin tưởng như Y). Tất cả đều tin tưởng vào Allah, vào các Thiên Thần của Ngài, vào các Kinh Sách của Ngài, vào các Thiên Sứ của Ngài, (Và họ nói:) "Bây tôi không hề kỳ thị, phân biệt bất cứ ai trong số các vị Thiên Sứ của Ngài".}((269))

(269) (chương 2 - Al-Baqarah, câu: 285).

{Quả thật, những ai phủ nhận Allah và các Thiên Sứ của Ngài, và muốn chia rẽ giữa Allah và các Thiên Sứ của Ngài, chúng lại nói: Chúng tôi tin tưởng một số Thiên Sứ và phủ nhận một số khác. Và chúng muốn chọn một lối đi ở chính giữa cách đó.}((270))

(270) (chương 4 - Al-Nisa', câu: 150).

Thứ năm: Niềm tin vào Đòi Sau, là tin rằng tất cả mọi thứ trên trần gian này đều có chung kết quả là chết, nhưng sau khi chết sẽ đi về đâu? Những kẻ cường hào, ác bá vẫn chưa bị trừng phạt ở trần gian này, lẽ nào chúng vẫn được bình an vô sự với bao sự bất công của chúng sao?

Và những người ngoan hiền chưa kịp hưởng lạc ở trần gian, lẽ nào công đức của họ trở thành vô nghĩa hay sao?

Quả thật, con người lần lượt sẽ đến với cái chết, từ thế hệ này sang thế hệ khác đến khi Allah ra lệnh kết thúc thế giới trần gian này, hủy diệt toàn bộ mọi thứ trên mặt đất, rồi Ngài phục sinh tất cả loài người sống lại, từ người đầu tiên đến người cuối cùng. Sau đó, chỉ Ngài duy nhất phán xét mọi hành động tốt xấu của con người đã từng làm ở trần gian, người có đức tin sẽ được dẫn đến Thiên Đàng và người vô đức tin sẽ bị tống vào Hỏa Ngục. Thiên Đàng là nơi hưởng thụ được Allah chuẩn bị dành riêng cho đám bầy tôi ngoan đạo của Ngài, trong đó có vô số hình thức hưởng thụ mà không ai có khả năng miêu tả. Trong Thiên Đàng có cả thầy một trăm tầng, mỗi tầng tương ứng với đức tin và việc hành đạo của những người tin tưởng vào Allah. Người có địa vị thấp nhất trong Thiên Đàng được ban cho sự hưởng thụ gấp mười lần so với vị vua giàu có nhất, hưởng lạc nhất ở trần gian.

Sau đó, chỉ Ngài duy nhất phán xét mọi hành động tốt xấu của con người đã từng làm ở trần gian, người có đức tin sẽ được dẫn đến Thiên Đàng và người vô đức tin sẽ bị tống vào Hỏa Ngục.

Thiên Đàng là nơi hưởng thụ được Allah chuẩn bị dành riêng cho đám bày tôi ngoan đạo của Ngài, trong đó có vô số hình thức hưởng thụ mà không ai có khả năng miêu tả. Trong Thiên Đàng có cả thầy một trăm tầng, mỗi tầng tương ứng với đức tin và việc hành đạo của những người tin tưởng vào Allah.

Người có địa vị thấp nhất trong Thiên Đàng được ban cho sự hưởng thụ gấp mười lần so với vị vua giàu có nhất, hưởng lạc nhất ở trần gian.

Hỏa Ngục là nơi trừng phạt được Allah trang bị đủ loại cực hình để trừng phạt những kẻ không tin vào Ngài, nếu như Allah ban cho ai đó được chết ở Ngày Tận Thế thì cư dân của Hỏa Ngục sẽ chết ngay khi chứng kiến Hỏa Ngục.

Quả thật Allah đã biết rõ - bằng kiến thức của Ngài - điều mà con người sẽ nói, sẽ làm dù tốt hay xấu, thầm kín hay công khai, sau đó Ngài chỉ định hai Thiên Thần theo sát mỗi người để ghi chép, một Thiên Thần ghi điều tốt và một Thiên Thần còn lại ghi điều xấu, và không một điều gì của con người nằm ngoài tầm kiểm soát của hai vị Thiên Thần này, Đấng Tối Cao phán: {Không một lời nào y thốt ra mà không bị Thiên Thần ghi chép lại sát sao.} ((271))(271) (chương 50 - Qaaf, câu: 18). Mọi hành động lớn nhỏ đều được ghi chi tiết trong quyển sổ ghi chép mà mỗi người sẽ nhận nó trong Ngày Phán Xét, Đấng Tối Cao phán: {Và quyển sổ (ghi chép mọi hành vi) sẽ được mang đặt ra trước mặt, rồi Người (Muhammad) sẽ thấy những kẻ tội lỗi kinh hãi về những điều được ghi trong đó và chúng sẽ than: Ôi thật khổ thân chúng tôi! Một quyển sổ gì như thế này! Sao nó ghi không sót một điều nào dù nhỏ hay lớn. Chúng thấy xuất hiện trước mặt chúng tất cả những điều mà chúng đã từng làm, còn Thượng Đế của Người sẽ không bắt công đối với một ai cả.} ((272))(272) (chương 18 - Al-Kahf, câu: 49). Mỗi người tự đọc những hành động mà mình đã từng làm mà không một lời bác bỏ, đối với ai phủ nhận bất cứ việc làm nào được ghi chép thì Allah khiến cho tai, mắt, đôi tay, đôi chân và làn da của chính y nói chuyện làm chứng cho việc làm xấu của y, Đấng Tối Cao phán: {Và vào Ngày mà những kẻ thù của Allah sẽ được lừa tập trung vào Hỏa Ngục; bởi thế, chúng sẽ được tập hợp theo từng nhóm * Mãi cho đến khi chúng đến đó, đôi tai, cặp mắt và các làn da của chúng sẽ làm chứng chống lại chúng về những điều chúng đã làm * Lúc đó, chúng sẽ nói với các lớp da của chúng: Tại sao tui bây làm chứng chống lại bọn ta? Các lớp da đáp: Allah khiến chúng tôi nói giống như Ngài khiến cho mọi vật đều nói và Ngài đã tạo ra quý vị lần đầu và quý vị sẽ được đưa về gặp Ngài trở lại * Quý vị không chịu tìm cách che giấu để khỏi bị đôi tai, cặp mắt, và làn da của quý vị làm chứng chống lại quý vị, vậy mà quý vị đã nghĩ rằng Allah không mấy biết về những điều mà quý vị đã từng làm} ((273))(273) (Chương 41 - Fussilat, câu: 20 - 22). Tin tưởng vào Đời Sau - đó là Ngày Tận Thế và Ngày Phục Sinh - đã được tất cả các vị Thiên Sứ và các vị Nabi báo trước. Đấng Tối Cao phán: {Và trong các dấu hiệu của Ngài rằng Người thấy đất đai khô nứt, nhưng khi TA tưới nước (mưa) lên nó, nó cựa mình sống lại và cho mọc ra cây cối hoa màu. Quả thật, Đấng làm cho nó sống lại chắc chắn sẽ làm cho người chết sống lại, bởi thật Ngài là Đấng Toàn năng trên mọi thứ.} ((274))(274) (Chương 41 - Fussilat, câu: 39) và Đấng Vinh Quang và Tối Cao phán: {Phải chăng chúng không thấy rằng Allah, Đấng đã tạo hóa các tầng trời và trái đất một cách không bị mỗi một lại không có khả năng phục sinh người chết sống lại hay sao?} ((275))(275) (chương 46 - Al-Ahqaf, câu: 33). Con người và trần gian là siêu cực phẩm của tạo hóa, quả thật Allah đã không tạo ra con người một cách phù phiếm vô nghĩa và mặc cho họ sống tùy thích, bởi đối với một người có bộ óc kém cỏi nhất cũng không thể hành động một việc nào đó vô nghĩa, không có mục đích. Làm sao con người lại có suy nghĩ nông cạn thế này cho được, sao họ lại nghĩ rằng Thượng Đế của họ tạo ra họ chỉ để vui chơi, mặc họ làm gì tùy thích, quả đây là một lời nói phạm thượng tày trời, Đấng Tối Cao phán: {Phải chăng các người nghĩ rằng TA (Allah) chỉ tạo hóa các người chỉ để vui chơi phù phiếm một cách vô nghĩa thôi ư và rằng các người sẽ không trở lại trình diện TA sao?} ((276))(276) (chương 23 - Al-Mu'minun, câu: 115). và Đấng Hiển Vinh phán: {Và TA đã không tạo ra trời đất và muôn loài giữa chúng vô mục đích. Đây chỉ là lối suy nghĩ của những ai không có niềm tin. Và khốn khổ cho những ai không có đức tin vì chúng không tránh khỏi Hỏa Ngục.} ((277))(277) (chương 38 - Sad, câu: 27). Chứng minh cho niềm tin này là tất cả những ai có trí tuệ và tín ngưỡng bản năng đúng đắn, bởi khi con người tin tưởng vào Đời Sau sẽ nhận thức được điều gì nên bỏ và tại sao nên bỏ, điều gì nên làm và tại sao nên làm với hi vọng điều tốt ở nơi Allah. Ngoài ra, con người còn nhận thức được kẻ bất công ắt sẽ bị trừng phạt thích đáng ở Đời Sau, công bằng sẽ được dựng lên và mỗi người sẽ nhận lãnh đúng những gì mình từng làm, làm tốt được tốt và làm xấu bị điều xấu, có thể mới chứng minh được sự công bằng của Đấng Tạo Hóa. Allah, Đấng Tối Cao phán: {Do đó, người nào làm một việc thiện tốt cho dù nhỏ

như hạt bụi cũng sẽ thấy nó *Còn người nào làm một việc xấu cho dù nhỏ như hạt bụi thì cũng sẽ thấy nó.}(278))(278) (chương 99 - Al-Zalzalah: 7, 8) và sách (Din Al-Haq - tôn giáo chân lý) trang 19. Tuy nhiên, tuyệt đối không có bất cứ ai trên đời này biết được bao giờ đến Ngày Tận Thế, dù đó là Thiên Thần, Nabi, Thiên Sứ đi chăng nữa. Sự kiện này chỉ thuộc riêng một mình Allah như Ngài đã phán: {Chúng hỏi Người (Muhammad) về Giờ Tận Thế chừng nào sẽ xảy đến? Người hãy bảo chúng: Duy chỉ Thượng Đế của Ta mới biết rõ về nó, chỉ riêng Ngài mới có thẩm quyền tiết lộ thời điểm của nó.}(279))(279) (chương 7 - Al-'Araf, câu: 187). và Đáng Hiền Vinh phán: {Chỉ riêng Allah mới biết rõ thời khắc phục sinh bao giờ xảy đến.}(280))(28) (chương 31 - Luqman, câu: 34).

{Không một lời nào y thốt ra mà không bị Thiên Thần ghi chép lại sát sao.}(271))

(271) (chương 50 - Qaaf, câu: 18).

Mọi hành động lớn nhỏ đều được ghi chi tiết trong quyển sổ ghi chép mà mỗi người sẽ nhận nó trong Ngày Phán Xét, Đáng Tối Cao phán:

{Và quyển sổ (ghi chép mọi hành vi) sẽ được mang đặt ra trước mặt, rồi Người (Muhammad) sẽ thấy những kẻ tội lỗi kinh hãi về những điều được ghi trong đó và chúng sẽ than: Ôi thật khổ thân chúng tôi! Một quyển sổ gì như thế này! Sao nó ghi không sót một điều nào dù nhỏ hay lớn. Chúng thấy xuất hiện trước mặt chúng tất cả những điều mà chúng đã từng làm, còn Thượng Đế của Người sẽ không bất công đối với một ai cả.}(272))

(272) (chương 18 - Al-Kahf, câu: 49).

Mỗi người tự đọc những hành động mà mình đã từng làm mà không một lời bác bỏ, đối với ai phủ nhận bất cứ việc làm nào được ghi chép thì Allah khiến cho tai, mắt, đôi tay, đôi chân và làn da của chính y nói chuyện làm chứng cho việc làm xấu của y, Đáng Tối Cao phán:

{Và vào Ngày mà những kẻ thù của Allah sẽ được lừa tập trung vào Hỏa Ngục; bởi thế, chúng sẽ được tập hợp theo từng nhóm * Mãi cho đến khi chúng đến đó, đôi tai, cặp mắt và các làn da của chúng sẽ làm chứng chống lại chúng về những điều chúng đã làm * Lúc đó, chúng sẽ nói với các lớp da của chúng: Tại sao tui bây làm chứng chống lại bọn ta? Các lớp da đáp: Allah khiến chúng tôi nói giống như Ngài khiến cho mọi vật đều nói và Ngài đã tạo ra quý vị lần đầu và quý vị sẽ được đưa về gặp Ngài trở lại * Quý vị không chịu tìm cách che giấu để khỏi bị đôi tai, cặp mắt, và làn da của quý vị làm chứng chống lại quý vị, vậy mà quý vị đã nghĩ rằng Allah không mấy biết về những điều mà quý vị đã từng làm.}(273))

(273) (Chương 41 - Fussilat, câu: 20 - 22).

Tin tưởng vào Đòi Sau - đó là Ngày Tận Thế và Ngày Phục Sinh - đã được tất cả các vị Thiên Sứ và các vị Nabi báo trước. Đáng Tối Cao phán:

{Và trong các dấu hiệu của Ngài rằng Người thấy đất đai khô nứt, nhưng khi TA tưới nước (mưa) lên nó, nó cựa mình sống lại và cho mọc ra cây cối hoa màu. Quả thật, Đáng làm cho nó sống lại chắc chắn sẽ làm cho người chết sống lại, bởi thật Ngài là Đáng Toàn năng trên mọi thứ.}(274))

(274) (Chương 41 - Fussilat, câu: 39)

và Đáng Vinh Quang và Tối Cao phán:

{Phải chăng chúng không thấy rằng Allah, Đáng đã tạo hóa các tầng trời và trái đất một cách không bị mệt mỏi lại không có khả năng phục sinh người chết sống lại hay sao?}(275))

(275) (chương 46 - Al-Ahqaf, câu: 33).

Con người và trần gian là siêu cực phẩm của tạo hóa, quả thật Allah đã không tạo ra con người một cách phù phiếm vô nghĩa và mặc cho họ sống tùy thích, bởi đối với một người có bộ óc kém cõi nhất cũng không thể hành động một việc nào đó vô nghĩa, không có mục đích.

Làm sao con người lại có suy nghĩ nông cạn thế này cho được, sao họ lại nghĩ rằng Thượng Đế của họ tạo ra họ chỉ để vui chơi, mặc họ làm gì tùy thích, quả đây là một lời nói phạm thượng tày trời, Đáng Tối Cao phán:

{Phải chăng các người nghĩ rằng TA (Allah) chỉ tạo hóa các người chỉ để vui chơi phù phiếm một cách vô nghĩa thôi ư và rằng các người sẽ không trở lại trình diện TA sao?}(276)

(276) (chương 23 - Al-Mu'minun, câu: 115).

và Đấng Hiển Vinh phán:

{Và TA đã không tạo ra trời đất và muôn loài giữa chúng vô mục đích. Đây chỉ là lối suy nghĩ của những ai không có niềm tin. Và khốn khổ cho những ai không có đức tin vì chúng không tránh khỏi Hỏa Ngục.}(277)

(277) (chương 38 - Sad, câu: 27).

Chứng minh cho niềm tin này là tất cả những ai có trí tuệ và tín ngưỡng bản năng đúng đắn, bởi khi con người tin tưởng vào Đời Sau sẽ nhận thức được điều gì nên bỏ và tại sao nên bỏ, điều gì nên làm và tại sao nên làm với hi vọng điều tốt ở nơi Allah.

Ngoài ra, con người còn nhận thức được kẻ bất công ắt sẽ bị trừng phạt thích đáng ở Đời Sau, công bằng sẽ được dựng lên và mỗi người sẽ nhận lãnh đúng những gì mình từng làm, làm tốt được tốt và làm xấu bị điều xấu,

có thể mới chứng minh được sự cộng bằng của Đấng Tạo Hóa. Allah, Đấng Tối Cao phán:

{Do đó, người nào làm một việc thiện tốt cho dù nhỏ như hạt bụi cũng sẽ thấy nó *Còn người nào làm một việc xấu cho dù nhỏ như hạt bụi thì cũng sẽ thấy nó.}(278)

(278) (chương 99 - Al-Zalzalah: 7, 8) và sách (Din Al-Haq - tôn giáo chân lý) trang 19.

Tuy nhiên, tuyệt đối không có bất cứ ai trên đời này biết được bao giờ đến Ngày Tận Thế, dù đó là Thiên Thần, Nabi, Thiên Sứ đi chăng nữa. Sự kiện này chỉ thuộc riêng một mình Allah như Ngài đã phán:

{Chúng hỏi Người (Muhammad) về Giờ Tận Thế chừng nào sẽ xảy đến? Người hãy bảo chúng: Duy chỉ Thượng Đế của Ta mới biết rõ về nó, chỉ riêng Ngài mới có thẩm quyền tiết lộ thời điểm của nó.}(279)

(279) (chương 7 - Al-'Araf, câu: 187).

và Đấng Hiển Vinh phán:

{Chỉ riêng Allah mới biết rõ thời khắc phục sinh bao giờ xảy đến.}(280)

(28) (chương 31 - Luqman, câu: 34).

Thứ Sáu: Niềm tin vào sự tiền định:

Tin rằng Allah luôn biết mọi điều trước khi xảy ra và sẽ xảy ra thế nào, Ngài biết rõ mọi hoàn cảnh của con người, hành động, tuổi thọ và bổng lộc của họ, như Ngài phán:{Quả thật Allah luôn am tường tất cả mọi thứ.}(281))(281) (chương 29 - Al-'Ankabut, câu: 62).{Và mọi chìa khóa của cõi vô hình đều nằm nơi Allah, không ai biết về nó ngoại trừ Ngài, Ngài biết rõ mọi thứ trên đất liền và cả dưới lòng đại dương, không một chiếc lá nào rụng xuống, không một hạt giống nào nằm sâu dưới cái u tối của đất đai, cũng không một cái xanh tươi hay cái khô héo nào mà Ngài lại không biết rõ về chúng, (tất cả) đều được ghi sẵn trong một quyển sổ (định mệnh) rõ ràng.}(282))(282) (chương 6 - Al-An-'am: 59). Nếu không có trong Qur'an ngoại trừ câu kinh này thì nó cũng đủ làm một bằng chứng thép và là một lập luận rõ ràng có nguồn gốc từ Allah; bởi con người ở mọi thời đại - kể cả thời đại hiện đại ngày nay và sự tự cao của con người - vẫn không thể có lối suy nghĩ bao trùm, cũng như ước tính được mọi thứ mặc dù con người vẫn không ngừng nghiên cứu về thực vật và sinh vật đã giúp họ phát hiện ra một số điều bí mật, nhưng những gì chưa phát hiện còn bao la hơn. Còn việc suy nghĩ toàn diện và bao trùm mọi thứ là điều ngoài khả năng của con người.Allah đã ghi chép chi tiết hết mọi thứ trong Quyển Sổ Mẹ được cất giữ nơi Ngài như Ngài đã phán:{Và tất cả mọi thứ đều được TA cho ghi trong một Quyển Sổ rõ ràng.}(283))(283) (chương 36 - Yasin, câu: 12).và Đấng Hiển Vinh phán:{Há Người (Muhammad) không biết rằng Allah am tường tất cả mọi thứ trên trời và dưới đất hay sao? Quả thật tất cả mọi việc đều nằm trong một Quyển Sổ, quả thật điều đó đối với Allah thật đơn giản.}(284))(284) (chương 22 -

Al-Hajj, câu: 70). Một khi Allah muốn điều gì, Ngài chỉ cần phán "Hãy thành", Đấng Tối Cao phán: {Quả thật, khi Ngài muốn điều gì, Ngài chỉ cần phán: "Hãy thành" thì nó sẽ thành theo ý của Ngài lập tức}((285))(285) (chương 36 - Yasin, câu: 82). Allah Toàn Năng đã tạo hóa ra tất cả và Ngài cũng an bày mọi thứ, Ngài phán: {Quả thật, tất cả mọi thứ được TA tạo hóa theo sự định lượng.}((286))(286) (chương 54 - Al-Qamar, câu: 49). và Đấng Hùng Mạnh phán: {Allah là Đấng Tạo Hóa tất cả mọi thứ.}((287))(287) (chương 39 - Al-Zumar, câu: 62).

{Quả thật Allah luôn am tường tất cả mọi thứ.}((281))

(281) (chương 29 - Al-'Ankabut, câu: 62).

{Và mọi chìa khóa của cõi vô hình đều nằm nơi Allah, không ai biết về nó ngoại trừ Ngài, Ngài biết rõ mọi thứ trên đất liền và cả dưới lòng đại dương, không một chiếc lá nào rụng xuống, không một hạt giống nào nằm sâu dưới cái u tối của đất đai, cũng không một cái xanh tươi hay cái khô héo nào mà Ngài lại không biết rõ về chúng, (tất cả) đều được ghi sẵn trong một quyển sổ (định mệnh) rõ ràng.}((282))

(282) (chương 6 - Al-An-'am: 59). Nếu không có trong Qur'an ngoại trừ câu kinh này thì nó cũng đủ làm một bằng chứng thép và là một lập luận rõ ràng có nguồn gốc từ Allah; bởi con người ở mọi thời đại - kể cả thời đại hiện đại ngày nay và sự tự cao của con người - vẫn không thể có lối suy nghĩ bao trùm, cũng như ước tính được mọi thứ mặc dù con người vẫn không ngừng nghiên cứu về thực vật và sinh vật đã giúp họ phát hiện ra một số điều bí mật, nhưng những gì chưa phát hiện còn bao la hơn. Còn việc suy nghĩ toàn diện và bao trùm mọi thứ là điều ngoài khả năng của con người.

Allah đã ghi chép chi tiết hết mọi thứ trong Quyển Sổ Mẹ được cất giữ nơi Ngài như Ngài đã phán:

{Và tất cả mọi thứ đều được TA cho ghi trong một Quyển Sổ rõ ràng.}((283))

(283) (chương 36 - Yasin, câu: 12).

và Đấng Hiển Vinh phán:

{Há Người (Muhammad) không biết rằng Allah am tường tất cả mọi thứ trên trời và dưới đất hay sao? Quả thật tất cả mọi việc đều nằm trong một Quyển Sổ, quả thật điều đó đối với Allah thật đơn giản.}((284))

(284) (chương 22 - Al-Hajj, câu: 70).

Một khi Allah muốn điều gì, Ngài chỉ cần phán "Hãy thành", Đấng Tối Cao phán:

{Quả thật, khi Ngài muốn điều gì, Ngài chỉ cần phán: "Hãy thành" thì nó sẽ thành theo ý của Ngài lập tức}((285))

(285) (chương 36 - Yasin, câu: 82).

Allah Toàn Năng đã tạo hóa ra tất cả và Ngài cũng an bày mọi thứ, Ngài phán:

{Quả thật, tất cả mọi thứ được TA tạo hóa theo sự định lượng.}((286))

(286) (chương 54 - Al-Qamar, câu: 49).

và Đấng Hùng Mạnh phán:

{Allah là Đấng Tạo Hóa tất cả mọi thứ.}((287))

(287) (chương 39 - Al-Zumar, câu: 62).

Mục đích Allah tạo hóa ra con người là để phục tùng Ngài, Ngài đã trình bày rõ cho họ biết mọi cách làm Ngài hài lòng và Ngài cấm họ nghịch lại Ngài, Ngài cũng đã trình bày rõ cho họ biết mọi điều khiến Ngài giận dữ, dù vậy Ngài đã ban cho họ năng lực và sự tự do lựa chọn, làm hoặc không làm theo mệnh lệnh của Ngài; ai tuân lệnh được ban thưởng và ai chống đối sẽ bị trừng phạt.

Một khi con người tin tưởng vào định mệnh và sự an bày giúp họ đạt được những điều sau:

1- Y biết phó thác cho Allah khi hành động những nguyên nhân bởi y biết rõ nguyên nhân và động cơ đều nằm trong sự tiền định và sự an bày của Allah.

2- Nội tâm trở nên thanh thản và an bình bởi y nhận thức được mọi điều xảy ra là do sự tiền định và an bày của Allah, y biết không thể cưỡng lại sự an bày của Allah và từ đó biết hài lòng. Vì vậy không ai có thể sống thanh thản hơn người có niềm tin kiên định vào sự tiền định của Allah.

Vì vậy không ai có thể sống thanh thản hơn người có niềm tin kiên định vào sự tiền định của Allah.

3- Bài trừ được bản tính tâm đất, tự mãn ra khỏi bản thân khi đạt được điều mong muốn, bởi cái đạt được chẳng qua là do hồng ân mà Allah đã tiền định khi đã cố gắng tìm kiếm các nguyên nhân. Do đó, người tin vào sự tiền định sẽ biết tạ ơn Allah khi có được điều mình mong muốn.

4- Bài trừ được bản tính lo lắng, bất mãn khi mất đi điều mong muốn hoặc khi gặp phải điều không thích. Người tin vào sự tiền định biết rằng chẳng qua đó là sự an bày của Allah, không thể cưỡng lại được, chắc chắn phải xảy ra, vả lại càng không biết được ý nghĩa phía sau sự việc, thế là y kiên nhẫn và hy vọng ân phước nơi Allah: {Không một tai họa nào rơi xuống trái đất hoặc nhằm vào bản thân các người mà lại không được ghi chép trong Quyển Sổ Định Mệnh trước khi TA thể hiện nó. Quả thật, điều đó rất đơn giản đối với Allah * Để cho các người chớ buồn về vật gì đã mất và chớ mừng cuồng quýt về vật gì đã được ban cho các người. Và Allah không yêu thương những kẻ khoắc lác khoe khoang.} (288) (288) (chương 57 - Al-Hadid: 22, 23), tham khảo thêm sách (Al-Aqidah Al-Sahih Wa Ma Yudhahu ha - Đức tin chân chính và điều đối lập) trang 19; sách (Aqidah Ahli Al-Sunnah Wal-jama'ah - Giáo lý đức tin của phái Sunnah và Jama'ah) trang 39 và (Din Al-Haq - tôn giáo chân lý) trang 18. 5- An tâm ủy thác hoàn toàn cho Allah Toàn Năng, bởi tín đồ Muslim luôn biết mọi thứ tốt xấu đều trong bàn tay của Ngài duy nhất, từ đó không sợ bất cứ thế lực hùng mạnh nào và không bỏ lỡ cơ hội làm điều tốt nào chỉ vì sợ con người, Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - đã nói với con trai của 'Abbas - cầu xin Allah hài lòng về hai cha con ông -: "Cậu hãy ghi nhớ, cho dù toàn nhân loại có hợp sức lại giúp đỡ cậu điều gì đó thì họ đều không thể ngoại trừ điều nào Allah đã an bày cho cậu và cho dù tất cả thiên hạ hợp sức lại gây hại cậu một điều gì đó thì họ cũng không thể gây thiệt hại đến cậu ngoại trừ điều nào Allah đã an bày cho cậu." (289) (289) Do Imam Ahmad ghi trong Musnad, quyển 1, trang 293, Al-Tirmizhi ghi trong Sunan ở các chương Tận Thế, quyển 4, trang 76.

{Không một tai họa nào rơi xuống trái đất hoặc nhằm vào bản thân các người mà lại không được ghi chép trong Quyển Sổ Định Mệnh trước khi TA thể hiện nó. Quả thật, điều đó rất đơn giản đối với Allah * Để cho các người chớ buồn về vật gì đã mất và chớ mừng cuồng quýt về vật gì đã được ban cho các người. Và Allah không yêu thương những kẻ khoắc lác khoe khoang.} (288)

(288) (chương 57 - Al-Hadid: 22, 23), tham khảo thêm sách (Al-Aqidah Al-Sahih Wa Ma Yudhahu ha - Đức tin chân chính và điều đối lập) trang 19; sách (Aqidah Ahli Al-Sunnah Wal-jama'ah - Giáo lý đức tin của phái Sunnah và Jama'ah) trang 39 và (Din Al-Haq - tôn giáo chân lý) trang 18.

5- An tâm ủy thác hoàn toàn cho Allah Toàn Năng, bởi tín đồ Muslim luôn biết mọi thứ tốt xấu đều trong bàn tay của Ngài duy nhất, từ đó không sợ bất cứ thế lực hùng mạnh nào và không bỏ lỡ cơ hội làm điều tốt nào chỉ vì sợ con người,

Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - đã nói với con trai của 'Abbas - cầu xin Allah hài lòng về hai cha con ông -: "Cậu hãy ghi nhớ, cho dù toàn nhân loại có hợp sức lại giúp đỡ cậu điều gì đó thì họ đều không thể ngoại trừ điều nào Allah đã an bày cho cậu và cho dù tất cả thiên hạ hợp sức lại gây hại cậu một điều gì đó thì họ cũng không thể gây thiệt hại đến cậu ngoại trừ điều nào Allah đã an bày cho cậu." (289)

(289) Do Imam Ahmad ghi trong Musnad, quyển 1, trang 293, Al-Tirmizhi ghi trong Sunan ở các chương Tận Thế, quyển 4, trang 76.

Cấp bậc thứ ba: Ehsan, và nó chỉ có một trụ cột duy nhất:

Là bạn thờ phượng Allah như thể bạn nhìn thấy Ngài, nếu không thể nhìn thấy Ngài thì Ngài luôn nhìn thấy bạn.

Khi con người thờ phượng Thượng Đế bằng trạng thái này y sẽ đạt được vị trí rất gần Ngài, nhận biết Ngài ở ngay trước mặt mình, có thể sẽ biết sợ, biết thành tâm, biết khiêm nhường, biết khúm núm, biết tôn trọng tự ất biết hành đạo trên mặt tốt nhất có thể và không ngừng cố gắng hoàn thành bốn phận hành đạo ngày một tốt hơn.

Một khi nô lệ tự nhận thấy mình đang bị Thượng Đế giám sát giúp y có cảm giác đang được gần Ngài và Ngài đang ở trước mặt, từ đó y không ngừng phát huy việc gia tăng niềm tin rằng Allah luôn nhìn thấy y dù ở một mình hay nơi công cộng, Ngài biết được nỗi lòng thầm kín hay điều được công khai, không gì có thể giấu giếm được Ngài((290)).

(209) Trích từ (Jami'a Al-Ulum Wa Al-Hikam - Tổng hợp kiến thức và sự uyên thâm) trang 128.

Một khi nô lệ đạt được trạng thái thành tâm thờ phượng Thượng Đế, y sẽ không còn hướng về ai khác, mặc cho thiên hạ có chê hay khen thì y cũng bất cần miễn sao được Allah hài lòng và được Ngài tuyên dương.

Từ đó mọi mặt của cuộc sống y luôn như nhau dù ở một mình hay ở nơi công cộng, y luôn hành đạo tốt dù ở nơi kín đáo hay ở cùng tập thể, y biết chắc chắn rằng Allah luôn thấy hết mọi thứ trong tim, trong tâm tư, suy nghĩ của y, nó khiến niềm tin của y gia tăng và cảm nhận được gần Allah thêm nữa. Toàn cơ thể của y luôn phục tùng Đấng Tạo Hóa ra mình, y chỉ hành động theo khuôn khổ tìm sự hài lòng của Allah, y hết lòng thần phục Thượng Đế của y. Nhất là khi y biết treo con tim của mình nơi Thượng Đế, không cầu xin ai ngoại trừ Ngài và không than thở với ai ngoại trừ với Ngài, bởi y không cần đến ai ngoài Allah Toàn Năng phù hộ, không hoảng loạn khi ở nơi cô quạnh và không sợ người phạm nào khi mà y nhận thức được Allah luôn sát cánh với y trong mọi lúc, chỉ Ngài duy nhất thừa khả năng phù hộ y và y luôn hoàn thành tốt mọi điều Allah ra lệnh và tránh xa mọi điều nghịch lại ý Ngài; bởi y biết xấu hổ với Allah và không thích bản thân vắng mặt ở điều Allah ra lệnh và có mặt ở điều Ngài cấm, y không dám bắt công hay xâm hại đến ai hoặc không dám chiếm đoạt quyền lợi của người khác, vì y biết Allah đang giám sát y và y phải chịu trách nhiệm cho mọi hành động của mình.

Toàn cơ thể của y luôn phục tùng Đấng Tạo Hóa ra mình, y chỉ hành động theo khuôn khổ tìm sự hài lòng của Allah, y hết lòng thần phục Thượng Đế của y.

Nhất là khi y biết treo con tim của mình nơi Thượng Đế, không cầu xin ai ngoại trừ Ngài và không than thở với ai ngoại trừ với Ngài,

bởi y không cần đến ai ngoài Allah Toàn Năng phù hộ, không hoảng loạn khi ở nơi cô quạnh và không sợ người phạm nào khi mà y nhận thức được Allah luôn sát cánh với y trong mọi lúc, chỉ Ngài duy nhất thừa khả năng phù hộ y và y luôn hoàn thành tốt mọi điều Allah ra lệnh và tránh xa mọi điều nghịch lại ý Ngài;

bởi y biết xấu hổ với Allah và không thích bản thân vắng mặt ở điều Allah ra lệnh và có mặt ở điều Ngài cấm, y không dám bắt công hay xâm hại đến ai hoặc không dám chiếm đoạt quyền lợi của người khác, vì y biết Allah đang giám sát y và y phải chịu trách nhiệm cho mọi hành động của mình.

Y lại càng không dám tàn phá trái đất, bởi y biết mọi thứ trên đời đều thuộc vương quyền của Allah, Ngài đã chế ngự nó để con người sử dụng cho từng nhu cầu riêng của họ; và y biết tạ ơn Allah khi đã ban cho y mọi thứ đều dễ dàng với mình.

* * *

Với những gì đã liệt kê bên trên trong quyển sách nhỏ này mà bạn vừa đọc xong toàn là những vấn đề hệ trọng, là các nền tảng gốc của Islam. Khi một người tin tưởng và hoàn thành tốt các nền tảng này thì y đã trở thành một tín đồ Muslim. Quả thật, Islam - như tôi đã trình bày ở trên - là đạo và đời, là sự thờ phượng và lối sống. Nó là một hệ thống toàn diện của tạo hóa bao gồm đầy đủ những gì từng cá thể và xã hội cần đến trong mọi lĩnh vực đời sống từ tín ngưỡng, chính trị, kinh tế, xã hội đến an ninh... Trong nó con người thấy được các quy tắc, các nguyên lý và các điều khoản chi phối cả thời bình và thời chiến, trách nhiệm bắt buộc bảo vệ phẩm giá con người, chim chóc, động vật và môi trường xung quanh, trình bày rõ cho con người biết rõ về mình, về cuộc sống, về cái chết, về sự phục sinh sau khi chết, ngoài ra còn tìm thấy một đường lối tiêu biểu trong việc đối nhân xử thế với mọi người xung quanh, như Đấng Tối Cao phán: {Và các ngươi hãy nói năng đàng hoàng với mọi người}((291))(291) (chương 2 - Al-Baqarah, câu: 83). và Đấng Tối Cao phán: {và những người tha thứ

cho mọi người}((292))(292) (chương 3 – Ali 'Imran, câu:134).và Đấng Tối Cao phán:{và các người chớ để cho lòng hận thù đối với một đám người nào đó rồi thôi thúc các người làm điều bất công. Các người hãy công bằng liêm chính, điều đó gần với lòng kính sợ Allah nhất}((293))(293) (chương 5 - Al-Maa-i'dah, câu: 8).

Khi một người tin tưởng và hoàn thành tốt các nền tảng này thì y đã trở thành một tín đồ Muslim.

Quả thật, Islam - như tôi đã trình bày ở trên - là đạo và đời, là sự thờ phượng và lối sống. Nó là một hệ thống toàn diện của tạo hóa bao gồm đầy đủ những gì từng cá thể và xã hội cần đến trong mọi lĩnh vực đời sống từ tín ngưỡng, chính trị, kinh tế, xã hội đến an ninh...

Trong nó con người thấy được các quy tắc, các nguyên lý và các điều khoản chi phối cả thời bình và thời chiến, trách nhiệm bắt buộc bảo vệ phẩm giá con người, chim chóc, động vật và môi trường xung quanh, trình bày rõ cho con người biết rõ về mình, về cuộc sống, về cái chết, về sự phục sinh sau khi chết, ngoài ra còn tìm thấy một đường lối tiêu biểu trong việc đối nhân xử thế với mọi người xung quanh, như Đấng Tối Cao phán:

{Và các người hãy nói năng đàng hoàng với mọi người}((291))

(291) (chương 2 - Al-Baqarah, câu: 83).

và Đấng Tối Cao phán: {và những người tha thứ cho mọi người}((292))

(292) (chương 3 – Ali 'Imran, câu:134).

và Đấng Tối Cao phán:

{và các người chớ để cho lòng hận thù đối với một đám người nào đó rồi thôi thúc các người làm điều bất công. Các người hãy công bằng liêm chính, điều đó gần với lòng kính sợ Allah nhất}((293))

(293) (chương 5 - Al-Maa-i'dah, câu: 8).

Tôi đã trình bày tương đối rõ ràng về các cấp bậc và các nền tảng của tôn giáo, tôi xin tiếp tục trình bày sơ lược về những ưu điểm của Islam.

Những ưu điểm tiêu biểu của Islam *((294)):

(294) Để mở rộng hơn về chủ đề này mời tham khảo sách (Al-Durrah Al-Mukhtasar Fi Mahasin Al-din Al-Islami - sơ lược tinh hoa Islam qua các ưu điểm của tôn giáo Islam) của tác giả Sheikh 'Abdur Rahman Al-S'adi - cầu xin Allah thương xót ông - và sách (Mahasin Al-Islam- Các ưu điểm của Islam) của tác giả Sheikh 'Abdul 'Aziz Al-Salman.

Ngòi bút đành phải bất lực khi không thể khai thác triệt để các ưu điểm của Islam, và các ngôn từ đều không đủ thuyết phục khi trình bày về các mặt vượt trội của tôn giáo này. Bởi đây là tôn giáo của Allah Toàn Năng và Tối Cao nên không một tầm nhìn nào cũng như không có kiến thức nào của con người có thể bao quát được nó. Vì vậy bộ luật mà Allah đã ban hành không thể nào dùng ngòi bút mô tả trọn vẹn. Cố học giả Ibnu Al-Qooyim - cầu xin Allah thương xót ông - đã nói: Một khi bạn suy ngẫm về sự thông thái tuyệt vời của tôn giáo đúng đắn này, một tín ngưỡng thuần túy, một bộ giáo luật đáng khen ngợi, tin rằng bạn không biết phải dùng lời lẽ thế nào để viết ra hết cho được các điểm nổi bật đặc trưng của Islam, và bạn chắc cũng không cảm nhận hết được nét đẹp của nó, không một trí tuệ nào - dù có tập hợp hết trí khôn của loài người lên một người đàn ông - có thể vượt trên nó, tùy theo mức độ trí khôn của từng người mà có nhận định riêng về các ưu điểm của tôn giáo, nhưng dù sao đi nữa thì thế giới vẫn không tìm ra đâu được một bộ giáo luật khác tốt hơn, hoàn thiện hơn và vĩ đại hơn nó... Và nếu như Thiên Sứ không mang đến các bằng chứng về tôn giáo này thì bản thân nó cũng đã đủ minh chứng rằng nó đến từ Allah, tất cả đều minh chứng cho sự toàn diện của kiến thức, toàn diện của sự khôn ngoan, đầy lòng nhân từ, tốt đẹp, biết rõ mọi thứ từ vô hình đến hữu hình, biết rõ về khởi điểm và kết thúc mọi việc. Islam làm một hồng ân vĩ đại nhất được Allah ban xuống cho loài người khi Ngài hướng dẫn họ đến với nó, phù hộ họ trở thành tín đồ của nó và hài lòng chọn nó làm tôn giáo cho họ, Đấng Tối Cao phán: {Quả thật, Allah đã ban hồng phúc cho nhóm người có đức tin khi Ngài đã gửi đến họ một vị Thiên Sứ xuất thân từ họ để xướng đọc cho họ nghe các lời mặc khải của Ngài, để thanh lọc họ, để dạy họ Kinh Sách và sự khôn ngoan trong khi trước đây họ vốn là đám người làm lạc hiến

nhiên.}(295) (chương 3 – Ali 'Imran, câu: 164).Ngài giới thiệu đến đám bầy tôi của Ngài và nhắc nhở họ về đại hồng ân (Islam) đã ban cho họ để họ ghi nhớ mà biết tạ ơn và kêu gọi họ trở thành tín đồ của nó:{Ngày nay TA đã hoàn thành tôn giáo cho các ngươi.}(296))(296) (chương 5 - Al-Maa-i'dah: 3) và xem (Miftahu Daru Al-Sa'adah - Chìa khóa của ngôi nhà hạnh phúc) quyển 1, trang 374, 375.

Bởi đây là tôn giáo của Allah Toàn Năng và Tối Cao nên không một tầm nhìn nào cũng như không có kiến thức nào của con người có thể bao quát được nó. Vì vậy bộ luật mà Allah đã ban hành không thể nào dùng ngòi bút mô tả trọn vẹn.

Cố học giả Ibnu Al-Qoiyim - cầu xin Allah thương xót ông - đã nói:

Một khi bạn suy ngẫm về sự thông thái tuyệt vời của tôn giáo đúng đắn này, một tín ngưỡng thuần túy, một bộ giáo luật đáng khen ngợi, tin rằng bạn không biết phải dùng lời lẽ thế nào để viết ra hết cho được các điểm nổi bật đặc trưng của Islam, và bạn chắc cũng không cảm nhận hết được nét đẹp của nó, không một trí tuệ nào - dù có tập hợp hết trí khôn của loài người lên một người đàn ông - có thể vượt trên nó, tùy theo mức độ trí khôn của từng người mà có nhận định riêng về các ưu điểm của tôn giáo, nhưng dù sao đi nữa thì thế giới vẫn không tìm ra đâu được một bộ giáo luật khác tốt hơn, hoàn thiện hơn và vĩ đại hơn nó...

Và nếu như Thiên Sứ không mang đến các bằng chứng về tôn giáo này thì bản thân nó cũng đã đủ minh chứng rằng nó đến từ Allah, tất cả đều minh chứng cho sự toàn diện của kiến thức, toàn diện của sự khôn ngoan, đầy lòng nhân từ, tốt đẹp, biết rõ mọi thứ từ vô hình đến hữu hình, biết rõ về khởi điểm và kết thúc mọi việc.

Islam làm một hồng ân vĩ đại nhất được Allah ban xuống cho loài người khi Ngài hướng dẫn họ đến với nó, phù hộ họ trở thành tín đồ của nó và hài lòng chọn nó làm tôn giáo cho họ, Đấng Tối Cao phán:

{Quả thật, Allah đã ban hồng phúc cho nhóm người có đức tin khi Ngài đã gửi đến họ một vị Thiên Sứ xuất thân từ họ để xướng đọc cho họ nghe các lời mặc khải của Ngài, để thanh lọc họ, để dạy họ Kinh Sách và sự khôn ngoan trong khi trước đây họ vốn là đám người lầm lạc hiển nhiên.}

(295) (chương 3 – Ali 'Imran, câu: 164).

Ngài giới thiệu đến đám bầy tôi của Ngài và nhắc nhở họ về đại hồng ân (Islam) đã ban cho họ để họ ghi nhớ mà biết tạ ơn và kêu gọi họ trở thành tín đồ của nó:

{Ngày nay TA đã hoàn thành tôn giáo cho các ngươi.}(296))

(296) (chương 5 - Al-Maa-i'dah: 3) và xem (Miftahu Daru Al-Sa'adah - Chìa khóa của ngôi nhà hạnh phúc) quyển 1, trang 374, 375.

Xin tạ ơn Allah đã ban cho chúng ta tôn giáo này, giờ chúng ta hãy liệt kê một vài ưu điểm nổi trội của Islam:

1- Islam là tôn giáo của Allah:

Đây là tôn giáo được Allah hài lòng, nên Ngài đã lần lượt cử phái các Thiên Sứ của Ngài đến truyền bá và ra lệnh loài người thờ phượng Ngài bằng chính tôn giáo này, giống như không có vật thể nào tương đồng với Đấng Tạo Hóa. Tương tự, trên đời này không có tôn giáo nào giống như Islam cả dù so sánh về mặt nào đi chăng nữa. Allah tự mô tả Ngài hoàn hảo tuyệt đối thì tôn giáo của Ngài cũng toàn mỹ tuyệt đối về mọi phương diện giúp cải thiện cuộc sống của con người một cách tốt nhất. Nó bao gồm cả quyền hạn của Allah, nghĩa vụ của đám nô lệ đối với Ngài, quyền lợi cùng với nghĩa vụ giữa con người với nhau.

Tương tự, trên đời này không có tôn giáo nào giống như Islam cả dù so sánh về mặt nào đi chăng nữa. Allah tự mô tả Ngài hoàn hảo tuyệt đối thì tôn giáo của Ngài cũng toàn mỹ tuyệt đối về mọi phương diện giúp cải thiện cuộc sống của con người một cách tốt nhất.

Nó bao gồm cả quyền hạn của Allah, nghĩa vụ của đám nô lệ đối với Ngài, quyền lợi cùng với nghĩa vụ giữa con người với nhau.

2- Bao quát:

Một trong những ưu điểm của Islam là tính bao trùm mọi thứ, Đấng Tối Cao phán: {TA đã không bỏ sót một điều nào trong Thiên Kinh Qur'an.} ((297))(297) (chương 6 - Al-An'am, câu: 38). Tôn giáo này chứa đựng đầy đủ mọi điều liên quan đến Đấng Tạo Hóa từ các đại danh, các thuộc tính và các quyền hạn của Ngài, cũng như chứa đựng đầy đủ mọi điều liên quan đến tạo vật như các giáo luật, các trách nhiệm, đạo đức, cách ứng xử; và tôn giáo này còn chứa đựng những thông tin về các thế hệ trước đây và sau này, về các Thiên Thần, về các vị Thiên Sứ và các vị Nabi. Tôn giáo này còn nói về trời đất, về các tinh tú, về biển cả, về cây cối, về vũ trụ, nhắc về nguyên nhân và mục đích của tạo hóa, nhắc về Thiên Đàng và niềm hy vọng của người có đức tin, nhắc về Hỏa Ngục và hậu quả của người vô đức tin.

{TA đã không bỏ sót một điều nào trong Thiên Kinh Qur'an.} ((297))

(297) (chương 6 - Al-An'am, câu: 38).

Tôn giáo này chứa đựng đầy đủ mọi điều liên quan đến Đấng Tạo Hóa từ các đại danh, các thuộc tính và các quyền hạn của Ngài,

cũng như chứa đựng đầy đủ mọi điều liên quan đến tạo vật như các giáo luật, các trách nhiệm, đạo đức, cách ứng xử; và tôn giáo này còn chứa đựng những thông tin về các thế hệ trước đây và sau này, về các Thiên Thần, về các vị Thiên Sứ và các vị Nabi.

Tôn giáo này còn nói về trời đất, về các tinh tú, về biển cả, về cây cối, về vũ trụ, nhắc về nguyên nhân và mục đích của tạo hóa, nhắc về Thiên Đàng và niềm hy vọng của người có đức tin, nhắc về Hỏa Ngục và hậu quả của người vô đức tin.

3- Kết nối giữa Đấng Tạo Hóa và tạo vật:

Tất cả các tôn giáo nguy tạo đều chỉ kết nối giữa con người với con người, chỉ đề cập đến cái chết, sự yếu đuối, sự bất lực, bệnh tật, thậm chí còn gắn kết với con người đã chết hàng trăm năm trước, đã trở thành đồng xương tàn và cát bụi...

Còn Islam đặc biệt hơn khi mỗi tín đồ đều được quyền kết nối trực tiếp với Đấng Tạo Hóa không cần đến bất kỳ sự trung gian nào, không cần đến bất kỳ sự thầy, linh mục hay tu sĩ nào. Quả thật sự kết nối trong Islam là sự kết nối trực tiếp giữa Đấng Tạo Hóa và tạo vật, mỗi người bề tôi kết nối trực tiếp với Thượng Đế của y để cầu xin Ngài soi sáng, hướng dẫn, xin được vinh quang, xin được hoàn thiện, xin được vươn lên khỏi sự thấp hèn và nhỏ nhoi; thậm chí nếu con tim nào đó không biết kết nối với Đấng Tạo Hóa được xem là thấp kém hơn cả súc vật.

Quả thật sự kết nối trong Islam là sự kết nối trực tiếp giữa Đấng Tạo Hóa và tạo vật, mỗi người bề tôi kết nối trực tiếp với Thượng Đế của y để cầu xin Ngài soi sáng, hướng dẫn, xin được vinh quang, xin được hoàn thiện, xin được vươn lên khỏi sự thấp hèn và nhỏ nhoi; thậm chí nếu con tim nào đó không biết kết nối với Đấng Tạo Hóa được xem là thấp kém hơn cả súc vật.

Việc kết nối giữa Đấng Tạo Hóa và tạo vật giúp con người biết được ý muốn của Ngài để tôn thờ Ngài bằng kiến thức, biết được đâu là những nơi được Allah hài lòng và đâu là những nơi Allah giận dữ.

Đó là sự kết nối giữa Đấng Tạo Hóa vĩ đại với tạo vật yếu ớt thấp hèn. Tạo vật nhỏ bé hướng về Ngài để cầu xin được phù hộ, được bảo vệ, được ban cho thành công và được bình an trước bao xúi giục và cám dỗ của kẻ thù và lũ Shaytan.

4- Quan tâm lợi ích cuộc sống ở trần gian và Đời Sau:

Bộ giáo luật Islam không ngừng quan tâm đến những lợi ích của cuộc sống trần gian và Đời Sau và hoàn thiện các phẩm chất đạo đức.

Về các lợi ích của cuộc sống Đời Sau: Giáo luật Islam đã trình bày rõ ràng và chi tiết về điều này, không hề bỏ sót bất cứ việc làm tốt nào hướng con người đến tốt hơn, hứa hẹn với họ về sự hưởng thụ khi làm tốt đồng thời cảnh báo họ về sự trừng phạt khi làm sai.

Về các lợi ích của cuộc sống trần gian: Allah đã qui định đầy đủ các giáo luật cốt yếu để bảo vệ những thứ trọng yếu của con người như tôn giáo, sinh mạng, tài sản, giống nòi, danh dự và trí tuệ.

Về phẩm chất đạo đức: Ngài đã ra lệnh phải đạo đức cả bên ngoài lẫn bên trong và cấm tất cả các hành động xấu và vô liêm sỉ. Một trong những phẩm chất đạo đức bộc lộ ra bên ngoài như sự thanh sạch, tinh khiết, thanh lọc cơ thể khỏi mọi dơ bẩn, khuyến khích làm thơm tho cơ thể và cải thiện vóc dáng; song song Islam cấm mọi hành động bẩn thỉu như Zina (tình dục ngoài hôn nhân), uống rượu, ăn xác chết động vật, ăn máu, ăn thịt heo và yêu cầu phải ăn uống sạch sẽ, cũng như cấm mọi hình thức hoang phí, vô độ. Đối với sự thanh sạch bên trong là từ bỏ mọi hành động đáng xấu hổ, những hành vi thấp hèn như nói dối, phá hoại, nóng giận, ganh tị, keo kiệt, tự sỉ nhục, đam mê cuộc sống, tự cao, tự mãn, khoe khoang. Những phẩm chất đạo đức tốt đẹp tiêu biểu như trung thực, thật thà trong giao tiếp và cư xử tử tế với mọi người, công bằng, khiêm tốn, ngay thẳng, rộng lượng, nhân từ, phó thác cho Allah, thành tâm và biết kính sợ Ngài, biết kiên nhẫn và biết tạ ơn Ngài((298)).(298) Xem (Al-I'lam Bima Fi Din Al-Nasara Min Al-Fasad Wa Al-Auham - Thông tin về những điều sai lệch và mù quáng của Thiên Chúa Giáo) của tác giả Al-Qurtubi, trang 442 - 445.

Một trong những phẩm chất đạo đức bộc lộ ra bên ngoài như sự thanh sạch, tinh khiết, thanh lọc cơ thể khỏi mọi dơ bẩn, khuyến khích làm thơm tho cơ thể và cải thiện vóc dáng; song song Islam cấm mọi hành động bẩn thỉu như Zina (tình dục ngoài hôn nhân), uống rượu, ăn xác chết động vật, ăn máu, ăn thịt heo và yêu cầu phải ăn uống sạch sẽ, cũng như cấm mọi hình thức hoang phí, vô độ.

Đối với sự thanh sạch bên trong là từ bỏ mọi hành động đáng xấu hổ, những hành vi thấp hèn như nói dối, phá hoại, nóng giận, ganh tị, keo kiệt, tự sỉ nhục, đam mê cuộc sống, tự cao, tự mãn, khoe khoang.

Những phẩm chất đạo đức tốt đẹp tiêu biểu như trung thực, thật thà trong giao tiếp và cư xử tử tế với mọi người, công bằng, khiêm tốn, ngay thẳng, rộng lượng, nhân từ, phó thác cho Allah, thành tâm và biết kính sợ Ngài, biết kiên nhẫn và biết tạ ơn Ngài((298)).

(298) Xem (Al-I'lam Bima Fi Din Al-Nasara Min Al-Fasad Wa Al-Auham - Thông tin về những điều sai lệch và mù quáng của Thiên Chúa Giáo) của tác giả Al-Qurtubi, trang 442 - 445.

5- Dễ dàng:

Một trong những ưu điểm khiến tôn giáo này vượt trội trên tất cả tôn giáo khác là tất cả các biểu hiệu và sự thờ phượng của Islam đều dễ dàng, Đáng Tội Cao phán:{Và Ngài không gây khó khăn cho các người trong tôn giáo.}(299)(299) (chương 22 - Al-Haj, câu: 78). Sự dễ dàng đầu tiên thấy được trong tôn giáo này, là bất cứ ai muốn cải đạo sang Islam không cần phải nhờ cậy đến bất cứ con người nào làm trung gian hoặc nhờ đến kẻ biết về quá khứ mà chỉ cần người đó tắm rửa sạch sẽ và thơm tho, rồi tuyên thệ chứng nhận không có Thượng Đế đích thực nào khác ngoài Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Ngài, hết lòng tin tưởng vào ý nghĩa của câu tuyên thệ và phục tùng theo mọi yêu cầu của câu tuyên thệ. Tất cả mọi hình thức hành đạo sau đó luôn dễ dàng và nhẹ nhàng đối với một người là khách lữ hành hoặc bị bệnh. Họ đều được viết cho ân phước giống như lúc thường làm khi còn ở tại nơi cư trú và khỏe mạnh. Không những thế, cuộc sống của tín đồ Muslim luôn được thanh thản và tự tại, trái ngược lại với người vô đức tin luôn trong trạng thái phiền não và ưu tư. Tương tự, cái chết của người có đức tin cũng nhẹ nhàng, linh hồn của họ sẽ rời khỏi thể xác giống như giọt nước rơi ra khỏi bình chứa, Đáng Tội Cao phán:{Đối với những người ngoan đạo đức hạnh được các Thiên Thần tốt đẹp đến rút hồn và bảo: Bình an sẽ đến với các vị, các vị hãy đi vào Thiên Đàng với những gì mà quý vị đã từng làm (trên trần gian).}(300)(300) (chương 16 - Al-Nahl, câu: 32). Còn người vô đức tin phải đối diện với các Thiên Thần nghiêm khắc, hung tợn lúc hấp hối, Họ đánh y bằng đòn roi, Đáng Tội Cao phán:{Và nếu Người (Muhammad) có thể nhìn thấy được tình cảnh của những kẻ gian ác giẫy giụa đau đớn vào lúc sắp chết khi các Thiên Thần đưa tay túm lấy chúng mà linh hồn của chúng ra khỏi thể xác. Các Thiên Thần bảo: Hãy xuất hồn ra, ngày nay các người sẽ nhận lấy hình phạt nhục nhã vì tội các người đã từng nói cho Allah những điều không đúng sự thật và các người đã khinh thường và phủ nhận các lời mặc khải của Ngài.}(301)(301) (chương 6 - Al-An'am, câu: 93). Và Đáng Tội Cao phán:{Và nếu Người (Muhammad) có thể chứng kiến được cảnh tượng khi các Thiên Thần bắt hồn những kẻ vô đức tin bằng cách đánh đập vào mặt, vào lưng của chúng, và phán bảo: Các người hãy nếm lấy hành phạt Hỏa Ngục.}(302)(302) (chương 8 - Al-A'nfal, câu: 50).

{Và Ngài không gây khó khăn cho các người trong tôn giáo.}(299)

(299) (chương 22 - Al-Haj, câu: 78).

Sự dễ dàng đầu tiên thấy được trong tôn giáo này, là bất cứ ai muốn cải đạo sang Islam không cần phải nhờ cậy đến bất cứ con người nào làm trung gian hoặc nhờ đến kẻ biết về quá khứ mà chỉ cần người đó tắm rửa sạch sẽ và thơm tho,

rồi tuyên thệ chứng nhận không có Thượng Đế địch thực nào khác ngoài Allah và Muhammad là Thiên Sứ của Ngài, hết lòng tin tưởng vào ý nghĩa của câu tuyên thệ và phục tùng theo mọi yêu cầu của câu tuyên thệ.

Tất cả mọi hình thức hành đạo sau đó luôn dễ dàng và nhẹ nhàng đối với một người là khách lữ hành hoặc bị bệnh. Họ đều được viết cho ân phước giống như lúc thường làm khi còn ở tại nơi cư trú và khỏe mạnh. Không những thế, cuộc sống của tín đồ Muslim luôn được thanh thản và tự tại, trái ngược lại với người vô đức tin luôn trong trạng thái phiền não và ưu tư.

Tương tự, cái chết của người có đức tin cũng nhẹ nhàng, linh hồn của họ sẽ rời khỏi thể xác giống như giọt nước rơi ra khỏi bình chứa, Đáng Tội Cao phán:

{Đối với những người ngoan đạo đức hạnh được các Thiên Thần tốt đẹp đến rút hồn và bảo: Bình an sẽ đến với các vị, các vị hãy đi vào Thiên Đàng với những gì mà quý vị đã từng làm (trên trần gian).}(300)

(300) (chương 16 - Al-Nahl, câu: 32).

Còn người vô đức tin phải đối diện với các Thiên Thần nghiêm khắc, hung tợn lúc hấp hối, Họ đánh y bằng đòn roi, Đáng Tội Cao phán:

{Và nếu Người (Muhammad) có thể nhìn thấy được tình cảnh của những kẻ gian ác giãy giụa đau đớn vào lúc sắp chết khi các Thiên Thần đưa tay túm lấy chúng mà lôi linh hồn của chúng ra khỏi thể xác. Các Thiên Thần bảo: Hãy xuất hồn ra, ngày nay các người sẽ nhận lấy hình phạt nhục nhã vì tội các người đã từng nói cho Allah những điều không đúng sự thật và các người đã khinh thường và phủ nhận các lời mặc khải của Ngài.}(301)

(301) (chương 6 - Al-An'am, câu: 93).

Và Đáng Tội Cao phán:

{Và nếu Người (Muhammad) có thể chứng kiến được cảnh tượng khi các Thiên Thần bắt hồn những kẻ vô đức tin bằng cách đánh đập vào mặt, vào lưng của chúng, và phán bảo: Các người hãy ném lấy hình phạt Hỏa Ngục.}(302)

(302) (chương 8 - Al-A'nfal, câu: 50).

6- Công bằng:

Quả thật, Đáng đã qui định ra bộ giáo luật Islam là Allah duy nhất và Ngài cũng đã tạo hóa ra tất cả vạn vật trong đó có con người, dù là da trắng hay da màu, nam hay nữ đều như nhau trước sự công bằng, lòng thương xót và giáo lý của Ngài, Ngài cũng đã qui định những điều phù hợp riêng cho mỗi giới nam nữ. Vì vậy, không thể nào nói rằng bộ giáo luật Islam xem trọng nam giới và xem thường nữ giới, hoặc bên vực phụ nữ mà bất công với nam giới; bộ giáo luật Islam lại càng không thể ưu ái người da trắng rồi bạc đãi người da màu. Tóm lại, trước Allah, mọi người đều như nhau, hoàn toàn không có khác biệt ngoại trừ lòng kính sợ của họ đối với Ngài.

Vì vậy, không thể nào nói rằng bộ giáo luật Islam xem trọng nam giới và xem thường nữ giới, hoặc bên vực phụ nữ mà bất công với nam giới; bộ giáo luật Islam lại càng không thể ưu ái người da trắng rồi bạc đãi người da màu. Tóm lại, trước Allah, mọi người đều như nhau, hoàn toàn không có khác biệt ngoại trừ lòng kính sợ của họ đối với Ngài.

7- Kêu gọi làm điều tốt và ngăn cản làm điều xấu:

Điểm nổi bật nhất của bộ luật Islam danh giá, chỉ có thể trong Islam chính thống, đó chính là kêu gọi làm điều tốt và ngăn cản làm điều xấu, đây là trách nhiệm của từng tín đồ Muslim dù nam hay nữ đã trưởng thành, tỉnh táo, có khả năng kêu gọi làm điều tốt và ngăn cản làm điều xấu tùy theo hoàn cảnh và tình huống. Người tín đồ phải kêu gọi điều tốt và ngăn cản điều xấu bằng tay - tức bằng hành động

-, nếu không thể thì bằng chiếc lưới - tức khuyên răn -, nếu vẫn không thể thì bằng con tim - tức ghét bỏ điều sai trái đó. Nhờ vào điều này mà toàn thể tín đồ Muslim luôn là những người giám sát lẫn nhau, từng cá nhân đều có trách nhiệm kêu gọi làm điều tốt và ngăn cản làm điều xấu đối với ai vô trách nhiệm hoặc vi phạm điều sai trái, không phân biệt người đó là lãnh đạo hay là thường dân. Tuy nhiên, mỗi người sẽ có cách xử trí riêng phù hợp với các ràng buộc của giáo lý.

Người tín đồ phải kêu gọi điều tốt và ngăn cản điều xấu bằng tay - tức bằng hành động -, nếu không thể thì bằng chiếc lưới - tức khuyên răn -, nếu vẫn không thể thì bằng con tim - tức ghét bỏ điều sai trái đó.

Nhờ vào điều này mà toàn thể tín đồ Muslim luôn là những người giám sát lẫn nhau, từng cá nhân đều có trách nhiệm kêu gọi làm điều tốt và ngăn cản làm điều xấu đối với ai vô trách nhiệm hoặc vi phạm điều sai trái, không phân biệt người đó là lãnh đạo hay là thường dân. Tuy nhiên, mỗi người sẽ có cách xử trí riêng phù hợp với các ràng buộc của giáo lý.

Như đã thấy, vấn đề này là vấn đề chung của toàn cộng đồng Islam dựa theo khả năng của từng người, trong khi nhiều hệ thống chính trị đương đại tự hào cho phép các đảng đối lập giám sát hoạt động của chính phủ và hoạt động của các cơ quan chính thức.

Đây chỉ là một số đặc điểm nổi trội nhất của Islam, nếu bạn muốn mở rộng hơn, hiểu sâu hơn thì cần phải khám phá từng khía cạnh một, từng hình thức thờ phượng một, từng mệnh lệnh một, từng lệnh cấm một, có thể mới thấy hết được giá trị cao quý bên trong, một bộ luật tuyệt đỉnh. Những ai từng nghiên cứu các giáo luật của tôn giáo này tin rằng đều có kết luận kiên định rằng đây chính là tôn giáo của Allah. Rằng nó là tôn giáo chân lý, chẳng có gì phải nghi ngờ về điều đó; và nó thực sự là nguồn chỉ đạo không hề có sự sai lầm nào.

Rằng nó là tôn giáo chân lý, chẳng có gì phải nghi ngờ về điều đó; và nó thực sự là nguồn chỉ đạo không hề có sự sai lầm nào.

Một khi bạn có ý định hướng về Allah, tuân theo giáo lý của Ngài, noi theo đường lối của các Thiên Sứ và các vị Nabi thì cánh cửa sám hối luôn mở ra trước mặt bạn, và Thượng Đế của bạn thì rất nhân từ và khoan dung luôn kêu gọi bạn đến với Ngài để Ngài tha thứ tội lỗi cho bạn.

Sám hối

Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - có nói: "Tất cả con cháu của Adam đều làm lỗi, và người tốt nhất trong những người làm lỗi là người biết sám hối."((303)). Đúng vậy, con người vốn rất yếu đuối, đôi lúc không thể vượt qua được dục vọng, thế nên Allah đã giảm nhẹ cho con người bằng lòng khoan dung của Ngài.(303) Do Imam Ahmad ghi trong Musnad, quyển 3, trang 198, Al-Tirmizhi ghi trong Sunan ở các chương miêu tả về Đời Sau, quyển 4, trang 49 và Ibnu Maajah ghi trong phần thanh đạm, quyển 4, trang 491. Bởi lẽ đó, Allah đã ban hành sự sám hối cho con người, và sự sám hối đích thực: là phải kết thúc ngay tội lỗi đang làm - vì sợ Allah và hy vọng vào sự ban thưởng của Ngài -, ăn năn về hành vi sai quấy đã làm, quyết tâm không tái phạm và cố gắng hành đạo tốt để bù đắp quá khứ((304)).(304) (Al-Mufradat Fi Gharib Al-Qur'an - Các từ vựng trong Qur'an) trang 76.

(303) Do Imam Ahmad ghi trong Musnad, quyển 3, trang 198, Al-Tirmizhi ghi trong Sunan ở các chương miêu tả về Đời Sau, quyển 4, trang 49 và Ibnu Maajah ghi trong phần thanh đạm, quyển 4, trang 491.

Bởi lẽ đó, Allah đã ban hành sự sám hối cho con người, và sự sám hối đích thực: là phải kết thúc ngay tội lỗi đang làm - vì sợ Allah và hy vọng vào sự ban thưởng của Ngài -, ăn năn về hành vi sai quấy đã làm, quyết tâm không tái phạm và cố gắng hành đạo tốt để bù đắp quá khứ((304)).

(304) (Al-Mufradat Fi Gharib Al-Qur'an - Các từ vựng trong Qur'an) trang 76.

Như bạn đã thấy sám hối là hành động của con tim, là bí mật thầm kín giữa con người với Thượng Đế, không phải chịu cực hình, sự mệt mỏi hay khó khăn nào cả, chỉ cần thành tâm sám hối thì tội lỗi đã phạm sẽ được xóa và tấm lòng sẽ thanh thản((305)).

(305) Xem (Al-Fawa'id - Những điều hữu ích) của học giả Ibnu Qaiyim, trang 116.

Không cần phải sám hối với con người để y biết được việc xấu của mình, phơi bày điều bạn cố giấu kín, làm bạn phải xấu hổ và yếu đuối, bởi sám hối là cơ hội cứu rỗi mà Thượng Đế dành cho đám nô lệ tội lỗi của Ngài, để họ có cơ hội cầu xin sự tha thứ, cầu xin được hướng dẫn.

Trong Islam không hề có tội lỗi của tổ tiên buộc con cháu phải gánh, lại càng không có việc người nào đó đại diện đứng ra gánh tội cho thiên hạ, giống như một người Do Thái quốc tịch Áo đã nói sau khi đã cải đạo sang Islam, ông tên Muhammad Asad: "Tôi không tìm thấy bất cứ chỗ nào trong Qur'an đề cập đến chuyện thừa kế tội lỗi, trong Islam không hề có việc mỗi cá nhân phải gánh tội thay cho thế hệ trước đã phạm, bởi lẽ: {Và con người chẳng được gì ngoài những gì y đã từng làm.}((306))((306)) (chương 53 - Al-Najm, câu: 39). Và Islam không yêu cầu con người phải dâng hiến hoặc giết người để tạo cơ hội cho bản thân cánh cửa sám hối và rời xa tội lỗi."((307))((307)) Trích từ (Al-Tareeq Ila Al-Islam - Con đường đến Islam) của Muhammad Asad, trang 140. Đấng Tối Cao đã phán: {Không một ai gánh lấy tội lỗi của người khác.}((308))((308)) (chương 53 - Al-Najm, câu: 38).

{Và con người chẳng được gì ngoài những gì y đã từng làm.}((306))

((306)) (chương 53 - Al-Najm, câu: 39).

Và Islam không yêu cầu con người phải dâng hiến hoặc giết người để tạo cơ hội cho bản thân cánh cửa sám hối và rời xa tội lỗi."((307))

((307)) Trích từ (Al-Tareeq Ila Al-Islam - Con đường đến Islam) của Muhammad Asad, trang 140.

Đấng Tối Cao đã phán: {Không một ai gánh lấy tội lỗi của người khác.}((308))

((308)) (chương 53 - Al-Najm, câu: 38).

Những trái quả và giá trị lớn lao do sự sám hối mang lại, tiêu biểu:

1- Để nô lệ nhận biết được lòng quảng đại bao la của Allah khi nhẫn nại che chở tội lỗi cho y, trong khi đó nếu muốn thì Ngài đã trừng phạt y ngay lập tức khi làm tội, nhưng không, Ngài đã che đậy cho y, đã phủ lấy y bằng lòng nhẫn nại và gia hạn cho y thêm thời gian, đồng thời còn ban cho y sức khỏe và bổng lộc.

2- Để nô lệ nhận biết sự thật về dục vọng rằng nó thường xui giục làm điều xấu, và việc con người làm điều tội lỗi là bằng chứng cụ thể nhất khẳng định con người vốn yếu đuối trước ham muốn và dục vọng. Người nô lệ nhận biết rằng y hoàn toàn không thể sống mà không cần đến Allah - dù chỉ trong nháy mắt - bởi vì y cần Ngài thanh lọc và hướng dẫn.

Người nô lệ nhận biết rằng y hoàn toàn không thể sống mà không cần đến Allah - dù chỉ trong nháy mắt - bởi vì y cần Ngài thanh lọc và hướng dẫn.

3- Đấng Toàn Năng cho phép sám hối để người nô lệ thay đổi cuộc đời đến với điều hạnh phúc nhất, đó là biết quay về nương tựa Allah và cầu xin Ngài che chở, tạo cho y nhiều cơ hội để cầu xin, nài nỉ, hạ mình, lạy lục, ăn năn, sợ hãi và hy vọng vào Ngài.

Tất cả đều đưa nô lệ đến gần Đấng Tạo Hóa hơn, có được vị trí đặc biệt ở nơi Ngài và điều này không thành hiện thực nếu như không biết sám hối và quay lại tìm sự cứu rỗi nơi Ngài.

4- Allah xóa sạch mọi tội lỗi đã qua, Ngài phán: {Người (Muhammad) hãy bảo những kẻ vô đức tin rằng nếu chúng ngưng ngay việc chống đối Allah mà gia nhập Islam thì sẽ được Ngài tha thứ cho tất cả những gì trong quá khứ.}((309))((309)) (chương 8 - Al-A'nfal: 38). 5- Tội lỗi của con người được thay thế bởi công đức, Đấng Tối Cao phán: {Ngoại trừ ai biết hối cải, tin tưởng trở lại và hành đạo tốt thì họ sẽ được Allah thay thế tội lỗi của họ bằng điều phúc đức bởi Allah hằng tha thứ, rất mực khoan dung.}((310))((310)) (chương 25 - Al-Furqan, câu: 70). 6- Giúp con người biết xí xóa với người khác - khi bị họ cư xử xấu - theo cách mà y thích được Allah cư xử khi y làm sai và làm lỡ; bởi phần thưởng tùy theo việc làm, một khi con người cư xử với nhau bằng cách tốt đẹp, Allah sẽ cư xử với y như thế, bởi Đấng Toàn Năng luôn dùng điều tốt đáp trả con người mặc dù Ngài không ngừng bị con người cư xử xấu.

{Người (Muhammad) hãy bảo những kẻ vô đức tin rằng nếu chúng ngưng ngay việc chống đối Allah mà gia nhập Islam thì sẽ được Ngài tha thứ cho tất cả những gì trong quá khứ.}((309))

(309) (chương 8 - Al-A'nfal: 38).

5- Tội lỗi của con người được thay thế bởi công đức, Đáng Tối Cao phán:

{Ngoại trừ ai biết hối cải, tin tưởng trở lại và hành đạo tốt thì họ sẽ được Allah thay thế tội lỗi của họ bằng điều phúc đức bởi Allah hằng tha thứ, rất mực khoan dung.}(310)

(310) (chương 25 - Al-Furqan, câu: 70).

6- Giúp con người biết xí xóa với người khác - khi bị họ cư xử xấu - theo cách mà y thích được Allah cư xử khi y làm sai và làm lỡ;

bởi phần thưởng tùy theo việc làm, một khi con người cư xử với nhau bằng cách tốt đẹp, Allah sẽ cư xử với y như thế, bởi Đáng Toàn Năng luôn dùng điều tốt đáp trả con người mặc dù Ngài không ngừng bị con người cư xử xấu.

7- Để con người biết được bản thân mình có rất nhiều điểm xấu và làm lỡ, khiến y không moi móc điểm xấu của người khác và không ngừng cải thiện bản thân thêm tốt hơn, khiến y không còn bận rộn trong việc tìm kiếm lỗi lầm của người khác(311).

(311) Xem (Miftah Daru Al-Sa'adah - Chìa khóa của ngôi nhà hạnh phúc) quyển 1, trang 358 -370.

Cuối cùng tôi xin kết thúc bằng thông tin của một người đàn ông đến gặp Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -: Thừa Thiên Sứ của Allah, không một tội lỗi lớn nhỏ nào mà tôi đã không từng làm nó. Người hỏi: Không phải anh đã tuyên thệ La i la ha il lol loh wa Mu ham ma dar ro su lul loh rồi sao? lặp lại ba lần. Ông ta đáp: Dạ đúng. Người bảo: Điều đó đã xóa sạch điều kia. Theo đường truyền khác ghi: Điều này đến xóa sạch điều kia.(312)

(312) Do Abu Y'ala ghi trong Musnad, quyển 6, trang 155; Al-Tabarani ghi trong Al-M'uajam Al-Awsad, quyển 7, trang 132, trong Al-Saghir, quyển 2, trang 201 và trong Al-Dhiya' fi al-mukhtarah, quyển 5, trang 151, 152 và nói: Đường truyền chính xác, ông nói trong Al-Majm'ua quyển 10, trang 83: Do Abu Y'ala, Al-Bazzar ghi lại tương tự và Al-Tabarani ghi trong Al-Saghir và Al-Awsad từ những người đàn ông trung thực.

Và theo đường truyền khác ghi: Người đàn ông đó đến gặp Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - nói: Người thấy sao một người đàn ông đã làm tất cả tội lỗi nhưng không phạm tội Shirk với Allah, y đã không bỏ qua bất kỳ hành động xấu xa, đòi bại nào, vậy y có cơ hội sám hối không? Người hỏi: Ông đã vào Islam chưa? Ông ta đáp: Tôi đã tuyên thệ không có Thượng Đế nào đích thực ngoài Allah duy nhất, không có cộng tác cùng Ngài và chứng nhận Người là Thiên Sứ của Allah. Thiên Sứ nói: Đúng, ông hãy làm nhiều điều thiện, từ bỏ mọi điều xấu, có thể sẽ được Allah thay thế tất cả thành ân phước cho ông. Ông ta hỏi: Luôn cả những hư đốn và tội lỗi của tôi luôn hả? Người đáp: Đúng. Ông ta nói: Olluhu Akbar. Ông ta không ngừng nói như thế cho đến khi mất dạng.(313)

(313) Do Ibnu Abi 'Asim ghi trong Al-Ahaad và Al-Mathani quyển 5, trang 188; Al-Tabarani ghi trong Al-Kabir quyển 7, trang 53 và 314; Al-Haithami nói trong Al-Majm'ua quyển 1, trang 32: Do Al-Tabarani và Al-Bazzar ghi tương tự như thế, những người đàn ông của Al-Bazzar là Sahih, ngoài Muhammad bin Harun Abi Nashit là trung thực.

Vì vậy, Islam xóa bỏ mọi thứ trước nó và sự sám hối trung thực xóa sạch tội lỗi đã làm với bằng chứng là lời nói của Thiên Sứ - cầu xin bình an và phúc lành cho Người -.

Hậu quả của ai không tuân theo Islam

Như đã trình bày cho bạn rõ trong quyển sách này, rằng Islam là tôn giáo của Allah, là tôn giáo được tất cả các vị Thiên Sứ và các vị Nabi mang đến. Allah đã định phần thưởng vĩ đại ở trần gian và Đời Sau dành cho ai tin tưởng nơi Ngài, và Ngài cảnh báo sẽ trừng phạt thích đáng đối với ai vô đức tin nơi Ngài. Allah với địa vị là Đáng Tạo Hóa, Đáng Chúa Tể, Đáng Chi Phối toàn vũ trụ này, còn bạn hỏi con người, là một trong các tạo vật của Ngài, Ngài đã tạo ra bạn, chế ngự cho bạn tất cả mọi thứ trong vũ trụ, Ngài ban hành bộ luật cho bạn và ra lệnh cho bạn phải tuân thủ theo nó. Nếu như bạn tin tưởng và tuân thủ theo mọi điều Ngài ra lệnh và tránh xa mọi điều Ngài đã cấm thì bạn sẽ nhận được điều mà Allah đã hứa ban cho bạn ở Đời Sau từ nơi Thiên Đàng Vĩnh Cửu. Bạn sẽ được hạnh phúc ở trần gian

với muôn vàn hồng ân, bạn tựa như những người có trí tuệ hoàn hảo nhất, có tâm hồn thanh tao nhất, và họ là các vị Thiên Sứ, các vị Nabi, những người sùng đạo và các Thiên Thần gần kề Allah. Ngược lại, nếu bạn vô đức tin và nghịch lại Thượng Đế, bạn sẽ phải thất bại cả ở trần gian lẫn ở Đờì Sau, bạn sẽ bị gian lao và chịu hành phạt của Ngài ở Đờì này lẫn Đờì Sau, bạn tựa như đám người tội tệ nhất, ngu xuẩn nhất, tâm hồn bẩn thỉu nhất, đó là những tên Shaytan, những kẻ bất công, những kẻ hư đốn và sai quấy. Đây là phần khái quát chung chung.

và Ngài cảnh báo sẽ trừng phạt thích đáng đối với ai vô đức tin nơi Ngài.

Allah với địa vị là Đấng Tạo Hóa, Đấng Chúa Tể, Đấng Chi Phối toàn vũ trụ này, còn bạn hơi con người, là một trong các tạo vật của Ngài,

Ngài đã tạo ra bạn, chế ngự cho bạn tất cả mọi thứ trong vũ trụ, Ngài ban hành bộ luật cho bạn và ra lệnh cho bạn phải tuân thủ theo nó. Nếu như bạn tin tưởng và tuân thủ theo mọi điều Ngài ra lệnh và tránh xa mọi điều Ngài đã cấm thì bạn sẽ nhận được điều mà Allah đã hứa ban cho bạn ở Đờì Sau từ nơi Thiên Đàng Vĩnh Cửu.

Bạn sẽ được hạnh phúc ở trần gian với muôn vàn hồng ân, bạn tựa như những người có trí tuệ hoàn hảo nhất, có tâm hồn thanh tao nhất, và họ là các vị Thiên Sứ, các vị Nabi, những người sùng đạo và các Thiên Thần gần kề Allah.

Ngược lại, nếu bạn vô đức tin và nghịch lại Thượng Đế, bạn sẽ phải thất bại cả ở trần gian lẫn ở Đờì Sau, bạn sẽ bị gian lao và chịu hành phạt của Ngài ở Đờì này lẫn Đờì Sau, bạn tựa như đám người tội tệ nhất, ngu xuẩn nhất, tâm hồn bẩn thỉu nhất, đó là những tên Shaytan, những kẻ bất công, những kẻ hư đốn và sai quấy.

Đây là phần khái quát chung chung.

Tôi sẽ trình bày cụ thể hơn về các hậu quả của những ai không tin tưởng, đó là:

1- Cảm giác sợ hãi và không an lòng:

Allah đã hứa ban cho những ai tin tưởng và tuân theo Thiên Sứ của Ngài sự bình an hoàn toàn ở Đờì này và Đờì Sau, Ngài phán: {Đối với người có đức tin thuần túy không trộn lẫn với điều sai trái (của việc tôn thờ đa thần) thì họ là những người được an toàn nhất, bởi vì họ được hướng dẫn đúng theo Chính đạo.} ((314)) (314) (chương 6 - Al-An'am, câu: 82). Allah là Đấng Trị An, Đấng Thống Lãnh và là Chúa Tể của toàn vũ trụ, một khi người nô lệ có đức tin nơi Ngài được Ngài yêu thương thì sẽ được Ngài ban cho sự bình yên, an nhiên và thanh thản. Còn khi y vô đức tin Ngài thì y sẽ bị tước đi sự yên bình, an nhiên, y sẽ chỉ thấy nỗi sợ hãi trong suốt quãng đường trở về cuộc sống Đờì Sau, trong tâm của y luôn lo lắng về những tổn thương, bệnh tật, lo sợ về tương lai, và vì vậy y sẽ tìm cách để bảo toàn bản thân và tài sản của mình; vì y vốn không có được sự an lòng và không biết phó thác cho Allah.

{Đối với người có đức tin thuần túy không trộn lẫn với điều sai trái (của việc tôn thờ đa thần) thì họ là những người được an toàn nhất, bởi vì họ được hướng dẫn đúng theo Chính đạo.} ((314))

(314) (chương 6 - Al-An'am, câu: 82).

Allah là Đấng Trị An, Đấng Thống Lãnh và là Chúa Tể của toàn vũ trụ, một khi người nô lệ có đức tin nơi Ngài được Ngài yêu thương thì sẽ được Ngài ban cho sự bình yên, an nhiên và thanh thản.

Còn khi y vô đức tin Ngài thì y sẽ bị tước đi sự yên bình, an nhiên, y sẽ chỉ thấy nỗi sợ hãi trong suốt quãng đường trở về cuộc sống Đờì Sau, trong tâm của y luôn lo lắng về những tổn thương, bệnh tật, lo sợ về tương lai, và vì vậy y sẽ tìm cách để bảo toàn bản thân và tài sản của mình;

vì y vốn không có được sự an lòng và không biết phó thác cho Allah.

2- Cuộc sống khổ cực:

Allah đã tạo ra con người và chế ngự mọi thứ trong vũ trụ cho y, Ngài phân chia cho mỗi tạo vật phần bổng lộc nhất định, tuổi đời nhất định. Vì thế, bạn thường thấy loài chim mỗi sáng bay đi kiếm ăn với cái bụng trống rỗng rồi chiều bay về với cái bụng no đầy. Chúng nhanh nhẹn bay nhảy từ cành này qua cành nọ, chúng líu lo bằng tiếng hót tuyệt vời. Con người cũng là một trong các tạo vật được Ngài định

cho bổng lộc và tuổi thọ, một khi y tin tưởng Thượng Đế của mình, tuân thủ đúng giáo luật của Ngài chắc chắn sẽ được cuộc sống hạnh phúc và viên mãn, sự dễ dàng luôn mỉm cười với y cho dù y chỉ có được những thứ ít ỏi và đơn giản nhất của cuộc sống.

Chúng nhanh nhẹn bay nhảy từ cảnh này qua cảnh nọ, chúng líu lo bằng tiếng hót tuyệt vời. Con người cũng là một trong các tạo vật được Ngài định cho bổng lộc và tuổi thọ, một khi y tin tưởng Thượng Đế của mình, tuân thủ đúng giáo luật của Ngài chắc chắn sẽ được cuộc sống hạnh phúc và viên mãn, sự dễ dàng luôn mỉm cười với y cho dù y chỉ có được những thứ ít ỏi và đơn giản nhất của cuộc sống.

Còn khi y vô đức tin nơi Thượng Đế của mình, tự cao trước việc thờ phượng Ngài, y sẽ gặp phải cuộc sống đầy khổ tâm, luôn cảm thấy bất an, lo lắng, hoang mang cho dù y có trong tay khối tài sản khổng lồ và có được trăm ngàn thú vui để tiêu khiển.

Chẳng phải bạn đã từng nghe một lượng lớn người tự sát ở các quốc gia mà các công dân đều hưởng được phúc lợi xã hội đầy đủ và toàn diện đó sao?

Bạn không thấy sự xa hoa trong đồ nội thất và dày đặc các cuộc du lịch để tận hưởng cuộc sống đó sao?

Chẳng qua họ sẵn sàng chi một khoản tiền lớn là bởi trong tim họ không hề có niềm tin, luôn cảm thấy bất an, trống trải, khổ tâm, nên họ cố gắng loại bỏ cảm giác lo lắng đó bằng mọi phương tiện và mọi cách có thể, quả đúng như lời phán của Allah: {Và ai tránh xa thông điệp nhắc nhở của TA thì chắc chắn sẽ sống một cuộc sống khó khăn và vào Ngày Phục Sinh, TA sẽ phục sinh y trở thành kẻ mù lòa.} (315) (315) (chương 20 - Taha, câu 124).

{Và ai tránh xa thông điệp nhắc nhở của TA thì chắc chắn sẽ sống một cuộc sống khó khăn và vào Ngày Phục Sinh, TA sẽ phục sinh y trở thành kẻ mù lòa.} (315)

(315) (chương 20 - Taha, câu 124).

3- Luôn nảy sinh mâu thuẫn trong lòng và mọi vật xung quanh:

Điều đó xảy ra bởi trong thâm tâm luôn có tín ngưỡng bản năng, Đấng Tối Cao phán: {Nó là tín ngưỡng bản năng mà Allah đã khai sáng cho con người hướng về nó.} (316) (316) (chương 30 - Al-Rum, câu: 30).

{Nó là tín ngưỡng bản năng mà Allah đã khai sáng cho con người hướng về nó.} (316)

(316) (chương 30 - Al-Rum, câu: 30).

Cơ thể của y đã quy phục Đấng Tạo Hóa và bước trên quy luật của Ngài, thế nhưng người vô đức tin quyết đối nghịch lại tín ngưỡng bản năng, y chọn cách sống theo ý muốn của riêng, y sẵn sàng đối đầu với mệnh lệnh của Thượng Đế. Lúc này, y phải sống với cơ thể phục tùng theo mệnh lệnh còn ý trí thì muốn đối nghịch lại Ngài.

Điều đó làm cho y luôn cảm giác mâu thuẫn với mọi vật xung quanh, bởi tất cả vạn vật từ vĩ đại cho đến bé nhỏ đều vận hành theo đúng theo quy luật mà Thượng Đế đã an bày cho chúng, Đấng Tối Cao phán: {Rồi Ngài hướng về bầu trời lúc đó chỉ là một lớp khói mờ và phán bảo nó và trái đất: Hai người hãy đến cùng nhau, thuận hay không thuận? Cả hai cùng thưa: Chúng tôi xin thuận đến với nhau.} (317) (317) (Chương 41 - Fussilat, câu: 11) Đúng hơn, toàn vũ trụ yêu thích ai hạ mình phục tùng Allah và ghét bỏ ai nghịch lại Ngài. Người vô đức tin là người lập dị trong thế giới này khi mà y đã chọn cách đối nghịch lại Thượng Đế và công khai chống đối Ngài, vì vậy y đáng bị các tầng trời và trái đất cũng như tất cả vạn vật ghét bỏ, chúng ghét bỏ sự vô đức tin và bản tính vô thần của y, Đấng Tối Cao phán: {Và chúng đã bảo: Đấng Al-Rahmaan đã có con trai * Quả là các người đã phạm tội tày trời * Vì lời lẽ tày trời đó làm cho các tầng trời muốn vỡ tung, trái đất gần như muốn nứt ra làm đôi và những quả núi gần như muốn sụp đổ tan tành * Bởi bọn chúng dám bịa đặt rằng Đấng Al-Rahmaan đã có một đứa con trai * Và sẽ thật là phi lý cho rằng Đấng La-Rahmaan lại có một đứa con trai * Trong khi, bất cứ ai trong các tầng trời và đất đều phải đến trình diện Đấng Al-Rahmaan như một kẻ nô lệ.} (318) (318) (chương 19 - Mar-yam, câu: 88 - 93). Đấng Toàn Năng phán về Fir'awn và quân lính của hắn: {Bởi thế,

trời đất đã không nhỏ lệ khóc thương giùm chúng và chúng cũng không được tạm tha.}(319))(319)
(chương 44 - Al-Dukhaan, câu: 29).

{Rồi Ngài hướng về bầu trời lúc đó chỉ là một lớp khói mờ và phán bảo nó và trái đất: Hai người hãy đến cùng nhau, thuận hay không thuận? Cả hai cùng thưa: Chúng tôi xin thuận đến với nhau.}(317))

(317) (Chương 41 - Fussilat, câu: 11)

Đúng hơn, toàn vũ trụ yêu thích ai hạ mình phục tùng Allah và ghét bỏ ai nghịch lại Ngài. Người vô đức tin là người lập dị trong thế giới này khi mà y đã chọn cách đối nghịch lại Thượng Đế và công khai chống đối Ngài, vì vậy y đáng bị các tầng trời và trái đất cũng như tất cả vạn vật ghét bỏ, chúng ghét bỏ sự vô đức tin và bản tính vô thần của y, Đấng Tối Cao phán:

{Và chúng đã bảo: Đấng Al-Rahmaan đã có con trai * Quả là các người đã phạm tội tày trời * Vì lời lẽ tày trời đó làm cho các tầng trời muốn vỡ tung, trái đất gần như muốn nứt ra làm đôi và những quả núi gần như muốn sụp đổ tan tành * Bởi bọn chúng dám bịa đặt rằng Đấng Al-Rahmaan đã có một đứa con trai * Và sẽ thật là phi lý cho rằng Đấng La-Rahmaan lại có một đứa con trai * Trong khi, bất cứ ai trong các tầng trời và đất đều phải đến trình diện Đấng Al-Rahmaan như một kẻ nô lệ.}(318))

(318) (chương 19 - Mar-yam, câu: 88 - 93).

Đấng Toàn Năng phán về Fir'awn và quân lính của hắn:

{Bởi thế, trời đất đã không nhỏ lệ khóc thương giùm chúng và chúng cũng không được tạm tha.}(319))

(319) (chương 44 - Al-Dukhaan, câu: 29).

4- Y sống trong ngu muội:

Người vô đức tin chính là người ngu muội, mặc dù y đã chứng kiến sự hùng vĩ và bao la của vũ trụ xung quanh, vậy mà y vẫn luôn tự cho rằng bản thân y là vĩ đại nhất, là cao quý nhất. Rồi y lại không biết Đấng đã tạo ra vũ trụ này là ai và tự lừa bản thân mình, há còn sự ngu muội nào nghiêm trọng hơn sự ngu muội này?!

Rồi y lại không biết Đấng đã tạo ra vũ trụ này là ai và tự lừa bản thân mình, há còn sự ngu muội nào nghiêm trọng hơn sự ngu muội này?!

5- Sống bất công với chính mình và luôn cả với những người xung quanh:

Bởi y đã nạp mình thần phục cho mục đích mà y không được tạo ra, y không biết thờ phượng Thượng Đế của y, y thờ phượng vật thể khác ngoài Ngài, sự bất công của y chính là y đã đặt sự việc không đúng vị trí của nó; và còn bất công nào nghiêm trọng hơn khi hướng sự thờ phượng đến vật thể không xứng đáng được thờ phượng. Một hiền nhân xưa - Luqman - đã nói về sự xấu xa của Shirk (tức tổ hợp vật thể khác cùng với Allah) khi ông khuyên răn đứa con trai của mình: {Này con trai, con chớ có Shirk với Allah trong thờ phượng, quả thật, hành động Shirk là điều bất công vô cùng nghiêm trọng.}(320))(320) (chương 31 - Luqman, câu: 13).

{Này con trai, con chớ có Shirk với Allah trong thờ phượng, quả thật, hành động Shirk là điều bất công vô cùng nghiêm trọng.}(320))

(320) (chương 31 - Luqman, câu: 13).

Y bất công cả với mọi người xung quanh và các tạo vật khác, bởi y không nhận thức đúng quyền của người khác, vì thế vào Ngày Phán Xét y sẽ bị những ai mà y đã gây bất công từ con người hoặc động vật đòi lại sự công bằng trước Thượng Đế.

6- Y đưa bản thân đến sự giận dữ của Allah trên trần gian:

Y phải gánh chịu những nạn kiếp, những thảm họa bất ngờ chập bất, Đấng Toàn Năng phán: {Há những kẻ âm mưu điều tội lỗi cảm thấy an toàn chẳng nếu Allah sẽ làm cho đất nứt chùng chúng hoặc hình

phạt sẽ đến tóm lấy chúng từ đâu đó mà chúng không nhận ra * Hoặc Ngài sẽ giật lấy chúng trong lúc chúng đang di chuyển qua lại khiến chúng bất lực * Hoặc Ngài sẽ tóm bắt chúng bằng cách làm cho chúng suy giảm từ từ? Nhưng quả thật, Thượng Đế của Người (Muhammad) rất mực nhân từ, rất mực khoan dung.}(321))(321) (chương 16 - Al-Nahl, câu: 45 - 47). Và Đấng Hiền Vinh phán: {Nhưng những kẻ không có niềm tin không ngừng gặp tai họa về những điều mà chúng đã từng làm hoặc tai họa sẽ giáng xuống gần nhà của chúng nằm chờ cho đến khi lời hứa của Allah có hiệu lệnh. Chắc chắn, Allah không hề thất hứa trong lời hứa của Ngài.}(322))(322) (chương 13 - Al-R'ad, câu: 31). và Đấng Hùng Mạnh phán: {Hoặc phải chăng chúng cảm thấy an toàn khi cơn thịnh nộ của TA đến với chúng vào lúc mặt trời lên cao khi chúng đang vui đùa ư?}(323))(323) (chương 7 - Al-'Araf, câu: 98). Đây là sự việc xảy ra đối với tất cả những ai quay lưng với sự tưởng nhớ Allah, và Allah thông tin cho biết về sự trừng phạt các cộng đồng vô đức tin thời trước: {TA đã bắt phạt tất cả bọn chúng tùy theo tội của từng đấng. Trong bọn chúng, có kẻ đã bị TA trừng phạt bằng một trận cuồng phong có mưa đá (như đối với người dân của Lut); có kẻ đã bị TA trừng phạt bằng một tiếng sét dữ dội (như đối với người dân Thamud); có kẻ đã bị TA trừng phạt bằng cách làm cho đất sụp xuống (như Qarun); và có kẻ đã bị TA trừng phạt bằng cách nhận chìm dưới nước (như Fir'awn và Haman). Và Allah không phải là Đấng đã hãm hại chúng mà chính chúng đã tự làm hại bản thân mình.}(324))(324) (chương 29 - Al-'Ankabut, câu: 40).

{Há những kẻ âm mưu điều tội lỗi cảm thấy an toàn chẳng nếu Allah sẽ làm cho đất nứt chùng chúng hoặc hình phạt sẽ đến tóm lấy chúng từ đâu đó mà chúng không nhận ra * Hoặc Ngài sẽ giật lấy chúng trong lúc chúng đang di chuyển qua lại khiến chúng bất lực * Hoặc Ngài sẽ tóm bắt chúng bằng cách làm cho chúng suy giảm từ từ? Nhưng quả thật, Thượng Đế của Người (Muhammad) rất mực nhân từ, rất mực khoan dung.}(321))

(321) (chương 16 - Al-Nahl, câu: 45 - 47).

Và Đấng Hiền Vinh phán:

{Nhưng những kẻ không có niềm tin không ngừng gặp tai họa về những điều mà chúng đã từng làm hoặc tai họa sẽ giáng xuống gần nhà của chúng nằm chờ cho đến khi lời hứa của Allah có hiệu lệnh. Chắc chắn, Allah không hề thất hứa trong lời hứa của Ngài.}(322))

(322) (chương 13 - Al-R'ad, câu: 31).

và Đấng Hùng Mạnh phán:

{Hoặc phải chăng chúng cảm thấy an toàn khi cơn thịnh nộ của TA đến với chúng vào lúc mặt trời lên cao khi chúng đang vui đùa ư?}(323))

(323) (chương 7 - Al-'Araf, câu: 98).

Đây là sự việc xảy ra đối với tất cả những ai quay lưng với sự tưởng nhớ Allah, và Allah thông tin cho biết về sự trừng phạt các cộng đồng vô đức tin thời trước:

{TA đã bắt phạt tất cả bọn chúng tùy theo tội của từng đấng. Trong bọn chúng, có kẻ đã bị TA trừng phạt bằng một trận cuồng phong có mưa đá (như đối với người dân của Lut); có kẻ đã bị TA trừng phạt bằng một tiếng sét dữ dội (như đối với người dân Thamud); có kẻ đã bị TA trừng phạt bằng cách làm cho đất sụp xuống (như Qarun); và có kẻ đã bị TA trừng phạt bằng cách nhận chìm dưới nước (như Fir'awn và Haman). Và Allah không phải là Đấng đã hãm hại chúng mà chính chúng đã tự làm hại bản thân mình.}(324))

(324) (chương 29 - Al-'Ankabut, câu: 40).

Và cũng như bạn thấy biết bao tai nạn xung quanh đã xảy ra bởi sự trừng phạt của Allah.

7- Bị an bài sự thiệt hại và thất bại:

Vì sự bất công của mình mà y đã đánh mất đi sự hưởng thụ vĩ đại của trái tim và tâm hồn, đó là sự nhận biết về Allah, tìm sự yên bình nơi Ngài. Song song, y còn bị mất mát và thiệt thòi trong cuộc sống trần gian vì y phải sống khó khăn, bối rối và đánh mất đi bản thân mình vốn được tạo ra vì nó. Bởi lẽ y không được tạo cho cơ hội thuận lợi cho điều mà y được tạo ra, y không được hạnh phúc ở trần gian khi mà phải sống trong nỗi bất hạnh và phải chết trên nỗi bất hạnh đó; không những thế, sau này y còn

bị phục sinh cùng với đám người bất hạnh, Đáng Tội Cao phán: {Ngược lại, những ai mà đĩa cân công đức của mình nhẹ bằng thì họ thuộc nhóm người tự làm mình thiệt thân.}((325))(325) (chương 7 - Al-'Araf, câu: 94). Ngoài ra, y còn mất luôn cả gia đình vì đã sống với họ trong tình trạng vô đức tin, họ cũng như y sống trong đau khổ, bất hạnh và tất cả đều phải vào Hỏa Ngục, Đáng Tội Cao phán: {Quả thật, đám người thua thiệt thực sự là những ai tự làm mình thiệt thân và cả gia đình của họ vào Đời Sau.}((326))(326) (chương 39 - Al-Zumar, câu: 15) và (chương 42 - Al-Shura, câu: 45). Và vào Đời Sau họ bị tập trung vào Hỏa Ngục, một nơi ở tồi tệ, Đáng Tội Cao phán: {Các người hãy tập trung đám người làm điều sai quấy, cùng gia đình và những thứ mà chúng đã tôn thờ * ngoài Allah, rồi tống chúng đến con đường dẫn vào Hỏa Ngục.}((327))(327) (chương 37 - Al-Saffaa, câu: 22, 23).

Bởi lẽ y không được tạo cho cơ hội thuận lợi cho điều mà y được tạo ra, y không được hạnh phúc ở trần gian khi mà phải sống trong nỗi bất hạnh và phải chết trên nỗi bất hạnh đó; không những thế, sau này y còn bị phục sinh cùng với đám người bất hạnh, Đáng Tội Cao phán:

{Ngược lại, những ai mà đĩa cân công đức của mình nhẹ bằng thì họ thuộc nhóm người tự làm mình thiệt thân.}((325))

(325) (chương 7 - Al-'Araf, câu: 94).

Ngoài ra, y còn mất luôn cả gia đình vì đã sống với họ trong tình trạng vô đức tin, họ cũng như y sống trong đau khổ, bất hạnh và tất cả đều phải vào Hỏa Ngục, Đáng Tội Cao phán:

{Quả thật, đám người thua thiệt thực sự là những ai tự làm mình thiệt thân và cả gia đình của họ vào Đời Sau.}((326))

(326) (chương 39 - Al-Zumar, câu: 15) và (chương 42 - Al-Shura, câu: 45).

Và vào Đời Sau họ bị tập trung vào Hỏa Ngục, một nơi ở tồi tệ, Đáng Tội Cao phán:

{Các người hãy tập trung đám người làm điều sai quấy, cùng gia đình và những thứ mà chúng đã tôn thờ * ngoài Allah, rồi tống chúng đến con đường dẫn vào Hỏa Ngục.}((327))

(327) (chương 37 - Al-Saffaa, câu: 22, 23).

8- Rằng y sống vô đức tin vào Thượng Đế và bác bỏ hồng phúc mà Ngài đã ban:

Quả thật, Allah đã tạo hóa y từ không là gì, và ban cho y đầy đủ mọi thứ nhưng y lại thờ phượng ai (vật) khác ngoài Ngài, nhận ai đó làm chủ nhân và tạ ơn kẻ khác thay vì Ngài...

Bởi thế, còn có sự chống đối nào nghiêm trọng hơn sự chống đối này nữa đây?!

Còn có sự vong ơn nào tồi tệ hơn sự vong ơn này?!

9- Y bị cấm có được cuộc sống đích thực:

Người xứng đáng trong cuộc sống này là người biết tin tưởng vào Thượng Đế, biết được đích đến của y, biết rõ đường đi của mình, hết lòng tin mình sẽ được phục sinh, biết được quyền của mọi tạo vật, y không dám gây bất công và càng không dám gây hại đến bất cứ ai cũng như bất cứ tạo vật nào. Từ đó y có cuộc sống hạnh phúc, viên mãn ở trần gian và Đời Sau, Đáng Tội Cao phán: {Đối với người hành đạo tốt dù nam hay nữ chắc chắn sẽ được TA cho y một đời sống lành mạnh, tốt đẹp.}((328))(328) (chương 16 - Al-Nahl, câu: 97). Và ở Đời Sau: {Và những nơi cư ngụ đẹp đẽ trong những Ngôi Vườn Thiên Đàng vĩnh cửu. Đó mới là một cuộc thành tựu vĩ đại.}((329))(329) (chương 61 - Al-Saf, câu: 12).

Từ đó y có cuộc sống hạnh phúc, viên mãn ở trần gian và Đời Sau, Đáng Tội Cao phán:

{Đối với người hành đạo tốt dù nam hay nữ chắc chắn sẽ được TA cho y một đời sống lành mạnh, tốt đẹp.}((328))

(328) (chương 16 - Al-Nahl, câu: 97).

Và ở Đời Sau:

{Và những nơi cư ngụ đẹp đẽ trong những Ngôi Vườn Thiên Đàng vĩnh cửu. Đó mới là một cuộc thành tựu vĩ đại.}(329)

(329) (chương 61 - Al-Saf, câu: 12).

Đối với những ai sống trên đời này với cuộc sống cuộc sống giống như cuộc sống của súc vật, không biết ai là Thượng Đế của mình, không biết rõ mục đích là gì, không biết sẽ phải đi đâu và về đâu? Không, mục đích của họ chỉ là sống để ăn, uống, ngủ, ...

Như thế có gì khác biệt với loài vật, thật ra còn tệ hơn nữa là khác, Đấng Hiền Vinh phán:{Và chắc chắn TA (Allah) sẽ đưa vào Hỏa Ngục đa số loài Jinn và loài người. Bởi vì chúng có trái tim nhưng không chịu vận dụng nó để hiểu, chúng có cặp mắt nhưng không chịu vận dụng nó để quan sát, chúng có tai nhưng không chịu vận dụng nó để nghe, những kẻ như thế chẳng khác nào thú vật, không, chúng còn tệ hơn nữa. Chúng là những kẻ thờ ơ, khinh suất.}(330)(330) (chương 7 - Al-'Araf, câu: 179).và Đấng Hùng Mạnh phán:{Hay là Người đã nghĩ đa số bọn chúng biết nghe hoặc biết nhận thức ư? Chẳng qua chúng chẳng khác nào súc vật; không, chúng còn lầm lạc xa hơn.}(331)(331) (chương 25 - Al-Furqan, câu: 44).

{Và chắc chắn TA (Allah) sẽ đưa vào Hỏa Ngục đa số loài Jinn và loài người. Bởi vì chúng có trái tim nhưng không chịu vận dụng nó để hiểu, chúng có cặp mắt nhưng không chịu vận dụng nó để quan sát, chúng có tai nhưng không chịu vận dụng nó để nghe, những kẻ như thế chẳng khác nào thú vật, không, chúng còn tệ hơn nữa. Chúng là những kẻ thờ ơ, khinh suất.}(330)

(330) (chương 7 - Al-'Araf, câu: 179).

và Đấng Hùng Mạnh phán:

{Hay là Người đã nghĩ đa số bọn chúng biết nghe hoặc biết nhận thức ư? Chẳng qua chúng chẳng khác nào súc vật; không, chúng còn lầm lạc xa hơn.}(331)

(331) (chương 25 - Al-Furqan, câu: 44).

10- Y sẽ mãi mãi sống trong sự trừng phạt:

Đó là vi người vô đức tin phải chuyển từ giai đoạn hành phạt này sang giai đoạn hành phạt khác, đó là khi rời khỏi trần gian - khi đã trải qua bao gian truân và nạn kiếp - hướng về Đời Sau. Và ngay khoảnh khắc đầu tiên của Đời Sau, trước khi các Thiên Thần Chết đến rút hồn y thì nhóm Thiên Thần hành phạt đã có mặt trước đó để cho y nếm sự trừng phạt thích đáng dành cho y, Đấng Tối Cao phán:{Và nếu Người (Muhammad) có thể chứng kiến được cảnh tượng khi các Thiên Thần bắt hồn những kẻ vô đức tin bằng cách đánh đập vào mặt, vào lưng của chúng.}(332)(332) (chương 8 - Al-Anfal, câu: 50).Sau khi linh hồn rời khỏi thể xác thì xác của y được chôn xuống mộ thì liền gặp phải sự trừng phạt khác khắc nghiệt hơn, Đấng Tối Cao cho biết về hoàn cảnh của dòng họ Fir'awn:{Hỏa Ngục là thứ mà chúng phải chạm trán cả sáng lẫn chiều, và vào Ngày mà Giờ Xét Xử được thiết lập sẽ có lời bảo: Các người hãy tống dòng họ của Fir'awn vào chỗ trừng phạt khắc nghiệt nhất.}(333)(333) (chương 40 - Ghafir, câu: 46).Và Ngày Phục Sinh, tất cả vạn vật đều được phục sinh trở lại, tất cả mọi việc đã từng làm đều được phơi bày khiến người vô đức tin phải khiếp sợ khi mà không việc nào họ từng làm lại không được ghi chép rõ ràng và đầy đủ trong sổ ghi chép, Allah phán về điều đó:{Và quyển sổ (ghi chép mọi hành vi) sẽ được mang đặt ra trước mặt, rồi Người (Muhammad) sẽ thấy những kẻ tội lỗi kinh hãi về những điều được ghi trong đó và chúng sẽ than: Ôi thật khổ thân chúng tôi! Một quyển sổ gì như thế này! Sao nó ghi không sót một điều nào dù nhỏ hay lớn.}(334)(334) (chương 18 - Al-Kahf, câu: 49).Lúc đó, người vô đức tin chỉ ước gì mình trở thành cát bụi:{Ngày mà con người sẽ thấy mọi thứ mà bàn tay của y đã gửi đi trước và người vô đức tin sẽ than: Ôi, thật thiệt thân cho tôi! Ước gì tôi trở thành cát bụi.}(335)(335) (chương 78 - Al-Naba', câu: 40).Trước cảnh tượng kinh hoàng đó, con người sẵn sàng đánh đổi tất cả những gì mình có được trên đời hầu mong thoát khỏi sự trừng phạt của Ngày hôm đó, Đấng Tối Cao phán:{Và nếu như những kẻ làm điều sai quấy có được tất cả mọi thứ trên đời và nhiều hơn thế nữa thì chắc chắn chúng sẵn sàng dùng nó để chuộc lấy thân mình (khỏi bị trừng phạt).}(336)(336) (chương 39 - Al-Zumar, câu: 47).Và Đấng Tối Cao phán:{Lúc đó kẻ tội lỗi mong muốn nếu y sẽ dâng con cái để thế mạng hầu khỏi bị trừng phạt vào Ngày Đó * Dâng luôn cả vợ và anh em của y * Dâng cả bà con ruột thịt đã chứa chấp y * Và dâng hết tất cả mọi thứ trên đời để y được bình an.}(337)(337) (chương 70 - Al-Ma-'arij, câu: 11 - 14).Bởi đó là nơi để thưởng phạt, chứ

không phải là nơi khát khao, phải đến lúc cho con người hưởng được thành quả lao động của y, nếu tốt sẽ được tốt và nếu xấu sẽ bị xấu. Điều xấu mà người vô đức tin phải đón nhận ở Đời Sau là sự trừng phạt, Allah đã chuẩn bị đầy đủ các loại hành phạt để cho đám người vô đức tin nếm lấy, Đấng Tối Cao phán: {Đây là Hỏa Ngục mà những kẻ tội lỗi đã từng phủ nhận * Chúng sẽ phải đi vòng quanh trong đó giữa dòng nước cực sôi.}((338))(338) (chương 55 - Al-Rahman, câu: 43, 44). Ngài cho biết về nước uống và quần áo của họ: {Do đó, những kẻ vô đức tin sẽ được cho mặc bộ quần áo từ lửa và người ta sẽ đổ lên đầu của chúng một loại nước cực sôi * Làm da và những gì trong bụng của chúng tan rã * Và chúng sẽ bị đánh đập với những cây búa tạ bằng sắt.}((339))(339) (chương 22 - Al-Hajj, câu: 19 - 21).

{Và nếu Người (Muhammad) có thể chứng kiến được cảnh tượng khi các Thiên Thần bắt hồn những kẻ vô đức tin bằng cách đánh đập vào mặt, vào lưng của chúng.}((332))

(332) (chương 8 - Al-Anfal, câu: 50).

Sau khi linh hồn rời khỏi thể xác thì xác của y được chôn xuống mộ thì liền gặp phải sự trừng phạt khác khắc nghiệt hơn, Đấng Tối Cao cho biết về hoàn cảnh của dòng họ Fir'awn:

{Hỏa Ngục là thứ mà chúng phải chạm trán cả sáng lẫn chiều, và vào Ngày mà Giờ Xét Xử được thiết lập sẽ có lời bảo: Các người hãy tống dòng họ của Fir'awn vào chỗ trừng phạt khắc nghiệt nhất.}((333))

(333) (chương 40 - Ghafir, câu: 46).

Và Ngày Phục Sinh, tất cả vạn vật đều được phục sinh trở lại, tất cả mọi việc đã từng làm đều được phơi bày khiến người vô đức tin phải khiếp sợ khi mà không việc nào họ từng làm lại không được ghi chép rõ ràng và đầy đủ trong sổ ghi chép, Allah phán về điều đó:

{Và quyển sổ (ghi chép mọi hành vi) sẽ được mang đặt ra trước mặt, rồi Người (Muhammad) sẽ thấy những kẻ tội lỗi kinh hãi về những điều được ghi trong đó và chúng sẽ than: Ôi thật khổ thân chúng tôi! Một quyển sổ gì như thế này! Sao nó ghi không sót một điều nào dù nhỏ hay lớn.}((334))

(334) (chương 18 - Al-Kahf, câu: 49).

Lúc đó, người vô đức tin chỉ ước gì mình trở thành cát bụi:

{Ngày mà con người sẽ thấy mọi thứ mà bàn tay của y đã gửi đi trước và người vô đức tin sẽ than: Ôi, thật thiệt thân cho tôi! Ước gì tôi trở thành cát bụi.}((335))

(335) (chương 78 - Al-Naba', câu: 40).

Trước cảnh tượng kinh hoàng đó, con người sẵn sàng đánh đổi tất cả những gì mình có được trên đời hầu mong thoát khỏi sự trừng phạt của Ngày hôm đó, Đấng Tối Cao phán:

{Và nếu như những kẻ làm điều sai quấy có được tất cả mọi thứ trên đời và nhiều hơn thế nữa thì chắc chắn chúng sẵn sàng dùng nó để chuộc lấy thân mình (khi bị trừng phạt).}((336))

(336) (chương 39 - Al-Zumar, câu: 47).

Và Đấng Tối Cao phán:

{Lúc đó kẻ tội lỗi mong muốn nếu y sẽ dâng con cái để thế mạng hầu khỏi bị trừng phạt vào Ngày Đó * Dâng luôn cả vợ và anh em của y * Dâng cả bà con ruột thịt đã chứa chấp y * Và dâng hết tất cả mọi thứ trên đời để y được bình an.}((337))

(337) (chương 70 - Al-Ma'arij, câu: 11 - 14).

Bởi đó là nơi để thưởng phạt, chứ không phải là nơi khát khao, phải đến lúc cho con người hưởng được thành quả lao động của y, nếu tốt sẽ được tốt và nếu xấu sẽ bị xấu.

Điều xấu mà người vô đức tin phải đón nhận ở Đời Sau là sự trừng phạt, Allah đã chuẩn bị đầy đủ các loại hành phạt để cho đám người vô đức tin nếm lấy, Đấng Tối Cao phán:

{Đây là Hỏa Ngục mà những kẻ tội lỗi đã từng phủ nhận * Chúng sẽ phải đi vòng quanh trong đó giữa dòng nước cực sôi.}((338))

(338) (chương 55 - Al-Rahman, câu: 43, 44).

Ngài cho biết về nước uống và quần áo của họ:

{Do đó, những kẻ vô đức tin sẽ được cho mặc bộ quần áo từ lửa và người ta sẽ đổ lên đầu của chúng một loại nước cực sôi * Làm da và những gì trong bụng của chúng tan rã * Và chúng sẽ bị đánh đập với những cây búa tạ bằng sắt.}(339))

(339) (chương 22 - Al-Hajj, câu: 19 - 21).

Lời kết

Hỡi con người, Trước đây, bạn vốn không là gì cả, Đấng Tối Cao phán: {Và lẽ nào con người không nhớ rằng chính TA đã tạo ra y trước đây trong lúc y không là gì cả hay sao?}(340))(340) (chương 19 - Maryam, câu: 67). Rồi Allah tạo ra bạn từ một hợp tử được dung hòa từ tinh trùng và trứng, rồi Ngài ban cho bạn thính giác và thị giác, Đấng Tối Cao phán: {Chẳng phải con người đã từng ở trong thời kỳ mà y không là gì cả hay sao? * Quả thật, TA đã tạo con người từ một loại tinh dịch để TA có thể thử thách y, rồi TA ban cho y thính giác và thị giác.}(341))(341) (chương 76 - Al-Insaan:1, 2. Rồi bạn dần dần phát triển từ yếu ớt trở thành sức mạnh và sau đó trở lại thành kẻ yếu ớt, Đấng Tối Cao phán: {Allah là Đấng đã tạo hóa ra các người từ yếu ớt, rồi từ yếu ớt đó Ngài ban cho sức mạnh, rồi Ngài làm giảm sức mạnh đó cho đến khi các người trở lại yếu ớt và già nua. Ngài tạo hóa bất cứ thứ gì Ngài muốn và Ngài là Đấng Am Tường, Đấng Toàn Năng.}(342))(342) (chương 30 - Al-Rum, câu: 54) Cuối cùng con người phải bước đến giai đoạn không thể chối cãi, đó là chết.

Trước đây, bạn vốn không là gì cả, Đấng Tối Cao phán:

{Và lẽ nào con người không nhớ rằng chính TA đã tạo ra y trước đây trong lúc y không là gì cả hay sao?}(340))

(340) (chương 19 - Maryam, câu: 67).

Rồi Allah tạo ra bạn từ một hợp tử được dung hòa từ tinh trùng và trứng, rồi Ngài ban cho bạn thính giác và thị giác, Đấng Tối Cao phán:

{Chẳng phải con người đã từng ở trong thời kỳ mà y không là gì cả hay sao? * Quả thật, TA đã tạo con người từ một loại tinh dịch để TA có thể thử thách y, rồi TA ban cho y thính giác và thị giác.}(341))

(341) (chương 76 - Al-Insaan:1, 2.

Rồi bạn dần dần phát triển từ yếu ớt trở thành sức mạnh và sau đó trở lại thành kẻ yếu ớt, Đấng Tối Cao phán:

{Allah là Đấng đã tạo hóa ra các người từ yếu ớt, rồi từ yếu ớt đó Ngài ban cho sức mạnh, rồi Ngài làm giảm sức mạnh đó cho đến khi các người trở lại yếu ớt và già nua. Ngài tạo hóa bất cứ thứ gì Ngài muốn và Ngài là Đấng Am Tường, Đấng Toàn Năng.}(342))

(342) (chương 30 - Al-Rum, câu: 54

Cuối cùng con người phải bước đến giai đoạn không thể chối cãi, đó là chết.

Bạn đã phải trải qua các giai đoạn từ yếu ớt này đến yếu ớt khác, không thể tự mình xua đuổi điều có hại và càng không thể mang đến cho bản thân điều tốt lành, tất cả đều nương nhờ vào tất cả hồng ân mà Allah đã ban cho từ chuyển động, sức mạnh và lương thực.

Khi mới sinh ra, bạn vốn nghèo và cần biết bao nhiêu thứ để duy trì được cuộc sống, cái mà không hề nằm trong tay của bạn, có lúc bạn đạt được và có lúc bạn vượt mất, và đâu đó có rất nhiều thứ có lợi mà bạn luôn muốn đạt được nó. tuy nhiên, đôi khi bạn đạt được nó và rồi đôi lúc bạn cũng bỏ lỡ; cũng có rất nhiều thứ bạn không ưa thích, thậm chí là ghét bỏ vì chúng ảnh hưởng xấu đến cuộc đời bạn nhưng bạn đôi lúc có thể tránh và đôi lúc phải bắt lực ...Lẽ nào bạn vẫn chưa cảm nhận sự yếu đuối của bản thân và vẫn chưa cảm nhận rằng bạn rất cần đến Allah hay sao, Allah phán: {Hỡi con người, tất cả các người chỉ là những kẻ nghèo khổ cần đến Allah, bởi Allah là Đấng Giàu Có, Đấng đáng được ca tụng}(343))(343) (chương 35 - Faatir, câu: 15). Chỉ cần một loại virus nhỏ bé mà mắt thường không

nhìn thấy tấn công vào cơ thể bạn đã đủ khiến bạn lâm bệnh không thể nào kháng cự, nhưng bạn lại tìm đến một người phàm yếu ớt giống như bạn để chữa bệnh, có lúc đúng phương thuốc giúp bạn khỏi bệnh, nhưng có lúc thì vị bác sĩ đó cũng đành bó tay vì bất lực, lúc đó cả bệnh nhân và bác sĩ đều bối rối. Chẳng phải bạn thật rất yếu ớt đó sao hỡi con người, nếu như con ruồi có đánh cắp cái gì đó từ bạn hẳn là bạn không thể lấy lại được, Allah đã khẳng định điều đó qua lời phán: {Hỡi nhân loại! Ngài đưa ra một hình ảnh thí dụ, các người hãy lắng nghe cho kỹ: “Quả thật, những thần linh mà các người cầu nguyện ngoài Allah sẽ không bao giờ tạo ra được một con ruồi dẫu chúng có hợp lực với nhau để làm chuyện đó và nếu như con ruồi có giạt tha đi món gì của chúng thì chúng cũng sẽ không thể lấy vật ấy lại cho được. Thấy không kẻ van cầu cũng như kẻ được cầu xin đều bất lực như nhau.} (344) (344) (chương 22 - Al-Hajj, câu: 73). Nếu như chỉ là con ruồi mà bạn vẫn bất lực lấy lại thứ bị nó lấy mất thì bạn còn sở hữu được điều gì về mình?

và đâu đó có rất nhiều thứ có lợi mà bạn luôn muốn đạt được nó.

tuy nhiên, đôi khi bạn đạt được nó và rồi đôi lúc bạn cũng bỏ lỡ; cũng có rất nhiều thứ bạn không ưa thích, thậm chí là ghét bỏ vì chúng ảnh hưởng xấu đến cuộc đời bạn nhưng bạn đôi lúc có thể tránh và đôi lúc phải bất lực ...

Lẽ nào bạn vẫn chưa cảm nhận sự yếu đuối của bản thân và vẫn chưa cảm nhận rằng bạn rất cần đến Allah hay sao, Allah phán:

{Hỡi con người, tất cả các người chỉ là những kẻ nghèo khổ cần đến Allah, bởi Allah là Đấng Giàu Có, Đấng đáng được ca tụng} (343)

(343) (chương 35 - Faatir, câu: 15).

Chỉ cần một loại virus nhỏ bé mà mắt thường không nhìn thấy tấn công vào cơ thể bạn đã đủ khiến bạn lâm bệnh không thể nào kháng cự, nhưng bạn lại tìm đến một người phàm yếu ớt giống như bạn để chữa bệnh, có lúc đúng phương thuốc giúp bạn khỏi bệnh,

nhưng có lúc thì vị bác sĩ đó cũng đành bó tay vì bất lực, lúc đó cả bệnh nhân và bác sĩ đều bối rối.

Chẳng phải bạn thật rất yếu ớt đó sao hỡi con người, nếu như con ruồi có đánh cắp cái gì đó từ bạn hẳn là bạn không thể lấy lại được, Allah đã khẳng định điều đó qua lời phán:

{Hỡi nhân loại! Ngài đưa ra một hình ảnh thí dụ, các người hãy lắng nghe cho kỹ: “Quả thật, những thần linh mà các người cầu nguyện ngoài Allah sẽ không bao giờ tạo ra được một con ruồi dẫu chúng có hợp lực với nhau để làm chuyện đó và nếu như con ruồi có giạt tha đi món gì của chúng thì chúng cũng sẽ không thể lấy vật ấy lại cho được. Thấy không kẻ van cầu cũng như kẻ được cầu xin đều bất lực như nhau.} (344)

(344) (chương 22 - Al-Hajj, câu: 73).

Nếu như chỉ là con ruồi mà bạn vẫn bất lực lấy lại thứ bị nó lấy mất thì bạn còn sở hữu được điều gì về mình?

"Chùm tóc trước trán và sinh mạng của người nằm trong tay của Allah, con tim của người nằm giữa hai ngón tay của những ngón tay của Đấng Al-Rahman, Ngài muốn lật xoay thế nào tùy Ngài, sự sống và cái chết của người, hạnh phúc và bất hạnh tất cả đều trong tay của Ngài, nhất cử nhất động và mọi lời nói của người đều nằm dưới mệnh lệnh và ý muốn của Ngài, người không thể cử động và làm bất cứ gì ngoại trừ Allah muốn. Nếu người ỉ vào bản thân mình thì đó là một ủy thác yếu kém, bất lực, bê tha, tội lỗi và sai sót, nếu dựa dẫm vào người khác thì người đã ủy thác cho kẻ không có quyền mang lại lợi ích hoặc gây hại hoặc quyết định sự sống, cái chết và sự phục sinh cho chính bản thân y cũng như cho ai khác. Thật ra, người không thể tách rời Allah dù chỉ trong nháy mắt, ngược lại người cần đến Ngài mọi nơi mọi lúc khi người vẫn hỡi còn thở, Ngài đã cho người mọi thứ, vậy mà người trả lại cho Ngài bằng tội lỗi, sự vô đức tin trong khi người rất cần đến Ngài dù xét ở mặt nào, người đã quên bằng đi bản thân phải trở về trình diện trước Ngài sau này." (345)

(345) Trích từ (Al-Fawa'id- Những điều hữu ích) của Ibnu Al-Qaiyim, trang 56.

Hỡi con người: Vì bạn yếu ớt và bất lực không thể gánh chịu hậu quả của tội lỗi của bản thân mình: {Allah muốn giảm nhẹ cho các người bởi con người vốn được tạo hóa rất yếu đuối.} (346) (346)

(chương 4 - Al-Nisa', câu: 28). Cho nên Allah đã gửi xuống các Thiên Sứ, ban xuống các Kinh Sách, qui định các giáo luật, vạch rõ trước mặt bạn một con đường thẳng tắp, trình bày rõ ràng và cụ thể cho bạn các lý lẽ và bằng chứng. Thậm chí Ngài còn sắp xếp tất cả mọi thứ làm bằng chứng chứng minh sự độc tôn của Ngài, quyền Rububiyah (các hành động của Allah), quyền Uluhiyah (quyền xứng đáng được tôn thờ) của Ngài, bạn đã lấy chân lý đánh đổi sự giả tạo, bạn chọn lũ Shaytan làm người đỡ đầu thay vì chọn Allah và bạn không ngừng xảo biện để chống đối lại Ngài. {Và con người hay tranh luận nhất về mọi vấn đề.} ((347)) (347) (chương 18 - Al-Kahf, câu: 54). Phải chăng bạn đã quên mất mọi hồng ân mà Allah đã đặc ân cho bạn, nó đã giúp bạn từ khởi điểm đến kết thúc của cuộc đời bạn! Hay là bạn không nhớ rằng Ngài đã tạo ra bạn từ một loại tinh dịch! Và rồi đây bạn phải đến một cái huyết mọ, và bạn sẽ được phục sinh để đến Thiên Đàng hoặc Hỏa Ngục, Đáng Tội Cao phán: {Há con người không nhận thấy việc TA đã tạo ra y từ một hợp tử hay sao? Thế mà y lại dám làm đối thủ công khai với TA * Và y đưa ra một điều so sánh về TA (Allah) nhưng lại quên bằng việc mình được tạo hóa ra ư, y bảo: Ai có khả năng phục sinh lại được những khúc xương đã mục rã này đây? * Người hãy bảo chúng: Đồng xương mục đó sẽ được Đấng đã tạo hóa chúng lúc ban đầu phục sinh chúng lại. Bởi vì, Ngài biết rõ tất cả việc tạo hóa.} ((348)) (chương 36 - Yaasin, câu: 77 - 79). Đáng Tội Cao phán: {Này hỡi con người! Điều gì đã đánh lừa người về Thượng Đế Quảng Đại của người vậy? * Đấng đã tạo ra người, rồi ban cho người hình thể để người thành người hoàn chỉnh * Ngài cấu tạo người theo hình thể mà Ngài muốn.} ((349)) (349) (chương 82 - Al-Infitaar, câu: 6 - 8). Hỡi con người, sao bạn lại tự cấm bản thân mình hưởng cảm giác hạnh phúc khi đứng trình diện trước Allah, khấn vái Ngài để Ngài cho bạn thoát nghèo, cho bạn khỏi bệnh, giải thoát bạn khỏi khó khăn, tha thứ tội lỗi cho bạn, xua tan mọi điều gây hại đến bạn, giúp bạn chiến thắng trước mọi sự bất công, chỉ rõ cho bạn đâu là lợi và đâu là hại, dạy cho bạn mọi điều bạn chưa biết, trấn an tấm lòng khi bạn hoảng sợ, thương xót cho hiện trạng yếu đuối của bạn, dẹp tan mọi thế lực thù địch hướng về bạn và ban cho bạn bổng lộc ((250)). (350) Xem (Miftah Daru Al-Sa'adah - Chia khóa của ngôi nhà hạnh phúc) quyển 1, trang 251. Hỡi con người, quả thật, hồng ân lớn thứ nhì mà Allah đã ban cho con người - sau hồng ân tôn giáo - là hồng ân về trí tuệ, nhờ nó mà biết phân biệt điều hữu ích và điều gây hại, nhờ nó mà con người nhận thức được mệnh lệnh và điều cấm của Allah, nhờ nó mà con người nhận thức rõ được mục đích vĩ đại nhất là thờ phượng Allah duy nhất không đồng đẳng bất cứ ai với Ngài, Đáng Tội Cao phán: {Và bất cứ ân huệ nào mà các người hưởng thụ là đều do Allah ban cho. Đến khi các người gặp hoạn nạn thì các người hướng đến Ngài mà cầu cứu * Nhưng sau khi Ngài giải cứu các người thoát nạn thì một phần tử trong các người lại dựng một thần linh khác để thờ phượng cùng với Thượng Đế của họ.} ((351)) (351) (chương 16 - Al-Nahl, câu: 53, 54). Hỡi con người, quả thật nếu một người thông minh thì ý yêu thích những thứ cao quý nhất và không ưa thích mọi thứ hèn mọn, y sẽ yêu thích noi gương theo những người ngoan đạo và cao thượng như những vị Nabi và những người sùng đạo, y cố gắng đưa bản thân mình giống như họ và nếu không thể được như họ thì con đường đến đó chính là con người đã được hướng dẫn như Đáng Toàn Năng đã phán: {Nếu các người thực sự yêu thương Allah thì hãy theo Ta rồi Allah sẽ yêu thương các người.} ((352)) (352) (Chương 3 - Ali 'Imran, câu: 31). Một khi tuân thủ đúng theo điều đó thì Allah sẽ thu nhận vào Thiên Đàng cùng với các vị Nabi, các vị Thiên Sứ, những người Shaheed, những người ngoan đạo, Đáng Tội Cao phán: {Và ai vâng lệnh Allah và Thiên Sứ thì y sẽ là người cùng hội cùng thuyền với những người đã được Allah ban cho ân huệ trong hàng ngũ Nabi, những người Siddeeq (có niềm tin tuyệt đối), những người Shaheed (hy sinh vì chính nghĩa của Allah) và những người ngoan đạo; và thật tốt thay cho hội đoàn cùng với nhóm người đó!} ((353)) (353) (chương 4 - Al-Nisa', câu: 69).

{Allah muốn giảm nhẹ cho các người bởi con người vốn được tạo hóa rất yếu đuối.} (346)

(346) (chương 4 - Al-Nisa', câu: 28).

Cho nên Allah đã gửi xuống các Thiên Sứ, ban xuống các Kinh Sách, qui định các giáo luật, vạch rõ trước mặt bạn một con đường thẳng tắp, trình bày rõ ràng và cụ thể cho bạn các lý lẽ và bằng chứng.

Thậm chí Ngài còn sắp xếp tất cả mọi thứ làm bằng chứng chứng minh sự độc tôn của Ngài, quyền Rububiyah (các hành động của Allah), quyền Uluhiyah (quyền xứng đáng được tôn thờ) của Ngài, bạn đã lấy chân lý đánh đổi sự giả tạo, bạn chọn lũ Shaytan làm người đỡ đầu thay vì chọn Allah và bạn không ngừng xảo biện để chống đối lại Ngài.

{Và con người hay tranh luận nhất về mọi vấn đề.} ((347))

(347) (chương 18 - Al-Kahf, câu: 54).

Phải chăng bạn đã quên mất mọi hồng ân mà Allah đã đặc ân cho bạn, nó đã giúp bạn từ khởi điểm đến kết thúc của cuộc đời bạn! Hay là bạn không nhớ rằng Ngài đã tạo ra bạn từ một loại tinh dịch!

Và rồi đây bạn phải đến một cái huyết mộ, và bạn sẽ được phục sinh để đến Thiên Đàng hoặc Hỏa Ngục, Đáng Tội Cao phán:

{Há con người không nhận thấy việc TA đã tạo ra y từ một hợp tử hay sao? Thế mà y lại dám làm đối thủ công khai với TA * Và y đưa ra một điều so sánh về TA (Allah) nhưng lại quên bằng việc mình được tạo hóa ra ư, y bảo: Ai có khả năng phục sinh lại được những khúc xương đã mục rã này đây? * Người hãy bảo chúng: Đống xương mục đó sẽ được Đáng đã tạo hóa chúng lúc ban đầu phục sinh chúng lại. Bởi vì, Ngài biết rõ tất cả việc tạo hóa.}(348)

(chương 36 - Yaasin, câu: 77 - 79).

Đáng Tội Cao phán:

{Này hỡi con người! Điều gì đã đánh lừa người về Thượng Đế Quảng Đại của người vậy? * Đáng đã tạo ra người, rồi ban cho người hình thể để người thành người hoàn chỉnh * Ngài cấu tạo người theo hình thể mà Ngài muốn.}(349)

(349) (chương 82 - Al-Infitaar, câu: 6 - 8).

Hỡi con người, sao bạn lại tự cấm bản thân mình hưởng cảm giác hạnh phúc khi đứng trình diện trước Allah, khẩn vái Ngài để Ngài cho bạn thoát nghèo,

cho bạn khỏi bệnh, giải thoát bạn khỏi khó khăn, tha thứ tội lỗi cho bạn, xua tan mọi điều gây hại đến bạn, giúp bạn chiến thắng trước mọi sự bất công, chỉ rõ cho bạn đâu là lợi và đâu là hại, dạy cho bạn mọi điều bạn chưa biết,

trấn an tấm lòng khi bạn hoảng sợ, thương xót cho hiện trạng yếu đuối của bạn, dẹp tan mọi thế lực thù địch hướng về bạn và ban cho bạn bổng lộc(250)).

(350) Xem (Miftah Daru Al-Sa'adah - Chìa khóa của ngôi nhà hạnh phúc) quyển 1, trang 251.

Hỡi con người, quả thật, hồng ân lớn thứ nhì mà Allah đã ban cho con người - sau hồng ân tôn giáo - là hồng ân về trí tuệ, nhờ nó mà biết phân biệt điều hữu ích và điều gây hại,

nhờ nó mà con người nhận thức được mệnh lệnh và điều cấm của Allah, nhờ nó mà con người nhận thức rõ được mục đích vĩ đại nhất là thờ phượng Allah duy nhất không đồng đẳng bất cứ ai với Ngài, Đáng Tội Cao phán:

{Và bất cứ ân huệ nào mà các người hưởng thụ là đều do Allah ban cho. Đến khi các người gặp hoạn nạn thì các người hướng đến Ngài mà cầu cứu * Nhưng sau khi Ngài giải cứu các người thoát nạn thì một phần tử trong các người lại dựng một thần linh khác để thờ phượng cùng với Thượng Đế của họ.}(351)

(351) (chương 16 - Al-Nahl, câu: 53, 54).

Hỡi con người, quả thật nếu một người thông minh thì ý yêu thích những thứ cao quý nhất và không ưa thích mọi thứ hèn mọn, y sẽ yêu thích noi gương theo những người ngoan đạo và cao thượng như những vị Nabi và những người sùng đạo,

y cố gắng đưa bản thân mình giống như họ và nếu không thể được như họ thì con đường đến đó chính là con người đã được hướng dẫn như Đáng Toàn Năng đã phán:

{Nếu các người thực sự yêu thương Allah thì hãy theo Ta rồi Allah sẽ yêu thương các người.}(352)

(352) (Chương 3 – Ali 'Imran, câu: 31).

Một khi tuân thủ đúng theo điều đó thì Allah sẽ thu nhận vào Thiên Đàng cùng với các vị Nabi, các vị Thiên Sứ, những người Shaheed, những người ngoan đạo, Đáng Tội Cao phán:

{Và ai vâng lệnh Allah và Thiên Sứ thì y sẽ là người cùng hội cùng thuyền với những người đã được Allah ban cho ân huệ trong hàng ngũ Nabi, những người Siddeeq (có niềm tin tuyệt đối), những người

Shaheed (hy sinh vì chính nghĩa của Allah) và những người ngoan đạo; và thật tốt thay cho hội đoàn cùng với nhóm người đó!}(353))

(353) (chương 4 - Al-Nisa', câu:69).

Hỡi con người,

Quả thật tôi chỉ khuyên bạn hãy để cho bản thân mình được tự do suy ngẫm những gì được mang đến cho bạn từ chân lý, bạn hãy xem xét vào các bằng chứng, hãy suy nghĩ về các lập luận, nếu thấy đó là chân lý thì hãy đi theo nó, chớ để bản thân mình là tù nhân của các phong tục, các truyền thống cổ hủ xiềng xích bạn, bạn cần phải biết rằng bản thân bạn là niềm kiêu hãnh của bạn hơn bạn bè đồng nghiệp và luôn cả tài sản thừa kế từ ông bà của bạn, trong khi đó Allah đã hứa hẹn sẽ trừng phạt thích đáng đám người vô đức tin, Ngài phán:{Ta chỉ muốn khuyên cáo các người một điều duy nhất, rằng các người hãy đứng lên từng cặp hoặc từng người mà suy nghĩ, các người sẽ nhận thấy rằng người Bạn của các người này đây không phải là một kẻ bị quỷ ám hay thần kinh. Ngược lại, Y chính là người đến loan tin cho các người về một sự trừng phạt khủng khiếp sắp xảy ra.}(354))(354) (chương 34 - Saba', câu: 46).Quả thật bạn sẽ không bao giờ bị mất mát bất cứ thứ gì khi gia nhập Islam, Đấng Tối Cao phán:{Và chúng có điều chi thiệt thòi nếu chúng tin tưởng nơi Allah, tin ở Đờì Sau và biết tiêu dùng thiên lộc mà Allah đã ban cho chúng để làm việc thiện cơ chứ? Và quả thật Allah biết chúng rất rõ.}(355))(355) (chương 4 - Al-Nisa', câu: 39).Cố học giả Ibnu Kathir - cầu xin Allah thương xót ông - đã nói:"Điều gì gây bất lợi cho con người khi mà họ tin tưởng vào Allah, đi theo con đường vinh quang, tin tưởng vào Allah với mọi lời hứa tốt đẹp ở Đờì Sau dành cho ai hành đạo tốt, chi dùng tài sản được Allah ban cho vào các mặt được Ngài yêu thích và hài lòng, Ngài luôn biết rõ định tâm tốt và xấu, Ngài am tường ai là người đáng được ban cho thành công và hướng y đến với chỉ đạo và phù hộ y biết làm tròn trách nhiệm hành đạo mà Allah hài lòng và Ngài cũng biết tường tận ai là kẻ đáng bị thất bại và bị trục xuất khỏi cánh cửa thương xót của Ngài, một khi ai đã bị trục xuất chắc chắn y sẽ phải bị mất mát và thất bại ở đời này và Đờì Sau."(356))(356) Trích từ bộ Tafsir Qur'an vĩ đại, quyển 1, trang 497.Quả thật, việc bạn vào Islam không cản trở bạn bất cứ điều gì bạn muốn làm trong những điều Allah cho phép, không những thế, Ngài sẽ trọng thưởng cho bạn khi bạn làm điều gì đó bằng định tâm làm Ngài hài lòng,Ngài sẽ cải thiện mọi thứ có lợi cho cuộc sống trần gian của bạn và làm gia tăng thêm tài sản hoặc địa vị hoặc phẩm giá của bạn, thậm chí những điều sinh hoạt đời thường bạn làm bằng tâm nguyện tránh mọi điều Haram (bị cấm) thì bạn cũng sẽ được ân phước như Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - đã nói:"Việc ai đó trong các người giải tỏa sinh lý cũng được xem là bố thí." Mọi người hỏi: Thưa Thiên Sứ của Allah! Mỗi lần chúng tôi gần gũi với vợ mình cũng được ân phước nữa ư? Người đáp: "Há không phải khi các người giải tỏa sinh lý bằng con đường Haram thì phải chịu tội đó sao? Tương tự thế, khi giải tỏa sinh lý bằng con đường Halal thì dĩ nhiên đáng được ân phước."(357))(357) Do Muslim ghi trong bộ Sahih của ông ở phần Zakat, Hadith số 1006.Quả thật, các Thiên Sứ đã mang chân lý đến, đã truyền đạt ý muốn của Allah và con người cần biết kiến thức về giáo luật của Ngài;nhằm giúp con người đi đúng đường trong cuộc sống hiện tại và là người thành đạt ở Đờì Sau, Đấng Tối Cao phán:{Hỡi nhân loại, quả thật Thiên Sứ (Muhammad) đã đến với các người mang theo chân lý từ Thượng Đế của các người; bởi thế, việc tin tưởng nơi Y là một điều tốt cho các người. Và nếu các người phủ nhận thì quả thật mọi vật trong các tầng trời và trái đất đều là của Allah. Và Allah luôn am tường, sáng suốt.}(358))(358) (chương 4 - Al-Nisa, câu: 170).và Đấng Quyền Lực phán:{Người hãy nói đi: Hỡi loài người! Quả thật, chân lý của Thượng Đế đã đến với các người. Do đó, ai tự giác theo chỉ đạo là y đã hướng dẫn được bản thân mình; còn ai lạc lối thì việc lạc đó chỉ bất lợi cho bản thân y mà thôi. Ta không phải là người gánh nhận trách nhiệm cho các người.}(359))(359) (chương 10 - Yunus, câu: 108).Quả thật, việc bạn cải đạo sang Islam chỉ mang lại lợi ích cho riêng bạn và nếu bạn không tin tưởng thì điều đó cũng chỉ gây thiệt thòi cho chính bạn, chứ Allah hoàn toàn không cần đến bất cứ nô lệ nghe lời hay chống đối lại Ngài, không ai nghịch lại Ngài mà Ngài lại không biết và không ai tuân lệnh Ngài mà không được Ngài cho phép,và điều đó đã được Allah báo cho Nabi của Ngài biết:"Hỡi các bề tôi của TA, quả thật, TA đã tự cấm TA làm điều bất công và TA qui định nó là điều Haram giữa các người, vì thế các người chớ có bất công lẫn nhau. Hỡi các bề tôi của TA, tất cả các người đều làm lạc ngoại trừ kẻ nào được TA hướng dẫn, vì thế hãy cầu xin TA, TA sẽ dẫn dắt các người. Hỡi các bề tôi của TA, tất cả các người đều đối ngoại trừ kẻ nào được TA ban cho thức ăn, bởi thế hãy cầu xin TA, TA sẽ ban cho các người thức ăn. Hỡi các bề tôi của TA, tất cả các người đều trần truồng ngoại trừ ai được TA ban cho quần áo, bởi thế hãy cầu xin TA, TA sẽ ban cho quần áo. Hỡi các bề tôi của TA, tất cả các người không ngừng làm tội lỗi cả ngày lẫn đêm, còn TA là Đấng tha thứ tất cả tội lỗi, bởi thế hãy cầu xin TA, TA sẽ tha thứ cho các người. Hỡi các bề

tôi của TA, các người không có khả năng gây hại cũng không có khả năng giúp ích được TA. Hỡi các bầy tôi của TA, dẫn cho loài Jinn và loài người các người từ người đầu tiên đến kẻ cuối cùng nhau quy phục TA thì cũng không thêm được gì cho giang sơn của TA cả. Hỡi các bầy tôi của TA, dẫn cho loài Jinn và loài người các người từ người đầu tiên đến kẻ cuối cùng hợp sức lại cùng chống đối TA thì cũng không làm cho giang sơn của TA mất đi điều gì. Hỡi các bầy tôi của TA, dẫn cho loài Jinn và loài người các người từ người đầu tiên đến kẻ cuối cùng cùng một lúc cầu xin TA thì TA sẽ đáp lại từng người một lời cầu khẩn của riêng y, điều đó chẳng làm thiệt hại gì cho TA cả, nó giống như việc lấy cây kim nhúng vào biển vậy. Hỡi các bầy tôi của TA, chẳng qua tất cả là việc làm của các người mà TA thu gom lại cho các người, dựa vào đó mà TA thường phạt các người, vì vậy ai thấy được điều tốt lành thì hãy tạ ơn Allah còn ai thấy chỉ toàn điều bất lành thì chớ có trách móc ai mà hãy tự trách móc bản thân mình."((360))(360) Do Muslim ghi ở phần hiểu thảo, kết nối dòng tộc, chương cấm đàn áp bất công, Hadith số 2577.

chớ để bản thân mình là tù nhân của các phong tục, các truyền thống cổ hủ xiềng xích bạn, bạn cần phải biết rằng bản thân bạn là niềm kiêu hãnh của bạn hơn bạn bè đồng nghiệp và luôn cả tài sản thừa kế từ ông bà của bạn, trong khi đó Allah đã hứa hẹn sẽ trừng phạt thích đáng đám người vô đức tin, Ngài phán:

{Ta chỉ muốn khuyên cáo các người một điều duy nhất, rằng các người hãy đứng lên từng cặp hoặc từng người mà suy nghĩ, các người sẽ nhận thấy rằng người Bạn của các người này đây không phải là một kẻ bị quỷ ám hay thần kinh. Ngược lại, Y chính là người đến loan tin cho các người về một sự trừng phạt khủng khiếp sắp xảy ra.}(354)

(354) (chương 34 - Saba', câu: 46).

Quả thật bạn sẽ không bao giờ bị mất mát bất cứ thứ gì khi gia nhập Islam, Đáng Tối Cao phán:

{Và chúng có điều chi thiệt thòi nếu chúng tin tưởng nơi Allah, tin ở Đời Sau và biết tiêu dùng thiên lộc mà Allah đã ban cho chúng để làm việc thiện cơ chứ? Và quả thật Allah biết chúng rất rõ.}(355)

(355) (chương 4 - Al-Nisa', câu: 39).

Cố học giả Ibnu Kathir - cầu xin Allah thương xót ông - đã nói:

"Điều gì gây bất lợi cho con người khi mà họ tin tưởng vào Allah, đi theo con đường vinh quang, tin tưởng vào Allah với mọi lời hứa tốt đẹp ở Đời Sau dành cho ai hành đạo tốt, chi dùng tài sản được Allah ban cho vào các mặt được Ngài yêu thích và hài lòng, Ngài luôn biết rõ định tâm tốt và xấu, Ngài am tường ai là người đáng được ban cho thành công và hưởng y đến với chỉ đạo và phù hộ y biết làm tròn trách nhiệm hành đạo mà Allah hài lòng và Ngài cũng biết tường tận ai là kẻ đáng bị thất bại và bị trục xuất khỏi cánh cửa thương xót của Ngài, một khi ai đã bị trục xuất chắc chắn y sẽ phải bị mất mát và thất bại ở đời này và Đời Sau."((356))

(356) Trích từ bộ Tafsir Qur'an vĩ đại, quyển 1, trang 497.

Quả thật, việc bạn vào Islam không cản trở bạn bất cứ điều gì bạn muốn làm trong những điều Allah cho phép, không những thế, Ngài sẽ trọng thưởng cho bạn khi bạn làm điều gì đó bằng định tâm làm Ngài hài lòng,

Ngài sẽ cải thiện mọi thứ có lợi cho cuộc sống trần gian của bạn và làm gia tăng thêm tài sản hoặc địa vị hoặc phẩm giá của bạn, thậm chí những điều sinh hoạt đời thường bạn làm bằng tâm nguyện tránh mọi điều Haram (bị cấm) thì bạn cũng sẽ được ân phước như Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người - đã nói:

"Việc ai đó trong các người giải tòa sinh lý cũng được xem là bố thí." Mọi người hỏi: Thưa Thiên Sứ của Allah! Mỗi lần chúng tôi gần gũi với vợ mình cũng được ân phước nữa ư? Người đáp: "Há không phải khi các người giải tòa sinh lý bằng con đường Haram thì phải chịu tội đó sao? Tương tự thế, khi giải tòa sinh lý bằng con đường Halal thì dĩ nhiên đáng được ân phước."((357))

(357) Do Muslim ghi trong bộ Sahih của ông ở phần Zakat, Hadith số 1006.

Quả thật, các Thiên Sứ đã mang chân lý đến, đã truyền đạt ý muốn của Allah và con người cần biết kiến thức về giáo luật của Ngài;

nhằm giúp con người đi đúng đường trong cuộc sống hiện tại và là người thành đạt ở Đời Sau, Đấng Tối Cao phán:

{Hỡi nhân loại, quả thật Thiên Sứ (Muhammad) đã đến với các người mang theo chân lý từ Thượng Đế của các người; bởi thế, việc tin tưởng nơi Y là một điều tốt cho các người. Và nếu các người phủ nhận thì quả thật mọi vật trong các tầng trời và trái đất đều là của Allah. Và Allah luôn am tường, sáng suốt.}(358)

(358) (chương 4 - Al-Nisa, câu: 170).

và Đấng Quyền Lực phán:

{Người hãy nói đi: Hỡi loài người! Quả thật, chân lý của Thượng Đế đã đến với các người. Do đó, ai tự giác theo chỉ đạo là y đã hướng dẫn được bản thân mình; còn ai lạc lối thì việc lạc đó chỉ bất lợi cho bản thân y mà thôi. Ta không phải là người gánh nhận trách nhiệm cho các người.}(359)

(359) (chương 10 - Yunus, câu: 108).

Quả thật, việc bạn cải đạo sang Islam chỉ mang lại lợi ích cho riêng bạn và nếu bạn không tin tưởng thì điều đó cũng chỉ gây thiệt thòi cho chính bạn, chứ Allah hoàn toàn không cần đến bất cứ nô lệ nghe lời hay chống đối lại Ngài, không ai nghịch lại Ngài mà Ngài lại không biết và không ai tuân lệnh Ngài mà không được Ngài cho phép,

và điều đó đã được Allah báo cho Nabi của Ngài biết:

"Hỡi các bề tôi của TA, quả thật, TA đã tự cấm TA làm điều bất công và TA qui định nó là điều Haram giữa các người, vì thế các người chớ có bất công lẫn nhau. Hỡi các bề tôi của TA, tất cả các người đều làm lạc ngoại trừ kẻ nào được TA hướng dẫn, vì thế hãy cầu xin TA, TA sẽ dẫn dắt các người. Hỡi các bề tôi của TA, tất cả các người đều đói ngoại trừ kẻ nào được TA ban cho thức ăn, bởi thế hãy cầu xin TA, TA sẽ ban cho các người thức ăn. Hỡi các bề tôi của TA, tất cả các người đều trần truồng ngoại trừ ai được TA ban cho quần áo, bởi thế hãy cầu xin TA, TA sẽ ban cho quần áo. Hỡi các bề tôi của TA, tất cả các người không ngừng làm tội lỗi cả ngày lẫn đêm, còn TA là Đấng tha thứ tất cả tội lỗi, bởi thế hãy cầu xin TA, TA sẽ tha thứ cho các người. Hỡi các bề tôi của TA, các người không có khả năng gây hại cũng không có khả năng giúp ích được TA. Hỡi các bề tôi của TA, dẫu cho loài Jinn và loài người các người từ người đầu tiên đến kẻ cuối cùng nhau quy phục TA thì cũng không thêm được gì cho giang sơn của TA cả. Hỡi các bề tôi của TA, dẫu cho loài Jinn và loài người các người từ người đầu tiên đến kẻ cuối cùng hợp sức lại cùng chống đối TA thì cũng không làm cho giang sơn của TA mất đi điều gì. Hỡi các bề tôi của TA, dẫu cho loài Jinn và loài người các người từ người đầu tiên đến kẻ cuối cùng cùng một lúc cầu xin TA thì TA sẽ đáp lại từng người một lời cầu khẩn của riêng y, điều đó chẳng làm thiệt hại gì cho TA cả, nó giống như việc lấy cây kim nhúng vào biển vậy. Hỡi các bề tôi của TA, chẳng qua tất cả là việc làm của các người mà TA thu gom lại cho các người, dựa vào đó mà TA thường phạt các người, vì vậy ai thấy được điều tốt lành thì hãy tạ ơn Allah còn ai thấy chỉ toàn điều bất lành thì chớ có trách móc ai mà hãy tự trách móc bản thân mình."((360))

(360) Do Muslim ghi ở phần hiểu thảo, kết nối dòng tộc, chương cấm đàn áp bất công, Hadith số 2577.

Cuối cùng xin tạ ơn Allah, Chúa Tể của toàn vũ trụ và muôn loài, cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho vị Nabi cao quý nhất, vị Nabi của bầy tôi - Muhammad, cho gia quyến của Người và cho tất cả các vị bằng hữu của Người.

Để biết thêm kiến thức về Islam, xin mời ghé thăm các văn phòng, các trụ sở trên vương quốc Saudi Arabia (Ả-rập Xê-út)

Tên văn phòng, địa chỉ, hộp thư, Fax

Bộ Công Vụ Islam, Tài Trợ, Tuyên Truyền Và Hướng Dẫn Tại Riyadh 112324358349

Liên Đoàn Thế Giới Islam, P.O. BOX 537, Thánh Địa Makkah 5436619

Hội Thảo Quốc Tế Về Thanh Niên Islam, P.O. BOX 10845, Riyadh 114434641710

Tổ Chức Al-Haramain, P.O. BOX 69606, Riyadh 114654621659

Văn Phòng Hợp Tác Tuyên Truyền Và Hướng Dẫn - Al-Bat-ha', P.O. BOX 20824, Riyadh 114654059387

Văn Phòng Hợp Tác Tuyên Truyền Và Hướng Dẫn - Al-Badi-'ah, P.O. BOX 24932, Riyadh 114564301122

Văn Phòng Hợp Tác Tuyên Truyền Và Hướng Dẫn - Sultan, P.O. BOX 92675, Riyadh 116634251005

Trung Tâm Nâng Cao Nhận Thức Cộng Đồng - Al-Qasim, P.O. BOX 142, Buraidah - Al-Qasim 3245414

Nhà Xuất Bản Al-Salam, P.O. BOX 22743, Riyadh 114164021659

ĐỂ BIẾT THÊM THÔNG TIN VỀ ISLAM

XIN VUI LÒNG GỌI HOẶC VIẾT

VĂN PHÒNG BỘ VỤ TẠI MỸ

ROYAL EMBASSY OF SAUDI ARABIA - ISLAMIC AFFAIRS

601 NEW HAMPSHIRE AVE. N.W

WASHINGTON D.C 20037 U.S.A VĂN PHÒNG BỘ VỤ TẠI LONDON

46, GOODGE STREET LONDON

WIP, IFJ - U.K

VĂN PHÒNG BỘ VỤ TẠI CANADA

ROYAL EMBASSY OF SAUDI ARABIA

901, OTTAWA, ONTARIO KIP 6B9

CANADA PHILIPPINES

ISLAMIC STUDIES AND RESEARCH CENTER

OF THE PHILIPPINES

P.O. BOX 135 COTABATO CITY 9600

FAX: NO. 214128

PHILIPPINES

VĂN PHÒNG BỘ VỤ TẠI PHÁP

AMBASSADE DU ROYAUME DE

LARABIE SAOUDITE

5, AVENUE HOCHE 75008, PARIS

VĂN PHÒNG BỘ VỤ TẠI ĐỨC

BOTSCHATT VON SAUDI ARABIEN, GODESBERGER

ALLEE 40-42. 53175, BONN, GERMANY

ISLAM CÁC NỀN TẢNG CĂN BẢN	1
Lời Mở Đầu *(1)	1
Đâu là con đường?	2
Sự tồn tại của Allah, sự tạo hóa và chi phối của Ngài, tính duy nhất của Ngài và bản chất xứng đáng được thờ phượng của Ngài*(8):	3
1- Vũ trụ và vạn vật là một kiệt tác:	4
2- Tín ngưỡng tự nhiên:	4
3- Sự thống nhất của tất cả cộng đồng:	5
4- Sự chấp nhận của tâm trí:	5
Tạo hóa vũ trụ	8
Ý nghĩa và giá trị của điều đó	9
Này hỡi con người:	10
Con người được tạo hóa và được ban cho vinh dự	11
Địa vị của phụ nữ	13
Ý nghĩa và giá trị qua việc tạo hóa con người	14
Con người cần đến tôn giáo	15
Các đặc điểm nhận biết tôn giáo chân chính	17
Các loại tôn giáo	20
Tình trạng của các tôn giáo hiện có	21
Sự thật về sứ mạng Nabi	24
Các dấu hiệu của sứ mạng Nabi	25
Nhân loại cần đến các vị Thiên Sứ	26
Chốn trở về	28
Những mục đích chính trong sứ mạng của các Thiên Sứ	31
Con dấu của sứ mạng Nabi cuối cùng	35
Sự thật về Islam:	37
Sự thật về Kufr - sự vong ân -:	38
Các nền tảng của Islam	40
A- Thiên Kinh Qur'an: Như đã phân tích cho bạn biết ở phần trên rằng Islam là tôn giáo của Allah.	41
B- Sunnah của Thiên Sứ - cầu xin Allah ban bình an và phúc lành cho Người -:	46
Cấp bậc thứ nhất *((236))	48
Sự thờ phượng trong Islam *((246))	52
Cấp bậc thứ hai *((249))	54
Cấp bậc thứ ba: Ehsan, và nó chỉ có một trụ cột duy nhất:	66
Những ưu điểm tiêu biểu của Islam *((294)):	68

1- Islam là tôn giáo của Allah:	69
2- Bao quát:	69
3- Kết nối giữa Đấng Tạo Hóa và tạo vật:.....	70
4- Quan tâm lợi ích cuộc sống ở trần gian và Đời Sau:.....	70
5- Dễ dàng:.....	71
6- Công bằng:.....	72
7- Kêu gọi làm điều tốt và ngăn cản làm điều xấu:	72
Sám hối	73
Hậu quả của ai không tuân theo Islam	75
1- Cảm giác sợ hãi và không an lòng:.....	76
2- Cuộc sống khổ cực:	76
3- Luôn nảy sinh mâu thuẫn trong lòng và mọi vật xung quanh:	77
4- Y sống trong ngu muội:	78
5- Sống bất công với chính mình và luôn cả với những người xung quanh:.....	78
6- Y đưa bản thân đến sự giận dữ của Allah trên trần gian:.....	78
7- Bị an bài sự thiệt hại và thất bại:.....	79
8- Rằng y sống vô đức tin vào Thượng Đế và bác bỏ hồng phúc mà Ngài đã ban:.....	80
9- Y bị cấm có được cuộc sống đích thực:	80
10- Y sẽ mãi mãi sống trong sự trừng phạt:	81
Lời kết	83